

تہ و نی

جال جالو کہ

رؤمان

کاکہ وہ یس

کتیبی رابون / ژماره - 9

کاکه وهیس

تهونی جالجالوکه

بابهت: رومان

چاپی یهکه، سوید ۱۹۹۸

Printed in England by HETA W

ISBN 91-972767-9-0

RABUN FÖRLAG

Box 25 161

750 25 Uppsala Sweden

له بری پیتشه کی:

سهلمان، که سایه تی بهد و زالی گۆره پانی شۆرشه مالتویرانکه ره بی تاکام و نه نجام و نامانجه کانی نهم دواییه کورده که به خوین گه شه دهکا و به ترساندن هیور ده بی... کهس پیتاسه ی لایه نیتکی سیاسی پتی نه دا... سه ری، هی لایه که و لاقی هی لایه کی تره... هزری، هی لایه نیتکه و رهفتاری هی لایه نیتکی تره. نه وهی به شداری له چه واشه کردنی کورده کردوه، له م رۆمانه دا، له توپهت کراوه و بهو له تانهش سهلمانه کویر داتا شراوه. با هر لایه نه و به شی خۆی له سهلماندا به سهر بکاته وه و میلله ته که شمان هه موو به شه کان بناسیتته وه و بیان خاته وه سهر یه ک. نه گهر له ره وتی روودا وه کاندای خه لک و ناوچه ی ناشنا یا ناسراو که وتنه روو، به هۆی ناشنایه تیمه وه یه بهو ناوچه و بهو که سایه تیببانه. ده نا نه وهی له پشتی کتوی قافیشه وه بوو بیتته دیتوجامه ی فریودان و هه لخراندنی کورد، پشکی له سهلماندا هه یه.

نهم به ره هه مه له ژیر خه می کیمیایی و نه نفال و کورد کوژی و هه تیوخستنی مندالی کورد و جهرگسووتانی دایکان و باوکان و به فیرو دانی راپه رینی کورد و ده ربه ده ریوونی خودی خۆمدا که نه ویش یه کیتکه له کاره ساته کان، له دایک بووه. بۆیه له گه ل نه فره تدا بۆ بازرگانانی خوین، پیتشه کی ده که م به:

- هه موو نه و کوردانه ی پروشکی ناگری گرتیکویره ی ده روونی (سهلمان) یان بهر که وتووه.
- ناواره کانی گه رمیان و (که رکوک) ی سپرداوه له خه یالی بازرگانه کان.
- به ژه هر خنکا وه کانی هه له بجه.
- نه نفال کراوه کانی گه رمیان.
- کورده ناواره کانی هه نده ران که بوونه ته به لا گه ردانی سیاسه تی (سهلمان) ن.

کاکه وه یس

پایزی ۱۹۹۷

تەۋنى

جالجالئۆگە

— رۆمان —

كاكەۋەيس

سوئد 1998

رابوون

ئەو یەكەم جار بوو هەق عەلی هەست بە ئازاری خەم بکا. خەم، وەك چاوپرین و هەلكۆلینی برین و ددانكیشانەوہی بی بەنج، دەهیشا. هەستی دەکرد گۆلەیهك دركەزی لە ناو سینگی گیر بوو و سەرەداوہ دركاوییهكەى لە گەرۆیدایە... نە بۆی دەر دەهات، نە بەرگەشى دەگرت. ئازاری خەم، سام و ترسی ئەو هەرەسە گەرەیهی كەم كردهوہ و بیری بۆ پیناسەکردنی خەم چوو. پرساری ناوەرۆك و قەوارە و رەنگ و دەنگی خەمی لە خۆی دەکرد: "خەم چییە؟! چۆن پێی دەكری ئیش بە خەمخۆر بگەیهنی؟! رۆداویك لە بەرژەوہندی مندا نییە و بە بەر چاومەوہ قەوماوہ. ئەمەیه خەم؟! كارەساتیک بە بەر چاومەوہ دەقەقەومی... لە خۆم دەقەومی و هیچم پێ ناکری. ئەمەیه خەم؟! هەرەس، بی ئەوہی پرسم پێ بکا لە دەرگای داوم. ئەمەیه خەم؟! ئەدی ئەگەر بەرگری بکەم و هەولێ نەقەومانى هەرەس بەم خەم دەخۆم؟! نە... خەم ئازاریكە تەنھا بیدەسەلات خپ دەکا... رەنگە وای لێ بکا خۆی بکوژی. منیش یەکیكەم لەو هەموو بیدەسەلاتانە. ئەى ئەگەر بەرگری قەومانى هەرەس بکەم و هیچیشم پێ نەكری، خەم دەخۆم؟! ئا... ئەوسا خەمەكەم دەبی بە دوو... هەرەسى شوێشیکى گەرە و سەر نەكەوتنی خۆم. كە بەرگەى ئەمەیان نەگرم چۆن بەرگەى جووتی خەمی زەبەلاح بگرم؟! ئازاری خەم كوشندەیه. شوێش، بە بەرچاومەوہ گەشەى دەکرد و گەرە دەبوو و زۆرى نەمابوو بەرۆبوومی برنم. رما... رمانیک رما هەر نەیشیلام، بەلكو هەناوی هەنجن هەنجن كردم. باشە ئەمە ترسە یا خەمە وا ئازارم دەدا؟! ترسی سەر شوێرى یا ترسی سزای چاوەروانكراو كە مەرگە؟! ئاخر هاسان نییە بەم شكستە گەرەیهوہ بگەریمەوہ بەر دەستی ئەوانەى كە یەك سال دەبی لە دەستیان هەلاتووم. نەخیر ئەمە ترسە نەك خەم... ناتوانم شكست بخۆم... ناتوانم سەرکەوتوو نەبم بۆیە دركی ئەم خەمە گەرەیه و لە ناو سینگمدا، بە

جەرگ و دلّمدا دەچەقئ. دەلئى شۆرش تەنھا ھى من بوو... من و بەس. من بە تەنھا لىپرسراوى ئەم ھەرەسەم!. واىه؟!... ئەگەر وا نىيە بۆ كەس وەك من نەپماوھ لىپرسراوھكان نەبئ؟!، ئەوان پلە و پايەيان چوو، من چىم چوو؟!، چۆنە وەك (زۆربا)ى يۆنانى بكەومە سەما؟... تا شل و شەكەت دەبم سەما بۆ ھەرەس و دۆراندن بكەم؟... بە دەم پىكەننەوھ سەما بكەم؟... ھەر سەما بكەم تا ئازارى ناو سىنگم دەشكى؟. يا لەم سەرەوژوورە، تا لچ و لىوم لەتوپەت دەبن جرت لئ بدەم؟... بىست مليۆن جرت لئ بدەم!. ئەگەر كەسىكم تووش بوو، لە كۆتايى ھەموو رستەيەكدا كە پئى دەلئىم، جرتئ لئ بدەم و لە كۆتايى ھەموو رستەيەكى ئەویشدا جرتئكى مزر لئ بدەم و ناچارى بكەم ھەموو سەرگويم بشكىنئ تا لە تاو ئازارى شەق و مشت، ئەم ئازارە دىركاويىھى ناو سىنگم دەشكى؟ ئەمە لۆژىكە دەملاوئىنئ يا شىتتبوونە؟!".

ھەقەلى، بە دوودلئ و ترسەوھ، سەردانى لىپرسراوئىكى گەرەھى كردبوو تا لە برى ھەوالئ ھەرەس، ھەوالئ بەرگرى و بەردەوامبوونى شۆرشى لئ بژنەوئ. كە دىتى ئەو لىپرسراوھى كە تا دوئىنئ بە لالوت قسانى دەكرد وا بە دەم گریانەوھ كاغەز و دۆكيومئنت دەسووتئىنئ، ھىچى لئ نەپرسى و بە رئى خۆيدا، بە دۆلەكەدا گەرايەوھ. بەرەو ژوورەكەى خۆى و مامۆستا سەعيد، كە چەند سەد مەترئ لە پشت چاخانەكەى مستەفا سلىمانىيەوھ بوو، ھەلدەگەرا و خەمئىكى بە سوئ، وەك جگەرگۆشەى خۆى، خۆى لە ناو سىنگيدا تەقەت كردبوو. بە زارى وشك و چاوى سوور و ردىنى كەمئ ھاتووھوھ، بە گورجىي بە لىوارئىكى دۆلەكەدا ھەلدەگەرا. وا دەروئىي، دەتگوت پەلەيەتى بگاتە مامۆستا سەعيد تا دەستئ بە قورگيدا بكا و ئەو گلۆلە دىركە لە ناو سىنگيدا دەربئىنئ و لەو ئئشە رزگارى بئ. پەلەى بوو بگاتە ئەو ژوورەى كە سالى بوو لەگەل مامۆستا سەعيدا، لە ناوقەدى گەردەكە بە كرئيان گرتبوو و لئى ببوو بە بەھەشتى رووى زەوى... دەتگوت مندالئىكە و بۆ ئامئزى بە سوئزى داىكى ھەلدەكوتئ تا لە ھەموو گىروگرفتئىكى بپارئزئ.

ھەقەلى، بە دەم رئوھ بىرى لەوھ دەكردەوھ كە ھەرەس، بۆ ھەموان ھەرەسە

و هەرچی دارماوه به سەر هه‌مواندا دارماوه. دلی به‌وه خۆش بوو که شین بوو به ده‌سته‌جهمعی، مه‌یله‌و شاییه‌ وه‌ رۆژی وادا، هەر که‌سه‌ و به‌ نازار و ده‌ردی خۆی، نازار و ده‌ردی هاوده‌مه‌که‌ی سوک ده‌کا... هه‌رکه‌سه‌ و به‌ نازاری هاوده‌مه‌که‌شی، ده‌ردی خۆی تیمار ده‌کا. باوه‌ری وا بوو که‌ که‌سی له‌ شه‌ردا زامدار بی، نازاری به‌ هه‌والی مه‌رگی هاوه‌لی خۆی سووک ده‌بی و که‌سی کاره‌ساتی به‌ سه‌ردا بی، وره‌ی به‌وه‌ به‌رز ده‌بیته‌وه‌ باسی کاره‌ساتی له‌وه‌ی خۆی گه‌وره‌تری بو بکری که‌ به‌ سه‌ر خه‌لکی تردا هاتوون. پیتی وا بوو به‌ خیلی، یه‌کێکه‌ له‌و جمکانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ مرۆدا له‌دایک ده‌بن و به‌ به‌د ده‌ناسری و ناوی ده‌بری. پیتی وابوو ده‌رمانی پلێشاوه‌کانی ژیر هه‌ره‌س، باسی مووساییه‌کانی سایه‌ی هیتله‌ر و ئه‌رمه‌نییه‌کانی ناو قه‌سابخانه‌ی تورک و هه‌موو ده‌میکی کورده‌ بو‌یه‌ ئه‌و دوو رۆژه‌ هینده‌ باسیان له‌ سه‌ر زاران بوو. پیتی وابوو هه‌ره‌س هات و به‌ سه‌ر دنگه‌ی وره‌دا رما و خاوه‌نه‌که‌ی له‌ ژیریدا یا پلێشایه‌وه‌ یا خۆی راگرت... به‌ گویره‌ی قایمی و ناقایمی دنگه‌ی وره‌ و شیوه‌ی بیرکردنه‌وه‌ش، وشه‌ له‌ زاری خه‌لکی ژیر هه‌ره‌سه‌وه‌ هه‌لده‌فرین. کۆنه‌ دۆستایه‌تی و لایه‌نگرتن و کۆنه‌قینیش که‌ یه‌ک دوو رۆژ له‌وه‌به‌ر بی رهنگ بوون و وه‌ک ماری زستان سڤ بوون و به‌ زحمه‌ت ده‌سنیشان ده‌کران یا نه‌ده‌کران، تۆخ بوونه‌وه‌ و به‌ ئاشکرا ده‌رده‌که‌وتن. ده‌یبیست که‌ ده‌گوترا:

- "ئه‌وجا چیه‌؟ ده‌ک ما‌لتان نه‌رمی بو وره‌تان! یه‌ک مانگی دی نابا شو‌رشیکێ دی به‌ریا ده‌که‌ینه‌وه‌. شو‌رش رما نه‌ک کورد".

- "ئیدی نابی به‌ کوردي قسان بکه‌ین... قسه‌کردنی چی؟".

- "تازه‌ تا کورد ماوه‌، نایه‌ته‌وه‌ سه‌رخۆ".

- "مه‌لا مسته‌فا هیچی پی نه‌کرا کێ پیتی ده‌کری؟".

- "مه‌لا مسته‌فا هه‌رچی کرد بو ئه‌مه‌ریکای کرد... به‌کریگیراو هه‌ر ئه‌وه‌ به‌ره‌میته‌ی و هه‌ر ئه‌وه‌ی لی شین ده‌بی".

- "به‌و خوايه‌ی خوايه‌تی ده‌کا هه‌موومان ده‌هاونه‌ ناو چه‌وزی تیزابه‌وه‌... جا ترشه‌ی کوردیک و نازانم چه‌نده‌م ئۆکسیدی پێشمه‌رگه‌ دروست ده‌بی".

- " لافاو به رهو یهک لا مل دهنی... له بهرزاییه وه بو نشیتو. سروشت بریاری وایه و نه وه خهسیتیتی. کهچی سروشت له ئاستی لافاوی مرؤفدا دهسه وه ستانه. لافاوی مرؤ به رهو دوو لا مل دهنی... به رهو خوار و به رهو ژور. گرینگ نه وه یه یهک دلۆپ مرؤ له جیی خۆیدا نه میننی."

- " لافاوی بی بهرنامه هه موان راده مالن. نه گهر نه م لافاوه رینمایی بکری، به خورایی نانیسیته وه... تهخت و بهختی به غدا و تاران راده مالن... هه موو جیهان ده وروژیننی نه وسا ده نیشیتته وه."

- " نه م ماسته موویه کی تیدایه و نه م لافاوه به به لاش نانیسیته وه. نه مه زیره کی بی زیره کییه کی کوردانه نییه... جووله کانه یه... ئینگلیزانه یه. خه لک به رمانی خۆت برمیننی که مه نییه! به رماندنت، داردهست به دهستی شای ئیرانه وه نامیننی و که له گورگی بیابان تیی ده که ون، چییان داوه تی دووقاتی لی دهستیننه وه. جا... ده تۆش ژیر به و به شداری که مه که بکه تا چ که مه ی ترت پی نه کری... خو دانه وه شاوی!"

- " کورد له گیانه لادایه و دهست بو پوشکه یه که ده گپری تا خوی پی دهرباز بکا. نقوم ده بی و دوا ی تاوی سهر دهرده هیننی تا هه ناسه یه که ههر بو نه وه هه لمژی، دیسان نقوم بیته وه. دهست به رز ده کاته وه و به دهست هاوار بو فریارهس ده کا... ملیونه ها خه لکی گۆی زهوی له که ناروه سهیری ده که ن... پیده که نن، دهخونه وه، یه کتر ماچ ده که ن، سواری یه که ده بن... ده سبهرداری که مترین دهرهت و بچوو کترین دهسکه وتی خویان نابن. کورد دهخنکی و وه که نه وه یه ههر له بنی له که لیاندا هاوبه شی گۆی زهوی نه بی."

- " نه وان کوردیان بو چییه؟ کورد، نه گوشتی ده خوری نه به که لکی سواری بوون دی نه به که لکی دۆشین دی. کورد گیانله به ریکی سهر زهوییه کی نه وتاوییه و به ئاگری نه وتی نه و زهوییه ده سووتیندری... نه مجارهش سووتیندرا... ئیمه داینه سوورین و خوینمان ده بیته نه وت و کار که ده گپری."

- " میژوو مان نه مبه ره نه وه به ره: عوسمانی - سه فه وی، عیراقی - ئیرانی، شیعه - سوننه، له ندهن - مۆسکو، رۆژه لات - رۆژاوا. له که ل شه پۆلی نه واندا دین و

دەچىن. نيوەمان بەر شەپۆلى ئەولا دەكەوى نيوەمان شەپۆلى ئەملا رايدەمەلى. رادەمالدرىين. لە نيوان شەپۆلى خەلكدا دىين و دەچىن و دەپلېشىينەو. نەمانتوانيوە بەخۆمان شەپۆل بين و خەلك رامالين. يئمە ئاومالكەين و رادەمالدرىين ، بە عەقلى خۆشمان بە تەماين دەريا ويق بداتەو و بمانهاويته كەنارى سەرفرازيەو. ئاي كە نايبينين!

- " چارەسەرى ئيمە مانەو. بە ھەر نرخى بى دەبى بمىينەو. دەچينەو ناو حكومت. دەبينە بەعسى و تا رادەى بوونەعارەب دەروين. ئيدى حكومت پيوستى بەو نەبى عارەبى شوينەكانى دى بينى و لە جىي ئيمەى عارەبى كوردستان - با لە ئىستاو فېر بين بلين شىمال - نىشتەجىي كا. ئەمن لە خۆمان دەبى، پولىس لە خۆمان دەبى و ھەموو شتى لە خۆمان. بە كورتىيەكەى، ئەوھى شۆرش بە دەستى نەھينا، ئيمە بە روخاوى بە دەستى دىين بەلام ناوى ئۆتۆنۆمى لى نانين. ئەوھى ناوى كوردايەتيش بينى ھەلئەدەرين تا دەست بە سەر شار و گوندى خۆماندا بگرين."

- " بە ھىچ جورى ليمان خۆش نابن. وەك جووى زەمانى ھىتلەرمان لى دەكەن... دەمانھاوونە ناو فرنەو... دەمانكەنە سابوون. بە كىلو ددانى زىرى كورد كۆ دەكەنەو... لە دەم چالئىكى قوولدا راماندەگرن و دەزرىژمان لى دەكەن و تەرمەكانمان، لە دەم چالەكە و لە ناويدا بە سەر يەكدا كەپرۆكە دەبەستن... بە كۆنەچەتە تاوانبارمان دەكەن. بۆ ناسينەو، ناوچەوانمان داغ دەكەن. رەنگە لى بنووسن (ك ك). بە ھەر حال من پيشنيارى (ك ك) دەكەم چونكە بشبينە عارەب ، ھەر پيمان دەلئىن كۆنە كورد!"

- " ورتان بەرزى... خوا كەريە. سەرۆكى بتوانى ھىنرى كىسەنجەر ببينى، بە بەلاش ئەم بريارەى نەداو... ديارە شتى لە ژىرەو ھەيە."

- "رۆژانەى من لە ناو شۆرشدا دىنارىك... بوو. رۆژانەى كىسينجەرى كورى قەحپەيەى مەيگىرى مەيخانەكان، مليون و نيوى دۆلار بوو. وەللاھى منيش بم كى بلئى دەبىينم و دەست دەكەمە مى مینە پۆخچيش. يەك مليون و نيو دۆلار ھوى. خوا دەزانى بۆ سەفەرەكەى، چەندى موخەسەسات پى دراو."

ههقهلی، که لایکی خریکه لهی گهنمرهنگی گورجوگۆل بوو، ههناسهی سوار ببوو. خهیالی، له کارهساتی ههرسهوه بو شلبوونی چۆکی دهچوو و لهویشهوه بو گلۆله دریکهکهی ناو سینگی و ئەوسا بو قسهی ئەم و ئەو. چارهسهری بنهبریش بو ئەو ساتهی، ههر ئەوه بوو بگاتهوه ئامیزی ژورهکهی خۆی. له بهردهمی خۆی دهروانی و ههنگاوی دهنای: "خۆزگه وهک له ههرهسدا گورجوگۆلم، له شوێرشدا وا دهبووم... خۆزگه ئەم گورجوگۆلییهم بهرهو بهرگریی دهبوو... خۆزگه..."

چهند دلۆپی عارهقه به چهنهگهیدا بهربوونهوه بهردهمی. له جیی خۆیدا راویستا و کلاو و جامانهکهی، که وهک سهرکلاوی لباد توندوتۆل بوون، لا برد و ناوچهوانی سړی. تهماشایهکی ههرازهکهی بهردهمی کرد و چمکیکی ژورهکهی خۆی و مامۆستا سهعیدی دی. له دوورتیش، سهری شاخیکی به بهفر، وهک کیزۆله به شهرمهوه چاوی لی دادهگرت. خهیالی کهمی رۆیی: "شاخ وهک ئافرته بۆیه هزی لی دهکهن... جوان و دلرهق... بۆنیشی به بۆنی دایک دهچی... ئامیزی به ئامیزی دایک دهچی... جا وهره لپی دابری!"

تاماشای چمکی ژورهکهی کردهوه و به ههسرهت و هیواوه لپی رامای. به گورجی وهپۆ کهوتهوه.

زۆری نهبرد، خۆی له بهردهم ژورهکهدا دیتهوه و به بیدهنگی رامای: دوو تهنهکهی نهوت که (نفت ملی)یان لی نووسرابوو، پر بوون له ئاو و له خوار پهنجهره بچووکهکهوه که درزیکی کرابۆوه و نیوهی پهرده پهتووکهی دادرابۆوه، دانرابوون. بهر دهرگاکه، زۆری پیلای لی بوون که لهگهڵ دهنگه دهنگی ژورهوهدا بهلگهی قهرهبالغی و میوان بوون. به دریزایی دیوارهکه، بستێ یا دوو بست سیبهر به سهر بهفره لیخنبووهکهدا کشابوو و لینهدهگهرا بتویتهوه. له پیلایهکان رامای. تاکیکی جووتی پیلای لاسیکیان نهبی که له لای پارنهوه پینه کرابوو، ئەوانی دی پارهی باشیان پی درابوو و یهک دوو جووتیان ناوهخنیان فهروه بوو. به لایهوه، پیلایهکان پیناسهی خاوهنیان بوون: خاوهنی ئەو جووته، ههر دهبی له پهڕ بنوی و له ناو بخوا... هی ئەو جووتهش ههر وا...

ئەو دوانە پىكەو ھەلناكەن و ھەك سەرى دوو بەران لە يەك مەنجەلدا ناكولتەن. خاوەنى ئەو جووتە پىلاو ھەلاستىكە، لە ھەموو ھەيام و زەمانىكدا دەبى لە بنەو ھەبى... دەبى كردهى ئەو و بردهى خاوەنى ئەو پىلاو سوورە ناوھن خورىيانە بى. بەلام پىلاوى وا شى و پىنەكراو دەبى لە بەرەى شەردا بن!... چى گەياندونيە ئىرە؟! ئىرە جى پىلاوى بە نرخە...

پىلاوھەكان، لە بەر زەينى ھەقەلیدا، كىشە و ھەرايان بوو... جەنگيان دامەزراندبوو و دووبەرەكيان تى كەوتبوو. لە گەل جەنگى پىلاوھەكاندا، قىزە و ھەرا لە ژوورەو ھەرا بوو و ھەقەلى، ھەك ئەوھى لە خەونىكى قوول ھەئاگا بىتەو، ھاتەو سەرخۆ. لە دەرگای دا و لەگەل دەنگى دەرگاھەدا، قىزەقىز براپەو. بى ئەوھى چاوەروانى ھەلامى لە دەرگادان بى خۆى پىدا كرد.

(۲)

ژوورەكەى مامۆستا سەعید و ھەقەلى، لە شكستخواردوانى ژىر ھەرەس جەمەى دەھات. ھىندىكيان خويندكارى زانكۆ بوون و ھىندىكيان تەواويان كردبوو. مامۆستا سەعید، كە مامۆستای قوتانخانەى سەرەتايى بوو و تاقىكردنەوھى سىياسى لەوانى دى پتر بوو: زەلامىكى خىركەلەى كورتهبنەى دەم بە بزە بوو. ھەموويان بۆ راوتەگبىر و دلدانەوھى يەكتر لەوئى كۆ ببوونەوھ و زۆرىشيان تا چەند رۆژ لەوھەر نازيان بە سەر زەويدا دەكرد... بۆ پۆكەر و خواردنەوھ، لەوئى كۆ دەبوونەوھ و شەوگاريان بە سەر دەبرد. ھەموو لە ژىر بارى ھەرەسدا كاس ببوون و دەستيان بۆ پنچكى دەگىرا خۆيانى پىوھ بگرن. ئەوانىش، ھەك ھەموو پلىشاوھەكانى ژىر ھەرەس، ھەر يەكەيان شتىكى گوت. جەبار تا ئەو كاتە لە قوربىنىكى ژوورەكەدا بە بى دەنگى دانىشتبوو و بە كاومخۆ يارى بە سوچى ئۆتۆمبىلەكەى دەكرد كە تازە دەزگايەكى شۆرش خستبوو يە خزمەتى: خىركەلە، پاك و پۆشتە، سپىلكە، مووزەرد. ھاتە گۆ: "تۆ

بلیی قرمان تیخه ن؟ هیندی کمان هر لی ده میننی تا ئاشووبه ی تر بگیری ن. مانه وه مان بو خودی حکومت پیویسته. "جهبار ئه مه ی گوت و بزهی ه کی کرد. ماموستا سه عیدیش وه ک ئه وه ی ده می بی داخی لی بی، سه رنجی دا و پاش که می گوتی: "جا توبه گونانته وه. له هر جی بیت شوینت گهرمه. له دووبه ره کیدا، له ناو ئه وانهدا که جییان گهرم بوو و پاروویان چه ور بوو یه که م بووی. که ئه ویش نه ما و زانیت جیت له ناو شوپرش گهرم ده بی خوت پی گیانده. ده شچیته وه ناو حکومت هر جیت گهرم ده بی. ئیمه هه مومان دؤراوین. به لام تو مه ودای دؤرانت نییه. تو ده بی هه میشه براوه بیت. کاکلی برا تو خوت به هاودهردی ئیمه مه زانه".

جهبار بزهی ه کی تری کرد و به کاوه خو گوتی: "جا توش ئازا به و جیی خوت گهرم که. خو من پیشم پی نه گرتویی".

هه قه لی، له بهر خو یه وه بزهی ه کی کرد: "ده بی خاوه نی پیلآوه سووره کان...". میرزا حوسین که لاویکی نیمچه خوینده واری خه لکی ده وره بیری شنو بوو، لای پاینی مه جلیسه که وه دانیشتبوو و سه ره گچکه تازه تاشراوه که ی خستبووه سه ره ره دوو چوکی و جهسته ی، هینده ی دی گچکه دیار بوو. ده تگوت کووره یه ک له ناو سینگیدا ده گری. گوئی له هه موان بوو که هر یه که و شیوه چاره سه ریکی بو خو ی دانا. ئه م، خو ی وه ک کارمامزیکی بی ده رفت ده هاته بهر چاو. جگه له وه ی خو ی به ده سخه رۆ و ده سبراو ده زانی، مه رگیش له هه موو لاهه چاوی لی زهق کردبووه. ترسی ئه و، بهر له هه موو شتی ترسی مه رگ بوو بۆیه زمانی له گو که وتبوو و هیچی نه ده گوت. که جارویاریش ئه وانی دی بوونی ئه ویان بیر ده که وته وه و پرسیاریکیان ئاراسته ده کرد، زور به کورتی وه لامی ده دانه وه و له کو لی خو ی ده کردنه وه... وه لامه کانی میرزا، پیلآوه لاستیکه کانی ومبیری هه قه لی ده هینایه وه... هه ردوکیان ناچاریی بوون. هه ق عه لی به بیده نگی پالی دابوو و له بهر ده می خو ی ده روانی. ناوچه وانی وا گرژ ببوو ده تگوت ئیشیکی کوشنده گرتوو هیه تی. بهر انبه ره وینه یه کی گهره ی (بارزانی) که به دیواره که ی بهر انبه رییه وه هه لواسرابوو، دانیشتبوو.

سهری به ره و وینه که هه لبري: "ئه ری ده توش قسه یه ک بکه مالت نه شیوی! شتی بلی! رایه ک دهر بره، رییه کمان بو دانی... هه روا سووک و هاسان ده مانده یته دست دوزمنه وه؟! خو ئیمه تۆمان به پشتوپه نا دانابوو. به لام نا، به خودای به خوشت درایته دهستی دوزمن، پیشکشی دوزمن کرای. تو له ئیمه زه لیلتر کراوی."

(سه لمان) یش که به ته نیشت هه قه لیه وه دانیشتبوو و به ده گمه ن نه بوایه سهری هه لنه دهری، ده مانچه که ی دهر هینا و فیشه کی لیخورییه بهر و رووی له وینه که کرد: "وه لاهی ده لیم که لاهی سهری بپژینم! پیاوی ئه مهریکا و ئیسرائیل هه ر ئه وه ی لی شین ده بی!"

حه سن که ده می نه بوو دکتورای له زمانه ئیرانیه کان، له مؤسکو هینا بووه و جاروباری شهوی له گه ل ئه و دهسته گه نجه دا به خوار دهنه وه و قومار کردن دهرده سهر و گه لی جار به ده م سهر خو شیییه وه، ته مه نی خو ی و پله و پایه ی خو ی بیر ده چوونه وه و ده که وته سه ما کردن، به په له ده مانچه که ی دهر هینا و هینا یه سهر پی. به گورجی رووی له که لاهی سه لمان کرد: "قه سسه م به خوا بیته قینی ده یته قینم! ده ی سه که کویر! پیاو به و بیته قینه!... ده ی!"

کورگه لی رمنگ په ریو، هینده ی دی رهنگیان په ری به لام هه رچونی بی که وتنه به ینه وه و ئه و کاره ساته یان راگرت که به هوی مؤرفینی هه ره سه وه، له ده مه ده می قه وماندا بوو:

- "کاکه ئیوه خه ریکه تیک ده چن..."

- "تا دوینی هاوسه نگر و برا بوون..."

- "ده ی بزانه یه کتریش ناکوژن..."

هیور بوونه وه و پاش تاوی، به ترس و سه رسورمانه وه لیک رامان، سه لمان زور به خودا شکایه وه. بیری کرده وه: "له بری ئه وه ی له دووبه ره کیدا سهر به به رمیه ک بم ده بی به خو م به ره بم. چون کیشه ی وا بچووک ده خولقیینم؟! من له وه که وره تر و به که لکترم له سهر شتی وا خه لک بمکوژی یا خو م تووشی کیشه و گو به ند بکه م. به لام دیاره ئاشبه تال منیسی تیکداوه."

هه ق عهلی، ئانیسکی له سه ر بالیفه که هه لگرت و قیت دانیشته. هه موو ئه وانی دی ده یانناسی: هه میسه رای نوئی، بوچوونی به جی و سه رنجی وردی وای هه بوون که به ده گمه ن نه بی، به دییان نه ده کرد. ده شیانزانی له قساندا دریزبیژه و گه لی جار له پاشمله باسی دریزدادرییان ده کرد. گوتی: "ئیمه به خویمان ده لئین روژشنبیر. به لام نا. ئیمه خوینده وارگه لیکن جاری تا ئیستا توانیومانه ته نها لایه نی به د و تاریکی هویمان بخه ینه کار چونکه هویمان ئیستعمار کراوه. هه موو زانیی قامووسیمان چند زاراوه یه که بی ئه وهی تییانبگه ین به کاریان دینین. میلله ته که مان سی جوړه خه لکی تیدان.

- شهل و کویر و کهر. جه بار ئه وهی گوت و زوو په شیمان بووه وه.

سه مان که می له جی خوی بزوا.

هه قه لی، سه یریکی جه باری کرد و له سه ر قسه ی خوی رویشته: یه که میان ره شه خه لکه که یه که هه رهس و شوړش و سه رکه وتن و دۆرانیان، وهک باران و هه وره تریشقه و لافاو و پیتوبه ره که ت و قاتوقری، به لاره سروشتین و ده یانده نه ده ست خواوه. نه پییان شاگه شکه ده بن نه پییان ده رمین. دووه میان خوینده واری وهک ئیمه یه که له سه ر ته فسیری هه ر دیارده یه ک بلئی هیند سوورین به راست نه گه رانی له قامووسماندا نییه. که له وه ته فسیره دا به هه له شدا ده چین، سه ری دنیا مان لی دیته وه یه ک چونکه رییه کانی ترمان له خویمان گرتووه. خه لکی وهک ئیمه له هه ردوو دین بوون. نه ده توانین هوئی دیارده کان بده ینه وه به یه زدان نه ده ستوانین ته فسیره راستیه که یان، وهک رونا کبیری به توانا که ده سته ی سییه می ده گمه نی کو مه لن - ئه وهش ئه گه ر هه بن - بدوزینه وه و دلنیا بین. ئه م ته فسیری زانستانه بو هه رهس ده کا و بو خانه ی چینایه تی ده یگپریتته وه و ئه وی دی به هه مان ته فسیری زانستانه ده یسه لینی که سه رکه وتنی کورد له هه رهس دایه. زانستی قوربه سه ر ده میکه له ده ست خوینده واری وهک ئیمه سه ری خوی - خوا ده زانی بو کوئی - هه لگرتووه. هه موان، مانگگیرانه که مان له بیره. خه لکی نه خوینده وار ته نه که یان لی ده دا، ئیمه تفه نگمان به عاسمانه وه ده نا. به به ختم

ئەوانەى بە باوەرەو تەنەكەيان لى دەدا لە ئىمە مەعقوول تر بوون. كە
 تۆپۆليفەكەش كەوت لە ھەموو ناوچەكەدا دوو كەس شاگەشكە نەبوون. يا
 راستتر بلىم، بە پىچەوانەو ھە شاگەشكە بوون. يەكەمیان كابرایەكى
 دوورخراو ھە بوو كە لە ترسى (ساواك) خۆى شارەدبوو، دووھەميشيان
 بەندكراوئىكى رايات بوو. ئەويان گوتى: بە خوا ھەموو شتى لە دەست كورد
 دەرچوو. ئەميشيان گوتى: بەخوا دەبى ئاشبەتالى لى بكرى. لەم ھەزاران
 كەسەدا ئەو دووھە راستيان كەرد و ئەو دووھەش بى دەسەلات بوون. ئەوانە
 جادووگەر بوون؟. من يەكى بووم لەوانەى كە گومانم لەوھى رايات زيادى كرد
 و كسپەى گومانيشم لەوى تر بە دلدا ھات ھەرچەندە خۆشيشم دەويست و
 دۆستم بوو. نا، من بەخۆم ھاوكيشەى سياسيم پى شى ناكريتەو ھە و ئەوھشى
 پى بكرى، گومانى لى دەكەم. من خۆم كورتم ھىناوھ. ئەم شەرەش لە سەر
 وینەى بارزانى بتپەرسىيەكە ھەك خۆى نىيە. جا چ بۆ كاك ھەسەن و چ بۆ
 كاك سەلمان، جياوازى نىيە. وینەپەرسىن و وینەكوشىن ھەك يەكن. دەمىكە
 ئەملا، بارزانىيان كردۆتە يەزدان و كرنۆشى بۆ دەبەن. ئەولاش كردوھيانەتە
 ئەھرىمەن و بەردبارانى دەكەن. ئەدى كى ھەك مرۆفى ئاسايى سەيرى دەكا
 كە ھەم ئازايەتى لى دەوھشیتەو ھەم ترسان و ھەم ھەلە و ھەم راست؟.
 خوا شايدە كەس!، ئەو فەقىرە چى بكە؟. بى ئەوھى ئاگای لى بى كراوھتە خوا
 و لە ھەمان كاتيشدا ئەھرىمەن. كاكە گيان ھىمن بن. با كەمى بە وردى بىر
 كەينەوھ. بە تايبەتى جەنابت، كاك ھەسەن، خۆ لە ھەموان گەورەترى و ھەق
 وایە رۆلى برا گەورەى بىنى. با لەم كارەساتەدا يا بە لای خەلكە
 رۆشنبىرەكەدا لا دەين يا ھەك رەشەخەلكەكە بە خودای بسپىرىن و بە تەماى
 ئەو پالى لى بدەينەوھ.

قسەكانى ھەقەلى بە خوتبەى كتوپر و ناوھخت دەچوون. تا ماوھىەك
 ھەموان بىدەنگ بوون. مىرزا حوسىن كە لە ھەموو ئەو ماوھىەدا لە خوار
 مەجلىسەكەوھ، رۆوھو دیوارەكە راکشابوو و جاروبارى پرمەى گریانىكى
 شەرماوى دەبىسترا يا ھەناسەىكى قوول و درىژى ھەلدەكىشا، كتوپر راست

بووهوه و به سه‌ری تاشراو و دوو چاوی سوور و لووتیکی له راده‌به‌دهر گچکه‌وه، پرووی له هه‌قه‌لی کرد و به دهنگی بلند و نیوه گریان‌ه‌وه هاته گۆ:

- نیوه له حیراقی لیبور دنتان بو ده‌رچووه و ئیرانی‌ش ئوردوگای په‌نابه‌رانی له بو کردوونه‌وه. من له حیراقی بیگانه‌م و له ئیرانی‌ش دژی یاسام و ساواک چاوه‌روانمه. ئەتو یه‌ک ساڵه‌ می‌شکی منت به قسه‌ی زل کون کردووه و کرماشانم له‌بو به که‌رکووک و دیاربه‌کریه‌وه ده‌بستی. ده‌ی زوو، هه‌تا له‌م ژووره‌ ده‌رنه‌که‌وتووی، ده‌وله‌ته‌که‌ دامه‌زیننه... ده‌ی تا ده‌رنه‌که‌وتویی دروستی که‌!. بچی‌ه‌وه حیراقی ده‌بی باوه‌ر بی‌نی که‌ به‌حس حیزبی سه‌رکرده‌یه و ئیدی ده‌وله‌ت دروست ناکه‌ی. بشچی‌ه‌ ئیرانی ده‌بی باوه‌ر بی‌نی که‌ فه‌رمانی شا و فه‌رمانی خودا ئیکن و له‌ویش پیت جی به‌جی نابی. ده‌ دروستی که‌!. ئەگه‌ر ئەو قسانه‌ی ئیستا ده‌یانکه‌ی ده‌نگی که‌له‌شیری ناوه‌خت نین، ئەگه‌ر داکی درۆت نه‌گاوه وهره له به‌رت مرم، له‌گه‌لم به‌وشاخانه‌ که‌وه. ئەتو سه‌رکرده‌ و ئەمن پێشمه‌رگه‌. به‌لان نا... ئەتو و کاری وا؟! ئەوا ئەمن بریارم دا خۆم به‌ ده‌ستی که‌سه‌وه نه‌ده‌م... ده‌چمه‌ ئەو شاخانه. وه‌عد بی دوا‌ی شتاقتان نه‌که‌وم... نیوه رانه مه‌ریکن بی شوان بن ده‌خورین... برۆن چاوه‌ری بن تا خولا مه‌لامسته‌فایه‌کی ترتان بو ده‌رهم‌خسینی.

دوا‌ی ئەو قسانه‌، ژیان زایه‌ سیمای میرزا حوسین‌ه‌وه. پرومه‌ته‌کانی سوور هه‌لگه‌ران و چاوی گه‌ش بوونه‌وه. ریک به‌ که‌سی ده‌چوو له ده‌مه‌ده‌می عیدام‌کردندا، لیبور دنی بو ده‌رچوویی و مژده‌ی ژیانیکی خۆشی پی درابی... باریکی گران، به‌و بریاره‌ کتوپره‌ له سه‌ر شانی نه‌ما. ئەو ترسه‌ی که‌ ده‌مار به‌ ده‌ماری جه‌سته‌ی داگرتبوو، ره‌وییه‌وه.

جه‌بار، ناوچه‌وانی خۆی گرژ کرد و به‌ ره‌قییه‌وه پرووی تی کرد:

- کامیرزا بو قسه‌ی وا ده‌که‌ی؟، ئیمه به‌ ریکه‌وت چاره‌سه‌رمان هه‌یه و تۆش به‌ ریکه‌وت چاره‌سه‌رت نیه. که‌ کیشه‌ی تۆ له‌ هی ئیمه سه‌ختتر بی، ئیمه بلین چی؟، من خۆم به‌ تۆوه هه‌لناواسم و وه‌کی گوتراوه: مه‌ر به‌ پی خۆی بزنی به‌ پی خۆی. (هه‌قه‌لی)ش که‌یفی خۆیه‌تی.

هه قهلی، سه ری خۆی داخستبوو و له بهردهمی خۆی دهروانی. ههستی دهکرد هه موو ئه و قسانه ی تۆزی له وه بهر کردبوونی، له دوا وشه وه تا یه که م وشه، هه موو به ریز ده که پینه وه ناو سینگی خۆی... دیار بوو قسه کانی میرزا حوسین، وه ک تیغ هه ناویان بریبوو. به کاوه خۆ سه ری بو هه لبری: "له بهر هه ر هۆیه ک بی، ئه مرۆ تو مه ردیت و من نامه رد. ده بی رۆژی مه ردایه تی منیش نه یا؟".

- کاکه هه ق! ئیوه که نه بوون که نه. به بن کلکی شوپرشیه وه نووسا بوون و به خوینی شوپرش ده ژیان. که شوپرش خوینی نه ما ئیوه ش مردن و له قسه ی زل زل که وتن. کاتی خووشی که گویم بو ت ده دیرا، به و هیوایه ی بووم که له رۆژیکی وه کی ئه مرۆدا نه رمی.

- کاکه میرزا، هه موو قسه کانت راستن و هه ق وایه ده مم داخه م...

هه موو کر بوون. میرزا حوسین راکشایه وه و پرووی له دیواره بیده نگه که کرده وه به لام ئه مجاره یان، به هه ستیکی تره وه. جه بار میلی رادیۆکه ی بادا: ئیزگه ی به غدا ئاههنگی سه رکه وتنی ده گیرا. هیندی جار بانگه وازی بو کورده یاخیه کان ده رده کرد و رپی خو به دهسته وه دانی پیشان ده دان و هیندی جاریش جو ره سه روود و ئاوازیکی لی ده دا که که ش و هه وای سه رده می کووده تاکانی وه بیر ده هینایه وه. جاروباریکیش رایده گه یاند: ئه وهنده هه زار چه کدار له قۆلی هه ولیره وه و ئه وهنده هه زار لای که رکووکه وه و ئه وهنده ش به ره و ده وک گه رانه وه...

- کوپگه ل هه ر هینده تان زانی به ته نها ماینه وه. با ئیمه ش خه می خو مان بخۆین. با ورده ورده وه پری که وین. گویتان لیه؟. که س نه ما... هه موو گه رانه وه و خو یان به دهسته وه دا.

مامۆستا سه عید و هه قه لی سه رنجیان دایه جه بار. به ره و کامه لا؟. ئه وان جار ی بریاریان نه دا بوو بو کو ی برۆن. بریاری وا له دوا چرکه دا ده درا... هه لبژاردن بوو له نیوان سووتاندن و خنکاندندا...
- به ره و کو ی؟.

- من بهش به حالی خۆم به رهو عیراق دهچم.

- منیش. بۆ ناو حکوومهت... حکووووومهتی نیشتمانییی!

سهلمان به دهنگی بلندی به پیکه نین پاراوکراو ئه وهی گوت و دوایی له بهردهمی خۆی راما و بۆی زیاد کرد: "رهنگه کاک هسهن دواي (ب. ب) بکهوئ". ئهوجا رووی له هسهن کرد و یهک چرکه لئی روانی و گوتی: "مه بهستم بریزید باردۆ نییه کاحهسهن! مه بهستم بارهگای بارزانییه". دواي ئهم گوتهیه، دیسان سهلمان خه یالی روویی: "دهمی خۆم پی ناگیرئ... له دهسه لاتی خۆمدا نییه... ده مهوئ نازاریان پی بگهیهنم. ده مهوئ تۆله یان لی بکه مه وه... ئهم نه فام و نه زان و خه یله کیانه... هر وا به وشکیی دهرچن؟!". هه موویان، چهک و تفاقى خویان له ناوه راستی ژووره که، له بهردهم میرزا حوسیندا کۆمه ل کرد.

- بۆ خۆت به کاوه خو، چاکترینیان هه لبریزه. تا ئیستا غه دداره یهکت پی بوو به ئهمری ئه و خودایه ده تهقی، ئیستا کلاشینکو فی لاکه لی بی قوناغ به شانندا بکه. جه بار ئه وهی گوت و دهستی دوعاخوایی بۆ دریز کرد. میرزا حوسین، که دهستی له دهستی جه باردا بوو و توند ده یگوشی، گوتی: بۆ نا؟... ئه و چه کانه بووکن و پیاو قاته لییان به زاوا بی. تا ئیستا هه ته تۆکه ی زاوۆکان و حیمایه ی میزی قوماری روناکبیر و خوینده واران بوون و ئه ورۆ چه کن.

هه موان، دوعاخواییان لی کرد و هاتنه دهرئ. میرزا به ته نها له ژووره که دا مایه وه و یهک جووت پیلای لاستیکیش له بهر دهرگا که بوو. دهرکه وتن و ورد ورد به رچه رییه پیچاوپیچه که ی بناره که دا به ریز داگه رانه خواری. جاده که که جاروبار لییان دهرده که وت و جاروباری بزر ده بوو، له ریبواران جممه ی ده هات. لۆری و عاره بانه ی دواي تراکتور، پر بوون له ژن و پیاو و مندال. خه لکی تریش له نیوان لۆری و عاره بانه کانه وه به پی، ورده ورده به روخی جاده که دا ریبیان ده کرد و ده ویستان و هیندیکیان ده گه رانه وه. دوو ریز ریبواری شکستخواردوو: به رهو خوار و به رهو ژوور، به بیتاقه تیی دهرۆیشتن.

جاروباری یه کئی له لۆرییه کان، به بی پرسی نه فه ره کان پیچی ده کرده وه و
رووی سه فه ری خۆی ده گۆری. به ره و ژوور ده چوو که چی به ره و خوار بای
ده داوه یا به پیچه وانه وه.

له بهردهم چاخانه که ی مام مسته فادا، کۆمه له خه لکی رهنگ په ریو ویستا
بوون و راوته گبیریان ده کرد. بو کامه لا بچن و له کامه لا ناکوژرین و به
هیلاک ناچن؟. له ده م چه مه که ی ئه و بهر جاده که وه، هر چه کدار بوو و چه کی
له خۆی ده کرده وه و تووری ده دا. قه راغ چه مه که، به کۆمه ل چه کی لی
که و تبوون: فیشه کدان، تفهنگی هه مه جوړ و هه موو پیدا ویستییه کی گونجاوی
شه ر، مرۆ نه بی. تاکوته رای لای سوو که له ش، له ناو چه که فره دراوه کاندای به
که یفی خۆیان هه لیانده بژارد و به ره و دۆله که ی ئه و به ره وه تیاند ه ته قاند.
ئه مانه ی سه ر جاده که ده تگوت میرووله ن و شاری خۆیان پاک ده که نه وه و
زه خیره ی خۆیان ده دهنه بهر خۆره تاو. ئه وانه ی ئه و به ریشه وه، هر میرووله
بوون و زه خیره ی خۆیان بو شاری خۆیان ده کیشایه وه. ئه مانه ی ئه م به ره وه
پلیشاوه ی ژیر هه رهس بوون و ئه وانه ی ئه و به ره وه، هیشتا سه ریان له
هه رهس و تیکشکان ده رنه ده کرد.

یه ک به دوا ی یه کدا که یشتنه قه راغ جاده که و کۆ بوونه وه. جه بار ته ماشای
لای دهسته چه پی کرد. رهنگی زهرد هه لگه را.
- چیه؟! ئه وه بو وات لی هات؟!.

قسه ی پی نه کرا. ته ماشای هه موو ئه و ده ورو به ره ی کرد و چاوی به هه موو
لادا گپرا. پاشان به دهنگیکی نیوه خنکاوه وه گوئی:
- ئۆتۆمبیله که م نه ماوه ...

هه موو به سه رسورمانه وه له یه ک رامان. مامۆستا سه عید، هه رچه نده
ده می نه بوو به هۆی جیه یشتنی میرزاوه له گریان ببۆوه، به کول پیکه نی:
- خۆی به دهسته وه داوه. وا له ریزی نیشتمانیدایه!
سه لمان به بزهییه که وه گوئی: دیاره خه لک وایان زانیوه، وهک ئه و چه کانه فره
دراوه بویه بردویانه.

ههقهلی رووی له مامۆستاسه عید کرد:

- ئه ری ئه و پیکه نینه له کوپوه هات؟!، تو به م روژه ره شهش پیده که نی؟!.

مامۆستاسه عید سه ری لی برده پیشی و به بزه یه که وه که یه ک گرکان

پیکه نین خوی تیدا مات دابوو گوتی:

- دوو سی سه عاته که شوفش به و سویچه وه دهکا، خو خه ریک بوو دلم

بتهقی، ئه وایستا له پیکه نیندا ده ته قیم، تو ئه و خواجه ناهه قمه؟.

(ههقهلی) ش که می پیکه نی و له مامۆستاسه عید پاما و گوتی:

- خو بو ئازاردانی تو، سویچه که ی پی ماوه...

(۳)

رپیوارانی سه ره و خوار و سه ره و ژوو، دوعا خوازییه کی ساردیان له یه کدی کرد. ههقهلی و مامۆستا سه عید و سه سن، بوونه هاوقه تاری سه ره و ژوو، کهس په له ی نه بوو، هیشتا مۆله تی لیبوردنه که سه ره تای بوو و دوینی نیوه پو، بهر له سه عاتی سفری شه رپراگرتن به چوار پینج دهقیقه، دوا بۆمبایان ئاراسته کرابوو. ورد ورد ههردوو ریزه که دهجمان و ورد ورد مامۆستا سه عید و ههقهلی، له وانی دی دوور دهکه وتنه وه. ریزهکان به ههردوو بهری شهقامه که دا دهرویشن. ههقهلی و مامۆستا سه عید، جاروبار سهیری ریزه که ی تریان دهکرد و بزه ی تالیان بو ئه وانه دهکرد که ناسیاوییان له که لدا پهیدا کردبوون. سه سه نیش، له بهرده می خوی دهروانی و دهرویی... له په نا و په سیوی لیواری شهقامه که دا، هیندی جار به فر دهکه وته بهر پی و له ژیر پییدا خرمه خرمی دههات و هیندی جاریش پی دهکه وته ناو ئاوه وه و ملچه یه کی ناخوش له پیلاوه کانیه وه دههات.

رپیواره تیکشکاوهکان، به مهیله و بیدهنگی رپیان دهکر، دهنگی پیلاو و هه ناسه و خشه خشی جلوبه رگیان، به بهرده وامی دههات و خودی خویان

بیزارتر دهبوون.

- مامۆستا سه عید! له م دوو ریزه دا چ دیاردهیه کی ترسناک... له هه موو شتی ترسناکتر به دی ده که ی؟!.

- جارێ تو به دوای دیاردهی باشدا بگه ری. نابینی چون ههردوو لا دهسته راستی جاده که یان گرتوو و به بی کیشه و مل بهیه که وهنان دهروون؟! .
ئهوه بو زهماوند بوایه کهس وا به ریکی نه دهرویی. ئهوجا رهوینه وهی مرووف و خو به دهسته وهدان، هه ره سه یینانی مروفایه تی ده بینم.
- من دووبه ره کی ده بینم.

مامۆستا سه عید که می لئی پاما و بهر پئی خوئی له بیر چوووه. قاچی به چالاویتکدا نا و تا نیوهی پیلاره که ی پئی راستی، پر بوو له ئاو. به بیزارییه وه به تالی کرد و پیلاره که ی له پئی کرده وه. گوئی: - خو کهس بهرگری ناکا تا ناوی شوڕشگیری لئی بنری. سه رجه می میلله تیک خو ته سلیم دهکا. سه رجه می میلله تیک که له ناخی هه ر تاکه یه کیکیدا، به بی ره زامه ندیی سه رکر دایه تی، ئالایه ک ده شه کایه وه، خو به دهسته وه ده دا. دروشمی خوړسکی (کوردهستان یا نه مان) دهنگی ده دایه وه... سنووری ولاته که مان به چه مریندا رهت ده کرد. سه رجه می ئا ئه م میلله ته خو به دهسته وه ده دا. یه ک شیر، یه ک گورگ، یه ک ئازا چیه له م میلله ته دا به دی نا کرئی. خو به دهسته وه دان لیفه یه کی که وره یه و به سه ره مواندا دراوه. ئیدی دووبه ره کی له کوپوه دی؟! ته نها میرزا مایه وه که ئه ویش ده رفه تی خو به دهسته وه دانی نیه... یا تاکه که سی به وره یه.

رپیه که که می سه ره و ژوو بوو و مامۆستا سه عید هه ناسه برکه ی وئ که وتبوو. ئه و وشانه ی که ده یگوتن وه ک هه نگاوه کانی خیرا بوون و له گه ل فلچه فلچی پیلاره که یدا، له خه یالی هه قه لیدا سیمفونیا ی هه ره سی پیک دینا.
مامۆستا سه عید بزیه کی کرد و که می گوئی بو دهنگی پیلاره که ی خوئی شل کرد و لئی پاما، پاشان له سه ری رویی: - مه گه ره له شیوه ی مردندا.

- نابینی؟! ده تو ورد به ره وه. زوربه ی هه ره زوری ئه وانه ی که وتوونه ته ناو لافاوی سه ره و خوار و خو به هوشیار ده زانن، کاتی خوئی له و باله دا بوون که

خۆيان به چه پړو دهراني. ئەوانهش كه كهوتوونه ته بهر لافاوى سهره و ژور، كاتى خوى ئەوانيان به جاش دهناسين. ههر دوو لا كارى گهرى تيبان له سهر ژن و مندالى خويان ههيه و رايانده مالن و دووبه رهكى دهخه نه كرۆمۆسۆمىانه وه. له و كۆمه له خه لكه رامينه كه توژى له مه و بهر له ژورره كه ماندا بوون. كين ئەوانه ي به ره و خوار بوونه وه؟! ها؟! ئەي كى به ره و ژور بووه وه؟! ئەدى كى مايه وه؟! ئيمه سهره و ژور بوينه وه چونكه كاتى خوى دژى ئەو دهسته يه بووين. ئەوانهش سهره و خوار بوونه وه له گه ليدا بوون. ته نها ميرزاش له هيج كام له و دهستانه دا نه بووه و دواى هيجيشيان نه كهوت. ئيمه دواى سوژى خۆمان كه وتوين و ئەوان دواى كينه ي خويان. ههر دوو لاشمان هه له ين.

- ... وايه. به لام ئەمه دووبه رهكى ناگه يه نى.

- با. ئيمه دواى سهركرده كهوتوين. مادام سهركرده به ره و ژور دهچى ئيمه، ههر نه بى، كه متر له سهره و ژور سل دهكه ينه وه. مادام هه مان سهركردهش سهره و ژور بوته وه ئەوان به مه ترسى دهرانن و سهره و خوار ده بنه وه. ئيمه به هوى خه سي تيكه وه كه له گه ليدا راهاتوين دواى دهكه وين و ئەوان به هوى خه سي تيكه وه كه فبرى بوون دژين. واته نه ئيمه هوشى خۆمان به كار دينين نه ئەوان. من به چاكي دهرانم ههر له ئيستاوه ئەم هاوكيشه يه بگۆرين... با سهره و خوار بينه وه.

- دواى ئەوانه بكه وين كه هه ميشه هه له ن؟.

- ئەم لافاوه... ئەم ههرسه... ئەم تيكشكانه... ئەم كاره ساته، به لگه ي راستى بوچوونى ئيمه ن؟. ها؟! كه ئەوان هه له دهكهن مه رج نيه ئيمه راست بين. كه ئيمهش هه له دهكهن به لگه ي راستى خه تى ئەوان نيه. ده بى خه تى سييه م هه بى. خه لكى ساكار، له ههر دوو لا، به دلسوژى ده يانكرد و وا يان دهرانى وا ده بى. خو ينده وارانى ههر دوولاش ديوى تاريكى هوشى خويان به كار هيناوه. من و توش تا ئيستا واين. به لام گرینگ ئەوه يه به خۆمان بزانيين كه واين. واته خۆمان بناسين و له ويوه دهست پى بكه ين. كه بزانيين ريگاي هه له مان گرتووه، ده شى به دواى رپى راستدا بگه رپين با نه شيدوژينه وه. به لام

که نه زانین ریمان هه له کردوو، هه دهروین بی ئه وهی به مه نزلگا بگهین.
رپی راستیش ببینین پیمان هه له دهبی و چاوی خومانی لی دهنوقینین.

- من ده لیم هه ردوو لا راستن چونکه راستی و ناراستی ریژهین. گرینگ
ئامانجه نهک ریپاز، که ئه و ئامانجی دژایه تیکردنی که سی بی، هه ریپهک
دهگری راسته. خو ناشتوانم بلیم دووبه رهکی نییه... جاری با بروین و
رهفتاری فارسهکان ببینین و بزانی چۆن دهبی.

- بینینی ناوی. زۆر کهس بهر له ئیمه دیوانه. سه رهله بهری میژوومان
دیویهتی. کهی چاک بن دهبی زیاتر سلیمان لی بکهینه وه و وریا بین.

حه سه ن یهک دوو ههنگاو له دواي هه قهلی و ماموستا سه عیده وه بوو.
سهیری بهر پی خوی دهکرد و به بی دهنگی دهرویی و دیار بوو ئاو به چاویدا
دههاته خواری. ئاگای له بهزمی ئهوان نه بوو. وینهگریکی پیسترهش، پهیتا
پهیتا وینهی ریزه سه ره وژووره کهی دهگرت و جاروبار حه سه نی دهکرده
نیشانهی کامیرا کهی خوی. دیمه نی کهتهی حه سه ن که فرمیسک به پرومه ته
خرهکانیدا دادهبارین، سه رنجی راکیشابوو.

- دیاره ئه م کابرایه له رۆژنامهکانی خویندا بلاویان دهکاته وه. دهنووسی:
ئهوانه ی شای ئیران به نرخیکی باش فروشتنی بو باوهشی خوی ریزیان
بهستوو. دهنووسی زۆریان رهنج بو شا کیشاوه و دهچن کریکهی وهردهگرن.
پیت و نییه و بنووسی ماموستا؟. بو ریزه کهی دی چی دهنووسری؟. له
جیهکی تریش چاوشینی وینهی ریزه کهی تر دهگری و دواي له رۆژنامهیهکی
ولاتی خویندا دهنووسی: کورده یاخیهکان نه یانتوانی به بهرده وامی پیاوی
ئاستعمار بن. ئاستعمار پیوستی پیمان نه ما. شهرتیا ن هه لات. ئیدی به
نانه زگیش به کری ناگیرین.

- هه ردوولایان بو ئیمه یهکن. راست و چهپی جیهان چاوی چهپ و
راستیان دهرهینانین. دوژمنایهتی چهپمان تا ئه و رادهیه کرد مه ترسییهکانی
راست نه بینین وهک چهپهکان مه ترسییهکانی چهپیان نهک هه نه دهبینی
به لکو له پالپشتییان دلیا بوون. ئیستاش دلیان.

ورده ورده ریزی سهره و خوار چکی ده کرد و کو تایی ده هات. ریزی سهره و ژوریش سهری گه یشتبوووه جیی مه به ست که سنووری ره سمیی نیوان عیراق و نیوان بوو و ده بوو به ده ریایه کی جهسته ی سهر ما برده ی مرو. بایه کی سارد هه لیکرد بوو. ژن و مندا ل خو یان له په نای در یوی به فردا، له زریان ده شارده وه. سهر بازی فارس، به گه مه پیکردنه وه ریی پی ده گرتن: ناوت چییه؟. خه لکی کو پی؟. شات خو ش ده وی؟. سهر بازیک، که ده دوانزه هه نگاو له هه قه لی و حه سه ن و مامو ستا سه عیده وه دوور بوو، له شی ژنیکی پلیشاوه ی ژیر هه ره سی ده پشکنی. به که مالی ئی سراحه ت ده ستیکی به سینگ و مه مکیدا هیئا. له پی به زگیدا خشاندا. ئه و جا تو ند چنگی له ناو لنگی گیر کرد. ژنه که زریکاندی. له ناو سه دان پی اوی هه ره سخوار دوودا ته نها حه سه ن نه ی توانی بیده نگ بی. به پرتاو به ره و لایان چوو و به چاوی ده ره ریوه وه، دهستی راده وه شاندا و به کوردی جنیوی ده دا. هه ره هیئنده ی بلیی یه ک و دوو، چهند سهر بازیک، حه سه نیان راپیچ کرد.

- چاوت لی بوو؟. دیتت ئه و سهر بازه چی کرد؟.

- ئا... ده لئی چی بادهینه وه و بگه ریینه وه؟.

هه قه لی ئه وه ی گوت و زوو په شیمان بونه وه ی لی ده رکه وت. نابیی ئه وه هوی بادانه وه بی. پیشتر دهیزانی که ژنی لیقه و ماو نیشانه یه کی خوشپیکه و پی او چاکی پی ده وی ری. له و ژنه ش لیقه و ماوتر هه ره نابیی. ژنیکی جوانکیله ی لیقه و ماوی سهر گوی زهویه و کهس نییه له سهری به ده نگ بی. ئه وه ی به ده نگیش بی لوول ده دری. کاره سات له وه دا نییه که ئه و سهر بازه ده سدریژی کرد. کاره سات له وه دایه که ئه و ژنه بوی که وتوته ته نکاوه وه. کی ئه و ژنه ی به و پروژه گه یاندا؟. که سوکاری؟ سهر کرده؟. ئه مه ریکا؟. هیئری کی سینجه ر؟. خوی؟. ئه مانه پرسیار گه لی بوون له ناو که له سهری هه قه لیدا پیک ده که وتن و له سیمایه وه خو یان بو مامو ستا سه عیدیش عیان ده کرد. دهیزانی ئه و ره فتاران ه چلو پوی دره ختیکی گه وره ن که ناوی هه ره سه. که هه ره ست قه بوول بوو ده بی ئه مه و له مه شت خراپتر قه بوول بی.

- ئەي لەوئى شتى وا نابىنى؟. مامۆستا سەئىد ئەم پەرسىيارەي بە جۆرە توورەبوونىكەوہ كرد.

- ... با، دەيبىنم. بەلام من دەمەوئى ئەم ھاوكتىشەيە بشىوئىنم.

كەمئى لە ريزەكە لايان دا و چەند ھەنگاوى بەرەو دواوہ چوون. بەرانبەر يەك وئستان. مامۆستا سەئىد، بە دەم ھەناسەيەكي دريژەوہ پەرسى:
- بۆ وامان بە سەر ھات؟.

- پيرەمئىردىكى ئاشنامان ھەبوو دەيگوت: كاتى خوئى مووسا بە رىيەكدا دەروئى. برئى مندالى بينى كە لە دەم گۆمىكدا كايەيان دەكرد و زوو زوو خوئيان بەرەو ناو ئاوہكە، بە خلىسكىكدا دەمخلىسكاند. قريوہى پىكەنينيان ئەو ناوہى پر كەردبوو. مندالىكىش بە تەنى، كز دانىشتبوو و لە بەر ئەوہى ھەردوو چاوى كوئىر بوون، وەك ئەوانى ترى پئى نەدەكرا. موسا ھەزار و يەك كەلیمەي لەگەل خودادا كرد و داواي لئى كرد چاوى ئەو مندالە چاك كاتەوہ. خوا گوتى: موسا! ئەوہى ئەمن دەيزانم ئەتوو عەقلىت پيدا ناشكى. فاي دەي نەبوو. مووسا دەسبەردار نەبوو. خوا چاوى مندالەكەي چاك كەردەوہ. مندالەكە چوو تەلاشەدارىكى تيژى ھيئا و لە ناو خلىسكەكە، روهوژوور چەقاندى و ھەر ئەوہندەي بلئى يەك و دوو، مندالىكى تر زكى درآ. خوا گوتى: ھا مووسا!. چيم پئى گوتى؟! ئەوئش شوكرانەي بژارد و دنيا بوو. چاوى مندالەكەش دەسبەجئى كوئىر بوونەوہ. جا دەبئى ئىمەش كئو بين بۆيە خوا بەفرى ھەرەسى لئى بارانين. سەرکەوين خوا دەزانئى چ كارەساتگەلئىك دەقەومئىنين. ھا؟.

- ئەمە ھەدیسە كئويلكەيە!. يەكئى كوئىر بئى و كئوپر چاوى بكرئتەوہ، تا ماوہيەكي زۆر جارئى ھەر سەرسام دەبئى و لە سەيركردن تيئر نابئى. جگە لەوہش، ئىستا كاتى ھەدیسە كئويلكە نييە. با تەگبىرئى بكەين. كاك ھەسەن دەرنەكەوتەوہ، با بچين پەرسىيارىكى بكەين.

دەوارىكى سەربازى گەورە، بە لاي دەستەراستى رىيەكەوہ ھەلدرابوو و دوو سەربازى چەكدارى لە بەردەمدا بوون. ھەقەلى و مامۆستا سەئىد چوونە بەرەوہ و بە كوردىيەكي سەقەت كراو، گوايە فارسىيە، لەگەل

یه کیکیاندا که وتنه قسان، پرسپاری حهسه نیان کرد، ئەویش به کوردییه کی پەتی و به پەژارهیەکی ئاشکراوه، بەر لەوہی وەلامی پرسپارەکیان بداتەوہ، لێی پرسین: "برا، ئەرا لێوا پیمان هات؟!".

مامۆستا سەعید و هەقەلی، بە سەرسامییەوہ لە یەک رامان. گوتهی سەربازەکه وای گەیاندا که شۆرش هی ئەویش بوو و کارەساتی هەرەس بە سەر ئەویشدا هاتووہ. هەردووکیان بێدەنگ بوون. سەربازەکه لە سەری پۆیی: "قەی نەیری قسیە نەکه". ئەوسا تییگەیاندا که نەختیکی دی، حەسەن دیتەوہ لایان. پاشان بە کزییەوہ گوتی: "یە سەناتی تر کلدان کەن ئەرای ئۆردوگای مەخسوسیک، که ئەراتان کریاسەو".

که حەسەن بەربوو، هەقەلی دوواخوازی لەو و لە مامۆستا سەعید کرد و بەرەو خوار، بەرەو پرووی بایە ساردەکه و بە ناو بەفرەکه دا وەرپی کەوت و دوای لافاوہ چک کردوہ که ی دی کەوت. دەرپۆیی و لە بەر خۆیەوہ دەیگوت: دەبی ئەم هاوکیشەیه بگۆرم... دەیگۆرم و ئەولاتریش...

(٤)

مەیخانەیی (شەوانی دیجلە) کەوتبوو سەر پۆخی رۆباری دیجلەیی بەغدا و بەرانبەر کۆشکی کۆماری هەلکەوتبوو که بە خۆ و بە چراخانەوہ، لە ناو ئاوی رۆبارەکه دا سەرەونخوون دیار بوو. (شەقامی ئەبونەواس)یش، که شەوان لە پیاسەکەران جمەیی دەهات و سەرخۆش و سۆزانیەکان کردبوویانە مەکووی خۆیان، بە نیوان بارەکه و رۆبارەکه دا دەکش. دیواری پیشەوہی مەیخانەکەش، که لەملایەوہ (جەبار ئەبو تککە) کەباب و گوشتی برژاوی لێ دەفرۆشت و لەولاشەوہ (ئەبوو سەبەح) بە عارەبانەکیەوہ ویتەتابوو و چای هیلداری دەفرۆشت، دوو بەژنە زەلام بلند بوو و بە گلۆپی هەمەرەنگ رازابووہ و لە ناوہراستەوہ، بە خەتیککی شینی گەرەیی جوان نووسرابوو (مەیخانەیی

شەوانى دىجلە).

وھك ھەر جىيەكى ترى بەغدا، بەردەم (شەوانى دەىجلە)ش بۆنى تايبەتى خۆى ھەبوو: بۆنى عارەقى بە رازىانە، بەزى سووتاو، چاى ھىلدار، پشكۆى خەلووز و ماسى، پىناسە بۆنىيە سەرەككەكانى ئەو مەىخانەىە بوون و جاروبار بۆنى خاكى ئاوپرئىن كراوئىشان بۆ زیاد دەبوو. دىسان وھك ھەر جىيەكى ترى بەغدا، شەوانى دىجلەش دەنگى تايبەتى خۆى ھەبوو: گۆرانى بى برانەوھى (ئوم كەلسووم)، نەفەرى، نىوقاپ، جنىوى تۆخى بازارى، سى چاى، بەخىراتن، قاقاى پىكەنن و قسە و ئاخاوتنى بوئرانە بە دەنگى بلىند، پىناسە دەنگىيەكانى بوو...

لەو شارەدا، رووت لە ھەر جىيەك دەكرد يەك دوو ئەمنى چاوزىت لىت ورد دەبوونەو و گومانىان تەنانت لە داوھمووئەكى لەشت بكدبا ھەزار و يەك پرسىارىان ئاراستە دەكردىت و ناوت لە دەفتەرىاندا تۆمار دەكرا. كەچى (شەوانى دىجلە) كە ھەموو بابەتە خەلق و خەلقەندەىەكى لى بوون، ئەمن رووىان تى نەدەكرد. سەرخۆش ئازاد بوون... تەنانت لە جنىودانىشدا ئازاد بوون. لە بەر ئەو (شەوانى دىجلە) بەىنى بوو ببوو مەكۆى پلىشاوھكانى ژىر ھەرەس، ئەوانەى بەر لافاوى سەرەو خوار كەوتبوون يا دواىى تنۆك تنۆك لە لافاوى سەرەوژوور پەرىبوون، لەوئى يەكىان دەگرتەو و بە دەم سەرخۆشىيەو شىوھنىان بۆ شۆرش و جەستە و ورەى پلىشاوھى خۆيان دەگىرا و ھەر يەكە و لای خۆىەو، پلانى دەسپىكردنەوھى شۆرشى دادەنا...

سەلمان و كوردۆ، بە ئەبوو نەواسدا ھەلگەران تا گەىشتنە بەردەم شەوانى دىجلە، لەوئى، وھك ئەوھى ھىزىكى غەىبى رايانگرى، بە جووتە و بى ئەوھى پلانىان بۆ دانابى يا باسىان كرددى، لە جىى خۆياندا وىستان. دەتگوت دەنگ و بۆنى مەىخانەكە لاقى بەستن. سەلمان، دوو پەنجەى دەستەراستى، لە سەرەو بۆ خوارەو، بە بۆىنباغەكەىدا ھىنا و سەىرىكى كوردۆى كرد:

- دەلىى چى؟

- نازانم. لە لايەكەو وەزعى كىرفانم پەرىشانە و لە لايەكى ترىشەو

باسه که مان هی سه رخۆشبوون نییه ...

- گیرفان له سه ر من و باسیش دهبی جاری نوخته یه کی بو دانری.

لایاندا و به ژوور که وتن: میزه کان، به جوړی دانرابوون، نه ریزکردن بوو نه به ره لالی. هر گوشه یه کی میزیک بگری، رووی له لایه کی میزیک تر بوو و هیندیکیشیان بی ئه وهی لیک نریک بن لایه کانیان هاوته ریب بوون و به هه موویان رایه خیک سیپیان پیک هی نابوو. هیشتا زوو بوو و میزه کان، یه ک دوویه کیان نه بی ئه وانى دی، هه موو چۆل بوون. هر له نریک دهرگا که وه سی گهنج سه ریان پیکه وه نابوو. دوانیان پیده که نین و ئه وی تریان به کوډ ده گریا. سه لمان لای دایه لایان و به دیاریانه وه ویستا و کهوته قسان:

- ئه و برادهره چییه تی؟ ده توانم یارمه تییه کی بدهم؟

- ئه و برادهره بو (من اجل عینیک) ی ئوم که لسووم ده گری. عاشقه عاشق ...

سه لمان دهستی خسته سه ر شانی و به بزوه گوئی: - گوئی مه ده ری برا ... هه موومان به تیری ئه وین پیکراوین. سه لمان ئه وهی گوت و به ره و لای کوردو وهری کهوت. هیشتا سییه م هه نگاوی نه نابوو گوئی لی بوو یه کیکیان به دهم قاقاوه گوئی:

- راست ده کا، ئه ویش پیکراوه. نابینی تیری ئه وین بهر چاویکی کهوتوه؟

گرینۆکه کهش پیکه نی. سه لمان، له جی خویدا ویستا: "ئه وه یه!". بو ئه مه یه که م جارمه؟ نا. رۆژی ده جار، بیست جار بیرم ده خریته وه و کورژ ده بمه وه. دهی!، که ی رادیم؟!، دواى سى سال هر رانه یه م؟!، که یشته لای کوردو که به ته نها میزیکى داگیر کردبوو.

- ئه وه چی بوو؟!،

- ئه و هه تیوه ده گریا ... گوتم بزانه چ قه وماوه. ویستم یارمه تی بدهم.

- سه رخۆش نه بوو؟!،

- با.

- رهنگه بو قالۆنچه یه کی ناو حوله حوشر بگری که کاتی خوئی، به مندالیی

پی لی ناوه!، سه رخۆش ههستی ناسکه و پی ناوی سه ری خوټ به ییشینی.

- راسته، ئیدی کورد واته سۆز، واته به کار نه هیئانی عهقل!

- دوور له جهنابت کاک سهلمان!

بۆیهکی ریش و سمیل تاشراوی سپیلکانه‌ی پاک و خاوین به گورجی به‌رهو

لایان هات و به ریزه‌وه سه‌ری بۆ نه‌وی کردن و به بزه‌وه پرسى:

- چ فه‌رمانیکتان جی به جی بکه‌م؟

- دوو چاره‌کی سپى.

- ئەدی مه‌زه؟

- دوو قاپ نۆک و (خه‌یار و ماست)ی به سیر.

سهلمان نه‌وه‌ی گوت و پرووی له کوردۆ کرد و له سه‌ری رۆیى: توۆ حه‌ز له

خه‌یار و ماست ده‌که‌ی.

ورده ورده باره‌که پر ده‌بوو و گىچى سه‌رخۆشى کوردۆ و سه‌لمانىش به‌رهو

سه‌ره‌وه هه‌لده‌کشا و چاره‌که عاره‌قه‌کانى به‌رده‌میشیان به‌رهو به‌تال‌بوون

ده‌چوون. ده‌نگى ئومکه‌لسوومیش هی‌واش هی‌واش، به پى‌ی به‌رزبوونه‌وه‌ی

سه‌رخۆشى و ده‌نگه‌ده‌نگى خه‌لکه‌که، به‌رزتر و به‌رزتر ده‌بووه‌وه. سه‌لمان و

کوردۆش، له لایه‌که‌وه بۆ نه‌وه‌ی گوپیان له قسه‌ی یه‌کتر بى ده‌نگیان به‌رز

کردبووه، له لایه‌کی تریشه‌وه سه‌رخۆشى پهرده‌ی ترس و سه‌لمینه‌وه‌ی پى

لابردبوون. کوردۆ به ده‌نگى بلند و به پرمه‌ی گریانه‌وه گوتى:

- ئی‌مه‌ش خیانته‌مان کرد. خوۆ ئی‌مه خیله‌کی نه‌بووین. هه‌ره‌س هات و

ئى‌مه‌شى پلێشانده‌وه. خوۆمان نه‌گرت. له ناخى بى ئاگاییماندا که‌یفمان به

هه‌ره‌س ده‌هات. ئی‌مه کاردانه‌وه‌ین نه‌ک کار.

- کوردۆ گیان مروۆف له ژیر ئاشبه‌تالدا نه‌پلێشایه‌وه. کرم پلێشایه‌وه. خوۆ

تۆش پیت پيدا نه‌نان تا ویزدانته ئازارت بدا. به‌لى من ئاشبه‌تالم پى چاک بوو

تا له دار و په‌ردووی نه‌و که‌لاوه‌یه بینایه‌کی قه‌شه‌نگ دروست که‌ین. دروستى

ده‌که‌ین و پرووی په‌نجه‌ره‌ی له هه‌تاو ده‌بى... هه‌تاوی چه‌وساوه‌کانى جیهان.

چاوت لى نه‌بوو مروۆ چۆن بوو به لافاو؟. له بارودۆخى ئاشبه‌تالدا عهقل له کار

که‌وتبوو و غه‌ریزه سه‌روه‌ر بوو. ئی‌مه هوۆشمان کارى ده‌کرد چونکه له

راستیدا، نه به شداری بزووتنه وه که بووین نه هی ئاشبه تال.
 - خیله کی ههرهسی هیئا به لام ئیمه که خو به پیشکه وتوو ده زانین دهستان
 نه دایه بهری تا رایگرین... بهرگیمان نه کرد.
 - ده لاین چوله که قاچ ده داته بهر عاسمان تا نه رمی.
 - فایدهی نییه، وا بزانه قاچم داووته بهر عاسمان، ئیمهش له ژیر ههرهسی
 شوړشدا تیکشکاوین.

- شوړش؟!، نه وه تهرسیکی زل بوو و نه وه شی تیدا بوو قالونچهی نه و
 کابرایه بوو که خو ت باسیت هیئایه وه، ده بی ئیمه له سفره وه، له سهر بناغهی
 دژایه تیکردنی نه وان دهست پی بکهین، ده بی بهر له هه موو شتی، هه موو
 دهسه لاتدارانی نه و (وه کر) ی خیانه ته له ناوبه رین و مه ودای خوینجمانیان
 نه دهین... نه وانه دوزمنی سهره کین سهره کی!، ده بی یا نه وان هه بن یا ئیمه...
 - له سفره وه، به لی له سفره وه، به لام که شوړشیکمان به ته رس زانی ری
 بهر هواژ ده برین، دوایش ده بی ئیمه، یا کهسانی دوا ی ئیمه، ته نها کاری نه وه
 بی بیگیریتته وه سهر سفر، دوزمنی سهر کیش... پیم وایه ریژه ییه، بو تو نه وان
 و بو من دانیشتوانی ناو نه و کوشکه ی نه و بهر ناو ه که ن.

دوو سهر بازی کلاوسوور، به چه که وه وه ژوور که وتن، به دیار دییه کی
 بو یه که، چوونه سهر میزی گرینوکه که و باسکی یه کی له و دوانه یان گرت که
 پیشتر پیده که نین، هه لیانساند، نه ویش له نیوان هه ردوکیاندا تا هیزی تیدا
 بوو هاواری ده کرد: "خه لکینه فریام که ون!...، نه م دوانه ده مبهن سوارم ده بن"،
 نه وه ی گوپی له و هاواره بوو پیکه نی، ماوه ی چند چرکه یه ک باره که کپ بوو.
 - بو ده یبه ن؟، پیت وا نییه جنیوی دابی یا به سهر خو شی...

- نا، سهر خو ش بووه و وه زعی نه مانی تیکداوه، بو گرتن بی به جلی
 سهر بازی وه بو ی نایه ن، دوو نه فهن دی سمیل رهش به تویتایه کی نوپوه دین، به
 چه یه ک بانگی ده که ن و ته واو، چاوت لی نییه هه ردوکیان پی پیده که نن؟
 - به لی پیده که نن، جه لاد چون ده زانی پیبکه نی؟!.

- جه لادی چی؟، دوو چه وساوه ی خو مانئاسان، خواخوا یانه له سهر بازی

تهواو بن و بچنه وه مالى خويان، ئا ئه وه بۆيه كهيه، خوار دنه وهى ترمان دهوى؟
- حه ز له يهك پيكي دى دهكهم... تهنها يهك پييك.

- با چارهكى بۆ ههردوكمان بى، ئا كورى باش يهك چارهك. سهلمان ئه وه يانى
به دهنگى بلند گوت. بزهيهكى كرد و له سهرى رۆيى: قاپى نوکيشى له گه ل بى.
بۆيه كه "به چاوان" يكي گوت و رۆيى.

- ... به لى له سفره وه و ده بى چه ته گه ريتى خي له كيانه ش به ته پاله بزاني و
كيانه به ره كاني ناوئيشى قالونچه. وا نه كهين وهك ئه وان ده كهين.

- كاردانه وهيه. كاك سهلمان! ئه مه يان كاردانه وهيه نهك كار. كاردانه وهش
ده بى رۆژى له رۆژان وزه به فيرو بدا. له سفره وه به ره واژ ده ژميرين.
ده مانه وي به ره و ئاسمان هه لكشيين كه چى به ناخى زهويدا رۆده چين.
- ئه گه ر قالونچه كان به بنيادهم بزاني وايه. من به بنيادهم يان نازانم.

سهلمان خه يال برديه وه. په نجه ي به ليوارى په رداخه كهيدا ده هينا و
دهيسورانه وه و دهيسورانه وه. عاره قه كهى ناو په رداخه كه، تويزا لىكى ته نكى
به سه ره وه بوو. رهنگى به ره و رهنگى شير ده شكايه وه: "ئه م كوردۆيه پاكه...
زيره كه... بۆ هه موو دو عايه ك نالى ئامين. هه رچى دهكا به دل دهيك. به لام كه
مل نه دا، رۆژى له رۆژان ده بيته به ره به ست. بۆ ئه وه چا كه ليپرسراوى
مه فرزه يه ك بى به لام حه يفه بفه وتى. نه شفه وتى هه ره شه يه... ده بى لاچى.
باشترين چاره سه ر ئه وه يه له سه رى نه كرى و به كو نه په رست بۆياغ بكرى.
دهى! ورينه ي سه رخوشى دهكهم ده نا كوردۆ كهى وه زنى منه تا حسيبى بۆ
بكه م؟ ئه و، ته نانه ت پيش ئاشبه تاليش به دلسوزيه وه كارى ده كرد و
گرىوگوالى دووبه ره كى له ناخى خويدا لا دابوو... ده و جا ئه گه ر به دلى خو
بى چى دهكا و چۆنى دهكا؟".

- نه رۆين؟

- ها؟

كوردۆ پيكي نهى. پاش كه مى، به دم بزه وه گوتى: "كارى تى كردى؟! من
خه ريكه سه رم مۆريژانه دهكا. شاره ميرووله له ناو سه رمدايه. ميرووله،

مۆخم هه‌لده‌کۆلن و گه‌رای کوردایه‌تی ده‌خهن. که‌ی میله‌ته‌که‌م ئازاد بی، کوردایه‌تی ناکه‌م و ده‌بم به‌ ده‌رویشی چینی کریکاران و خه‌باتی چینایه‌تی ده‌که‌م. له‌ سه‌ر کریکاریکی واقواق خۆم به‌ گوشت ده‌ده‌م. به‌لام ئیستا ته‌بیعه‌تم خه‌باتی چینایه‌تی نابا و بیزوو به‌ کوردایه‌تییه‌وه‌ ده‌که‌م".

- به‌خۆت له‌ من سه‌رخۆشتر نه‌بیت قسه‌ی وا ناکه‌یت. هه‌سته‌ با برۆین. ئە‌های کاک‌ی (بۆ‌ی) وهره‌ حسێبه‌که‌ت وهرگره‌.

له‌ به‌ر ده‌رگای (شه‌وانی دیجله‌) دا که‌می ویستان و ته‌ماشای چراخانی ناو ئاو‌هکه‌یان کرد.

- چۆنه‌ ئە‌و کۆشکه‌ی ئە‌وبه‌ره‌وه‌، وه‌ک ئە‌وه‌ی ناو ئاو‌هکه‌ نغرو بکه‌م؟
- نغرو‌ی بکه‌ی ئە‌وه‌ی ناو ئاو‌هکه‌ت لی راست ده‌بیته‌وه‌. جارێ وریا به‌ چۆکت شل نه‌بی... و به‌خۆت نغرو نه‌بی.

شانبه‌شانی یه‌ک، به‌ کۆلانه‌ ته‌نگه‌که‌ی نیوان شه‌قامی ئە‌بوونه‌واس و شه‌قامی سه‌عدووندا شوڤر بوونه‌وه‌. هه‌ر ده‌رۆشستن و ده‌نگی ئوم که‌لسووم کزتر ده‌بوو و بۆنی چایه‌که‌ی ئە‌بوو سه‌بع و بۆنی به‌زی سووتاویش له‌ گه‌لیدا کز ده‌بوون و کۆلانه‌که‌ش بیده‌نگتر ده‌بوو. له‌ گه‌ل بیده‌نگبوونی کۆلانه‌که‌شدا پله‌ی سه‌رخۆشی سه‌لمان داده‌به‌زی. ده‌ پانزه‌ هه‌نگاو له‌ پیشیانه‌وه‌، به‌ لای ده‌سته‌ راستی کۆلانه‌که‌وه‌، دوو ئە‌فه‌ندی پاک و ته‌میز و به‌ خۆ، به‌ وریایی ویستابوون. سه‌یری هه‌موو لایه‌کیان ده‌کرد لای ئە‌مانه‌وه‌ نه‌بی.

- ئە‌وانه‌ هه‌ره‌سی پیاوی زلن. ئە‌وی بارێکی تایبه‌تی پیاوه‌ زله‌کانه‌ و پشتیه‌وه‌ دایه‌ره‌یه‌کی (ئه‌من)ه‌.

کوردۆ، ئە‌وانه‌ی به‌ لووت ده‌گوتن و جاروبار به‌ لادا ده‌هات و خۆی به‌ شانی سه‌لماندا ده‌دا. ئیستا بچی (ئیمشی)یان پتوه‌ که‌ی. چۆنه‌، ها؟
- ئاگادار به‌ نه‌رمیی.

کوردۆ، به‌ ده‌نگی زولال و به‌ سوڤ، تا هێزی تیدا بوو ده‌نگی لی هه‌لبرێ:
"ئه‌رێ قه‌لای مه‌ریوان گیانه‌که‌م پالم دا پتوه‌..." له‌ جێی خۆیدا ویستا و تا نیوه‌ی گۆرانییه‌که‌ی نه‌گوت، نه‌بزوا. دوا‌ی چهند هه‌نگاوێ، له‌ گاردە

ئەفەندىيەكان نزيك كەوتنەو، يەككىيان، بە بزەيەكى خۆشەو، رووى تى كرد:
- كاكە دەنگت زۆر خۆشە، دەكرى ئەو گۆرانىيە بە عارەبى بلىي؟
- نە، ئەو گۆرانىيە نابىتە عارەبى، بەلام يەك گۆرانى عارەبىت بۆ دەلئىم بە
يەك مەرچ.

- چ مەرجهكى؟

- رىم بدەى بچمە ئەو كونهو، كە تو لىتى حەرەسيت، لەوئى، يەك پىك عارەقى
سپى بخۆمەو، دەى دە بلىي فەرموو تا منىش بلىم:
ئەو، دەى گوت و دەنگى لى هەلبرى، ئەو گۆرانىيە باو، (ئوم كەلسووم) گوت
كە كەمى پىشتر، لە (شەوانى دىجلە) دا گوئى لى ببوو، ئەو دەىگوت و كابرانى
چاودىر سەرى لە گەلدا دەلەقاند و دەستى بۆ با دەدا، لە پر برىيەو، گوتى:
دەى بچمە ژوورئى؟

- ئاخىر ئەم دەرگايە چوونە ژوورەو، هەيە و هاتنەدەرەو، نىيە، بچى، نابى
ليرەو، بىتتەو.

- ئەى خۆ بە عاسماندا نايەمەو، وەللا هەر دەبى ليرەو، بىمەو، تو بەخۆت
دەزانى من ئازادىم... سەرپشكم.
- سەر بەستىت.

- من سەر بەستم، حەز كەم دەكەم، حەز كەم ناكەم، تو سەر بەست نىت
چونكە سەر خۆش نىت، بزانه دەزانى وەك من گۆرانى بچرى؟، جرت لىدەى؟،
چەقەنە لىدەى؟، وەك حەز رەتى سلىمان لە گەل پەلە و مردا قسان بكەى؟ بە هەر
زمانى دلت بخاوزى گۆرانى بلىي؟، حەرەس نەبىت؟... بە دلى خۆت قاقا
پىبكه نىت؟... هۆر هۆر بگرىت؟، نا ناتوانىت.

- برۆ لەم ناو، مەمىنە دەنا زەرەرت پى دەگا.

پى نە دەوىست ئەو بلى، سەلمان باسكى گرتبوو و چەند هەنگاوىكىان
نابوو، هەشت نۆ هەنگاوى لە گاردەكان دوور كەوتنەو، و كوردۆ دەنگى لى
هەلبرى و ئەم جارەيان سرويى (ئەى شەهيدان) بە دەم گریانەو، دەگوت.
- كوردۆ گيان كوردايەتت هەستاو؟

کوردۆ، قاقا پیکه‌نی. به کول پیده‌کهنی و به چۆکی خۆیدا ده‌کیشا و به لادا ده‌هات. ئەو وشانه‌ی به ناو زه‌ریای پیکه‌نیندا ده‌هاتن، رسته‌یه‌کیان پیکه‌هینا: "کوردایه‌تی هه‌لناستی، شتی تر هه‌لده‌ستی". ئەوجا به نه‌رمی گوتی: "کوردایه‌تی گر ده‌گری و شو‌رش به‌ریا ده‌کا... من ترسنۆکم، من قالۆنچهم. شو‌رش به‌ریا ناکهم. من ده‌ستی هه‌موو شه‌هیدانم بری چونکه به سروود، سا‌له‌های سا‌له به‌لینم داوه تو‌له‌یان بکه‌مه‌وه... ترپ... حیئیو...". پیکه‌نینه‌که‌ی بووه‌وه به گریان. جارێکی دی کر بوو و قیت له جیی خۆیدا ویستا. ئاو‌ریکی به لای گارده‌کاندا دایه‌وه و تا هیزی تیدا بوو، به کوردی، جنیویکی قه‌به‌ی به سه‌ره‌ککۆمار و جیگره‌که‌ی دا و ئەوجا دایه قاقای پیکه‌نین.

یه‌کی له گارده‌کان، به هه‌نگاوی مه‌حکهم به‌ره‌و روویان هات. له گه‌ل هه‌ر هه‌نگاویکیدا، ورگی له‌ره‌یه‌کی بو ده‌کرد و ده‌مانچه‌که‌ی قه‌دیشی له ژیر چاکه‌ته‌که‌یه‌وه جاروباری ده‌رده‌که‌وت. گه‌یشه‌ به‌رده‌میان و هه‌ردوو چاوی له کوردۆ زه‌ق کردنه‌وه و له گه‌ل سه‌رسورمانی ئەواندا، به کوردییه‌کی پاراو و به چپه‌ی هه‌ره‌شه‌ئامیزه‌وه که‌وته قسان: "ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی ملی خۆت به شکان‌دن بده‌ی برۆ له جییه‌کی دی ملت به شکان‌دن بده‌!". ئەوجا کردیه عاره‌بی و به ده‌نگی بلند جنیوبارانێ کرد و به په‌له‌ گه‌رایه‌وه.

کوردۆ، له جیی خۆیدا وشک بوو. سه‌لمان، ده‌تگوت یه‌ک دلۆپه عاره‌قی نه‌خواردۆته‌وه. که‌می ته‌ماشای یه‌کیان کرد و به بیده‌نگی خۆیان کرد به شه‌قامی سه‌عدووندا و له ناو هه‌زاران هاموشۆکه‌راندا بزر بوون.

سهلمان، له سهر پشت، له سهر تهخته خهوهکه پراکشابوو و په نجه کانی ههردوو دهستی تیکپه راندبوون و ههردوو دهستی خستبوونه پشت سهری و له بنمیچه که رامابوو: "هاوکیشه ی ملشکاندنه. ئەستیره کان به دهوری یه کدا دهخولینه وه و ههر ئەستیره یه کی بچووک له یه کیکی گه وره نزیک بیته وه، تیدا دهچی... هه لده پرووکی. من له ئەستیره ی گه وره نزیک ده بمه وه. دهمانم ده کریمه گولی سهر میز... نا، زور هه لهن! ئەگه ر بتوانم نه بم به گولی سهر میز، لای ههردوو لا قه درم زیاد ده بی. ره شه خه لکه که ش به زیره ک و لیها توو... به بلیمه ت و قاره مانم ده زانن. نابی بو چرپه چرپ و سروودی که رانه ی کوردو تیدا بچم. نا، ئەم کوره مالی کاری نهینی نییه. هی ئەوه یه بکریته پاروو و بو هزرکردنی پارووی له خوی چه ورتر به کار به یندری..."

دهستی له ژیر سهری دهره یان و به لای چه پدا وهر چه رخوا. په تووه که ی پراکیشا و هه موو جهسته ی خوی داپوشی. له په نجه ره که وه، دهنگی هوړنی ئوتومبیل و قیزه و هه رای هاموشوکه ران به ره و که مبوون دهچوون و شه و کشومات ده بوو. هه موو جاری به ره له وه ی خه و بیباته وه، تاوی به بیدهنگی پال ده که وت و له گه ل خه یالدا ئاویزان ده بوو. نا... خه یال وه ک گه رده لوول ده هات و ئەوی لوول ده دا و ده یبرد، به رزی ده کرده وه و نه وی ده کرده وه. هیندی جار وای لی ده هات به دم خه یال وه خه و ده یبرده وه و له خه ونیشدا، له گه ل خه یالدا دهسته و یه خه ده بووه وه. سنوور له نیوان بیرداری و خه وندا نه ده ما: "بو وا پیم خو شه پیش خه وتن کورژ بیه وه؟. ههردوو باسکم ده نیمه ناولنگم و ههردوو چوکم به سینگمه وه دهنوسینم. ده لپی پزی ناو زگی... (دایک) م. ده لپی شه یدای گه رانه وهم بو ناو هه ناوی دایک... گه رانه وه بو دهنگی دلی و هه ناسه ی و قوره ی زگی و وژه وژی خوینی دهماره کانی... ده بی دابران له و که ش و هه وایه یه که م کاره سات بی که به سهر مرودا دی. ئای که لپی

داده بری چ ههستیکی بیده ره تانی و نامویی دهیگری؟! دهبی ئهوی بی ترس بی... " له بهر خویه وه بزهی کرد. به زور پیشی به پیکه نینی خوی گرت: "ئهوی و ئه مان؟! ئهوی و بیترسی؟! ئهوی گوره پانی جهنگه. چما ژنی وا لی دهگه ری به چکهی ناو زگی تاوی بحهویته وه... تفف... " خه و لوولی دا:

به ریره ویکی مهیله و تاریکدا ده رویی. دهیزانی کوپیه... به بویه سهوزه توخه کهیدا دهیزانی. به لام دهیویست نه زانی. دهگه یشته بهر ده رگایه کی دهسته راست و چند ههنگاوی ده رویی ئهوجا ده رگایه ک به لای دهسته چهپدا هه بوو... ده رگاگان روویان له یه کتر نه بوو. له هه موو ژووره کاندای خه لک هه لواسرابوون و له هه موو ژووره کاندای دهنگی هاوار و پارانه وه دههات. چاودیتری بهردهم باره کهش... ئه و باره ی که زله کانی لی بوون، به ریره وه پیشی که وتبوو و ری پیشان ده دا و جاروباری لاونیو ده رویی. ریره وه که باز نه یی و بی برانه وه بوو. به ده م رویشتنه وه گوپی له تهقه تهقی پیلاوه کانی خوی ده بوو که له هه موو لوه دهنگی ده دایه وه و ده تگوت سه د کهس ری ده کهن. له بهردهم ده رگایه کی نیوه کراوه دا ویستان و گارده که فهرمووی لی کرد: به پشتی پهنجهی له ده رگای دا. دهنگی له ژووره وه هات: " فهرموو کاک سه مان".

"چۆنی زانی منم؟، چیه، به دهنگی ده رگا که ده زانی کیم یا پیشتر هه والی هاتنی منیان پی داوه؟، ئه و دهنگی که فهرمووی کرد خو... دهنگی کوردویه!". به کاوه خو ده رگای کرده وه. له پیشا به ترسه وه سهیریکی کرد: کوردو له پشتی میزیکه وه دانیشتبوو. ئه و جلوبه رگهی له بهر بوون که له باره که دا، ئیواری له بهری بوون: دهستی چاکهت و پانتولی شینی توخی هاوینه و کراسیکی شینی زور کال و بوینباغیکی سوور. - فهرموو کاک سه مان، فهرموو دانیشه...

سه مان قسه ی پی نه کرا: "من سام له کوردو بکه م؟!، من له کوردو بترسم؟!، من چ حسیبیکم بوی کردووه تا ئیستا لی بترسم؟!، به لام نا... جیه کهی ده مترسینی... جیه کهی به سامه نه ک خوی. که رویشکیش له م جیه بی شیر لی ده توقی و پلینگ زیره ی لی ده کا".

- فەرموو... بۆ وا پەشوڤكاوى؟.

- نا... هيچ... ھەر وا كەمى مەندووم، كاك... كاك كوردۆ...

- دەزانم چیتە، خەمت نەبى، فەرمانى كاكى گەورەيە، لىرەو ە تىھەلدەچىن، تاكە تاكە يا بە دەستەجەمەي، ئىرە ئەنجامى گشتمانە، لە گەمەي مندالاندا شتى ھەيە پىي دەلین شار، ئىرە شارە شار كاك سەلمان، حالىي ەرزەم بوى؟.

- بەلى بەلى، من دەمىكە گەيشتوومەتە شار، بىر و پوچيانەتم لە شارن، لە دەوروبەرى ژوورەكە پام، دايكى، بە پروتى لە قورژبنىكدا وىستا بوو، بنىشتى دەجوو و بزەي دەکرد، دەستى بە قزى خۆيدا دەھينا و بنەنگەلى تاشراوى دەخستە پروو و بە لاچاو لەمى دەروانى، ھەر بستىكى ديوارەكە، سەرەزەلامىكى لىو ە دەرهاتبوو و بە چاوى زەقەو ە سەيرى ئەمیان دەکرد: ەلە بەقال، ەمە قەساب، ەقەلى، ئەرجومەن، ەمەنانەوا، كوچا زىدان، مەلا سىروان، باوكى... ئا باوكىشى، ەموانى دەناسىن، ئەمانە بۆ وایان لى كراو؟، ەموو ئەمانە، كاتى خۆي، پەيوەندىيان بە دايكىيەو ە ەبوو.

لە دەرگا درا، سەلمان دەنگى لىدانى دەرگاگەي ناسىيەو ە، ھەر لە خۆرا فەرمووى کرد: "فەرموو مامە ەلى، باشە مامە ەلى وا بە ديوارەكەو ەيە كەچى لە دەرگاش دەدا". دايكى فىرى کردبوو، ەموو دۆستەكانى، يا راستتر، ەمو موشتەرييەكانى بە "مام" گاز بكا، ەلە بەقال وەژور كەوت، سەلمان پىكەنى: "ئى خۆتۆ بە ديوارەكەو ە بوى، چۆن لەوئو ە ەتت؟".

- نا نا، ئەو ە من نىم، خودا دەزانى كىيە، تۆ ەزار "مامە ەلى" ت ەنە، كوردۆ لە پىشدا پىكەنى، وردە وردە لىوى گرژ بوون و چاوى... ەردوو چاوى، وردە وردە زەق دەبوون و سوور ەلدەگەران، چاوى بوون بە دوو گۆمى خوين و لە سەلمانى برىن، ەيلنجى دا و پشايەو ە سەر مىزەكەي بەردەمى، "ئەو ە چ پشانەو ەيەكە؟!، كەرتە شووشە و لەتە ئىسقان و سەرەبزمارى تىدان، كە بەر مىزەكە دەكەون تەقەتەقيان لىو ە دى، سەلمان ھاواری لى ەستا: كورە مام ەلى، فرىاي كەو ە... فرىاي كەو ە...

مانه وهیان ههیه. ئەوانه‌ی خۆیان بۆ ئایدۆلۆژیا به کوشت دده‌ن هه‌ر بۆ نه‌مان چاکن. من بچم له پیناوی ره‌شور و وتدا خۆم به کوشت بده‌م؟. ئەوه کاری کاکه کوردۆیه نه‌ک من. ده‌بی کوردۆ خۆی بۆیان به کوشت بدا و من به سه‌ر سه‌ریدا ره‌ت بم. کاکه‌ی گه‌وره‌ نامه‌ی بۆ نووسیوم و منی به تاکه هیوا داناوه... ده‌زانم، چاک ده‌زانم ئەم نامه‌یه، ده‌ پانزه‌یه‌کی له به‌ر نووسراوه‌ته‌وه و ته‌نها ناوه‌کانی گۆریون: (به‌ریز کاک...) ی نووسیوه و له خواره‌وش نووسیویه‌تی (براتان کاکه‌ی گه‌وره). دوا‌یی بیری کردۆته‌وه: " ئەم نامه‌یه بۆ جه‌باری دانزێرینی ئەوروپانشین، ئەمه‌یان بۆ سه‌لمانه‌کویری کوری قه‌حبه، ئەمه‌یان بۆ کوردۆ لادیی، ئەمه‌شیان بۆ... " تا هه‌موو ناوه‌کانی هه‌لبژاردوون. ئەوجا له جێی سه‌لمانه‌کویری کوری قه‌حبه نووسیویه‌تی " کاک سه‌لمانی تیکۆشه‌ری هیوای گه‌ل و چه‌وساوه‌کان". بیریشی نه‌چوووه بنووسی: سه‌رنج: " تکایه دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی نامه‌که و تیگه‌یشتنی ناوه‌پۆکی، یه‌کسه‌ر بیه‌هه‌وتینه و شوینه‌واری مه‌هیله. وا نه‌بی دووچاری مه‌ترسی ده‌بین".

به‌لێ، به‌لێ. بۆ ئەوه‌ی که‌س به‌وی تر نه‌زانی نوسخه‌ی هه‌مان نامه‌ی بۆ چوووه و یه‌کیکی تریش هه‌یه که‌را بێته‌ فه‌رخه‌ لینین. له‌سه‌ری دیمه‌وه، کاکه‌ی گه‌وره. ده‌شزانم چۆن پێش ده‌که‌وم. یه‌که‌م هه‌نگاوی پێشکه‌وتنم ئەوه‌یه که‌ له‌ لای (هاوسه‌نگه‌ران) به‌تگه‌یه‌نمه‌ پله‌ی خودا: وا زیره‌که و له‌ رۆژه‌لاتی ناوه‌پراستدا یه‌که‌مه و له‌ گه‌ل ماودا موویان به‌ به‌ینه‌وه‌ ناچی و کیسه‌نجه‌ری پست کردووه. هاتی بمخۆی، ده‌تخۆم. من سوود له‌ بوونت وه‌رده‌گرم... من... خۆ ریشی تیده‌چی نوسخه‌یه‌کی ئەم نامه‌یه له‌ (ئاسایش) یا له‌ (موخابه‌رات) بی. وا ده‌لیم چونکه‌ من بم وا ده‌که‌م. منیش قوتابی خۆتانم، کاکه‌ی گه‌وره. ئەگه‌ر وا نه‌بی، ناخر کاکه‌ی گه‌وره تو‌ چ قورساییه‌که‌ت له‌ سه‌ر ئەم ده‌وله‌ته‌ هه‌یه و چ مه‌ترسییه‌کت بۆ پیک هیناوه‌ وا زوو زوو خراپه‌ت ده‌لین، له‌ گه‌ل چه‌ند نه‌فه‌ریکی تردا خوینت چه‌ل‌ل ده‌که‌ن و ده‌زگای راگه‌یاندن باست ده‌کا؟. ها؟! غیر بۆ ئەوه‌یه له‌ به‌رچاوی که‌ره‌مرۆفدا ئەوه‌نده‌ی تر زل بیت و باوه‌رت پی‌ بکه‌ن و دوات که‌ون!، رۆلی منیش سه‌ره‌که‌ی تره... واته‌ به‌تکه‌م به‌ خوا. له‌

ههردوو لاوه بهرژه وهندی منی تیدایه و من... بهائی من گهشه دهکهم. دوهم
 ههنگاوی پیشکەوتنم، له ناو شارددا گهوره کردنی خه لکه و له دهره وه
 بچوو ککردنه وه و شکاندنه وه یانه. له ناو شارددا پرووی خوش... له دهره وه
 پرووی گرژ و مؤن. زۆر بهرزی که وه... چاک بیده به زهویدا... له و چه کدارهت
 سوارم!... ئەو دوو داشه چه کداره بخۆ!... خه لاتی که و به کوشتی ده. مافی
 من مانه وه یه و مافی کوردۆ و کوردۆکانی دی گیان به ختکردن و قوربانیدانه.
 به کوشتی ده و شینی بۆ بگێره و قوری دنیای بۆ بکه به سهری خۆتدا... من
 مافی مانه وه م هیه. کاکی گهورهش هه یه تی. باشه چهند کهس وه کوو من بیر
 دهکاته وه؟. با بلیین یه ک کهسی تر هه یه که مافی مانه وه به خۆی دها. کئی
 دهائی ئەو کهسه کوردۆ نییه؟. که وایی، دهبی له هه موو کهس، له هه موو
 تاکه کهسی بسله مێمه وه و له یه کهم دهره تدا هه و الهی چالی نه مانی کهم.
 دهبی من سهروهه ب. کاکی گهورهش ئەو رۆژه رۆژی دی که به که لکی ئەوه
 نامینی په یژه بی. کاکی گهوره، به بی ئەوهی به خۆی بزانی، فیرم دهکا چون
 بمینمه وه. منیش به هه مان شیوه نامه بۆ (تیکۆشه ران!) دهنووسم و وایان
 تیده گه یه نم که (هیوای گهل و چه وساوه کان!) ن. له خوار منیشه وه یه ک
 دووه یه کی وا پهیدا ده بن. با بلیین یه ک دوو کوری قه حبهی وه کو خۆم...

چاکترین سپیر بۆ مانه وهی خۆم دابین دهکهم. (ئاسایشی گشتی) و
 (موخابه رات). ئا، ئاسایشی گشتی رپیهکانی ترم پیشان دها. ئەدی چون
 دهست پی بکه م؟. خۆ ناچم له دهرگا بدهم و به و رپیره وه دا برۆم که له
 خه ونه کهمدا دیتم. نا... نامه یه کیان بۆ دهنووسم... بۆ ئاسایشی گشتی
 دهو له ت. هه رچی هه یه ساف و لووس ده یلیم. وای دهنووسم به که لکی هه موو
 رۆژی بی. میژووی له سه ر نانووسم. ئیدی به بی ترس چی ئەوان به خراپی
 بزانی ده یکه م. هه ر که زانیم ده مگرن، نامه بۆریان دده می و وه ک ده نکه
 ته زیح، ریزی خه لکی که ره مرۆف ده که مه دیاری ده ستم و به لینی زیاتریشیان
 دده می. هه ر له نامه که دا داوا ده که م که بۆ که سم ئاشکرا نه که ن تا به رده وام
 ب. مرۆ موزیرن و ده بی له ناوچن. مرۆ به بریاری ئامیری سیکس به رپوه ده چن

و له کاتی کاری سیکسیدا له مروځایه تی دهکه ون. که زوربه ی کاتیان
 حه لوه لای سیکس بی واته زوربه ی کات ناژهلن. به دهگمن دهبنه مروځ. ئیدی
 بو ویزدانم نازارم بدا؟. بو وا بزنام دهستم به خوینی مروځ سوور دهبی؟. نا،
 دهستم به خوینی کهر و گا سوور دهبی. نامه که دهنووسم و له ناو په کی له
 کتیبه کانمدا ته قه تی دهکه م. نه ویش روژی خوئی دی. دواپی، له پر را دهکه م.
 دهچمه شاخ و ده لیم ناوم دراوه و به هه زار لیزانی و بلیمه تی خویم، خویم
 دهرباز کردووه. له ویش، میرزا حوسین ترۆ دهکه م و به کرده وه ده بمه
 بلیمه ت".

جموچول له سهر شه قامه که دهستی پی کرده وه و شار وه ناگا هاته وه.
 پاسه دوو قاته کان، ژماره یان زیادی دهکرد و سه ره ی شه که ی سه لمانیش
 به ره و کزیی دهچوو. هه ردوو دهستی نانه وه ناولنگی و بوو به پووشکه یه کی
 ناو که رده لوولی دهنگه کانی دهره وه... و خه وی لی که وته وه...

(٦)

ژووره که ی سه لمان، له دووه م نهومی (ئوتیل نزار) دا بوو و دهیروانییه سهر
 (شه قامی ره شید). نه م ئوتیله ش، وهک (شه وانی دیجله) پیاوی ئاسایش
 روویان تی نه دهکرد و وا پیدمچوو دهستی لی شورابی یا کریکاریکی ئوتیله که
 کاری چاودیری کردنی پی سپی درابی. هه ق نه بوو له وی هیچ مه ترسییه ک
 هه بی. نه وانه ی روویان له وی دهکرد، پلیشاوه کانی ژیر هه ره سی شوپشه که
 بوون و خویشیان بووبی یا ترشیان بووبی، هه موو سه ریان به ئاسایشدا
 کردبوو و هه والی که رانه وه و خو به دهسته ودانی خویان را که یان دبوو. هه موو به
 داوه وه ببوون. ئیدی که ی پی دهویست چاودیری بکرین؟. سه لمانیش به
 پسووله ی ئاسایشه وه که له به رکیدا بوو، به بی ترس له ژووریکه ی ئوتیله که دا
 پالی لی دابووه و روژی یه ک دوو سه عاتیکی بو په یدا کردنی کاری

فهرمانبه‌ریتی به خه‌رج دهدا و ئیوارانیش خۆی ده‌کرد به باره‌کاندا. له هه‌مان کاتیشدا سه‌رگه‌رمی پلانی کاکی گه‌وره بوو که ببوو به ریبازی سه‌ره‌کی ژیا‌نی و هه‌موو شتیکی دی له چاویه‌وه نه‌ک لاوه‌کی بوون، به‌لکو بوونیشیان نه‌بوو.

له سه‌ر ته‌خته خه‌وه‌که پاڵ که‌وتبوو و خه‌یاڵ برده‌بوویه‌وه. له پر له ده‌رگا درا. "ده‌بی کۆ بی؟. ئەم ده‌نگه... ئەم له ده‌رگادانه نانا‌سمه‌وه": فه‌رموو...
پیاویکی خه‌رکه‌له‌ی پو‌شته، که مشکیه‌کی به سه‌ریه‌وه ئالاندبوو و فه‌ره‌نجیه‌کی له سه‌ر شه‌رواڵ و مرادخانه‌وه، به‌و گه‌رمای هاوینی به‌غدايه، له به‌ردا بوو، وه‌ژوور که‌وت و به‌ ده‌م هه‌ناسه‌برکیه‌کی قورسه‌وه سا‌لوی کرد و به‌ جو‌ری به‌ره‌و لای سه‌لمان هه‌نگاوی نا که پی نه‌ده‌چوو میوانی ئوتیله‌که بی. سه‌لمان بو‌ی سه‌نده‌وه و هه‌ستایه سه‌ر پی. به‌ره‌و لای سویچی پانکه‌که دوو هه‌نگاوی نا و خه‌یرایی پانکه‌که‌ی زیاد کرد. سه‌ریکی له ده‌رگا‌که‌وه ده‌ره‌ینا و بانگی شاگرده‌که‌ی کرد:

- ئه‌ری حاجی، حاجی. دوو چای و دو‌لکه ئاویکی سا‌رد بینه.

به‌رانبه‌ر میوانه نه‌ناسه‌که‌ی دانیشت: یاخوا به‌خه‌یر بی...

- عه‌مرت دره‌ژ بی باوکی من. ته‌ح له‌م گه‌رمایه‌!. ئه‌وه‌ی گوت و به‌ چه‌وره‌یه‌کی سووری مه‌یله‌و خوساو، لامل و ناوچه‌وانی خۆی سه‌ریه‌وه و له سه‌ری رو‌یشت: "باوکی من! ره‌نگه‌ جه‌نابت من نه‌ناسیت. من کاتی خۆی له‌گه‌ڵ باوکتدا... ئه‌ری باوکت ماوه؟". ئه‌ویش سه‌ریکی ئه‌ریتی بو له‌قاند و "به‌لێ یه‌کی گوت. کابرا گوتی: "یاخوا بمینی... له‌گه‌ڵ باوکتدا... ئه‌ری تو سه‌لمانیته؟". سه‌لمان دیسان سه‌ریکی بو له‌قاند و "به‌لێ یه‌کی تری گوت. ئه‌ویش له سه‌ری رو‌یی: "کاکه سه‌لمان! باوکی من!. کارم پیتته کار... تو عومه‌ری کورم نانا‌سیت؟. عومه‌ر... عومه‌ر... عومه‌ری حه‌مه‌فاتیح. پیرار خویندنی ئەندازیاری ته‌واو کرد. من ناوم حه‌مه‌فاتیح ره‌شیده. باوکت چاکم ده‌ناسی".

سه‌لمان به‌ ده‌م بزه‌وه سه‌ری بو له‌قاند و گوتی: "به‌لێ ده‌یناسم..."

- ئا.. باوکی من! عومەر گیراوه. حکومهت به مهرحه مهتی خۆی لیتی خوش بوو که چی... بلیم چی؟ ده لاین... به لام به و خودایه درۆیه... ئەوه قهت عومەر نییه باوکی من. ده لاین خهریکی حیزبایه تی و شتی وا بووه. نازانم... ده بی که سیکی وا نه ناسی هه ولکی بو بدا؟.

- کاک... کاک همه فاتیح! به خودای من به خۆم توقم چوو و خواخوامه ناوم نهین. به لام رییه کت بو دادمنیم رهنگه خراب نه بی.

- دهی باوکی من! به قوربانت دهم.

- کهس له سه رکرده کانی... ئا... سه رکرده کان ناسی؟. ئەوانه ده لیم که که راونه ته وه.

- به ریوه لالا. کاتی خۆی ماوه یه ک له گه لیاندا بووم. چایچییان بووم.

سه لمان به رانبهر میوانه نه ناس و ناومخته که ی دانیشتبوو. له و ماوه یه دا دوو سی جاری ناچاری نه بی چاوی به رانبهری هه لنه بریبوو. به لام به یه ک ته ماشاکردن وینه ی له سهر ته ختی هۆشی خۆی چه سپ کردبوو: ملنه ستوور، ره شتاله، خرکه له و که می ورگن، چاوده رپو قیو، ده ستوپی خر و په نجه ی کورت و تووکن، سی رۆژ ده بوو ردینی نه تاشیبوو، ته مه نی خۆی که یانده بووه چل - چل و پینج سال. ده ستی جلی کوردی نوپی له بهر بوو و فه ره نجییه کی له سه ره وه له بهر کردبوو. له گه ل ئەوه شدا که سایه تی میوانه که ی له هۆشیدا پتر ده نگ بوو نه ک ره نگ: ده نگ که رخ و گه وره، هه ناسه ی به قورسی به نیوان وشه که ندا رهت ده بوون. پیتی (س) یش به قه به یی به زاریدا ده هاتن.

سه لمان له بهرده می خۆی رامابوو: "ویستی مانه وه. ویستی مانه وه کردویه تی به چایچی. نه یویستوو ته دیدا بچی. هه زار په حمهت بو گوپی بچی یه ک هه ناسه ی لرخن و قورسی ئیستای ناهینی. ئەمه یه کیکه له وانه ی که ده یانه وی بمین... ده یه وی کوره که شی بمینی... کوره که ی بهرده وامیی خۆیه تی و ده بی بمینی و هه موو شتی بو مانه وه ی خۆی و کوره که ی ده کا. ئەمه له بابته تی خۆمه به لام به گچکه یی. ئەمه نمونه ی مروقی دانایه به لام به نه خوینده واری. من خه بات بو ئەمانه ده کم و ئەوانی تریان بو به سه ربهرین

دەدەم... ئەوان بۆ ئەمان دەكەمە قوربانى .

- كى دەناسىت؟

- كوردۆ...

- كام كوردۆ؟! لە سەرەو زل بوو؟!.

- كوردۆى گەراو. چما نایناسىت؟.

- كورە كاكە گيان لەو زلتر دەلیم... دەبى زۆر زل بووبى. زۆر زل نەبووبى

كارى وای پى ناكړى.

- تىگەيشتم. ئا، يەكى شك دەبەم باوكى من!.

" دەك روحم ھەزار جار! كاكم كوردۆى لى بۆتە سەركرده. بۆ نا؟! كاتى

خۆى كاديرى نەخويندەوارى بە سەركرده زانیوه. سەرپەل و بنپەلى بە

سەركرده زانیون. خۆ ھىچ نەبى كوردۆ خويندەوارە... بەر لەوھى خويندنى

زانكو تەواو كا رۆلى (كاتب مەحكەمە)يشى دیوه. دەك روحم ھەزار جار

شۆرش!. خۆ كاتى خۆى حاكمى نەخويندەوارىش ھەبوون."

- دەى جا ھىممەتى بکە و... دیارییەك شتیکیان بۆ بەرە. خۆ ئاوانە

بەرتیلخۆر نین بەلام دلیان بە دیارى خوش دەبى.

- باوكى من! چوومە كن شیخ. ئەرى شیخ كى؟! تارىق؟ تەیفوور؟ ناوھكەم

بیر چوو. ئا بەو خودایەى خوايەتى دەكا بەم چلەى ھاوینە كەنگریان لى نابوو.

قەت شتى وات دیوه؟ پیم گوت، دەستو دامینى كەوتم. تىگەيشتى باوكى من؟!.

گوتى بەخودای پیم ناکړى و تازە دەستم وەك جاران ناروا. بە كوردییهكەى

گوتى جاران راوھكوردیان پى دەكردين و دەمیان چەور دەكردين. ئیستا

راوھكورد نەماوہ و ھیچمان بۆ ناکەن.

- راستى گوتووہ. ئەوسا ئەو دەستى دەرۆیى و ئیستا ناحەزەكانى. جا دەبى

ناحەزەكانى وەدۆزى.

- تارىفى يەككى بۆ كردم. پیم وایە خزمى خۆیەتى. كاكە سەلمان! ئەمانە

سەرىكیان ھەیه و ھەزار سەودا. ھەریەكەیان كەلینى لایەكى گرتووہ و لە

گشت جییهك دەستیان دەروا. بەلام ھىچ بۆ فەقیرىكى وەكى من ناکەن.

- دهیکهن، ئەگەر خیرت لی ببینن، له هه‌موو لایه‌ک بۆت ده‌که‌ن.

- ده‌ی باوکی من، ئەوجا من ده‌رۆم.

ئەوه‌ی گوت و هه‌ستایه‌ سه‌رپی.

- ئاخر ئیستا چای دینن، چایه‌که‌ت بخۆره‌وه‌ ئەوسا ئۆغرت...

هه‌یشتا سه‌لمان قسه‌کانی ته‌واو نه‌کردبوو، (حاجی)ی چایچی وه‌ژوور که‌وت:
دوو چای به‌ قامکه‌کانی گرتبوون و دو‌لکه‌ ئاوێک و دوو په‌رداخیش به‌
ده‌سته‌که‌ی تری، هه‌مه‌ فاتیح دانیشه‌وه‌ و چاوی برییه‌ ده‌ستی شاگرده‌که‌.

- پێشینان گوتوویانه: هه‌ستان عه‌یبیکه‌ و دانیشه‌نه‌وه‌ دوو، باوکی من
خه‌ریکه‌ له‌ تونیتیدا فه‌رعۆن ده‌بم، ئەم گه‌رمایه‌ چیه‌ یا ره‌ببولعه‌اله‌مین؟!.

- گه‌رمای به‌غدایه‌ ئیدی، ئەوه‌ی چاکه‌ به‌ شه‌وان فینک و خو‌شه‌.

هه‌مه‌فاتیح، دوا‌ی ئەوه‌ی ئاوه‌ سارده‌که‌ی خوارده‌وه‌، وه‌ک شاگرده‌که‌،
ژێرپیا‌له‌که‌ی به‌ نیوان په‌نجه‌کانی گرت، به‌ له‌زه‌ته‌وه‌ فری له‌ چایه‌که‌ ده‌دا، به‌
ده‌م فرکردنی چایه‌که‌شه‌وه‌، زوو زوو له‌ سه‌لمانی ده‌روانی، سلی لی ده‌کرده‌وه‌
یا کاریکی تری پی بوو؟، سه‌لمان ده‌یزانی شتی هه‌یه‌ به‌لام چ شتیکه‌؟...
ئهمه‌یانی نه‌ده‌زانی.

چایه‌که‌ی خوارده‌وه‌ و به‌ په‌له‌ هه‌ستایه‌ سه‌ر پی و له‌گه‌ڵ هه‌ستانی‌شدا،
ده‌ستی به‌ گیرفانی به‌ر باخه‌لیدا کرد و زوو ده‌ریه‌ینایه‌وه‌، ده‌ستی بۆ درێژ
کرد... ته‌وقه‌یه‌کی له‌گه‌ڵدا کرد و به‌ره‌و ده‌رگا‌که‌ وه‌رچه‌رخا.

ته‌وقه‌ی له‌گه‌ڵدا کرد یا ده‌رزیه‌کی به‌ ناوله‌پیدا کرد؟!، هه‌ر که‌ ده‌ستی دای،
قاقه‌زیکی خزانده‌ ناوله‌پی و بی ئەوه‌ی هه‌یج بلێ رۆیشت.

" چیه‌؟!، ئەم کابرایه‌ چیه‌؟!، چی خسته‌ ناو ده‌ستم؟! "

قاقه‌زه‌ قه‌ده‌کراوه‌که‌ی خسته‌ ژێر سه‌ری و له‌سه‌ری راکشا: "ره‌نگه‌
حیزبایه‌تی به‌ کاکم بکه‌ن!... له‌ لایه‌که‌وه‌ کوربه‌که‌ی گیراوه‌، له‌ لایه‌که‌وه‌ خو‌ی
تی‌هه‌لده‌چی، ئەمه‌ چه‌ندی به‌ چه‌نده‌؟، ئەدی ئەگه‌ر وا نییه‌ بۆ وای کرد؟! "

سه‌لمان ماوه‌یه‌ک هه‌په‌سا، قاقه‌زه‌که‌ی خسته‌ نیوان کتیبیکی (ئالیاس
فه‌رح) هوه‌ و یه‌کالای کرده‌وه‌:

برای به‌ریز و خوشه‌ویست کاکه سه‌لمان...
 هه‌لگری نامه ئەندامیکی سهرکردایه‌تیمانە و هاتووە بۆ دیتنتان. به پیتی
 توانا له‌گه‌لیدا پیک بی و به زوویی هیندیکتان (به تایبەتی تو) بگه‌نه شاخ.
 فریا نه‌که‌ون داروده‌سته‌ی میرزا مه‌سه‌له‌که به لایه‌کی تردا ده‌به‌ن و کۆنه
 به‌کریگراوه‌کان ده‌یقۆزنه‌وه. خزمانیش له‌م لایه‌نه‌وه له‌ گه‌لماندا یه‌کران.
 هه‌ر بزین بۆ دریزه‌پیدانی خه‌باتی خویناوی و
 برای دلسۆرتان.

کاکي گه‌وره

سه‌رنج: بۆ دلنییایی و سه‌رسه‌لامه‌تی و سه‌رکه‌وتنی پلانه‌کانمان، هیوادارم
 دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی ئەم دیرانه یه‌کسه‌ر ئەم نامه‌یه بدریئنی...
 سه‌لمان له‌ جیی خویدا وشک بوو. وه‌ک ئەوه‌ی پیتی وا بی هه‌ر ئیستا نا
 نه‌ختیکی تر بۆی وه‌ژوور ده‌که‌ون، به‌ په‌له‌ ته‌ماشایه‌کی ده‌رگا‌که‌ی کرد.
 هه‌ستا و سورگییه‌که‌ی قایم کرد و قه‌له‌م و ده‌فته‌ری ده‌ره‌ینان و به‌ عاره‌بی
 که‌وته نووسین:

بۆ به‌ریز به‌ریوه‌به‌ری ئاسایشی گشتی...

نووسی. هه‌رچی پی بوو خسته‌یه سه‌ر قاقه‌ز و یه‌که‌م نامه و دووه‌م نامه‌ی
 کاکي گه‌وره‌شی کردنه ناوه‌خنی. کاغه‌زه‌کانی خسته‌نه ناو (خه‌ونامه‌ی)
 فرۆیده‌وه و هاویشه‌تی جانتا‌که‌یه‌وه. وه‌ک ئەوه‌ی باریکی قورسی له‌ سه‌ر شان
 لا‌برایی، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا. ئەوه‌ی ترس و له‌رز بوو له‌ دلیدا نه‌ما.
 که‌می له‌ سه‌ر پشت پال که‌وت و روانییه بنمیچه‌که و خه‌یال بریدییه‌وه:

"خه‌باتی خویناوی کاکي گه‌وره و دریزه‌پیدانی!. خه‌باتی خویناوی خۆی له
 خویدا ئامانجه‌!. باشه‌ وا دانی هه‌رچی ده‌وی بیدریئتی. به‌ بی خه‌باتی خویناوی
 دریزخایه‌ن چۆن هه‌لده‌کا؟!، ئەو ده‌مه‌ چی ده‌کا؟!، خۆ په‌کی ده‌که‌وی. ئەم

دروشمه‌ی له کوپوه هیناوه؟!، خهباتی خویناوی واته (خ خ) و داخ و دهردی
(خ خ)ش وا له دلی مندا...

بیره‌وه‌رییه‌کی مندالی یا هه‌رزه‌کاری که هه‌موو جارێ یه‌خه‌گیری ده‌بوو و
نازاری ده‌گه‌یانده‌ی روحی، نه‌مجاره‌ش لێی په‌یدا بووه‌وه و تیکه‌لاوی نه‌و نازاری
ویژدانه‌ی بوو که به‌ هوی نووسینی نامه‌که‌وه تووشی بوو. زۆری نه‌خایاند،
هه‌ستی به‌ چلکنی خۆی کرد. هه‌ستی کرد، دیوی ده‌ره‌وه و ناوه‌وه‌ی چلکن.
نه‌م هه‌ستی چلکنیه‌ی زوو زوو ده‌یگرت و تیکه‌لاوی هه‌ستی رووتبوون ده‌بوو
و شه‌رم ده‌یگرت. هه‌موو جارێکیش وه‌ک نه‌وه‌ی هیلنجی بی و به‌ په‌له‌ی خۆی
بگه‌یه‌نیه‌یته‌ی جیه‌کی گونجاو، خۆی ده‌گه‌یانده‌ی جیه‌کی گونجاو و ئاوێکی به‌
خۆیدا ده‌کرد. چه‌ندین ساڵ بوو نه‌م هه‌سته‌ی ده‌پلکانده‌وه. نه‌م جار هه‌ش خۆی
گه‌یانده‌ی بن دووشی ئوتیله‌که.

(۷)

سه‌لمان، به‌ به‌رده‌م مزگه‌وتی (حه‌یده‌رخانه) دا به‌ره‌وخوار بووه‌وه. وینه‌گر و
بۆیاغچی و جگه‌ره‌فرۆش و نوکفرۆش، سه‌ر شوسته‌که‌یان به‌ جوړی ته‌نیبوو
نه‌ده‌کرا به‌ په‌له‌ی برۆ. وینه‌کیشی‌کی پیر که نه‌وه‌نده‌ی به‌ خه‌لووزفرۆش ده‌چوو
به‌ وینه‌کیش نه‌ده‌چوو، له‌ سه‌ر کورسییه‌کی نه‌وی دانیشتبوو و کورسییه‌کی
تریسی بۆ نه‌وانه‌ی دانا‌بوو که وینه‌ی ده‌کیشان. هه‌رگیز سه‌لمان که‌سی له‌ سه‌ر
نه‌و کورسییه‌ی نه‌دیوو. که‌س نه‌یده‌زانی وینه‌ی کی ده‌کیشی.

له‌ فلکه‌ی (ره‌سافی)یه‌وه که شه‌قامی ره‌شیدی که‌رت ده‌کرد و
چوارپێانیکی یه‌کجار قه‌ره‌بالغی ره‌خساندبوو، به‌ لای ده‌سته‌چه‌پدا بای
دایه‌وه و هینده‌ی نه‌برد گه‌یشه‌ی (چایخانه‌ی کندی)، نه‌و چایخانه‌یه‌ی که زۆر
جار کورد، هاوړی و ئاشنای خۆیان لێ به‌ سه‌ر ده‌کرده‌وه و ببوه مه‌کووی نه‌و
کوردانه‌ش که بۆ کاری پێویست و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان روویان له‌ به‌غدا ده‌کرد.
سه‌لمان، ئاسایی خۆی پێدا کرد و چاوێکی به‌مه‌سه‌ر و نه‌وسه‌ریدا گێرا. له‌ به‌ر

تههتهقی دۆمینه و ههرا و بهزمی دۆمینهچی و زرینگوهۆری چاتیکدان و دههتهقیی دانیشتون، کهس له کهس حالیی نهدهبوو و هیندهی دی دهنگیان لی ههلهبریی. لهوسهروهه، کوردۆ به قاته شینهکه و بۆینباغه سوورکهی ئیوارهوه، به بزه ههمیشهیهکهیهوه دانیشتبوو و زهلامیکی قزکورتی شان و مل گوشتنیش که پشتی له دهرگاکه بوو بهرانبهری، به کراسیکی شینی کالی قۆلکورتیهوه دانیشتبوو. کوردۆ دهستی بۆ سهلمان ههلبیری و به بزهیهکی گهشهوه، بی ئهوهی دهنگی بییسترری بانگی کرد. سهلمان، به نیوان کورسی و میزهکاندا ریتی خۆی کردهوه و بهرهو لایان چوو. که به لای کوردۆوه دانیشت و زهلامه ملکورتیهکی دی چهپهسا: "ئهمه ههرا کابرای فرهنجی لهبهرنیه و خۆی کردۆته ئهفهنیدی و ریشی پاک تاشیوه؟!، به لووته زلهکهی و مله ئهستورهکهی و چاوه زهقهکانی بی خۆیهتی، به رهنگ و روالهت خۆیهتی بهلام...". سهلمان، ههرا یهک کهرته تهماشای کرد و ملی داخست، چاوهری بوو کابرا کهمی بدوی تا به دهنگی بیناسیتهوه. سهلمان له ناسینهوهی دهنگدا بلیمهتی بوو وهک خۆی نهبوو.

- ئاگات لێیه عومهرا بهر بووه؟!، کوردۆ ئهوهی گوت و به لای سهلماندا لای کردهوه، پاش کهمی بیدهنگی، له سهری رۆیی: به راستی جیی سهرسورمانه. خۆ بهیان و شتیشی پی گیرابوو... وهلا بۆ خۆی بهر بوو. ئهمشه و له ئوتیل دهبی و سبهی دهچیتتهوه.

- کام عومهرا؟!، سهلمان ئهو پرسیارهی به سهرسامیهوه کرد بهلام دهشیزانی ههمان ئهو عومورهیه که ئهه فرهنجی لهبهرهی بهرانبهری - ئیستاش ههرا پی دهچوو فرهنجی له بهردا بی - خۆی کردبووه باوکی. - کوره ئه... ئهو کورهی له سهروهه ناوی (سهلام عادیل)ی نابوو و ههمیشه باسی ئهلبیر کامۆی دهکرد و دیگوت من یاخیم، له بیرته؟! ها جارێ چوو کهرکووک، که گهرایهوه سهری، له بهندیخانهی رایاتیان پهستا.

- ئی ئی چاکی دهناسم. ده تۆ بلێ (ئهلبیر) و برایهوه. لهوی جگه له ناوی سهلام عادیل که خۆی له خۆی نابوو، خهلکیش ناوی (ئهلبیر)یان به سهردا

سه پاندبوو. به لئی به لئی دهیناسم.

- کاک جه عفر به ریدا. ملکورت خرکه له که، به دهنگی ئه وهی گوت که قهت به دهنگی فهره نجی له به ره که نه ده چوو. به لام سه مان به پئی لیکدانه وهی خوی، شه پوله کانی دهنگی بردنه وه سهر شه پوله کانی دهنگی کابرای گورین. جگه له وهش، وینه کهی زهینی سه مان له گه ل سیمای ئه م کابرایه دا ویک ده چوون: لووتیان، ملیان، چاوی زهقیان، بروی پریان، گه ده وگیپالیان - جلو به رگیان نه بی - هه موو شتیکیان یه ک بوو. له و بابته خه لکه بوو که پیاو له خورا، بی ئه وهی بیناسی، نه ک هه ر ناچیتته دلیه وه، به لکو نه فره تیشی لی ده کا... ریک به پیچه وانه ی کوردووه که هینده خوین شیرین و روح سووک بوو، هه ر وای ده کرد و ده چوو ده وه.

سه مان، نه ترسه کهی جارانی هه بوو نه ههستی رووتبوون گرتبووی. بو لایه نی ترس، که ری خوی به ستبووه و نامه بووری خستبووه ناو کتیه به که وه. بو لایه نی ههستی رووتیش، هه ر به عادهت، دواي خوششتن به ری ده دا. هه ر له به رده می خوی رامابوو: "ده بی چی له هویشی ئه م ملئه ستووره دا بخولیتته وه؟! دهیه وی به داومه وه کات؟! ئه دی کاکه کوردو؟! ئه م که یف و سه فایه ی کاکه کوردوش به لاش نییه. من بیناسم نامه ی کاکي گه وره ی بو هاتوو و به هیوای میللهت و چه وساو ه ناوی براوه. دلی سافه... حه یفه بفه وتی. ده لیم پئی بلیم ده رچی ده نا تووش ده بی. جا کی ده لی ئه و ده سپیشکه ری خوی نه کردوو؟ کی ده لی هه موو شتیکی بابته نواندنیک نییه؟. نا... کوردو وا نییه. به لام ئه م ملئه ستووره زور ترسناک دیاره و پی ده چی هه زار تهونی رایه ل کرد بی. ئه گه ر نه یخوم ده مخوا. مله ئه ستووره که ی با نه دم ملم با ده دا و وه ک خه یار ده یشکینی. چون زانی خوی بکا به و کابرا گیله؟. ئه م تهون و رایه لکاریه له ناو ره شه خه لکه که ده نییه. ئه وان به دلسوزی، بو مه سه له یه کی ده که ن... ئه وان مه رن. کوردوش به پاکیی ده یکا. به لام من و ئه م ملئه ستووره، نا. ئیمه مه به ستمان سه رکه وتنه و مه رامان مانه وه یه... مانه وه، له سه ره وه. لی ره، له به ر دهستی حکومهت، ده بی ملی یه کتر بشکینین. له ده ریشه وه ده بی

هاوکاری یهک بین و پشتی یهک بگرین. تا ئەو رۆژهی که کارنامه مان دهخریتە پوو هەزار کلاو بە بایهک، نهخیر ئەو رۆژهش بە بلیمهتی بو مان حسیب دهکری، کوردۆ گوتی:

- مائی ئاوه دان بی، کاک جه عفر زۆر به تنگی خه لکه وهیه، رهنگه له پئی کاک هاشمه وه بووبی، باوهر ناکه م کاک ستار کاری وای له دهست بی.

- نا، له دهستی نایا، ئەو فهقیره هه میسه چاودیری دهکری، ملئه ستووره که، ئەوهی به دهنگیکی باریک و کز گوت، ئەوجا له سهری پۆیی: کاک جه عفر بهخۆی، دهستی له هه موان چاکتر دهروا... مائی ئاوه دان بی.

- کاک سه مان تو دهزانی ئەوهی دوینی تووشمان بوو، ئەو چاودیره ی که به کوردی قسه ی له گه لدا کردین، ناسیاوی کاک هه ژاره؟! - کام کاک هه ژاره؟

- ئەه!... ئەری خو به یه کیشتانم نه ناساند: کاک هه ژار... ئەنداز یاره... کاک سه مان... کیمیا گهره. ئا، کاک هه ژار دهیناسی. - به لئی دهیناسم. ئەمه...

ملی لی مات کرد و کهوته گێرانه وهی به سه رهاتی تالیب: کوری گاوانی گوندیک بووه و هیشتا هه ر مندا ل بووه دایکی مردووه و باوکی له دهشتوهر، له گه ل ره شه ولاغدا به خپوی کردووه و تا گهره نه بووه، ئاوه دانیی نه دیوه. دوا یی باوکی شی مردووه و خه لکی ئاوا یی یهک نانه رهق چیه پێیان نه داوه. جاری وا بووه یهک هه فته ی ته واو به برسیتی سه ری ناوه ته وه. زه کاتیشیان نه داوه تی چونکه پئی نه شیاوه... نوێژی نه کردووه. که گهره ش بووه، هاتۆته به غدا و ئیستاش ئەوهیه که دهیبینی، سویندیشی خوار دووه قهت به کوردی قسان نه کا. به لام وا کاک کوردۆ ده لئی به کوردی قسه ی کردووه.

" دهی دهی... جه مسه ره کانی خو تمان بو بخه ره سه ر یهک، که ستاریش به فه قیر له قه له م ده دی هه ر له بهر دلی منته. جه عفریش به ده سه لاتدار له قه له م ده دی، هه ر له بهر دلی منته. دانی داوم بو پۆ ده که ی باوکی من! کاکه عومه ریش هه ر به خو ت به رتداوه و به لینی هاوکاریت لی وه رگرتووه و

به لینه کهیت به کاکه تالیب و جهماعهت راگه یاندووه... باوکی من!، دهی دهی...
که میکی تریش خۆت دهرخه دا بزانه به ته مای سه ری کوردۆش نیت؟. به و
خودایه چه شکهی سه ری من ناکهی!. هه ر ئیستا بچمه وه، ناوت دهخمه ناو
نامه بۆره وه. به لام ناوت چیه؟!. فاتیح یا محمه د یا همه فاتیح یا هه ژار یا
ته ره ماش یا شتیکی دی؟!. خۆ ده زانه به وه هیچت لی نایه... من بۆ وهی
دهنووسم به خۆم هیچم لی نه یهت و بمینم."

- ئه ریوه لالا ئه وه عومه ره!. کوردۆ به دهنگیکی بلند ئه وهی گوت و سه رنجی له
دهرگا که وه گه راپه وه سه ر هه ژار. ئه ویش وه ک ئه وهی یه که م جاری بی بیینی،
وه ک گه شکه دار خۆی پیشان دا... جووته پی هه ستا و به پیرییه وه چوو.
دلسۆزانه ئه ملاو ئه ولای ماچ کرد و شتیکی به بن گویدا چپاند و به جووته
به ره و میزه که هاتن. وی ده چوو هه ژار که به فره نجییه وه ناوی همه فاتیح
بوو، توانای دهنگۆرینی له ده ست دابی: "چاوم روون باوکی من! به خوا
خۆشحالم، ئیستا باوکت بزانی شاگه شکه ده بی..."

"دهی... دهی!. تو هه م باوکیت و هه م باوکیشی نیت. به پی پی پویست! ئه مه
که ی کورد شتی وای تیدا هه لکه وتوه؟!. چۆن نا؟. پیداویستی دروستی ده کا
پیداویستی!. منیش، ئه گه رچی خودا چاویکی لی ساندووم به لام سه د چاوی
تری لی عیجاد کردووم و په ی به پلانه کانت ده به م. ده زانه تۆش یه کیکی
له وانهی که وه ک رزگارکه ری به شه رییه ت، له نامه ی کاکی گه وره دا ناوت
هاتووه. به لام ده ته وی هه م بمینی، هه م قاره مان بیت و هه م خه لک له ژووری
عیدامه وه دهر باز بکه ی. ئه گه ر زوو له و شاخانه یه کتر نه بینین، له م به غدایه،
وه ک نیره که ر ملی یه ک به ده مه وه ده که یین."

عومه ری ره نگ زهرد و لاواز که هه موو گیانی پیده که نی، به رانه به سه مان
دانیشت. ده تگوت هه موو شتی بۆ یه که م جار ده بینن. له هه موو لا و له هه موو
شتیکی دهر وانی و بۆ هه ر شته ش، یه ک دوو چرکه ی ته رخان ده کرد و
به رده وامیش بزهی ده کرد. هه موو جه سته ی نقومی پیکه نین و به خته وه ری بوو.
له هه موو ئه و کرده وه بی یاساییانه ی که نه ک هه ر ئه نجامی دابوون، به لکو

ئەوانەش كە هېشتا بېرى لى نەكردبوونەو و لە هەناوى داھاتوودا بوون،
بوردرابوو. كەم لە پرسىيار حالىي دەبوو و دواى ھەر پرسىيارىك (ھا) يەكى لە
دەم بەردەبوو ھو و دوايىش دەيگوت: ئەريوھللا ئىتر ئازادىان كردم.
- ھەر ئىستا بەربووى؟

- ھا؟... نەء دوينى. بەلام شەوى، بو سەر و ريش تاشين مامەو. ژوورىكى
تايبەتيم ھەبوو. بەيانى... ئەريوھللا ئىتر ئازادىان كردم. سوارى پاسى رەقەم
چوار... ھا؟ ئىستا لەويو دەيم. برسيشم نىيە.

سەلمان ھەك پيشەى خوئى، يەك جار تەماشاي عومەرى كرد و نيگارىكى لە
ھۆشى خوئيدا بو كيشا و كەوتە شيكردنەوھى: "بارىكەلە، لاواز، ترسنۆك،
توقيندراو، دلسۆز، موزەرد، كەلەگەت، چاوكال، قۆز و لە سەر ھەموانيشەو
ئەحمەق. واتە پەيزەى من و ھەمە نافاتىح... نا، من و ھەزار... نا خودا دەزانى
ناوى چىيە. كاممان؟ من يا ئەو بە سەر ئەو پەيزەيەدا سەر دەكەوين؟ ئەو بە
سەريدا سەردەكەوى. سەريشكەوتوو. بە دلنياييەو خوئى ھىناويەتيە ريزەو
و خوئى بە گرتى داو و ئەوا ھەر خوئى فرىاي كەوتوو. لە ھەموو بارەكاندا
لاى عومە خەباتى كردوو و لاى ئاسايش دلسۆزى نواندوو و پلانى داناو.
دەرەقەتى ئەمە دەيم؟ نا دەرەقەتى دەيم. كە بتوانم پەى بە پلانىكانى بەرم
دەرەقەتى دەيم و مليشى دەشكۆنم. بەلام ئىستا ئەو دەسبەكارە و من ھىشتا
دەستم پى نەكردوو. بە تەواوھتى لايەنى مەترسيم مەنفەزىر نەكردوو... با
ئەو عومەر بە كار بينى و منيش خوئى دەكەمە پەيزە و پييدا ھەلدەگەريم."

لە سەر ميژەكەى لاي دەستەراستى سەلمانەو، گەنجىك، بە ريشىكى نەرم
و تەنكەو كە لاي چەنەگەيەو بە پىتى (W) دەچوو، پەيتا پەيتا سەيرى
ئەمانى دەكرد و چاوى دەگىرايەو سەر قاقەزەكەى بەردەمى و دەكەوتە
خەتكيشان. لاروومەتى سەلمان گەرم ھەلگەرا... دەيزانى بە وردى چاوى لەو
بريوە. دەتگوت سەيركردنەكە، قورساييەكى وا دەخاتە سەرى كە بەرگەى
ناگرى. لاي راستى گەرم گەرم ھەلگەرا بوو و لاي چەپى سارد بوو. لە سەر
مىزى تەنيشت لاوھكەو، زرمەى ئەزنىف دەھات: دە بنووسە دەى... پانزە...

دهی تریش بنوسه... پانزه و قهپات...

سهلمان ئاورپکی به لای لاههکهدا دایهوه. ئهویش به شهرمهوه سهری داگرت: "ئهو کورهش یهکیکه له وهه موو خه لکه بی کارانهی که له دست دهسبهتالی سهری خویمان بیرهدا کردووه. لیرهش دهستی بهتاله و خوئی به منهوه خه ریک کردووه. ئهه موو دهسبهتاله!، تهها ئهه چاخانهیه، به لای کهمهوه بیست سیی دهسبهتالی تیدان. ئهی به چی دهژین؟!، باوکیان، دایکیان یا براگه ورهیان به خویان دهکن. نه ئیش و نه کار... ده بنووسه و پانزه بنووسه!، ئیستا له ئهحه دئاغای کهرکووکیش هه مان بهزمه. له حه مه رهقی سلیمانی و مهچکوئی هه ولیرهش. به لام له ئهحه دئاغا عاره بی به روالهت بی کار دویمینه دهکن و لیرهش کوردی بی کار. ئهه سه دهگری؟!، بو نا؟!، کهی مه دهسه لاتی شوان و گورگی ههیه؟!، ئهگه شوان و گورگ پیک بین کهولی گورگی پیر به مه دهگورنهوه، مه ری بهسته زمان و بی دهسه لات چی پی دهگری؟!، ئهوانه ی ئهویش مه رن..."

- کاکه ئهه نیگارهم کیشاوه لیمی ناکرن؟

سهلمان ئاورپی لای دهسته راستی دایهوه و لاهه ردین تهنکه کهی به دیار خویهوه دی. کتوپر، دهتگوت ئاوی سارد به لای راستیدا کرا... گهرمایی رومهتی دابه زییهوه. زوو چاوی داگرت و له نیگاره که پاما: "ئهه چییه؟!، هه رچهنده هه مووی به خهت کیشراوه و گشت خهتهکان دیارن، به لام ده لپی وینهیه که و به کامیرا گیراوه... چون هه موومان ده ناسریتینهوه!!."

- دهستت خوش!... شتیکی نایابه و توانایه کی چاکت له نیگار کیشاندان

ههیه... هونه ره جوانه کانت خویندووه؟

- دهیخوینم، ئیستا له وی خویندکارم. دهتهوی لیمی بکریت و بو یادگاری

هه لیکریت؟

...

سهلمان له وینه که پامابوو و سه رسورمانی خوئی به بزه ده رده بری و نه یه ده زانی چ وشه یه که له ئاستی نایابی تابلو کهدا به کار بیینی. کوتی:

"هەرچهنده به لای منهوه له نرخاندن نایه به لام نرخى چهنده؟"

- كه یفی خۆته، تۆ خۆت داینی، چهزیش دهكهی با پیشكهشت بی.

سهلمان ماوهی دوو چرکه له نیگارکیشه لاههکه راما و به پهله سهری داگرتهوه سهر نیگارکه، به دهم ته ماشاگردنهوه گوتی: "کاکه گیان! دهکری نیگاریکی تایبهتیم بۆ بکیشی؟".

کورپه لاههکه که به دیاریهوه راپوستابوو و له گه لیدا له نیگارکهی دهروانی، به خۆشیههکهوه گوتی: "تایبهتی؟، چۆن؟". ئەمیش که هەر له نیگارکهی دهروانی بۆی روون کردهوه: "شتی بی، سهری ههنگ بی و جهستهی، جالجالۆکهیهکی ترسهینهر بی و به نیوان شانیهی ههنگویندا تهونى رایه ل کردبی... ئا شتیکی لهو بابته، پیم جوانه ههمووی به قه له می رهش بی، تهنها سهری ههنگهکه رهنگاو رهنگ بی... ئەگەر سوور بی باشته".

- به لای!، خه یالکی جوانه، من به خۆم چهز له لیکدانهوهی وا دهکم، هەر وا یهک دوو روژی دی به چوارچیوهوه بۆتی دینمه ئەم چاخانهیه، به راستی خه یالکی جوانه، هه رگیز باوهرم نه دهکرد داواى شتی وام لای بکهی، پیم وابوو وینهی ژنیکی رووتت لیم دهوی... یا دیمه نی شاخیک...

کوردۆ، به دهم داواى یارمهتیهوه نیگارکهی لای وه رگرت، دلی زۆر بهوه خۆش بوو که نیگاری خۆی به جوانی کیشرابوو و چاک دهناسرایهوه، به دهم پیکه نینیکی له ناخهوه گوتی: "خۆ ئەوه منم... ئەها کاک هه ژار سهیر که..."

هه ژاریش لای وه رگرت و کهمی لای راما، به مۆنیههکهوه له کورپه لاههکه ورد بووهوه و گوتی: "کاکه بۆ وینه مان دهکیشی؟ پیت وایه ئیمه مۆدیلى چاکین؟".

- قوربان دانیشهتنه که تانم پى بابتهتیکی چاک بوو، جگه له وهش روخسارتان زۆر خۆمالیه، له گه ل ئەوه شدا که هیچ کویتان به یهک ناچی به لام هه موو سیماتان، ویکرا یه کیکه، به لای خۆمالیه، پیکچوونی سیما و پیکنه چوونیان، به پیکچوون و پیکنه چوونی دهروونهوه بهنده، واته دهروونتان، ویکیش دهچن و ویکیش ناچن، له کیشانی ئەو نیگارهدا مه به ستم هەر ئەوه بوو ئەم دهرفتهم له دهست نه چی، هیچ شتیکی سروشت وهکی خۆی دووباره

نابیتته وه. ئەم دانیشتنەیی ئیوهش، وهکی خۆی دووباره نابیتته وه. جگه له وهش
من له سه نىگار كيشان ده ژيم... خویندكارم و...

هه ژار، به نيشانهی پرسىيار و سه رسورمانه وه، ههردوو لىوى خۆى كورژ
كردنه وه و جارێ له سهلمان راما جارێ له كوردۆ. ئىدى پىي نه ده ويست چ
وشه يهك بو نيشانهی پرسىيار و سه رسورمان به كار بىنى. ههردوكيان زوو
لىي تيگه يه شتن.

داوى هه موان عومەر، به بزەى به رده وامه وه سه رنجى دا. دوو سى چركه
سه يرى نىگار هه كهى ده كرد و دوو سى چركه سه يرى نىگار كيشه كهى ده كرد.
چەند جارێ ئەوهى كرد و گوتى: "ئەه براگيان كه شتىكى جوانه!!."

هه ژار - كه سهلمان له ناوه كهى دلنيا نه بوو- لىي كرى و به بى قه درى
قه دونوشتى كرد و خستىيه گىرفانى پانتۆله كه يه وه. نىگار كيشه كهش
كه رايه وه جىي خۆى.

- كاكه... دوور نىيه كارىكى بهم نىگار كيشانه هه بى... بيه وى... چوزانم...
شتىكمان به سه ر بىنى!.

"چما ئاگادارت نه كردوون؟! وا پيشان ده دهى كه ترست هه يه؟! چما خودى
به رىتوه به رى ئاسايش نازانى خه رىكى چىت؟! نا... نا... كاكه هه ژار، پىت
ناخورىم. رهنگه كوردۆت به ساغى پى قووت بدرى. رهنگه عومەر بخۆيت و بى
ئوهى هزرى كهى داينىتته وه. به لام من له قورگت گىر ده بم. چما ئەم لاوه
هونه رمه نده كارى به وىنه كه هه بوايه پيشانى ده داى كاكه هه ژار؟!..."

كوردۆ خه يالى سهلمانى بچراند. سه رى لى برده پىشى و به گویدا چپاند:
پىش هه موو شتى، داواى لىبوردن ده كه م كه دوینى بى مه عنا سه رخۆش
بووم. دووباره ي ناكه مه وه. به راستى، له م بارودۆخه ناسك و ترسناكه دا
نابى (من) به هىچ جوړى سه رخۆش بم. داواى ئەوهى لىك دا براین، زۆرى
نه مابوو تووشى گىره و سه ريشه ي تر بىم به لام به سه رخۆشيان سپاردم
و... گوئى ناده نه سه رخۆش. ئەوجا شتىكى گرینگ هه يه ده مه وى پىتى بلىم:
ئەمرو پىاوئى هاته لات و شتىكى وى داى. وايه؟.

- ئەگەر ئەم ئىوارەيە كاتت ھەبى پىويستە دانىشتنىك لە گەل كاك ھەژاردا
بكهين... من و تو... زۆر گرینگە...

سەلمان، بۆ يەك چركە سەرى ھەلبېرى و سەرنجى كوردۆى دا. خەيال
بردييهوہ: "لە لايەكەوہ نامەى كاكى گەورە دەنيته مشتم لە لايەكى ترەوہ
كۆبوونەوہم لەگەلدا دەكا!. لە لايەكەوہ ھەمەتەرەماشە و لە لايەكەوہ
ھەژارە... ئىستاش وا خۆ دەنوینى وەك ئەوہى ئەم و ئەو يەك كەس نەبن !! بۆ
نامەكەى بۆ كۆبوونەوہكە ھەلنەگرت؟. نايەوہى كوردۆ بزانی؟! ئەدى ئەوہ نىيە
كوردۆ بە (شت) ناوى دەبا؟. كە كاكى گەورە بە ھەلگري نامە و ئەندامى
سەركردايەتى ناوى دەبا، بۆ ھەر لەوئى خۆى ئاشكرا نەكرد؟. دەبى گيل بى؟!
نا، دەبى ورياتر بم. دەبى وردتر بم. دەبى تەونىكى رايەل كوردبى ھەزار
سەرەداوى درۆزنانەى ھەبى. نا... نا، كوردۆ نەك ھەر بەشدارى ئەو تەون و
رايەلە نىيە، بەلكو بەخۆى، بە ئايە و مايەوہ تىكەوتووە. كوردۆ لىبۆتەوہ...
كوردۆ، بى ئەوہى بە خۆى بزانی، لە گيانەللادايە. ئەدى من؟! دەبى من،
ھەردوو دوورايى (X) و (Y) بگرم و ھەموو نوختەكان ديارى بكەم. نەك ھەر
ئەوہ، بەلكو دەبى پەى بە ھەزاران دوورايى دى بەرم. وا نەكەم، رچەرپيەكەى
كوردۆى رھمەتى دەگرەم بەر!... ئەو رچەرپيەى چوونى ھەيە و ھاتنەوہ نا".
لەگەل بىرليكردەنەوہى (رھمەتى) دا، بزەى ھاتى و پيشتريش بۆ دوو
دوورايى (X) و (Y) ھەنيەى گرژ و مۆن كرد. لە سەرناس عەيان بوو كە
رۆخسارى سەلمان بە چراى بەر با دەچوو: كز دەبوو و گەش دەبوو... گەش
دەبوو و كز دەبوو. ئاوپى لە كوردۆ دايەوہ و بە گوئييدا چرپاند: "ئەم كاك
ھەژارە كييە؟". بە پىويستى نەزانی پرسىارى ھەمەفاتىح بكا كە نامەى كاكى
گەورەى پى دابوو. دواى پرسىارەكە، گوپى لە كوردۆ بردە پيشى. ئەويش بە
چپە گوپى: دوايى، دوايى لە كۆبوونەوہكەدا...

ئىوارى، كۆبوونەوہى سى قۆلى لە باخچەيەكى گشتيدا ئەنجام درا. ھەژار
سەرپەرشتى كۆبوونەوہكەى دەكرد و ئەو زانىارىانەى پى دەگەياندن كە لە

کاکي گه وره وه بۆي هاتبوون: يارمه تيبه كي زۆر و بي كۆتايي ئامادهيه. چهك و تفاق وا بهرپوهن. ئيمه له شاخه وه و بهرهلستكار له ناوه وه كه نه ي لي دمكهين و دهيرمينين. ههموان، دهبي خو بو خهباتي خويناوي دريژخايه ن تهيار و ئاماده بكن. تا زووه، دهبي دوانيان بچنه شاخ و يهكيكيان خهريكي ريكخستني ناوه راسه و خوارووي عيراق بي و وه شاخ كه وتني سهلمان گرينگه. بريار درا كوردو و سهلمان وه شاخ كه ون و يه كه م كاريان نه وه بي دهست به سهر نه وه دا بگرن كه ميرزا دايمه زراندووه و هر نه وه ش بو بهر په چدانه وه ي لايه ني نه يار به كار بهيندري. هه ژاريش، له ناوه وه ده ميني و په يتا په يتا خه لك ريكده خا و به ره و شاخيان ده ني ري جگه له وه ي كه هر له ناوه وه، هيزي كوته ك داده م زريني و دهست ده وه شيني.

كه دوا بريار درا، سهلمان خه يالي فري: "به لي له ناوه وه!!... له گه ل داموده زگاي ده ولته دا ريك ده كه وي تا داموده زگاي خودي ده ولته تيك بدا!. هاكه زانيت قه وما و له هه موو جييه كه وه ته قيبه وه!!... پاس به عاسماندا چوو!، ناو زه هراوي كرا!، بازا ري دوژمن پر كرا له هه شيشه و ده رماناتي لاوسر كه ري كو مه لتيكده ر و سه د بابته قوما ر و سه د بابته نه خو شي جنسي بلاو كرانه وه و فه سادي گه يشته ميحرا بي مزگه وته كانيش!. نه فسه ره خانه نشينه كورد كوژه ليكه وتوو ه كان، يه كه يه كه له ناو بران!... زه عيم سديق، عه قيد خه ليل، ته به قچه لي، شه كرچي، سه قه للي، و سه داني وه ك نه وانه، گو شاو گو ش سه ر بران و مندال و وه چه شيان قر كران!. ترس، وه ك هه وري ره ش به ري عاسماني ولات و پا يته ختي گرت!، كارگه كان تيكوپي ك دران!، فرۆكه فريند ران و هر به هه ووه ته قيند رانه وه!، هه موو ولات، له ناو ترس و ساميكي كوشنده دا كه كه س به ته ماي خو ي نه بي، به جاري به نج بوو و هه ره سي هينا! نه ي نه وسا ئيمه چي ده كه ين؟! ئالاي ولاتي سه ربه خو هه لده كه ين؟! نا... نه كاك ي گه و ره ئالا و كاري واي قه بووله نه كاكه هه ژار نه انجاميان ده دا. نه ركي سه ره كي مان هيچ يه كي له وانه نييه! نه ركي ئيمه نه وه يه ري نه ده ين كه سي دي نه و به تالاييه پر كاته وه كه هه يه. چ

ژیرکاسه یه ک وا له بنی ئەم سەرکاسه یه دا؟! من ده چمه شاخ به لام ئەنجام چیه؟ دووباره کردنه وه؟! رۆژه که ی بۆ دەسپێکردنه وه له باره... رهوپێکردنی خه لک و رووخاندنی گونده کان و ئیعدامکردنی خه لکیش هه ولن بۆ سەرگرتنی ئەم کاره ی ئیمه. له هه مان کاتدا، نیوانی ئەم ده ولته و دوژمنه ئایدۆلۆژیه که ی - که خزمانه - له وه پهری ناله باریدایه و پشتمان ده گری. نابێ شاخه کان بێ چه ک بن... بۆ ده ولته نابێ و بۆ ئیمهش نابێ. جاری ئەم کاک هه ژاره بێ فه ره نجییهش، زهره ری بۆ من نابێ. چوونم بۆ شاخ، رزقی ئەوی تیدایه و ئەو پێی گه وره ده بی. ده کهس به ره و لای من ده نیتری و دوان به ره و ئیعدام. به لام نا... ناگاته ئەو رۆژه ی خه لکم بۆ به ری بخا... لی ناگه ریم به من گه وره بی. من سه ری ئەو ده مخۆم... من به و ده ژیم... من به و گه وره ده بم..."

ده ستیان به رز کرده وه و به خاک و بیروباوه ر و شه ره فی چینایه تی و میلی و شه خسی، سویندیان خوارد، یه کتریان دلنیا کرد که پشتی یه ک بگرن و دریفی نه کهن... خیانهت له یه کتر و له ریبازه که و کاک ی گه وره نه کهن و نه ینی نه درکینن... هه رگیز له گه ل دوژمنی سه ره کیشدا پێک نه یه ن.

(٨)

میرزا، دوو کیسه لی کرتبوون که هه ر یه که یان پر به هه ردوو له پی ده بوو. رادیۆیه کی ترانسسته ری گچکه ی له سه ر پشتی یه کیکیان بار کرد و قایمی کرد. لایتیکی یه ک پیلیشی له سه ر پشتی ئەوی تریان قایم کرد و به دیاریانه وه دانیشته و هه ردوو باسکی له چۆکی ئالاندن. کیسه له کان، هه ولیان ده دا خو له وه په ته رزگار بکه ن که پێی به سترابوونه وه و خو له وه بار و بارودۆخه ده رباز بکه ن که تیی که وتبوون... بێ هووده قاچه کورته کانیا ن به کاوه خو ده بزواند و جاروبار زریکانیا ن به ر یه ک ده که وتن و ته قه یه کی پر و به ئاسته میان لی هه لده ستا، هیندی جاریش بو نیکی که سکوونیا ن لی په ida

دەبوو. میرزا، خەيال بردبوویەو. لە دواى ھەرەسەو، بە تەنھا وە کيوان
 كەوتبوو. ھاودەم و ھاوړی، كەرە بۆز و سەگە بۆرە بوون و بو خۆشى،
 سەرۆك و سەركردهيان بوو. كەرەبۆز، باربەرى بە ھەوسەلە و چاوساغى
 تاريكەشەوى ئەنگوستەچاوى میرزا بوو. كە بە تاريكەشەوان، لە
 ئەشكەوتيكەو بەرەو ئەشكەوتيكى دى يا جيپهكى دى دەچوو، ريشمەى
 كەرەبۆزى شۆر دەكرد و لى دلتيا دەبوو. مەحال بوو بە بى كەرەبۆز لە ناو
 ئەو دارو بەرد و دەوھانەى ئەو شاخە سەختانەدا، بە تاريكەشەوى
 ئەنگوستەچاوى، رى دەر بكا. سەگە بۆرەش، چاودىرى دلسۆز و در و ورياي
 میرزا بوو كە بە دەگمەن شەوان لە جيپهكدا نۆقرەى دەگرت. میرزا لە كوئ
 بوايە، سەگە بۆرە بازنەيەكى فراوانى بە دەوریدا پىك دەھينا و تا بەيانى
 دەخولايەو و دەخولايەو. سەگە بۆرە، ئەوھشى باش بوو كە وەرپىنى يا ھەر
 نەبوو يا نائاسايى دەوهرى. ئەگەر ھەپەى سەگى ئاسايى نيو چركە بخايەنى،
 ھەپەى سەگە بۆرە يەك چركە و نيو يا زياترى دەخاياند. بەلام لە لۆراندندا
 رەگەزى خۆى دۆزيبۆو.

ئەو دەمەوئىتوارەيە، میرزا سەگە بۆرەى بە ديار كەرەبۆزەو، لە ئەشكەوتە
 ھەرە عاسيەكەدا جى ھىشت تا ئەو پلانەى دەمى بوو بىرى لى كردبۆو و
 داينابوو، جيپهجيى بكا. میرزا، جاروبارى بىرى لە سەگەكە و كەرەكەى
 دەكردەو و جاروبارىكيش ئەو ھاوړيانەى بىر دەكەوتنەو كە ھەرەس پشتى
 چەماندن: "دەبى ئىستا لە كوئ بن؟!". بۆيان ھەيە لە ھەر جيپهكى ئەم جيھانە
 بن ئىرە نەبى. بۆيان ھەيە لە مەيخانە بن، لە بەنديخانە بن، لە بيابان بن، لە
 بەغدا، تاران، واشنگتۆن، مەدرید، لەندەن بن... بەلام لىرە نين. ئەى دەبى
 ئىستا خەرىكى چ بن؟! خواردەو، قومار، قەعبەبازى يا لە ژىر تىلاى
 جەللادەكاندا ھاوار دەكەن و دەپارپنەو و يەكتر بە دەمەو دەدن. چەند بۆيان
 ھەيە رابوئىر ئەوئەندەش بۆيان ھەيە پىيان رابوئىردى و بنالين و بگريەن و
 ھەلبواسرین. ئەوھى من دەيكەم بەوان ناكرى. ئەوان تەنھا لە ناوچەى
 رزگاركرادا ھەلدەكەن و ناوچەيان پى رزگار ناكرى. من كە ناوچە رزگار

بکه م ئهوان دین و دهبی منیش به دواى ناوچهیهکی تردا بگه ریم تا رزگاری
 که م. هه قهلی زۆری قسهی زل کرد. هه ر له ژیر هه رهسی قسهی خویدا رما و
 پلیشایه وه. خوژگه ئه و لیره ده بوو. دل م هه ر ئه وى ده وى لیره بی. ئای هه قهلی!
 چهند کوردیکی پاک بووی هینده بی وره بووی و هیندهش بی دهسه لات بووی.
 چهند لیها توو بووی هینده خه مسارد و پارا بووی!. ده بی ئیستا ئه تو له کوئی
 بیت و خه ریکی چ بیت؟!."

میرزا له کیسه له کان راما که به خو و به باره وه، بو یه ک چرکه ش ئوقره یان
 نه ده گرت و له هه ول و ته قه لای خوده ر باز کردن نه ده که وتن. میرزا به بزوه
 سه یری ده کردن و به دهنگی بیسترا و که به خوتبه ده چوو، له که لیاندا که وته
 قسان: ئیوه ن قاره مانانی میلله ت... ئیوه ن رۆله ی به جه رگ و گیان له سه ر
 ده ست که چۆک به دوژمن داده دن و ده یان به زینن... لیانده ن ئه ی کیسه له
 قاره مانه کان... لیان ده ن به رادیو... به لایت... به فس... ئیوه ن رۆله ی
 به وه فای ئه م خاک و ئاو و هه وایه... ئیوه، هه رهس نه یترساندن. ئیوه،
 شه هیدی زیندوون و زۆر له وانه قاره مانترن که هه رهس زهنده قی بردن. زۆر له
 جه بار و هه قه لی و سه عید و سه لمان و ده ورو به ره کانیا ن پیاوتر و ئازاتر و
 دل سوژترن... بژی شو رشی کیسه ل... بژی راپه رینی کیسه ل... بژی خیل و هۆز
 و ئاین و مه زه ب و حیزبی کیسه ل... هه ر بژی کیسه ل...

میرزا به کول پیکه نی، سه ری لی کۆت کرد و ده ستیکی به سه ره گچکه تازه
 هه لپا چرا وه که یدا هینا و ته ماشایه کی تری کیسه له کانی کرده وه. دواى
 ته وژمیکی پیکه نین، خه م دایگرت و بارى جهسته ی گران داها ت. خه یالی به ره و
 سه رده می مندالی فری: ته مه نی له ده ورو به ری دوا زده سالی دا بوو.
 دیله سه گیکی خویری و بی خاوه نی که وى کرد بوو و جاروبار که رته نانیکی
 توور ده دایه به رده می. دیله سه گه که، هه رکه سیکی ئه و گونده ی بدیبا بو ی
 ده که وته کلکه له قه و زمانى به لموزیدا ده هینا. بو میرزاش هه ر وای ده کرد و
 ئه ویش نانی ده دایى و هه ولی دهسته مۆکردنی ده دا. ئه و دیله سه گه به هیچ
 که سیکی گونده که نه ده وه ری و له ده ست بچوو کترین مندالی ش کلکی له

ناولنگان دهنه و خوئی دهرباز دهکرد. کهچی غایه بانه یه کی بدیبا هار و شیت دهبو. ناندهری زور بوون و نهیده ناسینه وه. هه موو خه لکی نه و گونده ی به ناندهر دهنانین و چاوه خواریان بوو. هه موو په نادیاواریکی گونده کهش کولانه ی بوو و پاسی دهکرد. چاوه خواری غه واران نه بوو و به دوژمنی گوند و کولانه ی خوئی داده نان بویه وا په لاماری ددان، خه لکی گوند فریا نه که وتبان نازاری پی ده گه یاندن. میرزا، رۆژ به رۆژ زیاتر و زیاتری کهوی دهکرد و لئی نزدیک دهبوو وه. له نه جامدا، دهسته موی کرد و جار و بار، دهستی به سه روملیدا ده هینا. ئیواره یه کی گهرمی هاوین، میرزا توپه وانیه کی په رۆی له نه وتدا خوشاند و به ته لیک، له کلکی دپله سه گه کهی قایم کرد و شقارته ی لی دا. سه کی گرگرتو، به ناو خه رمانه کاندایه قاند و هه ر دهرۆی و ناگری له دوا ی خویه وه جی ده هیشته تا گه هیشته گهنمی ناغای گوند. له ویش، به ناو گهنمه که دا به پیچا و پیچ تا تینی تیدا بوو رای کرد و ناگری له دوا ی خویه وه جی هیشته. نه و هاوینه، نیوه ی خه رمانی گونده که و هه موو نه و پارچه گهنمه ی ناغا که له نزدیکی گونده که بوو، بوون به خو له میش و هیچیان لی به عه مایه ت نه هات. هه ر نه و سه گه گر داره بووه هوی نه وه ی مالی میرزا له و گونده بار کهن و سه ری خو یان هه لگرن. میرزا بزهی هاتی. ته ماشایه کی کیسه له کانی کرد و له بهر خو یه کوتی: گای باری به مندالی!

دنیا تاریک دا هات. میرزا، به خو و به کیسه له کانه وه، به په نای تا ویره به رده کاندایه هاته خواری تا گه هیشته نه و ته ختانییه ی به ره و چه مه که ده کشا و دوا ی ده دوا زده هه نگاو جاده قیره که ی دهری. له ویش هه وه تا دم چه مه که سه د مه تر پتر دهبوو. میرزا رادیۆکه ی کرده وه و به عاسته م دهنگی دایی: "گو یگره خو شه ویسته کان، ئیستاش ئیوه و سه سن گهرمیانی و گورانی لانکی". میرزا، هه موو دهنگی دایی و دهستی به دو گمه ی لایتی سه ر پشتی کیسه له که ی تر دا نا و دایگیرساند. به ره لای کردن و به په له تیته قاند. تا نه گه هیشته وه جییه عاسییه که ی خوئی، نه ویستایه وه. هه ر رای ده کرد و گو یی له سه سن گهرمیانی بوو: لانک دار ها وه للامه وه لانکی...

له جییه کی قایمدا دانیشت. گوئی له گۆرانیه که بوو و شهوقی لایته که شی دودی که به رهو چه مه که تیشکی ده اویشت. هینده ی زانی، له ره بیعه و سه رباز گاکه وه، ناوچه ی کیسه له کان توپباران کرا. بوو به روژی حه شر. به لام لایته که نه ده کوژایه وه و حه سه ن گه رمیانیش جاروباری دهنگی ده بیسترا. میرزا له جیی خویه وه ته ماشای ده کرد و وهک مندالی به خته وهر پیده که نی. پیی وا بوو نه و گۆرانیه بو سه ر پشتی کیسه ل ناگونجی... قه تار و نه للاوه یسی یا لوک بو ره وتی کیسه ل ده بی. لانکی حه سه ن گه رمیانی بو سه ر پشتی که رویشک ده گونجی. جاروباری کیش بیری له چاره نووسی کیسه له کان ده کرده وه: "ده بی ده سگیریان بکه ن یا شه هید بکرین؟... گوناح و به سته زمانن به لام مادام به که لکی مرو دین قهیدی نییه. با من زهره ری دوو کیسه لم لی بکه وی! نه وان زهره ری ده یان گولله توپ و هه زاران فیشه کیان لی ده که وی... نه مشه و تا به یانی خه و ناچیته چاویان. له سیبه ری خویان ده توقن. بروسکه بو سه ربازخانه گه وره کان ده که ن و ره نگه به غداش ناگادار بکه نه وه. دوور نییه سبه ینی نامه ی نارهبازی بده نه بالیوزخانه ی تارانی و له نه جامدا نیوانیان تیک چیته وه!. ره نگه لای نه ته وه یه کگرتووه کان شکایه ت له ئیرانی بکه ن. چ قه و ماوه؟! وه للا کاکه میرزا کیسه لی تی به رداوون!. چش له دوو کیسه لی گیان له سه رده ستی من... ده با بقه ومی حه ه!".

چی دی دهنگی رادیوکه نه ده بیسترا به لام لایته که هه ر دیار بوو. ده تگوت کیسه له که می شیش میوانی نییه. به ناو نه و ناگر بارانهدا، راست به رهو چه مه که ده چوو و رووی لایته که ش هه ر له وی بوو و نه ملاو نه ولای ده کرد و ده تگوت به ده ستی که سیکه وه یه له ده رزی زیرین ده که ری. میرزا زور به خته وهر بوو. به و به خته وه رییه وه، به ناو ده وه ن و تاویره به رده کاند، به شاخه دا هه لگه را و به ره و نه شکه وته که وه ری که وت. دهنگی توپ و ره شاشیش هه ر ده هات و دلی نه میان خوشر ده کرد. میرزا بیری ده کرده وه: "که رویشکی گردار بو گه رمین چاکه. چی بیته پیشی ده یسووتینی. ده کری هه موو جانه وه ری دنیا به کار به یندرئ... په له وه ریش به که لک دین... ته نانه ت

چۆله كەش پىيى دەكرى خانوو بسووتىنى. ھەوا و ئاويش دەكرىنە سەعاتى تەقىنەوھى مین، پیاو مېشكى خۆى بە كار بىنى و ترس كویری نەكا و بە تەمای یارمەتى كەس نەبى، ھەموو شتىكى پى دەكرى. دلم نایا سەگە بۆرە و كەرەبۆز بەكار بىنم دەنا مەفرەزەيكى پیاوانەیان لى پىك دەھىنم. نابى بەخۆشم شەھید بىم نەبادا سەگەكەم و كەرەكەم ھەتیم بن. خۆ ھىچمان، نە من و نە سەگەكەم و نە كەرەكەم، تاقتى ئاوەدانیمان نییە. كەرەبۆز بەرەلا دەكەم كەچى ھەر ئەو ئەشكەوتانە بە مالى خۆى دەزانى و روو لە گوندەكان ناكا. ئاوەدانى ببىنى گوئوقولاغ دەبى. سى زىندەوھرى كلۆل یەكمان گرتووه و بە ھۆى یەكەوہ بەختەومرین. كەسى ترمان لەگەلدابى ئەم بەختەوھرىبەمان لى تىك دەچى. سەیرە كە زىانى كىوتىتیش بەختەوھرى بو مرو تىدا بى. راھاتنە؟! دەبى مرو لە گەل بەزى جەندمیشدا را بى... رەنگە جەندمىبەكان دانیشن و نوكتە بگىرنەوہ، دامە بكن و بە پىستى ھەلقراو و قز و برزانگى ھەلكورزاو و تلوقى ناوچەوانى نىكتر پىبكنن. ئەگەر لىویان مابى، دەشى جرتیش لى بدەن. كوئخا لەتيف و بەكرى كورى وەعدیان داوہ بدەنە شاخ و لەم جەندم و كىوتىتیبەدا بەشداریم بكن. ئەو دەمەى چ بكنم؟. دەبى ئەو دەمەش خەلوەتخانەيەك بو خۆم و دوو ھاوړى دلسۆزەكەم دابىن بكنم كە ئەوان بەشدارى تىدا نەكەن. دەشى كوئخا خیانەتم لى بكا بەلان دوو ھاوړىكەم نا... خۆ رەنگە لەگەل ئەوانیشدا رابىم و ھەك سەگەكەم و كەرەكەم ببە ھاوړى سەفەرى كوچە و كوۆلان و كون و دەلاقەى ئەم جەندمە".

تۆپباران، وردە وردە كز بوو و دوایی براپەوہ، دنیا كشمات بوو و میرزاش لە ئەشكەوتەكە نزىك دەبووہوہ. مانگ، تازە ھەلھاتبوو و تیشكىكى كزى بە سەر شاخەكاندا دادەباراند و گىانى میرزای ئاسوودە دەكرد. میرزا، نمى عارەقەى دەردابوو و بە ھەنگاوى بەتین و خىرا، ھەك ئەوھى مندالەكانى چاوەروانى بن، بەرەو ئەشكەوتەكە دەچوو. ھىشتا زۆرى مابوو بىگاتى، سەگە بۆرەى لى پەيدا بوو. بە دەم نووزەنووز و ھەرىن و ھىندى جاریش دەنگى ھەك زەرىن و كلكەلەقىوہ خۆى لى دەسوو. واى دەنووزاندەوہ، ھىندەى

نهدهما بيته زمان و به وشه هستی خوئی دهربرئی، پييدا هه لده شاخا و به
 عاستهم قهپی به دست و مهچک و شانيدا دهکرد و خوئی تی هه لده سوو.
 ميرزا به دهستيه وه ماندوو بوو و دانيشت. تاوئی يه کتريان هه لده پاندا و
 يه کتريان به زهويدا دا، نهوسا ميرزا تاوئیکی دی دهستی به سهر و مليدا هينا
 و سهری له ناميزی خوئی نا. ئیدی نهو په له يه ی جارانی نهما. سهری سهگه
 بوړه ی له ناميزدا بوو و خه يالی روئی و سهگه بوړه وهک هه موو جاریک، باوک
 و دايک و کاکي و خه لکی گونده که ی خوئیانی بير خستنه وه: "مرؤ به بی
 دهستی ناز ناژی. مرؤ پتويستی به وهيه مندال سواری سهروملی بن و دوست
 و برا خوئی لی بسوون و دايک لاملی ماچ بکا و باوک جارئی به سوعبه ته وه
 چه پوکی پيدا بدا و جارئی دهستی لی بداته دار و لی تووره بی. پتويستی
 به وهيه جارئی دايک خوړاکي بو دابنی و جارئی خوئی پيلاو بو بابی دانی و نه
 لهو تووره بی و نهو لهو زویر بی و نهو و نهو ناشت ببنه وه و لهوانه دا ههست
 به بوونی خوئی بکا. کام تاشه به ردی شوخ و شنگ چاوی نازم لی داگری و
 کامه دار لیم زویر بی و کام دهون ناشتم کاته وه و کامه بنچک له سهر شان
 و ملم هه لپه ری و تريقه ی پیکه نینی بی؟. که تو ته نها بووی چون و بو کی
 بوونی خوئی دهسه لینی؟. سهگه بوړه! ... سهگه بوړه له جيی هه موويانه!".

هه ستايه وه و به جووته، به رهو نه شکه وته که وه ری که وتن. سهگه بوړه هيور
 ببووه و کلوکوئی ههستی خوئی دامرکاندبووه و زمانی شور کردبوو. به خوشی،
 ههستی به نارامی ناو ناوه دانی دهکرد.

(۹)

ئيوارميه کی ته پوتوزاوی و سارد و گرژ و مونی تاريک، ميرزا حوسين به دم
 گورگه لوقه وه، خوئی به گونده که دا کرد. خاکی نهو گونده، وهک خو له که وه رهش
 بوو و نهو پونا کاييه ی هه لده مزی که به ناسمانی لای روژئاواوه، به بن
 هه وره کانه وه سوور دهچووه وه. هه ر که گه يشت، سهگ له هه موو لاه

شالوویان بو هیئا و ئه ویش به داردهسته کهی، له پاسکردنیاندا بوو و ههنگاونانی به رهو پیشه وهی مه حال بوو. سهگی ئه و گونده، سروشتی کورگیان هه بوو، دهوری زه لامیان دهگرت و له هه موو لاه په لاماریان دهدا. یه کیکیان لئی دوور ده که وته وه و یه کیکی دی بوئی ده هات. فریا نه ده که وت ئه ویان دوور بخاته وه، ئه وی تریان شالووی بو ده هیئا. که لبه ی گریان، پونا کایی هه وره که یان ده دایه وه و وا سپی ده چوونه وه هه تره شی پیاویان ده بر. که لبه ی سه که کان، له ناو تاریکایی ئه و ده مه وئیواریه و ئه و خاکه ره شه دا، ترسی مه رگی له میرزای ده نا. سهگ، میرزایان ته وا و سه غله ت کرد و ترسی ئاشکرا بوونیان له بیر برده وه. به ناچاری هاواری لئ هه ستا:

- ماله کتوخای... ماله کتوخای... فریام که ون سهگ خواردمی...

ترسی ئه وه ی نه بوایه سهگ به هیلاکی ده بن، قهت ئه و هاواری نه ده کرد. سه ری میرزای بی که س و بی پشت و په نا، پارهی چاکی ده کرد و له زور لاهه تا قیبی ده کرا. هه ر ئه وه ش بوو وای لئ کرد بوو به ناچاری نه بی روو له ئاوه دانی نه کا. نه یده ویست خوی ئاشکرا بکا... به لام که لبه ی سهگ، دوژمن و بی که سی و ده ره ده رییان بیر برده وه و ئه و هاواریان لئ هه ستان.

کورپه گچکه ی کوپخا له تیف فریای که وت و سهگی لئ دوور خستنه وه.

- ئه وه خۆتی کاک میرزا؟!... دهک مالت نه شیوی!!... خۆ سحاتی له مه و بهر

فهوجی چه سکه ر لیره بوون! نه یان بینیوی؟!.

- نه... ئه من له و دونده ی به دوور بینی سه یرم ده کردن. که ئه وان به ره و خوارئ شوڤر بوونه وه، ئه منیش به ره و ئیره شوڤر بوومه وه. تینووی هه وال بووم و وه عدیشم به بابت دابوو. به دم هه ناسه برکیوه ئه وه ی گوت. هه ناسه یه کی قوول و ئاسووده ی هه لکیشا و له سه ری روئی: ئه ری خۆ زوری نه ما بوو سهگ بمخوا... ته ح له سهگی ئه و گونده ی! ئه ری بابت له مالتیه؟!.

- به لئ له مالتیه. ئه ورۆکه له که رکووکی گه رایه وه.

- هه والی کاکت چ بوو?!.

- به ری نادهن و نادهن. ده لئی کلکی که ری قازی بریوه.

دیوهخانی کوئخالهتیف، هەر زینهت بوو لئی دانیشی: سەرله بهرید به رایهخی نایابی ئیرانی داپۆشرا بو. پاک و روناک و فهراخ و گهرموگور. میرزا، که بهران بهر کوئخا رۆنیشتبوو، تازه سهر و ردینی پاک تراشیبوون و جلو بهرگی خاوین بوون و برسیتی نه بی، هیچ سه غله تیبه کی پیه دیار نه بوو.

- میرزا حوسین! میرزا حوسین!... چاک گوئ بگره!

کوئخا له تیف نه وهی گوت و قهن دیککی له زاری نا. فریککی له چایه که دا و له گه ل قوتدانیدا که می چاوی نوقاندن. نه و جا پیاله که می دانایه وه و له سهری رۆی: نه توو سه لماندت که پیاوئیکی له سهر وهی هه موو پیاو ان. هه موو خو مان به دهسته وه دا نه توو نه بی. نه گهر چ زهره ریککی واش به و حوکمه تهی ناگه یه نی به لانه کینی ترست خستۆته دلایانه وه. نه وا نه منیش به خو و به کوریکه وه، له سهر وه عدی خو ن، ده که وینه شان ت. به هه رسیکمان شتیکمان هه ر پی ده کری. ده رۆژان چاوه روان ت بووین له گه ل ت به شاخان که وین. که دیار نه بووی، گوتم با سه فه ریککی تری که رکووکی بکه م... هه ولئ ته قه لایه کی تر بده م. نه وه شمان هیچ میرزا. نه و کورهم یا ده بی به زۆر وه رگرمه وه یا ده بی دهستی لی بشۆم. خو منیش ده سه بهرداری کوری خو ن نابم.

که کوئخا له تیف نه وان هی ده گوت، روخساره سوورخنه که ی له بهر تیشکی لوکسه که دا ده چروسکایه وه و چاوه کاله کانی به جو رئ له ژیر برو پر و ماشو برنجه که یه وه گهش ببوون، میرزایان سه رسام ده کرد. هه موو جهسته ی، هیممه ت و هه لمه تبردن بوو. ده تگوت تازه سه ره تای هه رزه کاریه تی.

- جا مامه کیو خا... نه گهر ده کری ژیانئیکی ئاسایی به سهر بهری و به نه وعیککی دی هه ول بو کوره که ت بده ی، به م نه ختیاریه بوچ خو ت تووش ده که ی؟. وا نه من چاره م نییه نه دی نه تو بو؟.

- میرزا میرزا!... به خو م نییه خیره تم لی ناگه ری کورم له زیندانی بی و دهسته و نه ژنو دانیشم. یا به تو بزی پیان بهر ده ده م یا یه ک به ده تو له ی ده ستینم. خو نه مرو بی یا سه به ی نه من هه ر ده مر م... با به نه خو شی نه مر م و نه مه راقه م له دلدا بی... با به بی مه راقئ بکو ژریم. وا چاکتر نییه میرزا!؟.

- چۆنت پى چاكة ئەوھى چاكة مام كىوخا . چەندت بوى، ھىندەم چەك و تفاق لەو شاخانەى تەقەت كەردووه . لە پىخەف و حاجەت ھەر گەپى . ئەوھى گرینگە خۆراكة و ئەوھش بۆ ژيانى كۆلەمەرگى ھەيتمان . ھەموو ئەو ھاوينە خەرىكى زەرحات و مەرحاتى بووم... دوو بنەفەردە ھەر پەتاتەم ھەنە .

- ھەى لەمنت نەكەوى مىرزا! . چما لە سەر خۆراك پەك دەكەوى؟! . چەكيش چى بلىى بە خۆم ھەيتم . بەرماوھ و مىراتى شۆرش خۆش بى لە ھىچ كەم نابى .

لە گەل كەلەشپىرى پىرەژن تۆراندا ، بە سىقۆلى دەرکەوتن و بەرھو دۆلى لای دەستەراستى گوندەكە شۆر بوونەوھ . مىرزا ، خەيالى ھەر لای ئەو خواردنە نايابە بوو كە لە مالى كۆيخا لەتيفدا خواردبووى . حەزى دەكرد ئەو ژەمە ، تىرخواردن ھەر لە بنى نەبوايە . بىرى لە ديمەنى سەفرەكە و بۆنى خواردنەكە دەكردەوھ : مريشكى سووركراوھ ، برنجەگردهى دەنگ گەرە كە بە پۆنى خۆمالى لى نرابوو و بۆنوبەرامەى تىكەلۆى بۆنەكانى تر دەبوو و ئاوى دەزايانە زارى . شلەيەك كە گوشتى لە بامىە و تەماتە پتر بوو و تويژالى چەورىى سوورى بريقەدارى بە سەرھوھ بوو . نانى تەنكى تەركراو كە لە ھىندى لۆھ سوور ببوونەوھ و ھەق وا بوو ناويان نانى گۆلدار بى . سى بابەتە مرەبا : ھەنجىر و قەيسى و سىو . ھەنجىر ، بە ساغى لە ناو شىلەيەكى رەنگ ھەنگوينى نامال سوورى خەستوخۆلدا نقوم ببوون . جاروبارىش ، مەچەكىكى گوشتنى ژنانە كە بە سەريانەوھ دەردەكەوت و خوانەكەى رىك دەخست ، رەونەقى خوان و خواردنەكەى زياد دەكرد و بۆنىكى ژنانەش لەگەل بۆنەكانى تردا ، رەشبەلەكى بۆنيان دادەمەزراند . ئەوھى بە دلى نەبوو و دەمى بۆنەبرد ئەو تەرەيە بوو كە لە قەراغ خوانەكەدا دانرابوو . مىرزا بە خۆى ، لەو كىوانە ، ھەرچى بروى پواندبووى و پى دەكرا بە مانگ ، ھەر بەوانەى خۆى بڑى . بەلام ئەوھى ئەو ئىوارەيە لە مالى كۆيخادا دىتى و خواردى ، دەمى بوو خەونيشى پتوھ نەديبوو .

- مىرزا مىرزا ... ئەتوش وەكى بەكرى كورى منى . پازىت؟! .

- به شانازییه وه مام کیوخوا... به شانازییه وه. ئەمن کوری گوئی له مشت و ئەتوو باب. پشتی یهک دهگرین تا خوداش پشتیوانمان بی. دهمانم بهینیکی دی خه لکی تریش روو دهکهنه شاخ... ئەوهی ئەو حکومه تهی دهیکا هی کربوون نییه نا. خه لک به ناچاری دهدهنه شاخ و ئەوسا ئەرکی ئیمهش هیند گران نابئی. هر ئەو زستانه خو بگرین بهسمانه.

میرزا حوسین، که کوپخای به باوکی خوئی بهو گوتهیه قه بوول کرد، نازاریک به دلیدا هات و بیری له مهچهکی دیار خوانه که کرده وه وه: "خو سهرم هه لئه بیری له خاوهنی ئەو مهچه که رامینم... خو تا ئیستا، ژنه کهی کوپخا نه بی که له دایکم پیرتره و بۆم بۆته دایکیکی تر، ئافرتهی ئەو ماله م نه دیوه. نه کچی نه بووکی... من وهک کیوی دهژیم و بۆنی ئەو ئافرته کارم تی بکا و دیمه نی مهچهکی به دیار ئەو نمه که وه که له مائی کوپخادا کردم بموروزینئی نابیتته داوینپییسی و نمه که رامی. کهی به ئانقهست به داویدا بگه ریم ئەو حه له هه قه خووم سهرزهنشت بکه م. چبکه م خوا ئەو هه وه سهی تیدا دروست کردووم و له هه موو ئافرتهی دنیاش دابراوم؟. چبکه م دهمار به دهماری جهسته م، وهک چۆن زگم به برسیتی هاوار بو خواردن دهکا، هاوار بو یهک مهچهکی ئەو ئافرته بکا؟. ئی خو هیزیکیش هه یه لینا گه ری چاو هه لبرم... له بهر چی حسیب بو ئەوه یان نه که م؟".

ئەو شه وه پایزه تاریک و سارده، یه که م مه فرزه ی لی پیک هات. مه فرزه یه کی سی که سیی، به ناو ره شایی و هه وای ساردی ئەو شه وه دا به ره و ناو دو له که دا گه را و زۆری نه برد به هه ورازه قووچ و دریزه کهی ئەو به ریشدا هه لگه را. ئەوان وهک مه قهست شه وگار و تاریکایی شه و ریگیان شهق ده کرد و وشکه سه رمای پایزیش هر وهک مه قهست لووت و دهستوولی ئەوانی شهق ده کرد. گابه ردی پال شاخه که، هاوکاریی دره خته کانیان ده کرد و هه زار پیچیان به ری نادیارى مه فرزه که ده کرد و ریگا که یان دوورتر ده کرده وه. میرزا که خوئی به شارهزا و خانه خوئی کوپخا و به کر دهزانی، تا له ئەشکه وته که نزیکتر ده بووه، ههنگاوی گورجتری دهنا.

مالی ئەو، ھەموو ئەو شاخوداخانە بوو بەلام ئەو ئەشکەوتە و چەند ئەشکەوتیکی تری وەک ئەوە کە بۆ خۆی ریکی خستبوون، جیی حەوانەو و پشوودان و پامان و دەست بە خۆدا هیئانی بوون...

لە گەل گزنگی بەیاندا، مەفرەزەکە گەیشتە بەردەمی ئەشکەوتەکە: زارکی، بە بەرد ھەلچندرابوو و کلۆری نیوان بەردەکان بە گل پر کرابوونەو و پەتوویەکیش بەو جیئەدا دادرابوو کە لێیەو وەژوور دەکەوتن. لە هیئندی جیئە، جیی دوکەل بە سەرەووی ئەشکەوتەکەو دیار بوو و بەلگەیی ئاوەدانی دیاردەمخست و هیوای حەوانەووی پی دەبەخشین.

- میرزا، ئەو ئەتو ئەشکەوتە شوانەت کردۆتە مال؟!.

- ئەشکەوتە شوانە؟!.

- ئەمە، لەم ناوچەییەدا وا ناوی دەرچوو. ئەشکەوتە شوانە، ئەشکەوتیکی پیروۆزە. داستانیکی زۆر خوۆشی ھەیە.

- داستانی چرا. بەکر بە دەنگیکی نەوی ئەووی گوت و ناوچەوانی سپی.

- ئا... داستانی چرا. کوێخا لەتیف ناوەکەیی دوپات کردەو و لەگەل بەژوورکەوتندا سەری نەوی کرد و کەوتە گێرانیەو: شوانیک، لە زەمانی ئیبنی ئادەمدا حەز لە کیژی ئاغای ئەو گوندانەیی ئەو بەرەو دەکا.

میرزا چراکەیی پی کرد و پەتووی دەم ئەشکەوتەکەیی دادایەو و بەردیکی خستە سەر چمکی خوارەووی. دوو پەتووی تریشی بەرەو لای کوێخا پامالین و بۆی راخستن و "ئیی؟!" یەکی دریزی بۆ کرد.

- خوازبێنی دەکا بەلان ئاغا سیکتری دەکا. جاری، دوو، سی، فایدەیی نابیی و شوانە ھەر واز ناهێنئیی. پیاوانی ئاغا دەچنە کنی و پیی دەلێن: ئاغامان سەلامەت بئیی، با مەرگیکی وا بۆ ئەو شوانەوێلەییە دانێین پیی نەوستئیی.

- ئیی؟!.

- سەرت نەھیشینم... مەرگی ئەووی بۆ دادەنێن کە شەوێکی سایەقەیی چلەیی زستانی بێتە ئێرە و لە خۆرئاواو وە تا خۆرھەلات بە رووتوقووتی لە بەر زارکی ئەم شکەوتە بئیی. نابیی ئاگر و چرا و شتی وای ھەبئیی. بە خوۆشت

دهزانی ئەم ئەشکەوتە جییهکەى نساڕ و ساڕده .
- ئى؟! .

- كورەم كور، مەرجهكە قەبوول دەكا و شەوێكى سايقەى مانگەشەوى
ساڕد، لەگەڵ پوژئاوادا، بە پرووتى لە زاركى ئەم ئەشكەوتە دادەنیشى و تا
بەيانى شوقەى ددانى دى.

- بەيانى، بە خۆى و بە شایەدەكانەوه دەچتە كن ئاغا . بەكر ئەمەيانى گوت و
كوپخا لى وەرگرتەوه:

- پیرهژنیكى سەرئاسنیش دیتە كن ئاغا و پى دەلى: ئاگامان سەلامەت
بى، ئەمن بە چاوى خو ئەوشو داكى ئەو شوانەم دى، بە چرایەكەوه لە سەر
دوندى ئەو شاخەى ئەوبەرى ئەشكەوتەكە وپستابوو تا لەو پۆه بە ئاگرى چرای
دەستى، كورەكەى گەرم كاتەوه.

میرزا، ئاگرىكى خووشى كردبووه و كتریه ئاوهكەى خستبووه سەرى. جارێ
لە كترى و تەلاشە دارە گرگرتوكان را دەما، جارێ لە كوپخا .

- ئاغا توورە دەبى و ئەمر دەكا: ببه نه ئەشكەوتەكە و بە پرووتى ببه ستنهوه
و لەو پى جى بیلن تا دەمرى. ئیدی ئەو كاتەى ئەو لیره دەمرى، كىژى ئاگاش لە
گوندهكە، دەرسحات گيانى دەردەچى.

بەكر سەرى قسانى لە بابى وەرگرت و گوتى: ئەو دەمەى ئەوان دەمرن،
نوورىكى رووناكى وهكى كوڵكەزىرپینه، بەو زستانەى، لەم ئەشكەوتەوه
هەل دەستى و كەمەیهك پىك دەهینى... سەرىكى كەمەكە لیره دەبى سەرەكەى
ترى لە ناو گوندهكە.

كوپخا گوتى: ئەوهیه داستانى ئەم ئەشكەوتەى.

- بە راستى داستانىكى خوشه... بەلانه كینى تازە ئەشكەوتەكە ئى منە و
ناوى دەنیم ئەشكەوتى میرزای.

- شتى وا نابى میرزا... ئەوه نه هەقى تۆیه و نه ئى من. ناوهكە خەلك
دايانناوه و نابى بگۆردى. كوپخا ئەوهى كەمى بە گرژى گوت. دياربوو
گۆرینى ناوهكەى پى كارىكى حەرام و نهكرده بوو.

به ديار ئاگره كه وه وه نه وزيان دهدا. كوئخا، په توويه كي به خوډا دا و نه وهنده ي بليي يهك و دوو پرخه ي لي بهرز بووه وه. به كر چاويكي له ميرزا كرد و بزهي هاتي. گوتي: نه گهر خودا پرهم له دلي كيچ بني و وازم لي بينن نه منيش دمخه وم. به لام باوهر ناكه م... كيچ و رحمي خودايان كه ي گوتووه؟. مالي كيچ برمي... چ دوزمنيكي به ده.

كتريه كه گيزه گيزي ده هات. جيي كوئخا و به كر و ميرزا، سيكوچكه يه كيان به دهوري ئاگره كه دا پيك هينا بوو. هه رسيكيان خه وتن... خه ويكي قول و گهرموگوري بي خه و بينن. كه وه ئاگا هاتنه وه، خوړ له شاخه كه ي به رانبه ريانى دهدا و روناكايي له په تووي دهم نه شكه و ته كه وه ديار بوو. دهمه دهمي نيوه رو بوو...

ئاگريكي تريان كرده وه. چايه كه يان دهمي كيشا. ژاڅي و په نير و نانيان دانان و يه كه م ژمه خوار دني مه فرمه ه بيان پيكه وه خوارد. كه كوئخا له ده و روبه ر و كون و كه له بهري ناو نه شكه و ته كه پاما، سه رسام بوو: كوومه له په تاته يهك له جييه ك گرد كرابوو و به لاشيه وه، هيندي ئارد و ساوهر. به بنميچه خوار و خيچكه وه، باميه و باينجان و ته ماته به ته نافه وه كرابوون و وشك ببوون. به لاي دهسته چه پي ده رگا كه شه وه، په ري په ستر اوي په له وه، له ژير تاويريكي ته نكدا كوومه ل كرابوو و هيندي كه و ليش به لايدا هه لواسر ابوون. له كه له بهريكي ته نگه به ردا، تفهنگ و فيشهك به گورزه به ديواري نه شكه و ته كه وه هه لپه ساردر ابوون. قودووي په شه لگه راو و مه نجه لي قوپاو، له لايه كي تره وه سه ره و نخون كرابوون. ميرزا، ماليكي ته و اوي له و نه شكه و ته دا ساز كرد بوو. كوئخا، به سه رسورمانه وه له ميرزا پاما: به خوا باوكم خه مي خوئت خوار دووه. من وا ئيستا نه وانه ده بينم. هه موو شتيكت هه يه بويه مانگي جاريكيش روو له ناوه داني ناكه ي.

- سي نه شكه و تي تري وه كي نه مه شم ناوه دان كردوونه ته وه. نه مه يان نزيك بوو بويه نه و شه و بو ي هاتين. له زور جيي به رخوړ و گونجاودا، زهر حاتم كردووه و هه رچي بليي چاندوومه. گرينگي زورم به په تاته ي داوه. مام كيخوا

پیاو ناچار بی، پەتاتە جیی نانی بو دەگری. ئیووە وەک گوندییەکانی ئیمەیی لئ نازانن. کاریکی وام کردوو، ئەگەر بمەوی، دەتوانم بە سالیس روو لە ئاوەدانی نەکەم. هەر چمان بو، ئەم خاکە ویمان دەدا بەو مەرجهی بیلاوینین و بە دلئیی کەین.

- وایە... وەللاهی وایە میرزا. ئەشەهەدوو وایە...

- بە هەنگ ناویرم مام کیوخوا، دەنا هەنگوینیشم دەبو. ئەم ناوہ کوورە هەنگی بیخواوہنی زۆری لئ هەن کە کەس کەلکیان لئ نابینی...
کوئخا بزەمیەکی کرد و کەمی لئیی راما. ئەوسا گوئی:
- پەرور دەکردنی هەنگ لە سەر من.

میرزا، دوای نیوہرۆ، بەکر و بابی لەوی جئ هیشتن و بەرەو هاوړئ دلسۆزەکانی وەرئ کەوت.

(١٠)

بەینی بوو هەوایی بەرپابوونەوہی شوړش بلاو ببۆوہ و روناکایی کەوتبوہ سیمای هەموو پلیشاوہکانی ژیر هەرەسەوہ. بی ئەوہی خەلک بزنانن ئەوانہی بەرپایان کردووہ، کین و چین و سەر بە کامە لایەن و دەستە و کۆمەلن و چەندن، دلایان بویان لئیی دەدا: گرینگ ئەوہیە شتئ هەبی... هەر چییەک بی و هەر چۆنئ بی باشە... خراپیش بی هەر باشە. هەر لایەنیک لە ژیر دار و بەردی هەرەسدا راستمان کاتەوہ و ترس لە دلئ ئیمە دەرکا و بیخاتە دلئ ئەم دامودەزگا درندەییەوہ، خوا دەس بە بالیەوہ بگری. هەر شتئ هەبی ئەم درندەییە بترسینئ، لە مەلایەکەت پاکترە. ئەمە هەر دوژمن نییە... ئەمە غەزەبە... پەتایە... درندەیی گوشتخۆرە. ئەم درندە مروخۆرە، وا لە بەرەوہ قرمان دەکا... راماندەگوێزی... گوندمان پی چۆل دەکا و لیمان دەکوژئ و کەس نییە پیی بلئ چ دەکەیی و خەریکی چیت.

هه موو کهس دهیزانی مهفرهزهیهکی چه کدار، جاروبار دهست دهوشینی و خۆی له ناو دار و بهرد و دهوهنی شاخهکاندا قایم دهکاتهوه و تا ماوهیهکی دوور و دریژ ون دهبی. هه رکسه و به چپه به دۆست و کهسانی نزیکي خۆی رادهگیاند:

" که لاکي بیست سهرباز، به کهرکووکیدا، بهرهو خوار کرانهوه."

" شوړش بهریا بووه... ئەم جارهیان پوناکبیران فتیلهکهیان داگیرساندووه."

" له م رۆژانهدا، زیلیک و جیبیکیان سوتاندوه."

" دوژمن، سیی کهسی له گوندیکدا کوشتووه و گوندهکهشی سوتاندووه."

له (چایخانهی کندی)ی بهغداشدا، ئەو ههوالانه، وهک ئاگری ناو پهریز، به پهله بلاو دهبوونهوه. گهلی جار، سهرچاوهی ههوالهکان، سهلمان بوو که به چپه، به یهکیکی نزیکي خۆی رایدهگایهاند گوايه مهفرهزهیهک دوو سهربازیان کوشتووه. پاش یهک دوو رۆژ، ههوالهکه به خۆی دهگهیشتهوه و دوو سهربازهکه دهبوون به بیست... به سیی...

ئهو دوانیوهرۆ ساردهی بهغدا که سهلمان به گهرمی داوای له کوردۆ کرد پاش چهند رۆژی دی ئەویش بهرهو شاخ بهرپی کهوی و هیوای سهرکهوتنی بۆ ههزاریش خواست و مالوایی لی کردن، چاخانهی کندی کهمی چۆل بوو. تهقهی دۆمینه و ئەزنیف، وهک جاران سهریان کاس نهدهکرد. دیواره چلکنهکانی چایخانهکه به رهنگی سپی ئامال زهره بۆیه کرابوون و ناو چاخانهکه له جاران پاکتر و پوناکتر دیار بوو. کورسییهکان، جاران که دهستیان بهر دهکوت له بهر چلکنی به دهستهوه دهنوسان، پاک و خاوین کرابوونهوه. له سهه شهقامهکه، ئۆتۆمبیلهکان به چرپی له هاموشۆدا بوون و بایهکی توند ههلیکردبوو و له گهڵ ریزه ئۆتۆمبیلی ئەوبه رهوهرا، به رهوخواه دهبووهوه و کهرته موقهبا و گهلائی داری رادهمالی.

هیشتا سهلمان له جامخانهی چاخانهکهوه، له کوردۆ و ههزارهوه دیار بوو و له شهقامهکه دهپهرییهوه و بایهکه، چمکی چاکهته قاوهیهیهکهی رادهوهشاندا، پینج شەش ئەفەندی کهته و رهشتاله، که هه موو قاتی رهشیان له بهردا بوو و

له ژیر چا که ته وه دهمانچه یان پی بوو، به ژوور که وتن و کوردو و هه ژاریان راپیچ کرد. هه ر یه که یان له ئۆتۆمبیل یی کدا، به شه قامی (ئه لجمه ور یه) دا، رووه و بایه که، سه ره و ژوور کرانه وه.

سه لمانی ش دیار نه ما... سه لمان، عه رد قووتی دا... عاسمان هه لیلووشی... بوو به دلۆپه ئاو یی ک و که وته دهریا وه. سه لمان، کلاوی سخریجنی له سه ر نا و بزر بوو! دوا ی گرتنی کوردو و هه ژار به دوو رۆژ، داموده زگای ئاسایشی به غدا ومخۆ که وتن. کون به کون به شوین سه لماندا ده گه ران: باره کانی (ئه بو نه واس) ده گه ران، ئوتیله کان یان په ی ده کرد، ناو و وینه یان به نوخته ی پشکنیندا دابه ش کرد و ته نانه ت ناو تانکی به نزی نی ئۆتۆمبیله کان یی ش ده گه ران. له شاره که ی خو شیدا، مه فره زه ی هیزی تایبه تی به دوایدا ده گه ران... ماله که ی خو یان، ماله دراوسی و ناسیاویان ده پشکنی: یه کیکی ترسناک هه لاتوو و حکومت شیوا وه. به ره له ستکار یی زور زل له ده ست ئاسایش دهر باز بووه و رای کردوو. ئه وه ی به ده سته وه ی بدا، دوو هه زار دینار خه لات ده کری.

له هه موو کون و قورب نیکی ولاتدا، باس باسی سه لمان بوو. له هیچ کوئی وه ک چاخانه که ی حه مه ره ق و مه چکو و ئه حمه دنئاغا به گه رموگورپی باس نه ده کرا: ئه و ئۆتۆمبیله ی ئه ویان پی بردبوو، له سه ر سه د ئازاوتویانه و ئه و خو ی هه لدا وه و دهر باز بووه. هه ر به دهمانچه ی خو یان، له ناوه ندی به غدایی، دووی لی کوشتوون و یه کیکی بریندار کردوو و رای کردوو. له ئاسایشی گشتیدا، پولیس یی کی کوشتوو و جله کانی له بهر کردوو و سالدانه سالدانه، به چاویلکه ی ره شه وه هاتۆته دهری و بو ی دهرچوو. به دوو هاوړیکه ی گوتوو با هه لئین که چی ئه وان نه یانو یرا وه... ئه وان ترساوون... کاکه ئه وه ی کاک سه لمان کردوو یه تی، که س له فلیمیشدا نهیدی وه. ئه مه... ئه م قاره مانه شتی بو کورد نه کا ده بی فاتیحا بو خو مان بخوینین... ئه مه یه که دهره قه تی درنده ی وه ک ئه م حکومه ته دی و که سی تر!... ته ونی شه ری ناو خو ی له به غدایی چنیوه و له شاخیشه وه تی هه لده چی... ده یرمی نی... ئه م حکومه ته درنده یه ده یرمی نی. ئه و لایه نه ی کوری وای تیدا بی، سه رکه وتنی مسوگه ره... ئه و میلله ته ی کوری وای

تیدا هه لکه وێ له نه مانه وه دووره. خوايه سه ر و يه ک رۆژ له ته مه ني هه موومان که م که ره وه و بيا نخره سه ر ته مه ني ئە و کورپه قاره مانه. خوايه بياريزی و له وینه شی زۆر که ی.

له هه موو شاره کاندا، رۆژی چهند که سی به سه لمان ده شو به یندران و ناویان ده درا. ئاسایشی شاره که ی خۆی، دوا زده که سیان هه ر له به ر ئە وه گرتبوو که يه که و چاو یکیان کو یتر بوو. ده دوانزه که س هه ر يه که و به چاو یکه وه له ژووری به رپوه به ردا گرد ببوونه وه و ترسی ئە و جییه سامنا که ش رپی ئە وه ی لی نه ده گرتن بزه بو یه کدی بکه ن. لای خه به رده ره کان، هه موو يه که چاو یک سه لمان بوو و سه لمانی ش دوو هه زار دینار بوو. ته مه نی گیرا وه کان له نیوان شازده تا شه ست سا ل ده بوو. هی ند یکیان زوو به ر دران و هی ند یکی تریان دوا ی ئە شکه نجه يه کی له راده به ده ر، به سه رو ملی شکا وه وه، به ره لا ده کران. سا له شیت، يه که ورا ست، دوا ی دوو شه پاز له خۆی به سه لمان له قه له م دا و دوا ی هه موان، که پیناسه ی شیتی لی ئاشکرا بوو، ئە و جا به ر بوو. له شار و چکه يه کدا، دوو يه کچاو، هه ر دوا ی که می لی کو لینه وه، هه ردوکیان به تا وانی سه لمانبوون تیرباران کران.

چهند تا قیبی سه لمان ده کرا و خه لکی له بری ده گیران و ئازار ده دران، ئە وه نده و بگره زیاتریش له به ر چاوی خه لکی پلی شا وه ی ژیر هه ره س گه وره و پیرۆز ده بوو و ده بووه قاره مان یکی بی هاوتا و هی وایه کی گه ش. ئە وانه ی که دوینی يه که رۆژی ژیا نی خۆیان ده خسته سه ر ژیا نی ئە و، کردیان به سا ل. سه لمان، کلاوی سخری جنی له سه ر نابوو... ببوو به ده نکه جو یه ک و چۆ له که خوار دبووی... ببوو هه لم و به به ر چاوی ئە و عاله مه وه، به حه وادا چو بوو و به ره و شاخه کان، وه ک هه ور کشابوو و که سیش نه ی دیبوو. سه لمان بوو به داستان و که وته سه ر زاری خه لکی شار و گونده کان. شاعیره کان، له شی عری خۆیاندا به هه لۆ ناویان ده برد و چیرۆکنووسه کانیش، هه ر يه که و به شی وه يه که ئاماژه ی بو ده کرد و به لیزانی و بلی مه تی خۆیان له سانسۆریان ده رباز ده کرد. سه لمان بووه سه ره با سی هه موو با سی... بوو به گو رانی سه ر

زاران: سه‌مان، له گه‌رووی نه‌هنگدا چاوی هه‌تاو ده‌کاته‌وه... سه‌مان هه‌لۆی
چاوتیژه، چرنۆک تیژه، بالتیژه... تیژه... تیژه... سه‌مان، ده‌سووتینی...
ده‌رووخینی... ده‌برژینی... ده‌توقینی... ده‌فه‌وتینی...

(۱۱)

"هه‌موو گیانله‌به‌ران یه‌ک سه‌رچاوه‌یان هه‌یه‌؟!. ئه‌گه‌ر وا بی‌ سروشتی گورگ
و گول به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان ویک ده‌چن. ئه‌مه‌ عه‌قل ده‌یبری؟. عه‌قلی ساغ
ئه‌مه‌ قه‌بوول ده‌کا؟. بو‌ نا؟. بو‌ سه‌پاندنی تیوری له‌ و بابته‌، ده‌بی بگه‌رینه‌وه
سه‌ره‌تای دروستبوونی گورگ و گول، نیره و مییه‌ی گورگ له‌ دوو جه‌سته‌ی
جیاوازدان و زوربه‌ی گول به‌ خویان، هه‌م نیرن هه‌م می. سپیرمی گورگی
که‌مال هیلکه‌ی ده‌له‌گورگ ده‌کا به‌ پز. گولیش، گه‌ردی به‌شه‌ نیره‌که‌ی
ده‌وه‌ریته‌ سه‌ر به‌شه‌ مییه‌که‌ی و ده‌یکا به‌ پز... واته‌ سه‌ره‌تای دروستبوونی
به‌ر. گورگ له‌ سه‌ر به‌چکه‌ی خوی زگی دوژمن ده‌دری و بنه‌گولیش چه‌کی
به‌رگری خوی هه‌یه: په‌رژینی درک، په‌نگ بو‌حه‌شاردان، تامی تال و ناخۆش،
شاردنه‌وه‌ی به‌ری پینه‌گه‌یشتوو به‌ گه‌لا و به‌ په‌نگ...

نیره و مییه‌ی گورگ له‌ دوو جه‌سته‌ی جیاوازدان. به‌لام سه‌رده‌می له
سه‌رده‌مه‌کان له‌ یه‌ک جه‌سته‌دا بوون. په‌نگه‌ خوایه‌کی یۆنان له‌تی کردبن.
په‌نگه‌ ده‌سته‌ی گورگانیش مه‌شی و مه‌شیانه‌ی خویان هه‌بووبن. تو‌ بلیی
ئه‌وانیش له‌ هه‌ناوی هه‌مان مه‌شی و مه‌شیانه‌ی مرو‌که‌وتبنه‌وه‌؟!

ورینه‌یه. ورینه‌ی مه‌ستییه‌؟. من چ کارم به‌ جیهانی زینده‌وه‌ران داوه‌؟.
مه‌شی و مه‌شیانه‌ی ئیمه‌ هه‌مان ئاده‌م و حه‌وای خه‌لک بن یا نه‌بن - به
هه‌رحال بو‌ من - که‌ی جیی باسه‌؟. ئاده‌م باوکی به‌شیکی مرو‌بی یا هه‌موو
مرو‌ف یا سه‌رجه‌می زینده‌وه‌ران به‌ من چی؟. یه‌ک ئاده‌م هه‌بووبی یا هه‌زاران
یا هه‌ر له‌ بنیی نه‌بووبی چی پی ده‌گۆرم؟. دۆزه‌خ له‌ ناخی زه‌ویدا بی یا له

حاله‌له‌ی ئه‌و عاسمانه‌ی یا له‌ ناو سینگی خودی مروّقا بئی و ناوی ویزدان یا
 هه‌ستی تیکشکان و گریکویره‌ی ده‌روون بئی که‌ی باسه‌؟. من به‌ر پئی خۆم
 نه‌بینم چۆن هاوکیشه‌ی بوونه‌وه‌رانم پئی لیک ده‌دریته‌وه‌؟. خونچه‌ مه‌لۆتکه‌ بئی
 و گۆل کچی ره‌خسیو بئی و به‌ر، هه‌م ژنی به‌ ته‌مه‌ن و گیان و جه‌سته‌ی خۆی
 بئی، هه‌م جاریکی تریش پز بئی، چی له‌ کاری سیاسی ئه‌م هه‌ریمه‌ ده‌گۆرئی؟.
 به‌راست: گۆل بۆ خۆی جوان ده‌کا و کئی به‌ جوانی ده‌زانئی؟. هه‌ر کاتی من گۆل
 به‌ جوان بزنام، به‌ هه‌ست به‌ریتوه‌ ده‌چم نه‌ک به‌ هۆش. چ کارم به‌ گۆل داوه‌؟.
 ئه‌وه‌ کاری هه‌نگ و په‌پووله‌ و شاعیره‌ بریاری له‌ سه‌ر بده‌ن. کاری من ئه‌وه‌یه
 درک به‌ مه‌ترسییه‌کانی گورگ بکه‌م نه‌ک جوانی گۆل. گۆل خۆی بۆ په‌پووله
 جوان ده‌کا و باوه‌ش بۆ هه‌نگ ده‌کاته‌وه‌ و بانگیان ده‌کا: وه‌رن ئاوباره‌م بمژن!
 به‌لام له‌ راستیدا ئه‌وه‌نده‌ به‌خشنده‌ نییه‌ به‌لاش و حاله‌ش به‌ ناوی جه‌سته‌ی
 خۆی زیافته‌ بۆ په‌پووله‌ و هه‌نگ بکا. ئه‌و، خۆشاوی له‌ هه‌ناوی خۆیدا
 راده‌گرئی که‌ هه‌نگ و په‌پووله‌ پئی ده‌ژین به‌لام مه‌به‌ستی له‌م کاره‌یدا ئه‌وه‌یه
 بین و پۆدره‌ی نی‌ریتی خۆی بوهریننه‌ سه‌ر میتکه‌ی خۆی. واته‌ یارمه‌تی
 به‌رده‌وامبوونی بده‌ن. له‌و ده‌مه‌دا گۆل که‌لۆشی تی ده‌که‌وی و ده‌گاته‌ ئه‌وپه‌ری
 جوانیتی. له‌ به‌ر هه‌مان هۆ خۆی له‌ سه‌ر چله‌کان ده‌نوینئی ... خۆی پیشانی با
 و هه‌نگ و په‌پووله‌ ده‌دا. عه‌جایه‌به‌!. که‌چی که‌ به‌ مرادی خۆی ده‌گا، په‌ره‌کانی
 ده‌وه‌رین و جوانیی نامینئی و به‌ریکی تفت و تال، که‌ په‌رژینی درکی به‌ ده‌وره‌دا
 دروست ده‌بئی، ده‌خولقی و خۆی هه‌شار ده‌دا. که‌ به‌ریش پئی ده‌گا، به‌ پئی
 پیداوستی، جاریکی تریش خۆی ده‌رازیته‌وه‌... به‌ دلی ده‌وره‌ری خۆی،
 خۆی ده‌نوینئی تا بین بیخۆن و گوشتی له‌ناو چی و تۆوه‌ ره‌قه‌کانی نه‌رم بن و
 له‌ جیه‌کی له‌باردا دانرین تا بروین!!، کتیب و زاناکان وا ده‌لین و منیش
 قسه‌ی ئه‌وان بۆ خۆم ده‌لیمه‌وه‌. قسه‌ی راستی ئه‌وانم پئی چاکتره‌ له‌ ورینه‌ی
 خۆم. به‌لام بۆ؟. پیاو پئی ده‌کرئی له‌ که‌ریشه‌وه‌ فیر بئی. پیاو پئی ده‌کرئی
 هه‌رچی خه‌لکی ئه‌م هه‌ریمه‌ به‌ چاکی ده‌زانن، به‌ خراپی بزانی و عاقل بئی.
 واته‌ له‌ بیعه‌قله‌وه‌ فیری عه‌قل بئی. ئه‌دی چی له‌و عورف و عاده‌ت و زنجیری

نهریت و جنۆکه و خیو و ئەو بەزمورەزمانە دەکەیی کە رەگیان لە ناختدا
 داکوتاو و لیت نابنەوه؟! ها؟! ها سەلمانە کوپر؟! خەلک بە دوو چاوهوه فیل
 نەبینن تۆ بەتەمای بە یەک چاوهوه ئەو فیلە بە کونی دەرزیدا رەت کەیی؟! ها
 سەلمانەفەندی؟! بەلام ئەم خەلکە دووچاوانە کەم دەبینن. رۆژی دەیان کەس
 دەبینم کەچی تاقە یەکیکیان نازانی کە بە لای چەپدا دەروانم بیتاقەت دەبم و
 زیاتر سەرم با دەدەم لەوهی کە بە لای راستەدا دەروانم. هەموو
 چاوساغانەکان هەولێ ئەو دەدەن زۆرتەین دەسەلاتیان بە سەر سروشتدا
 برۆا و من دەمەوێ دەسەلاتم بەسەر خۆیاندا برۆا و لە رێی ئەوانەوه سروشت
 مێ بکەم. من و هاوچەشنەکانم دەستەیی گورگی مرۆفین و رانەمەر بەرپۆه
 دەبەین و لە پیناوی خۆیاندا زەحمەت دەکێشین. ئەمانە مەر و بزنی و بی
 دەسەلاتن کەچی کە بە گزی یەکدا دەچن کەلەبی گورگیان لێ دەرپۆی و یەک
 هەلدەدرن. سروشتی ئەم چاوساغانە نە لە هی گول دەچی نە لە هی گورگ.
 ئەمانە بەچکەیی خۆیان دەخۆن... بە لەزەتەوه دەبخۆن و بە دەم خواردنی
 بەچکەیی خۆیانەوه رەحەت دەبن. ئەمانە یەکتەر دەخۆن... ئەمانە خۆیان دەخۆن
 و دواي خۆیان دەبریننەوه و ئیمە لە سەر کەرایەتیان دەژین.

ورینەیه، ورینەیی سەرخۆشییه. ئستۆپی دەم پساوه. یەکەم دیاردەیی
 سەرخۆشبوونم - کە بە دەگمەن سەرخۆشیش دەبم - ئەوهیه جلهوی خیالم لە
 دەست بەر دەبی و هەرچی بە خیالمدا دی دەم، بە دەنگی نهوی دەیلێ. لە
 بەر خۆمەوه قسە دەکەم... جنیوی پیس بە دایکم... دایکی چی!... بە
 سۆزانیەکەیی گەرەک دەدەم: لە دار و دیواری گەرەک دەنوسرا: (خ خ) چاک
 دەیدا، (خ خ) حیزە، (خ خ) دەیدەلینێ، گۆی زهوی بە قوربانی سمتیکێ (خ خ)
 بی. نەمدەزانی (خ خ) کێیه... تەنها من نەمدەزانی. هەموو کەس دەیانزانی.
 باوکیشم دەیزانی. بە ریکەوت، یەکی نەیدەزانی من کورپی ئەو دایکەم، گوتی:
 (خاتوون خان) ه سۆزانیەکەیه. کە قسەکەیی کرد، وەمزانی تەزووی کارەبای
 هەزار فۆلت بە جەستەمدا گەرا. گیز و هیر بووم. جا بیعەقلی نەبی بۆ دەبی
 سەرسام بم؟ چما نەمدەزانی (خ خ) چ مائیکه؟ چاک دەمزانی. سەعات

یه کی شهو له دهرگا دهدرا: خاتوون خان سهعات چهنده؟. نه گهر باوكم له ماله وه نه بايه گورج دهیگوت: ومختیتتی، فرموو.

سهرم داده پووشی و خوّم دهر کرده نوستوو. نقه نق و ملّچه ملّج و ناخ و نؤف له ناو پیخه فه که یه وه به ئاشکرا بهرپا دهبوون. کرتھی پزووی دهرپی دههات. هه ناسهی دریژ، خشهی پاره، ماچیککی پیزانین و دهنگی پیلاوله پیکردن و ئیدی ماله که کش و مات دهبو. (خ خ) یش هه ناسه یه کی دریژ دریژی هه لده کیشا و له جووله ده که وت. باوکیشم له ماله وه بوایه دهیگوت: کاک فلان، سحات... سحات... توخوا راوهسته دا بزائم... سحات یه که. باوکیشم بلمه یه کی دهر کرد و کر دهبوو.

نقه نقی ناو پیخه فه که ی (خ خ) م لی ببوو بهو هه وایه ی که پیی ده ژیام. من (ئو دیبووس) ی ئه م هه ریمه م. هه رچهنده توژی لیک ده چین به لام جیا وازیشمان زوره. نهو، دوا ی که تنه که هه ردوو چاوی خو ی دهرهینان. من پیش که تنه که - که نه شمکرد - چاویکم کویر ببوو. که ره مروّفه چاوساغه کان چاوی روحیان دهرهاتوو و دایکی ده گین که له هه موو دایکان پیروژتره و دایکی هه موو دایکه کانه بو یه نه وان له ئو دیبووسه وه نزیکترن. من ده ستریزیم نه کرده سهر دایکم به لکو کردم هه سهر ئامیریکی سیکس که ناوی (خ خ) بوو و بو هه موو کهس دایده مالاند. هه ر له کو رپه ییمه وه له گه ل نقه نق و خشه خش و ناخ و نؤفیدا گوره بووم تا بووم به هه رزه کار و ناخم ده یویست به شی منیشی تیدا بی. خوّم کرده خه وتوو. باوكم له ماله وه نه بوو. هه ر چاوه رپی یه کیکم دهر کرد بیت و بپرسی: خاتوون خان سهعات چهنده؟. کهس نه هات. هاروشیت بووم. نه هات... کهس نه هات تا له گه ل نقه نقه کانیا ندا، منیش به مرادی هه رزه کارانه ی خوّم بگه م و خه و بمباته وه. نه هات... کهس نه هات و من ناماده بووم. پله ی مروّقایه تیم، له گه ل هه لکشانی ئاره زوودا، به ره و خوار سفر داکشا و بووم به ئازه ل. نه و کاته ش ده مزانی که سهر و بهر دوزمنی بابه کوژه ی یه کن. نه میان له کاردا بی، نه وی تریان له کار ده که وی... نه ویان له کاردابی نه میان په کی ده که وی. نه نیشتاین، زوری گرنگی به ژن نه ده دا

چونکه هیزی خۆی دابووه سه‌ری. (فه‌ره‌اد) یش به هیزی به‌ری، کئوی بیستوونی سمی. فه‌ره‌اد و ئەنیش‌تاین، وه‌ک یه‌ک به‌هیز بوون به‌لام هیزی ئەم له سه‌ریدا بوو و هی ئەو له به‌ریدا... چاره‌نووس بریار ده‌دا ئەو هیزه بی ئامانه‌ی مرۆ، له کویدی قه‌رار بگرئ. خو ره‌نگیشه نه‌وه‌ی فه‌ره‌اد به خۆی بچن. ئەو شه‌وه، ئەو هیزه‌ی منیش که جیهانیکی ژیر و ژوور ده‌کرد، له سه‌رمدا چۆر بر بوو و هه‌مووی له به‌رمدا کو بووه‌وه. ئەمدیوئه‌ودیوم کرد و ده‌ستم برد. زانیم زۆرم ماوه بیگه‌می. گویم له ده‌نگی پزوو بوو که کرته‌یه‌کی هیواشی لئوه هات. خسه‌ی ده‌ستی هات. خوراندی. ده‌مزانی کوپی ده‌خورینئ. خۆی، ئا ئا خۆی فی‌ری کردم وه‌ک ئامیری سی‌کس لئی بروانم و لام گرینگ نه‌بی رۆژی سه‌د که‌س سواری خۆی بکا. کوپی ماوه پیشانم نه‌دا؟. حورمه‌تی کوپی خۆی گرتووه؟. به‌ به‌ر چاومه‌وه به‌ رووتی ده‌سوورایه‌وه. به‌و مندالییه ده‌مزانی جوانییه‌که‌ی ده‌گمه‌نه: قژی، سوورخن و دریز و که‌می به‌ پیچ. چاوی، گه‌ش و درشت و به‌ بریقه. بالای، که‌له‌گه‌ت و توندوتۆل که که‌می به‌ سه‌ر باوکمدا ده‌شکایه‌وه. روومه‌تی په‌میی و لیوی ئالی خواکرد. وه‌ک گوڵ بو هه‌نگ و په‌پووله، له سه‌ر چل ده‌شنایه‌وه.

باوه‌ر ناکه‌م که‌س هه‌بی وه‌ک من کوپی سووک بی و وه‌ک من به‌ ده‌نگ هه‌موو که‌س و هه‌موو شتی بناسئ. که له ده‌رگا ده‌درا - هه‌میشه به‌ پشتی په‌نجه له ده‌رگا ده‌درا - ده‌مزانی کتیه. ده‌نگی په‌نجه‌ی ره‌ق و بی گوشت جوړی بوو و هی گوشتن جوړیکی تر. ده‌نگی په‌نجه‌ی دریز جوړی بوو، هی کورت جوړیکی تر بوو. که‌نجه‌کان به‌ ترس و شه‌رمه‌وه له ده‌رگایان ده‌دا و که‌وره‌کان به‌ بی ترس و شه‌رم. خوینده‌وار به‌ جوړی له ده‌رگای ده‌دا و نه‌خوینده‌وار جوړیکی تر. خو من له‌وه‌ته‌ی هه‌م نه‌متوانیوه به‌رانبه‌ر ژن، جگه له (خ خ)، سه‌ر هه‌لبرم. نه‌مه‌دو‌یست چاوه کویره‌که‌م پیشان بده‌م. به‌ خسه‌ی کراس و ده‌نگی هه‌نگاو و هه‌ناسه ژنم ده‌ناسین.

خززه‌ی خو‌ه‌لکراندن خو‌ریه‌ی له دل‌م هه‌ستاند. خو‌م مات کرد تا کرته‌یه‌کی تر له پزووه‌که‌ی هه‌ستا و ده‌ستی لابرده. به‌ هه‌ناسه‌ی دا زانیم نو‌ست ئەمما

نوستن. به کاوه خو دهستم دريژ کرد و ريک له ناولنگيم دانا. گهرماييەک به دهستم گه‌يشت. ده‌تگوت که‌له‌شيریکی قه‌له‌و له ناو سينگمدا سه‌ربردراوه و هه‌لده‌پلکی. گرمه له سينگمه‌وه ده‌هات. دلّم نۆره‌ی ده‌کرد. که‌می بزوا. ده‌ستی هینا و به‌ر ده‌ستم که‌وت. به‌په‌شوکاوی راپه‌ری. خوّم تيک نه‌دا و ده‌ستم لا نه‌برد. به‌توندي ده‌ستمی لا‌برد و جنيوه هه‌ميشه‌ييە نه‌مره‌که‌ی پي دام: سه‌گه‌کویری له‌خوا حاسی! وه‌ک بنياده‌ميش ناخه‌وي!

ورينه‌يه يا به‌راستی وابوو؟ ئەوه رووی دا و ژيانی لی کردمه‌ دۆزه‌خ يا خه‌ونی بوو و دیتم وپيم وايه رووی داوه؟! من ئەو رووداوه له‌خوّم په‌نهان ده‌که‌م و ده‌يشارمه‌وه و باوه‌ر به‌خوّم ده‌هينم که‌قەت شتی وا نه‌قه‌وماوه. که‌چی هه‌موو جارێ ليم ده‌بی به‌پيشه‌کی سه‌رخوشي و ئاره‌زووی خوشوشتن و هيندي جاريش خه‌يالی خو‌کوشتنم به‌سه‌ردا دینی. دیته‌خه‌وم و په‌يتا په‌يتا ده‌مکوئی. به‌لام بو؟ (خ خ) حيزه و (خ خ) سمتی خړه و (خ خ) ئامیری جنسه و ته‌واو. ده‌بی (حيزه و خړه و ئامیری جنسه) به‌ده‌نگی بلند بلیم و هه‌موو که‌س گوئی ليم بی. ده‌بمه‌ديان و ده‌چمه‌کن قه‌شه و هه‌رچيم پيیه هه‌لیده‌هينمه‌وه. هه‌موو شتی ده‌لیم. باشه‌کی باسی ويژدان و خودا و په‌يوه‌ندی دايک و ئەولادی بو من کردووه تا خوّم به‌تاوانکار بزانه‌م؟ با کردوويانه. ئەو که‌ره‌مرۆفانه‌ی وه‌ک شیت تيکبه‌ربوون و چنگيان له‌خوینی يه‌کتر و زه‌که‌ريان له‌مندالډانی گه‌وره‌ترین دايک گیر کردووه، هه‌ر باسی ئەو شتانه‌ ده‌زانن. ئەوانه‌بوّم باس ده‌که‌ن. ئەوانه‌که‌هه‌والی دايکی فيزيایوی خويان پي ده‌گا، وه‌ک کوڤه‌ی ساوا ده‌که‌ونه‌گروگال: دايکم ياپراغي بو لينا‌م. دايکم کراسی خاکی بو هينام. دايکم وا بوئی کردم و وا له‌ئامیزي گرتم. دايکم وا و دايکم وا. چۆنه‌منيش بويان باس بکه‌م: دا... (خ خ) وای ده‌دا و (خ خ) وا ئاخ و ئۆفی ده‌کرد و (خ خ) وا و وا...؟. نابی... به‌رده‌باران ده‌کریم!. نابی... چاوه‌ساغه‌که‌م ده‌رده‌هينن!. نابی. شارب‌ده‌رم ده‌که‌ن!. تا سه‌ريان هه‌لده‌گرێ گويان خوارد!... هه‌دديان چيیه له‌ئاستی جه‌نابی کاک سه‌لمانی قاره‌ماندا کرکه‌يان ليوه‌بی؟! سه‌ريان ده‌نيمه‌ئەو جيیه‌ی ليوه‌هاتوون...

من كوشتەى بارودۆخىكى تايبەتيم. كوشتەى دەستى داىكىكى سۆزانيم. ئەوئىش - واتە (خ خ)، كوشتەى بارودۆخىكى تايبەتتى بوو. بە شىوئەيەك رىسكا واى لى بى. ھەر بۆ سۆزانىتى پەرورمردە كراوھ. كە باوكى ژنى دووھمى ھىنا، ئەم سىزىدە سالان بووھ و تازە رەخسىوھ. ئەو داىكەشى كە ھەمىشە بۆنى پشقل و مىزى مەر و مەشكەى بۆگەنى لى ھاتووه، بە ھەوئىبارىي و ھەخۆ كەوتوھ: خۆى جوان كرددووه و زوو زوو كوۆ و كانى كرددووه و بۆ نۆرەشەوى مىردى، كە جارەن بە خەيالدا نەھاتووه، دنياى خرا كرددوھ و شەر و بەزمى قەومانووھ. لەگەل ژنەينانى باپىرمدە، بۆن كەوتۆتە ناو ھەموو زىروھىكى ئەو مائە و ھەر لە بارۆكەوھ بگرە كە گارەگارى پى كەوتووه تا دەگاتە مانگای لەر و رەق و تەق، بەكەل ھاتووه. تەنانەت ھىستەرەكەشيان بەتەلەب دى. خەلكى ئاوايى دەتۆقن: ھىستەر بىزى ئاخىزەمان ھەلدەستى!، (خ خ) لەو بارودۆخەدا، دەبىنى: لە سەر خەوى باوكى شەر دەقەومى. ھەر شەوھ و بۆ يەككىيان!، ھىچ شتى گرىنگىتى خەوى باخەلى باوكى نىيە. ئەو داىكەى كە تا دوئىنى بىرى نەدەكەوتەوھ ئاوى بە سەر و چاويدا بكا، وەك ھىستەرەكە ھار بووھ. باوھژنى بە نازوفىزىشى كە ھىشتا بۆنوبەرامى بوكىنى بەرى نەدابوو، بەيانيان نازى بە سەر زەويدا دەكرد. (خ خ) یش و ھەخۆ كەوت و وەك دەلەسەگ بە با ھات. بەلى باى بە با ھاتنى ئەو مائە ئەوئىشى كرتەوھ. چنگى لە يەكەم بنچك گىر كردد كە پى گەشت. شوانەكەى خۆيان، واتە باوكم، قۆستىوھ. رەدووى خست و بردى. ئەمە يەكەم پاىھى لە رى لادانى (خ خ) بوو. لە دووھم پاىھەدا دەربەدەرى خزاندى. ژنى مندالكارى جوانكىلەى رەدووكەوتوو پىناسەى سۆزانىتى پىيە و سامى لى ناكرى و وەك دۆخىن شل باس دەكرى چجای دەربەدەرىش بى كە خۆى لە خۆيدا دەرفەتتىكى زل و نىشانىكى خۆشپىكە بۆ ژنبازان. لە يەكەم و دەيەم ھەولى ھەرزەكارانىشدا تى نەكەوى، ھەر دەبى تى بکەوى. تىكەوت. بوو بە شەمامەى دەستى ھەرزەكاران و ئىدى وىستىتتىشى دەسبەردار بى بۆى نەلواوھ. بەلى (خ خ) ش وەكو من قوربانى بارودۆخە. ئەوئىش بى تاوانە. كەرەمرۆقىش بىتاوانن. ھەموو مرۆ بىتاوانن. ئەگەر داد ھەبى دەبى باوك و

دایکی تاوانبار سزا بدرین نهک خودی تاوانبار. دهوروبه ر و کۆمه لگه سزا
 بدرین نهک ئەوهی تاوان دهکا. دایکی من ژنیکی له خواترس و به ئابروو بوایه
 من ... ئا، جوړیکی دی دهبووم. هه موو کهسی بریاری رهفتاری خۆی به
 سهردا دراوه. مهسه له له چاره نووسینه ... چاره نووسه ... هه لکه وته ...
 ئەوانه ی تاوانبار دادگایی دهکه ن به خویشیان هه زار تاوانیان ئەنجام داوه.
 جوانی و شوخ و شهنگی و ژنه یانی باپیرم و شوانیتی باوکم و دهر به دهری،
 بوون به هۆی ئەوهی (خ خ) بیده لینی و (خ خ) سۆزانی بی. باوکم بی ئەوهی
 عه قلی پیدا بشکی هه ر شوانه بیده سه لاته که ی ماله باوانی (خ خ) ی شوخ و
 شهنگه و له عاستیدا موو ناپسینی. ئەویش هۆی خۆی هه یه. به لام بو خه جهی
 خوشکم که له و سۆزانیخانه یه شدا گه وره بوو ئەو کیژه سه ربلند و
 شه ره فمه نده ی لی دهرچوو که کور نه بوو زات بکا پیی بلی له ل؟. ئەو
 که سایه تییبه ی چون له و کهش و هه وایه دا، به و جوانییبه وه پی پیک هیندرا؟!.
 پیم وایه ئەمه یان کاردانه وه ی رهفتاری (خ خ) نه بی هیچی تر نییه. به مه ردی
 گه وره بوو و به مه ردی خویندی و به مه ردی هاوسه ری خۆی، له جییبه کی
 دوور پهیدا کرد. منیش ریگای (خه بات!) م هه لبارد و کریاره کانی جهسته ی
 (خ خ) ییش، هه ر به پشتی په نجه له دهرگا ده دن. هه تا ئیستاش بی سه عاتن و
 پرسیاری کات له (خ خ) ده که ن. ئەو بارودۆخه ی بو من ره خسا، بو هه ر
 که سیکی تر بره خسابا وه ک منیش نه بوایه به شیوه یه کی دی لای ده دا و
 ئاسایی نه ده بوو. رهنگه ئەو بارودۆخه من، (من) یکی کویر بکاته دا هینه ر له ...
 هه ر نه بی له مه ودای مملانیی مانه وه دا. زانا گه وره کانی هه موو جیهان
 ده ردی من بو چاوه کویره که م ده گیرنه وه به لام سه لا له عه قلیان!. هه رچه نده
 به پیی پیداویستی مانه وه م بیانوو بو هه موو کردار و رهفتاریکی خۆم
 ده دۆزمه وه به لام له هه موو زه ریایه کی شه ردا دورگه ی خیر هه یه و له هه موو
 زه ریایه کی خیردا دورگه ی شه ر هه یه با ئەو دورگانه گچکه ش بن. به هه مان
 شیوه له زه ریای په یوه ندی پۆخلی من و (خ خ) شدا دورگه ی خاوین هه یه ... له
 دورگه ی سیاسه ته که شمدا دورگه ی خوشه ویستی ئەو ولاته هه یه که

خه لکه کهیم خوش ناوین و تۆله یان لی ده که مه وه و خۆی ده په رستم. به راورد
 ده که م: بۆ ده بی په یوهندی من و (خ خ) وه که په یوهندی دایک و کوری ئەو دنیا په
 نه بی؟. بۆ ئەوهی فریای دهر وونی خۆم بکه وم ده لیم: جا ئەگەر وا بوایه تۆش
 وه که ئەو خه لکه ده بوویت و وه که هه لکه وتوو یه که دروست نه ده بووی. ده بوو یته
 به رخه کۆرپه و گورگ ده یخوار دیت. تۆش له ناو ئەم مهرگه ساته دا وه که ئەوانه
 بی په نا ده بوویت و چنگیان له گوشتت گیر ده کرد. تۆش سکه ی
 پاشگه زبونه وهت له ناوجه رگه ی دوزمنه وه رانه ده کیشا. تۆش وه که هاوړی
 نه فامه کانت ده خنکیندرایت و ده کرایته دروشمی ئەم حیزب و ئەو حیزب. تۆش
 وه که ده یان کوری گه ره که کهت و شاره کهت ده بوو یته یه که نه فه ری مه فرزه یه که
 و بۆ کوشتنی گیله کوردیک به ده مانچه ی بی دهرزیه وه ده نیردرایته شار و به
 کوشت ده درای. ئا ئەوه یه نه یینه که. من سهروه رم. سهروه ری خه لک و
 خه لقه نده کانی سه ر زهوی و خودی زه ویش. من خه لک به کوشت ده دم و نابی
 که س هه بی من به کوشت بدا. به لام خا که که ی خۆم خوش ده وی. من که
 په یوهندی توند و تۆلم به موخا به راته وه هه یه، کی به کوشت ده دم؟. هه ره
 که ره کان که به که لکی هیچ نایه ن. ته نها سوژن و ئەوه ی پی بلین هۆش نیانه.
 که سی که لیکدانه وه ی هه بی و له هیچ شتی رازی نه بی که به سه ریدا
 سه پاوه، نایه لم به کوشت بچی هه رچه نده ریگه شی ناده م هه لکشی و گه وره
 بی. ئا ئەوه یه هیوای ئەو خا که ی که به هه موو که ره مرۆفه کان ده یگین و به
 دایکی خوشیانی ده زانن. هه موویان چاوی دل و هۆشیان هه لکه ندراره. من
 رازی نابم وا بم. هه موو که روگا کان ده که مه به رده بازی رپی دوو زانای
 ده گمه ن. من به خۆم، با کوری (خ خ) ش بم، یه کیکم له و ده گمه نانه بۆیه ده بی
 ئەوان بۆ مانه وه و گه شه کردنی من بمرن. ئەوانه سوژن و هیچی تر. داش به
 داش له گه ل موخا به راته ده که م: داشی گچکه یان ده ده می و داشی گه وره یان
 ده خۆم. کاریکی وا ده که م مه فرزه یه که (له کوره ئازا کان) بچی بۆریه نه وتیک
 بشکیننی یابته قینیتته وه. نایه لم که س بزانی که پی ده زانم و به پلانی من
 کراوه. دوا یی هه مان مه فرزه بۆ کوشتنی ئەمنیکی خویری ده نیرم به لام

ئاگاداریشی دهکەم که وا هاتن. بهو مهفرهزهیه هم نهوته که دهسووتینم هم
 دهستهگول دهدهمه حکوومهت و چهند هزار دیناری وهردهگرم که دوایی
 مهفرهزهی تری پی دادهمهزینم. وایه. هر کهسیکی نهو مهفرهزهیهش لهو
 داوه دهرباز بی، دیاره زور ئازا و لیها تووه. منیش دهیکه مه پاریزهر و
 چاودیری خۆم و بارهگا کهم. نهوانهیی نهیانویست واکه ن وایان لی کرا.
 شاعیری که دوای سۆزی خۆی دهکهوی به دل دهنووسی نهک به هۆش.
 نهوه نهبوونی چاکتره بهلام بو بههیزکردنی من باشه. با بینه دهری... با نهو
 بابهته بین و به شان و باهووی من و (من)هکانی ترده هلبلین بی نهوهی
 بزنان من و زور له (من)هکانی تر دهستمان له گه له نهو دامودهزگایه دا هیه
 که له دهستی ههلاتوون. هاتوون سهری خۆیان پرگار بکهن کهچی دهلین
 هاتوین ولات پرگار دهکهین!... درۆی شاخدار نهوهیه!. بزانه سروشت چۆن
 ناشی خۆی دهگیرئ! ههموو بیکه لکهکان به دهوری مهرگدا دین و دهچن!
 نهوانهش که به عهمل دین دهمین. ئیستا مهرگ لیره ببارئ من دهمینم.
 دهزانم دهمینم چونکه منم سوپهرمان. منم که دهتوانم هاوکیشه ئالۆزهکان
 شی بکه مهوه. منم که که ره مروف به تیوری ساکار و دووره دهست و بی
 نهجامی هزار مهزه بهوه خهریک دهکهم. خۆم دهزانم سهر له بهریان درۆن.
 زانستی بن، مهزه بیان لی ناکه ویتتهوه. ئایدۆلۆژیا، هر کامیکیان دهلیی بلی،
 چهند مهزه بیکی خویناوی لی که وتوونه تهوه و که ره مرو به سۆز و خوینی
 خۆیان گهرمی دهکن. بچمه سهر تاویره بهردیک و هاوار بکهم: خه لکینه من
 کوری قه حبه و دایکخوگیم، ههموو حیزحیز پیده که نن و دهلین: به خوا کاک
 سهلمان قسهی خوشه، منیش ئا ئاوها، یهک یهک نا، مهفرهزه مهفرهزه ملیان
 به فکردن دهدهم. داشبه داشیان پی دهکهم. لهم کارهی مندا ویزدان جیی
 نابیتتهوه. هر که ویزدان وهئاگا هات ههموو ریسه که ده بیتتهوه خوری و ده بی
 به ژیا نی ئاسایی قه ناعهت کهم که نایکهم. باشه بو قه ناعهت ناکه م؟. دهزانم
 ... نهوهش دهزانم... نابیی هیچ شتی له من شاردراره بی. له ناخه وهرا دههوی
 دایکحیزی سهروهریی بی. دههوی هه موان وهک گیسکه نیر له دایکی خۆیان

بپهړن. ئەگەر بزنام یهكی په یوه نډیه كهی به دایكی خۆیه وه وهك په یوه نډی من و (خ خ) یه، له گه ل ئەو عالمه دا به رده بارانی دهكهم. كی ده لئ له ناو ئەو عالمه به رد به دهستانه دا دهیان سهلمانه كویر خویان مات نه داوه؟ به هرحال، ئەوه ده رمانمه. عیلاجی ده ردمه. ئازار شكینه. دهی باشه من تۆله ی چی دهكه مه وه؟. من بۆ وام؟... نا من ئاساییم. خه لك به خویان پتویستیان به وه ههیه قۆلیان ببردی و زه لیل بكرین و به كوشت بدرین. نهك خویان به لكو سروشت وای دهوئ. وا نه بی مرۆ به ره و خودایه تی ناچی و له ئەنجامدا هه ره چاكه كانی نامینن. ده بی هه ر وای. موخابه رات ژیرن و ئەوپه ری ده سه لاتیان ههیه. زانیان من چ توانایه كم تیدا ههیه بۆیه ری ی گه وره بوونیان بۆ خوش كردم. له ری ده زگای راگه یان دنه وه جنیوبارانیان ده كردم و پاره یان بۆ گرتم ته رخان ده كرد تا خه لك به قاره مان و دلسۆزی خویانم بزنان. دوا یی هه زاران دیناریان بۆ ده ناردم. به و دوو ئامیره سه ركه وتم و پله به پله هه لكشام تا بووم به سه لمان به گ... سه لمان ئاغا... كاك سه لمان... مام سه لمان... مه لا سه لمان... مامۆستا سه لمان... هیوای چه وساوه كان... نه جاتده ری كوردستان. به لام هه ر خویان له ولاره سه لمانه كویر یكی تریان لی راست كردوومه ته وه تا چا و لیک بز كهینه وه و ته رازوو لاسه نگ نه كهین. بۆ ئەوهش ده بی بواری مملانی ی ئایدۆلۆژیا فراوان بی و گه شه بكا تا ملی یه كتر بشكینن و ورینه ی كه ر و گا به ری بلاو بی. ئیدی مملانی مانه وهیه: لیزان و چاك و ساغ ده بی بمیننه وه و خراب و لاواز و كه مهوش، خۆراك و ئەسبابی مانه وه ی به هیزه كانن و تا ئەو رۆژه ی كه هیندیکیان تیده گهن... هه زار كلاو به بایهك".

دوا فری په رداخه كهی هه لدا و دیلمه پرته قالیکی نایه زاری. سه ری هه لبری و ته ماشای تابلۆكه ی به رانه ری كرد كه به دیواره كه وه هه لواسرابوو: پاناییه كه ی سیی سانتیمه تر و دریزاییه كه ی نیو مه تر ده بوو و له سه ر لایه دریزه كه ی هه لواسرابوو. نیگاری بوو، كه سه رپی یی لیی راده مای ته خته ی شه تره نج بوو به لام خانه كانی زۆر زۆر و زۆر ورد بوون و یهك (شا) له ناوه راستیدا دیار بوو. كه پتر لیی ورد ده بوو یته وه، شا ده بووه گیانداریک،

سهری ههنگ بوو و جهستهی ئافرتهتیکی پروت بوو. ئهوهی رهنگاورهنگ بوو هه ره ئهوه بوو. سهری ههنگیک و جهستهیهکی پروت. به دهوریشیدا شانیهی ههنگ ههموو روپووشی تابلوکهی گرتبووه و ئهوهی شانیهکانیشی پیک دههینا داوی تهونی جالجالوکه بوو. ژنه پروته سهرهههنگهکesh، پهلی کالی بیرهنگی جالجالوکهی ههبوون و هه ره پهلیکی له داوی قایم کردبوو. له خواریشهوه ناوی نیگارکیشهکه، له نیوان داوهکاندا نووسرابوو: (سهید).

ئهوهی تهماشای ئه و تابلویهی دهکرد، یهکه م جار دهیگوت: ئهوه شای شهترهنجه. پاش تاوی لیرامان دهیگوت: ژنیکی پروته. که م کهس ههبوو بگاته پهلی سییه م و جالجالوکهکه فهرق کات. ئهوانه ی که تهونهکهشیان دهبینی، زور دهگمهن بوون. به لام سهلمان به خوئی قوولایی (X) و (Y) یشی تیدا دهی و هیلی ناوهندی یه که به یه کهی شانیهکانی دهزانی. نیگارکیشهکه که کاتی خوئی له بهغدا سهلمان داوی لی کردبوو ئه و کاره ی بو بکا، له خوړا زوری بو تابلوکه زیاد کردبوو. له قورنه ی خوارهوه، به لای دهستهچهپدا، سفر دهستی پی دهکرد و لهویشهوه به ره و سهرهوه و به لای دهستهراستدا، ژماره نووسرابوو و هیلی بهیانی پیک هاتبوو. بن پی ههنگه که له راستیدا جالجالوکه بوو، کهوتبووه سهر خالی (۱۷، ۲۰).

دهتگوت هونهرمهندهکه، دهروونی خوئی تیکه لای دهروونی سهلمان کردوو و ههموو بوچوونهکانی له و وهرگرتوو. سهلمان ئه و تابلویهی لی ببوو به په رستگا و روژ نه بوو تاوی لی رانه مینی و به داوی نهینی نویدا نه گه ری. گه لی جاریش ده که وته گومانه وه: "دهبی ههموو نهینییهکانم زانیبن؟!، دهبی نهینی تری تیدا نه مابی؟!، ئه و هونهرمهنده لاه، هه ره پرسیاریکم ده رباره ی تابلوکه لی دهکرد، بزهییه کی دههاتی و به پیکه نینه وه دهیگوت: زور شتی تیدان... بهخوت بیاندوزهوه..."

شانی دادایه وه و قاپه نوکه کهی راکیشایه به ردهمی و که وچکیکی لی خوارد. به دهنگیکی نه عره ته ئاسا هاواری کرد:

- عهله!

لاویکی پاک و خاوین و جوانکیله که به کوره مهلا دهچوو، به پهلهپروزی
بهژور کهوت و دهستیکی گرمۆله کرد و له ئاستی گونیدا خستیه ناو
دهستهکهی تریهوه و خوی بهرهو پیشی نوشتاندهوه:

- بهلی قوربان .

- ههی کوری قهحیه!، ئەو نوکاوه بۆ وا بی خوییه؟!.

- قوربان به سهری ئیوه یهک قل... خوی...

- چییی؟!.

...

- زمانت برا؟!.

- ... چنگ نهکهوت، قوربان هه ئیستا ...

- برۆ ملت بشکینه!.

"به ئانقەست نوکهکهی بیخوی کردوو تا لپی تووره بم و جنیوی پی بدهم
دهنا بارهگایهکی گهوره و گران چون خوی لی دهبری؟!، ئەمانه، به زهلیلکردن
گهشه دهکن، به سووکایهتی پیکردن دلسۆز دهبن. به جنیو گهوره دهبن.
ئیستا دهچیتته بارهگای چاودیری و خوی دهپهشوکتینی: بهو خوییه کاک
سهلمان ههروا ئاگر دهکاتهوه!، کورینه فریام کهون و کهمی خویم بۆ پهیدا کهن.
و اپیشان دهدا که دهترسی بهلام ههموو گیانی دهخهنیتهوه: ئەوه منم ئەو
شهرهفهم بهر کهوتوو که کاک سهلمانی لیم تووره بی، به سال خهک له
بارهگاکهین و ناویشیان نازانی و قسهشی له کهلدا نهکردوون!، ئەوه منم له
خزمهتیدام و ویسکی و مهزهی بۆ دادهنیم... یا ههه بمبینی؟!، وا بیر دهکاتهوه
و به دهست و به چاو و به ههموو جهستهی، ئەوانی تر تیدهگهیهنی که
شهرهفمهنده، لهم بابته زۆر زۆرن، ئەوهی وا نهبی ناتوانی مهزه دانی، که
دشینانی، ئیدی دهبی حسییی ئەوهی بۆ بکهی لیکدانهوهی ههیه و نهفسی
بلنده، دهبی خهکی وا بپاریزم به مهرجی ئەو توانایهی نهبی جیم پی لهق بکا.
کاریکی وا دهکهم خوی به دهست حکومهتهوه بدا و بمینی با کهمیکیش
زهلیلی بکیشی، یا رپی ههندهران بگری و بروا... من دلسۆزی ئەو بابته

کهسانه‌م. دایکی عه‌له، حاجییه. ئەو دایکه نه‌ک (خ خ). یاسای سروشته و ده‌بی عه‌له وه‌کوو سه‌گ دلسۆزم بی و خزمه‌تم بکا. به‌لام هه‌قه‌لی پی پی ناکری خزمه‌تم بکا. له به‌ر چاوی ئەم حاجیزاده‌یه پیم گوت: نامه‌یه‌کت ده‌ده‌می بۆ به‌رپۆه‌به‌ری ئاسایش ... هاورپی قوتابخانه‌ی مندالیمه و هه‌رچه‌نده له ریزی دوژمندا‌یه به‌لام عه‌شره‌تن و قه‌دری هاورپیتی ده‌گرن... هه‌موو یارمه‌تییه‌کت ده‌دا. عه‌له بزه‌یه‌کی کرد و هه‌موو جه‌مسره‌کانی تیگه‌یشتم. هه‌قه‌لیش سه‌یریکی کردم و جه‌مسره‌کانی تیگه‌یشتم. بزه‌که و ته‌ماشاکردنه‌که هیند پیچه‌وانه‌ی یه‌ک بوون، پیک بکه‌وتبان ئاگریان لی ده‌بووه‌وه. بزه‌که گوتی: به‌خوا زۆله‌!. ده‌ستی له ناو دوژمنیشدا هه‌یه و له‌وانیشی به‌ لای خۆماندا راکیشاوه‌!. ده‌چی له لای هاورپیکانی ده‌یگپیتته‌وه و ئەوانیش هه‌واله‌که بلاو ده‌که‌نه‌وه و گه‌وره‌یی و لیزانیم هینده‌ی دی هه‌لده‌کشین. ته‌ماشاکردنه‌که‌ش گوتی: هه‌ی خائینی خۆفرۆش‌!. به‌رپۆه‌به‌ری ئاسایش چۆن دوستانه‌تیت ده‌کا ئەگه‌ر پیاوی خۆی نه‌بی؟! بۆچی به‌خۆم نه‌بم به‌ پیاوی ئاسایش بجم به‌ پیاوی پیاوه‌که‌ی؟! به‌لام هه‌قه‌لی ناویری به‌م دیوه‌دا باسی بکا. له ناو حکوومه‌تیش بیدرکینی ده‌یکوژن. ئەویش ئەوه ده‌زانن و به‌ردیکی له سه‌ر دادهنن.

به‌ پشتی په‌نجه له ده‌رگا درا. زانیی ئەوه عه‌له نه‌بوو. ئەو له‌ده‌رگادانه،
 حه‌ره‌سی سه‌رتیره‌که‌ی بوو.
 - وه‌ژوورکه‌وه سه‌عه‌!.

" ئەمیش ده‌چی ده‌لی: بابه‌رۆ پشتی ده‌رگا ده‌بینن. هه‌ر له ده‌رگام دا زانی
 کیم. که‌ری وا چوزانی ئەم ژیرییه‌م له چیه‌وه بۆ ماوه‌ته‌وه! ... "
 - قوربان!....

بزه‌یه‌کی کرد و هیندی ئەم ده‌ستو ئەو ده‌ستی به‌ ده‌ستی کرد:
 - عه‌له نه‌یویرا خوییه‌که بینیته‌ خزمه‌تتان.
 " ده‌ی که‌واته تو ئازای. ئازایت و ویرات... " قاقایه‌کی کرد و ورگی، که ده‌می
 نه‌بوو زل ببوو، له‌که‌لیدا هه‌لبه‌ز و دابه‌زی کرد. به‌ دم پیکه‌نینه‌وه گوتی:
 - بۆ نه‌یویرا؟. چما دلم دی ئازار به‌ کوری خۆم بگه‌یه‌نم؟. ده‌ی وه‌ره که‌می

خوئی به و نوکاهه بکه .

سه عید خوئی به نوکاهه که وه کرد . په رداخه که ی به ردهستی سه لمانی لابر و
یه کیکی تری هینا . به ده سمالیک ، جوان سرپییه وه . له ترمزی لای دهرگاکه ،
دوو پارچه سه هوئی گچکه ی دهرهینان و هاویشتنیه ناو په رداخه که وه و
درینگه ی لیوه هات . قاپه ویسکییه که ی لار کرده وه و به بلقه بلق تا کشته کی
خوار نیوه ی تیکرد . کلۆ سه هوئه کان ، که مه که مه سهر ده که وتن و داده به زین
و بهر یه که ده که وتن . سه عید به وردی له په رداخه که پامابوو...

- داینی کوری خوّم ... جاری سه هوئه که ت ت نه کردبا ... ده ی قهیدی نییه .

- قوربان هر فرمانیکتان هه بوو ، من وا له و دیوم ... له خزمه تدام .

" نه وه ی نه مه م بو نه کا ده بی مه فرزه بی . نه نجامی هه ر دوکیان بو من
یه کیکه . هیشتا نه مانه ی نه م کاره ده که ن مافی مانه وه یان پتره چونکه حهزی
مانه وه یان تیدا هه یه . چیه ده لئی مه ست بووم . به لئی مه ستم . مه سستی
ده سه لاتم . مه سستی نه وه م هه رچی که ره مرث هه یه له خزمه تمدا بن و به
کوشتیان بدهم . کوردۆ دهمدریژی ده کرد و پاکوته میز هاته مهیدانه وه . یه کی
بوو له وانه ی میشکی خوئی به کار ده هینا نه ک هی خه لک . زانیم بفه یه . زانیم
وه ک منی لی دی و رییه کی دی ده گریته بهر . زوو ، هه ر زوو زوو زانیم ده بیته
سه ریکی تری ناو نه م مه نجه له جه نجاله . منیش زوو ، هه ر به ریوه دهرخواردی
گورگم دا . گوتم : تا نه بووه به گورگ ده بی بخوری . نا ئیستا توله ی بو
ده که مه وه . فرمان ددهم وینه که ی هه لواسن . به ناوی یارمه تی که سوکاری
شه هیدانه وه ، یارمه تی بو دایکی دهنیرم . له ولاره وام کرد و له ملاشه وه هه ر به
هوئی نه وه وه ، که وره تر و که وره تر ده بم . دایکیشی بو ته مهندریژیم له خودا
ده پارپته وه و کوره که ی تری هان ددها بیته دهری ... بیته لای من ... "

- عه لی ، سه عید ... سه که ل !!

سه عید وه ژوور که وت .

- برۆ به عه له بلئی ناوم بو به ریته که رماوه که ...

سهلمان له سهر پشت پال كه وتبوو و پټكى يهك له دواى يهكى ويټسكى،
 كاربان تى كړدبوو و وژه وژيكي بهردهوام، له گهال ليدانى دليدا به سهريدا
 دههات و تا رادهيهك بيزارى كړدبوو. چرا كزكراوهكه، ژوورهكهى پر كړدبوو له
 تيشكيكي ساردوسرى ئامال پرتهقالى. جاروبار گويى له قيژهى چاوديرى
 سهر گردولكهكهى پشت ژوورهكهى خوى دهبوو: "زه لام كيى؟!". وهك
 هميشه، تهنهياى و خهيال لووليان دا و دهسته و يهخهى (خ خ)يان كردهوه:
 "دهبى ئهم ولاته... هر يهكه لهو شارانه چند (خ خ)يان تيدا بن و كهس
 پيدان نازانى؟. دهبى چند (خ خ)ى تر نه ويترابن خويان وهك ئهم ئاشكرا كه ن؟.
 له ترسى ناوهران كه له پيشيلكردى رهوشتهوه دى يا له ترسى بهردهباران و
 كوشتن؟. رهوشت چييه؟. ريزى ياسايه و جهمسهريان پيكهوه گرى دراوه و
 دژى غهريزه، له لايهن خهلكى نه فام و زوردار و ناشرينهوه، سهدان و بگره
 هزاران ساله دانراون و تهنانهت زانا هره گورهكانيش ناتوانن ليدان رها
 بن. رهوشت قهفهزيكه و خهلك به رهامهندى خويان، خويان تيدا بهند
 كردهوه و ههترهشيان لهو روزه چووه كه دهركايان لى بكريتهوه و دهرباز بن.
 (خ خ) له شهققهى بالى داوه و لهو قهفهزه دهرباز بووه. ئهى دهبى چند
 كهسى ئهم كومه لگهيه دهرديكى وهك دهردهكهى منى ههبى و به سهر خوى
 نههينى؟! مرؤ خهلقهندهيهكى بهسته زمانه و نهريتى خوى به پيسترين شيوه
 دهيچه وسينيتتهوه. مرؤ بهخوى ياساي چهوساندنهوهى خوى دادههينى چونكه
 پيوستى به چهوساندنهوه ههيه. چاوه كویرهكه من نهينى بليمه تى منه...
 كورى (خ خ)م بويه له ريزى مليونهها خهلكدا يهكيكم له پينج شش كهسى
 هه ره ههلكه وتوو... ئهى دهبى ئهو پينج شهشهى تر چ چاويكيان كویر بووبى
 و چ كهسيكى نزيكيان قهفهزهكهى شكاندبى و به هه لديرى بى رهوشتيدا
 گلور بووبيتنهوه؟. عاره ب دهلین: (گشت عه يبداران ههلكه وتوون). من ئهم

قسه نهسته قه هه لده گيرمه وه: (هه موو هه لکه وتوووه کان عه بیدارن). ئەمەیان
 راستتره چونکه هه زاران کویری دایکحیز هه ن نه گه یشتووونه ته پله و پایه و
 دهسه لاتی من. به لام من که گه یشتووومه ته پله و پایه و دهسه لات هه م کویرم
 هه م دایکحیز... که واته دوو جارن عه بیدارم. ده بی کاکي گه وره چ
 کاره ساتگه لیک له ناخیدا هه شار درابن و چهند عه بیدار بی وا (من)، به م
 (من) ی خۆمه وه نایگه می؟. ده زانم یاسای کۆمه لایه تی چتۆ که رگه لی دایانناوه
 که چی ناتوانم خۆمیان لی ره ها بکه م. له نیوان ره و شتبه رزی و ره و شتزمیدا
 داوه موویه کی باریک هه یه. ئەوه ی خورپه ی دووه م به دوای خورپه ی یه که می
 دلیدا بی قاچ ده هاو یته دیوی بی ره و شتییه وه. یه ک هه نگاو... ته نها یه ک
 هه نگاو، هه زاران هه نگاوی تری به دوو دا دین. چاویک به ران به ر ژنی هه لبره،
 خورپه یه کت به دلدا دی. له خورپه که بترسیت و جاریکی تر چاوه لنه بریته وه
 ره و شتت به رزه. خۆت بده یته ده م شه پۆلی خورپه که وه، سه دان خورپه ی تری
 به دوادا دین و پاتده مالن و ره و شتزمییه. ئەو ژنه ش که ته ماشایه کی پیاو
 خورپه ی به دلدا دینی، بهر هه مان پتوانه ده که وی و ده که ویته هه مان باره وه.
 یا خورپه پاید مه مالن و ده یهاو یته زه لکاوی ره و شتزمییه وه یا له و خورپه یه
 ده سه له میته وه و ری به خورپه ی تر نادا و ره و شتبه رزه. یه که م خورپه (خ خ) ی
 پامالیوه. بای زینده ناوسی ده وره به ره که ی به ری که وتوووه. وه ک مانگا که یان،
 وه ک هیستره که یان، وه ک دایکی، وه ک هه ر زینده وه ریکی تری ئەو ماله
 که لۆشی تی که وتوووه. که چی من له م لایه نه وه، به هه زاران گوریس
 به ستر او مه ته وه و به ره و بی ره و شتی ناخزیم. کاردانه وه ی ره فتاری (خ خ) و
 چاوه کویره که م ریم ناده ن. من که ی توانیومه له ئاستی ئافره تدا سه ر هه لبرم
 تا خورپه م به دلدا بی؟. که واته من ره و شتبه رزم با کوری (خ خ) ش بم".

خه و سواری سه ری بوو. جه سه ته ی لی بوو به باریکی گران و ئەم دیوئه و دیوی
 پی نه ده کرا. سه ری به عاسته م ده سوورا و به ره و باوه شی خه ویکی وه ک
 بیه وشی و بوورانه وه راپیچی ده کرد:

شه ویکی مانگه شه وی روناک، به گۆرستانیکدا که چهند گردۆلکه یه کی

گرتبۆوه و له گه‌لیاندا هه‌لده‌کشا و داده‌کشا، به‌ته‌ن‌ها رێی ده‌کرد. تیشکی مانگ هینده نه‌بوو ره‌نگی کیل و چه‌پکه‌گولی سه‌ر گۆره‌کان ده‌ربخا. به‌لام هه‌موو شتی جوان ده‌بیندرا. هه‌موو شتی له‌ناو یه‌ک ره‌نگی زیوینی مه‌یله‌و شینی کالدا، ره‌نگی خۆی له‌ده‌ست دا‌بوو. کیله‌کان بلند بوون. هیندیکیان به‌ژنی ده‌بوون. سه‌لمان راویستا و به‌ده‌وری خۆیدا روانی. هه‌موو ده‌وری زیوباران کرابوو. له‌هه‌موو لاوه‌ بۆنی خوی‌ن ده‌هات و به‌سه‌ر هه‌موو بۆنی‌کدا زال بوو. تامی خوی‌ن له‌ده‌می ده‌هات. گوپی هه‌لخست. دنیا کش و مات بوو. سه‌رسامی ته‌نهایی بوو و له‌بیده‌نگی ده‌ترسا.. نه‌یده‌زانی چی گه‌یانده‌وویه‌تیه‌ ئه‌و جییه. نه‌رمه‌کو‌خه‌یه‌کی بۆ کرد و له‌چه‌ند لایه‌که‌وه‌ ده‌نگی دایه‌وه. خۆی کر کرد و گوپی هه‌لخست. له‌گۆره‌که‌ی لای راستییه‌وه‌ بلقه‌یه‌ک هات. له‌گۆره‌که‌ی لای چه‌پیه‌وه‌ بلقه‌یه‌کی دی هات. هه‌موو گۆره‌کانی نزیکي بلقه‌یان لیه‌وه‌ ده‌هات. گۆرستانه‌که‌ بوو به‌مه‌نجه‌لیکی گه‌وره‌ و ده‌کولا و بلقه‌بلق گوپی دنیا‌ی که‌ر ده‌کرد. له‌نزیکت‌ترین گۆر پاما... ورد ورد لیتی پاما: شتیکی خه‌ستی ره‌ش له‌لیواری گۆره‌که‌وه، له‌گه‌ل ده‌نگی بلقه‌کاندا ریتچکه‌ی به‌ست. خوی‌ن بوو: "خوی‌نی ره‌ش!... خوی‌ن به‌شه‌وان ره‌نگی خۆی له‌ده‌ست ده‌دا. خوی‌نی بزر ره‌شه... ره‌ش ره‌شه... وه‌ک قه‌تران ره‌شه. ره‌نگ و پوناکی لفانه‌ن و به‌بی‌یه‌ک نابن. پوناکی له‌ره‌نگ پیک هاتوو و په‌نگیش پوناکی به‌ر نه‌که‌وی، ده‌ر ناکه‌وی". لیواری گۆره‌که‌ بوو به‌کانییه‌کی به‌ته‌وژم و ریتچکه‌ی به‌ست. ناو‌ری لای گۆره‌که‌ی پشتی دایه‌وه. ئه‌وه‌ش خوی‌نی ده‌رده‌دا. هه‌موو گۆره‌کان خوی‌نیان له‌به‌ر ده‌رۆی و ورده‌ ورده‌ خوی‌ن، هه‌موو پوو‌پۆشی گۆرستانه‌که‌ی گرت‌ه‌وه. بنی پیل‌اوه‌کانی، به‌ره‌نگی خوی‌نی شه‌و... ره‌ش هه‌لگه‌ران. خوی‌ن هه‌لکشا. هه‌ردوو پیتی، تا‌قوله‌پیتی له‌خوی‌ندا نه‌قووم بوون. کرت‌ه‌کرت له‌گۆره‌که‌ی ده‌سته‌راستی هه‌ستا... له‌وه‌ی ده‌سته‌چه‌پیشیه‌وه. هه‌موو گۆرستانه‌که‌، له‌هه‌موو لاوه‌ کرت‌ه‌کرتی ده‌هات و تیکه‌لاوی بلقه‌بلقی خوی‌ن ده‌بوو. ویستی هاوار بکا. تامه‌که‌ی ناو ده‌می زیادی کرد، خوی‌ن قورگی گرت و ریتی هاواری لی گرت. هه‌ناسه‌ی سوار بوو و کشته‌کی چاوی، تا پیتیان

كرا كشان. له گۆرهكهي بهردهميهوه زهلاميك، به چاكهت و پانتۆل و بۆينباغي
 پزيوهوه راست بووهوه. لاونيو دهموچاوي دي... به لووته باريكهكهي، به قره
 دريژهكهي كه بهر ناوچهواني گرتبوو و به چنهگه كه مي دريژهكهي ناسييهوه:
 كوردو... جلهكاني ههلاهه لا بوون. لتي هاته پيشي و بزهيهكي بو كرد. سينكي
 كونكون بوو و له كونهكانيهوه تيشكي مانگ بهر چاوي سهلمان دهكوت. له
 گۆرهكهي ئەولاترهوه، يهكيكي دي راست بووهوه. ئەمهيان ملكورتتيكي
 خريكه لهي فهرنجي له بهر بوو. يهكيكي لاوازي سهركچكهي لووت كورتيش، له
 پيش ملكورتهكهوه، ههه له بهردهم سهلمانهوه، راست بووهوه و ورد ورد
 سهرنجي دهدا. له گۆرهكاني ئەولاتر و ئەملاترهوه، ههه خهلك بوو و راست
 دهبوونهوه. ههموويان، جلوبه رگيان رزي بوون و جهستهيان كونكون بوو.
 هينديكيان، سهري خويان نابوه بن ههنگل و به بي سهه ورده ورده دههاتن.
 ههموويان، به بي ئەوهي هيچ بلين به رهو لاي سهلمان، به كاوهخو دهجمان.
 هاتن... لتي نزيك بوونهوه. بي ئەوهي كركهيان ليوه بي دهوروبهريان تهني.
 سهلمان ويستي هاوار بكا، تۆپه لي خوييني مهيو قوركي گرتبوو. ويستي را بكا
 به لام ههردوو قاچي، تا خوار ئەژنوي له خويندا چهقي بوون. ههشاماتي
 گۆرستانهكesh به رهو لاي دههاتن. ورده ورده، به كاوهخو دههاتن. كوردو ههه
 بزهي دهكرد. سهلمان ههموو هيزي خوي بو يهك هاوار خسته كار. خويينيكي
 رهش و خهست له قورگيهوه فوارهي بهست و به رهو عاسمان، به تيزي دهروي
 و به سهه جهماوهري گۆرستانهكهدا دادهبارييهوه. خوين قوركي بهردا و
 ناخريكهي هاواري كرد: "كوردوؤؤ!... كوره كوردوؤؤ!... من نه مويست تو
 بكورتي... ويستم تو بري...".

كوردو، بهو شهوهش بزه هه ميشه ييهكهي ههه ديار بوو... پيدهكهي...
 پيدهكهي و ته ماشاي سهلماني دهكرد. دهستي بو لاي ههشاماتهكه دريژ كرد.
 تۆپه ل تۆپه ل گرتكه گوشت له باسكي هه لدهوهري و دهكوته ناو خوينهكهوه و
 شلپهي دههات. به كاوهخو هاته گو: كاك سهلمان جيگه كهم خوشه. ئەتوو
 كهنگي ديهه كنم؟! ئيروكاني، سهه قات له ويندهري خوشتره. سهلمان قيژاندي:

"هاورپى من زهره رى تۆم نە دەۋىست... من نە موۋىست تۆ بكوژرىيى... من نە بووم، كاكى گەورە بوو كاكى گەورە..."

هەرچۆنى بوو، قاچى لە خوینە خەستەكە دەرھىنا و ھەموو تىنى داىە خۆى. پاي كرد و لە دىمەنى كوشندەى كوردۆ دوور كەوتەو. گەيشتە قەراغى گۆرستانەكە و كەمى وىستا. ديسان كوردۆى لى پەيدا بۆو. بە خۆ و بە بزەكەيەو بەرانبەرى پاوىستا. لە نيوان خۆى و كوردۆدا، گۆرپىك لە خۆرا لە زەويەكەو ھەلتۆقى. لاي دەستە راستىيەو گۆرپىكى دى ھەلتۆقى... لاي دەستە چەپىشىيەو يەككى تر. ھىزى ناىەو بەر خۆى و ھەلات... بە خىرايى ئەو، گۆر لە بەردەم و ھەموو لايەكىيەو لە زەويەو، ھەك دومەلان پەيدا دەبوون. كوردۆش ھەر لەگەيدا بوو. بزەى دەكرد و گرتكە گۆشتى لى دەوهرىيە ناو خوینى گۆرەكان و شلپەيان دەھات. ھەموو شاخ و دۆل و گردىك پىر بوون لە گۆر. سەلمان ھاوارى لى ھەستايەو: دەى دنيا پىر كەن!... كوستان و گەرميان بگرنەو!... دەى ھەموو گۆى زەوى داپۆشن!...

سەلمان لە ھاوارى خۆى و ھەئاگا ھاتەو. ھەموو جەستەى شەلالى عارەقە بوو. دەمى تامى خوینى دەدا و ھەناسەبىركەى بوو. بە پەشۆكاوى راست بوو ھەو و قىت دانىشت. سەرىنەكەى خستە باوھشى و لە بەردەمى خۆى رامما: "سەد دىنار... سەد دىنارى دى بۆ داىكى دەنىرم. مەفرەزەيەكى دى بە ناوى ئەو ھەو دەكەمەو. گوتارىكى دوور و درىژى لە سەر دەنووسم و تىيدا، بە لايەلايى دان بە تاوانى خۆمدا دەنىم. بە كاكى گەورە دەلىم ناوى دىيەكەيان بگۆرپى و بىكا بە كوردۆ... پىي دەلىم ھەردوكمان تاوانبارىن. نا نا. ئەو نەبى. وا بكەم، پلانى كوشتم دادەنى. من ھىشتا وىژدانم نەمردو ھەو بۆيە خەوى وا دەبىنم بەلام ئەو، توائھووو! وىژدانى چى؟! دەمىكە چۆرپىر بوو. چىم بە خۆم كرد؟! ئاخىر ھەر دەبى سەرىكى دووسەرە بپەرىندى. كارى دووسەرە، ھەر دەبى يەككىيان گەند بى. ئەمە چ خەونى بوو؟! چ ھەشرى بوو؟! بە جارى گۆرستانىكم لى خرۆشا... ھەموو شەھىدان بە جارى راست بوونەو. دەگەرىنەو... ھەموويان راست دەبنەو و دەگەرىنەو تا

بارودوخه که ببینن. گوریس به یه ک لایی نه ده گه یشته وه نۆره ی دوولاییه. پینج شهش شۆرشى سهر به خو. پینج شهش سهر کردایه تی پیکداهه لقزاو. ئەگەر بینه وه قایل نابن. کهس بهرگه ی دیمه نی توقینه ریان ناگرئ. تهنه به دیمه نی خو یان، ولات به خه لک چۆل ده کهن. کئ ده توانئ پیش به وانه بگرئ؟. به ساوه ساو، بئ کرکه، به زامی کوشنده ی جهسته یان وه وهک هئیر دین... به سه روکایه تی کوردۆ دین. ده ست ناوه شیئن به لام تهنه به دیمه نی خو یان زهنده قمان ده بن. شیتمان ده کهن. نا نا، مردوو چۆن زیندوو ده بیتته وه؟. هیچ نییه، ههر خه ونیکى ها که زاییه. خه ونه. به لام ئەگەر روحی مرو به رده وامی هه بی؟! ئەدی ئەگەر ئیستا... ههر ئیستا روحی کوردۆ و هه ژار و میرزا حوسین به دیارمه وه بن و لیم بروانن؟! نا نا، خو خه ریکه تیک ده چم. روحی چی و ته ره ماشی چی!! خو من به ده ستی خو م نه مکوشتن... به هوی مه رگی ئەوانه وه شۆرش به هیزه و بوونمان هه یه. من فه رمانیکى نا ئاشکرام به جئ گه یاند... فه رمانیک که پیش دروستبونى کوردۆ ده رکراوه و مور کراوه. مه رگی میرزاش شۆرشى به هیز کرد... خوینى ئەو کابرا بئ که سه، بیست تفهنگى ده هینا؟!... من سی تفهنگم پئ وه رگرت. ئەگەر ئیستا گیانیان به دیاریشه وه بن، به خته وه رن... به خته وه رن که شۆرش به هیزه. نه خیر! ئیستا کوردۆ له و سووچه وه ته ماشام دهکا و بز هه میشه ییه که ی له سه ر لیوه. میرزا حوسین، له م سووچه وه، سه ری لی کۆت کردوو و ده ست به سه ره تاشراوه که یدا دینئ و به خه م و په ژاره وه سه رنجم ده دا. فه ره نجی له به ره کهش وا له بهر ده رگا که یه... له دیوی ژوره وه یه. پشتی به ده رگا که وه داوه ته وه و به چاوه زه قه کانیه وه خیسه م لی ده کا!."

هه تا توانی چه پۆکیکی به نیوچه وانى خویدا مالى. له بهر خو یه وه، به دهنگیکى بیستراوی پر له کر ووزانه وه و پارانه وه ی تیکه لاوی گریان وه، گوتی: " ... بۆ پاراستنی گیانی خو م و سه رکه وتنی خو م به کوشتم دان... ئاره زوی گه وره بوون و هه لکشانم ئەوانه ی پئ کردم". که مئ هئور بووه وه. ئەوسا به شیوه ی رینمایى به خو ی گوت: "ئمه چیه؟. پاش کوشتن و به کوشندانی

چهند کهس رادیم؟!، کهی رادیم؟!، من دسه لاتدارم و دهبی وا بم، دسه لاتدار بهزهیی هه بی دهرنابا، دهبی وهک بهردی دامه تهماشای خه لک بکه م و داش به داشیان پی بکه م، نه وهم پی نه کری دهبی دست له م کاره هه لگرم، دستیش هه لگرم نه وسهر... سهره کهی دی دسه بهردارم نابی، نا... دهبی و دهبی و دهبی هر بهرده وام بم، که وتوومه ته سهر سکه یه ک لی لادانی بو نییه... ری بی گه رانه ومیه...

وینهی گورستانه کهی هاته وه خه یال، سهری به توندی راوه شاندا و له سهر جییه کهی راست بووه وه، قاپه ویسکییه کهی هینا و چاره کیکی په رداخه کهی لی تی کرد، باده مه کهی که له ناو قاپیکدا له نیواره وه به لایه وه بوو، هینایه به ره وه، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و پییکه کهی به یه ک جار هه لدا.

(۱۳)

هه قه لی، به و دۆله ته نگه به ره دا داده گه را که هر جاری پیدایا رهت دهبوو، قسه ی نه و پیاوه گه رمیانیه ی بیر ده که وته وه که به ینی له و شاخ و داخانه دا هاوده می بوو، نه و پیاوه، ته لاقی خواردبوو چهند عاسمان له و دۆله وه دیاره، نه وهنده ی زه ویوزار له گه رمیان هه بووه و حکومه ت لی زهوت کردووه و له سهر عاره بی تاپو کردووه، نه ویش له داخان، به و پیرییه ببوه پیشمه رگه و ناخریکه ی، هر له گه رمین، له ده ور به ری زه وییه کانی خویدا، خوی به گوشت دا، دۆله که به پیچ و په نا ده رۆیی و له هه ردوو لاوه، تا چاو بر ده کا شاخی تیژ به ره و ناسمان به رز ببوونه وه، حاجی خدری گونده کهی سهره وه که هر بیدیبایه وهک بنیشت پیوه ده لکا و باس و خواسی نه و شاخانه ی، له زه مانیه نه سحاباندا بو ده گپرایه وه، ده یگوت: " کاتی خوی کافره کان له م شاخ و دۆلانه دا حاسی ببوون و نه سحابه ده ره قه تیان نه ده هاتن، ناچار، که ولی حوشتریان پر کرد له لۆکه و سهریانخستنه سهری، ئیدی کافره کان

هه ترهشیان چوو و چیاپان بهردا و بۆیان کهوتنه بهستینی. به لان وازیان له دینی خۆیان نه دههینا و وهک درندان شهریان دهکرد. یهک له ئهسحابان به شیره وه تییان کهوت. زۆری لی تۆپاندن. شهری کرد ههتا سهری مومبارهکی پهری. دهزانی هه له بانگی عهسریوه به بی سهر شهری کرد ههتا مه لای شیوان گوتی ئه لاهوئه گبهه؟". که حاجی خدر ئه وهی ده گپرایه وه هه موو جهستهی پیده که نی... دهتگوت به خۆی یهکی بووه له ئهسحابه کان و کافرهکانی تۆپاندوووه!.

هه قهلی، له گه ل رییه که دا پیچی ده کرده وه و داده گه را و هه لده گه را و به سهر تاویره به رددا ههنگاوی دهنا. ههنگاو دواي ههنگاویش دله خورپه ی زیادی دهکرد و ئاره زووی بو ئامیزی روناک ده بووه گرکانی پیش پی گیراو و تیکه لای جوړه قیزهاتنه وه یهک ده بوو. له وهتهی روناک ببوو به هاوسه ری که تازه سالیکی تپه راندبوو، دهوری دوو مانگان پیکه وه ببوون. جگه له و دوو مانگه، شهوی له ناوشوان و شهویکی تریش له سوورقاوشان له ئامیزی گرتبوو. ئیستاش به ره و لای ئه و دهچوو.

مانگی جارێ، بو جیبه جیکردنی بیگاری سهلمان له ویتوه دهرویشته و به سوورقاوشاندا رهت ده بوو و هه موو جاریکیش که ده پانزه ههنگاویکی ده ما بگاته ناوهندی چه مه که و دم ئاوه که، ترسی جنۆکه و خپو سواری ملی ده بوو. پهتا پهتا بیسمیلای ده کرد: "ئه گه ئیستا پشته ملم بگرن... بیسمیلاهی رهحمانی رهحیم... ئه گه ئیستا به ردم بو بهاون و شیتم بکهن... بیسمیلاهی رهحمانی رهحیم..." تا له ئاوه که ده په رییه وه، زۆری نه ده ما دلی بوهستی. ههستی به گه رمایی دهستی جنۆکان ده کرد که له ملی نزیک ده بوونه وه و پی و ابوو ها ئیستا نا نهختیکی دی دهیگرن و به عاریدا دهن. ئاوری دواوهی ده دایه وه و له بهردهمی خۆی دهروانی. دهترسا لاقی جنۆکان ببینی که قاچ ده دهنه بهر قاچی و دهیخن. له ناوهندی ئاوه که دا، بیسمیلاکانی هیند زۆر ده بوون، به سهر یه کدا ده کهوتن و تیکه لای ده بوون و ترسی ئه وه یان دهخسته دلایه وه که له کار بکهون و چی دی جنۆکان نه سووتینن. هاژهی ئاوه که له

گوئیدا، تیکه لای هاتوهاوار و بیگره و بیکوژهی هزاران جنۆکه دهبوو که له خهیا لیدا، دهوریان تهنی بوو. دواى ده پانزه ههنگاوى تریش له و بهر ئاوه که وه، ئه وهی ترس بی له دلیدا نه ده ما و تاوی به خوی پیده که نی. که له ترس و پیکه نینیش ده بو وه دوو شتی تری بیر ده که وتنه وه... ئامیزی که رموگوری پوناک و (ئاوی سووری سوورقاوشان) ی شیخ رهزا. هر دوو بیر کردنه وه کهش له یهک خالدا یه کیان ده گرتنه وه و بزهی یان ده خسته سهر لیوی.

هر له دۆله به پیچه که، خهیا ل به رهو دوا دیدار لوولی دا: له ده رگای ماله که ی دا، گوئی له دهنگی کاکه ره سوولی خاوهن مال بوو گوئی: "نه ریوه لالا هه قه لییه. نه مگوت دوو سهعات دواى تاریکان دهگا؟". ومژوو که وت. پوناک که له ریزی به رانبهر ده رگا که دانیشتبوو، جووته پی هه ستا و به بزهی شیرینه وه، به چاوی پر له شهرم و هه سره ته وه پیشوازی لی کرد. دهستیکی وا له سهر دلی خوی دانابوو ده تگوت ده ترسی لی بکه وی. ساتی... رهنگه نیو چرکه بووی، هه قه لی ههستی به بیده نگیه کی گۆرستانئاسا کرد. گوئی کپ بوون و وژه وژیکی به ته وژمی ناو که لله سهری خوی نه بی، هیچی تری نه ده بیست. دوو چاوی تامه زرۆی پوناک نه بی، هیچی تری نه ده دی. زوو وه ئاگا هاته وه و بزهی به رهو رووی کاکه ره سوول خسته سهر لیوی خوی. ته وقه ی له گه لدا کرد به لام چاویکی هر له پوناک بوو. به نووکی په نجه کانی، دهستی پوناکی گرت: ده تگوت له دهستی پوناک وه وزهی کاره با به هه موو جهسته یدا که را. ههستی به سووکایه تی و بی قه واره یی جهسته ی خوی ده کرد که به رانبهر تیشکی چاوی پوناک ببوو به پوشکه یه کی سووتاو و وهک به ور به هه وادا ده چوو و له دهست کیشی زهوی ره ها دهبوو. پوناکیش که ده ور به ری خوی له بیر کرد بوو و له په نجه کانی هه قه لییه وه ژیا نی نوئی به جهسته یدا ده گه را و ده مار به ده ماری راده ته کاند، نه چاوی لی ده تروکاند نه لیوه گۆشتنه به بزهی کانی به سهر یه که وه ئۆقره یان ده گرت نه هیچیشی ده گوت. بوئی قه وانه فیشه ک و قایشی فیشه کدان و عاره قه، که هه موویان

ببوون به نیشانهی نیرایهتی و پیاوهتی ههقهلی، چۆکی روناکی شل کرد و بی
ئهوهی مهبهستی بی له جیی خۆیدا خاو بووهوه و دانیشت.

ههقهلی، سه ره وخوار ده بووهوه و ده دوانزه ههنگاوئ پیش خۆی ده دایه بهر
دیققت و ده رۆیی، هه ر جاره و بهردیکی ده کرده نیشانه: "ئه گه ر قاچی راستم
بهر ئه و بهرده بکهوئ سه فه ری ئه وروپا ده که م و ئه گه ر قاچی چه پیشم بهری
بکهوئ خۆ به ده ست حکومه ته وه ده دم. ئه گه ر هیچیان بهری نه کهوئ ده چمه
لای جه ماعه تی مامۆستا سه عید. به لام ئه وان که کوردایه تییان تۆخه، یه کتر
ده کوژن و دوایی به گوړی یه کتر سویند ده خۆن. ئه وان هی ئه وه نین ئه و باره
گرانه یان پی بار بکرئ... ناته بان. به یه کتر راده بویرن و بو ده رخستنی پیاوه تی
خۆیان، یه کتر له پیاوه تی ده خهن... خۆیان ده خه له تینن."

هه ر جاره و قاچیکی بهر بهردیکی نیشانکراو ده کهوت و هیندی جاریش
هیچیان بهری نه ده کهوتن. بیری له نیوان گه رانه وهی ناو حکومهت و سه فه ری
ئه وروپا و لای مامۆستا سه عید و دیداری روناکدا، ده هات و ده چوو و له سه ر
یه کیکیان ئۆقره ی نه ده گرت. په نای سه لمانیش، که ده می بوو به دوو دلییه وه
خۆی تی خزانده بوو، له هۆشی ئه مدا ریتی نه بوو... هیچ شتیکی به گویره ی
بوچوون و بیرکردنه وهی ئه م نه بوو نازایه تی هیندی گه نجیان نه بی که هیچ
دهردیکی چاره نه ده کرد. له ناو ئه و خه لکانه ی ده ور و بهری سه لماندا، ههستی
به وشکبوونه وهی خۆی ده کرد. رۆژ به رۆژ دهروونی تیکده شکا و ده رما.

ههقهلی ده رۆیشت و ترسیکی نادیاریش وهک پتوهندی ئه سپ، لاقی قورس
ده کرد و ههنگاوی شل ده کرد. ده ترسا. نهیده زانی له چی ده ترسی. له دیداری
روناک؟. خۆی بهرانبهری به خه جالهت ده زانی؟. دیاری بو نه هیناوه؟. ئه دی
به خۆی تاجی سه ری هه موو دیارییه ک نییه؟. ئه دی به ئامیزی ئه می نه ده گوت
به هه شته که م؟. به هه شتی بو هیناوه. ئه دی ئه و ترسه... ئه و دله خورپه یه
چییه که تا دی وا زیاد ده کا؟. ترسی ئاشکرا بوونی ناپاکی روناک؟.
خه ونه کانیی و هیچی دی: "ده چم... دوو سه عاتی دی ده یگه می. ئا فره ته... کی
ده لئ ئه م ماوه یه بو یه کیکی... نا... روناک و شتی وا؟!، ئه ی ئه م

دلّه خورپه یه؟. ده بی روحیک، گیانیک، جنوکه یهک، خیتو یک، شتیکی نادیار... شتیکی غه بیبیم نه بی و جووک جووک جووک به گویمدا بچیئنی؟. پیم بلنی: روناک دۆستی هه یه. روناک روناکه که ی جاران نییه و به ماچی تو، خوین ته وژم بو ده مولیوی ناهیننی. روناک چی دی به سیحری ده ستوپه نجه کانی تو نابووریتته وه. به ماچه کانت خا و نابیتته وه. تو له گویتی گادا نوستووی. ئیستا ده ست و په نجه ی پیاویکی تر ده یبووریتتته وه. نا نا، روناک په رییه. روناک به بوونی من ده ژی... نه ی خه ونه کانم هی چین؟ نازانم. نازانم چی خه ونه و چی راستییه. نازانم روناک، نه و مه ته له ی که پیم هه لئایا، کامه یانه."

دوای چاخواردنه وه که نه هه قه لی زانی تامی چیه نه روناک، مالی کاکه ره سوول ژووریکه گه رموگه ری تایبه تییان پیشان دان. روناک وه ژوور که وت و ده رگای له سه ر خوی داخست: چاوی رشتن، لیوی به ئاسته م سوور کردن. کراسیکی په مه یی ته نکی له بهر کرد و دۆشه که کانی به ده م یه که وه راخستن و قیت له سه ر یه کیکیان، به رانبه ر ده رگاکه دانیشست و چاوی تی بری. پاش تاوی، هه قه لی وه ژوور که وت: هه موو شتیکی ژووره که تاریک و بوور بوو چرا نه وتیه که و روناک نه بی. هه موو شتی مردبوو... هه موو جیهان له جیی خوی ویستابوو و مردبوو خوی و روناک نه بی. هه موو بوونه وه ریک به ره و کو تایی ده چوون ئامیزی روناک نه بی که تازه سه ره تای بوو. ئامیزیان پیکدا کرد...

"نا نا، روناک پاکژه. روناک به خه ون و خه یالی ئاجروباچری من لیل نابی. به لام نه م دلّه خورپه یه چیه و ده سه به ردارم نابی... یه ک سات مؤله تم نادا... تا دی زیاد ده کا؟. نه م ترسه چیه که ده لئی به ره و قه نارهم ده به ن؟. په یوه ندی به کیوه یه؟. بو زه نیم به لای شتی چاکدا ناروا؟. ئیستا ده چم جیی که ز به لاملیه وه ده بینم... روومه تی سوور هه لگه راوی ده بینم... ده چم و نه یینه کان بانگم ده که ن. یه ک مانگ له مه و بهر نه و خه ونه قوهره م دی و ئیدی گوهرام. سه روبن بووم. کرمی گومان که وته دلّمه وه: به کو لانه سه ره کییه که ی که ره کدا، به رووتوقووتی سه ره و خوار ده بووه وه. بو سه ره و ژوور نه ده بووه وه؟! پیاوی که ره ک، تازه له نویژی هه یینی ببوونه وه و که وتبوونه سه ر شه قامه که.

روناكيش به پرووتی، به دهم پیکه‌نین و خوبادانه‌وه، به ناویاندا رپی ده‌کرد. هم‌موویان ته‌ماشایان ده‌کرد... هم‌موویان زه‌که‌ریان گرت‌ه ده‌سته‌وه و بوی هاتن... ده‌یان زه‌که‌ری ره‌پ و نیوه‌ره‌پ و باکردویی پرووت بوی ده‌هاتن. شه‌قامی به‌ر مزگه‌وته‌که بووه لافاوی زه‌که‌ر و روناکی راده‌مائی. ناخ چ خه‌ونی بوو؟! نه‌و خه‌ونه ژیانی لی تیک دام. نه‌و خه‌ونه به‌ره‌و ناو حکوومه‌تم ده‌بات نه‌ک ره‌فتار و نه‌تواری سه‌لمانه کویر. نه‌و گومانه ده‌مکاته پوشکه‌ی سووکی ناو کوومه‌لگه. من ده‌زانم نه‌و خه‌ونه راستییه‌کی تیدایه. خه‌ونه‌که‌ی دواتریشم، ئیدی بوو به‌لگه‌ی ناپاکی روناک. به‌لی بوو به‌لگه. نه‌م خه‌ونه‌م هیند ناشکرا بوو ره‌نگیشی تیدا به‌دی ده‌کرا: کراسیکی موری خه‌وی زور ته‌نکی له به‌ردا بوو. مه‌مکی، ناوکی و زگی، پزویی ده‌رپیکه‌ی، هم‌موو دیار بوون. له درزی دهرگای دهره‌وه‌را ته‌ماشای کولانی ده‌کرد. ده‌تگوت راوچییه‌که و پاریزی گرتووه. خوی تاسولووس دابوو به‌لام ره‌نگی به‌ره‌نگی مندا‌لیک ده‌چوو گل‌بخوا. به‌ره‌نگی که‌سی ده‌چوو بریاری مه‌رگی به‌سه‌ردا درابی: زهرده... ته‌لخ... که‌تنکه‌ر! هر ته‌ماشای کرد. کوره‌گوربه‌گوره‌که‌ی کوپخاکه... ناوی چپی بوو؟ نازانم ناوی چپی بوو به‌لام ده‌زانم که‌نجیکی قوزی مووزمردی به‌ره‌لا بوو. چاوی مه‌یله‌و سه‌وز بوون. ره‌نگی سیماو چاوی، به‌هی دایکی ده‌چوو که‌چی بالای له باوکانه‌وه بو مابووه. که‌له‌گه‌ت بوو. له‌ویوه، به‌به‌رده‌م دهرگاکه‌ماندا ره‌ت بوو. روناکیش به‌په‌له دهرگای کرده‌وه و... دهرگاکه له خه‌ونه‌که‌شدا سه‌وز بوو. بانگی کرد. من ویستابووم و هه‌ردوو دیوی دهرگاکه‌م ده‌دی. روناک چ حسییی بو نه‌کردم. بانگی کرد... نیوه‌ی سینگه نیوه پرووته‌که‌ی له دهرگاوه پیشان دا و گوتی: سه‌عاتی کاره‌باکه‌مان تیک چووه، نازانی چاکی که‌ی؟ نه‌ویش شهرمی کرد. ملی خوار کرد. گوتم روناک من خوم ده‌زانم چاکی که‌م. گوپی پی نه‌دام. وه‌ک نه‌وه بوو هر له‌ویش نه‌بم. کوری کوپخا گوتی: ره‌نگه فیوزی سووتابی. روناک بزهی کرد و چاوی له چاوی بری. به‌پرووتی، هه‌ردوکیان به‌پرووتی چوونه ژووره‌وه. کتیبه‌کانی منیان راخست و له سه‌ریان پال که‌وتن. (شهره‌فنامه) یان کرده

سه‌رین. هیندهم زانی کۆری کوپخا گۆرا و کهوته سه‌ر چوارپهل. به‌رگنیکی جوانی ئاوریشمی، هه‌موو جه‌سته‌ی داپۆشی. کۆری کوپخا بوو به‌ کاوریکی خرتی به‌هیز و نیشه‌ به‌ر پوناکه‌وه که ئه‌ویش، که‌وتبووه سه‌ر چوارپهل و به‌ ناشرینترین شیوه‌ پاشه‌لی هه‌لبریبوو. به‌ دیار کاوره‌که و پوناکه‌وه، وه‌ک په‌ره‌سیلکه له بنمیچه‌که هه‌لنیشتبووم و ته‌ماشام ده‌کرد. توانای هاوارکردنم نه‌بوو. خه‌می گه‌وره، هه‌ر به‌ جه‌سته‌ی لاواز هه‌لده‌گیری و خه‌می منیش به‌ پیچه‌وانه‌ی جه‌سته‌مه‌وه، زۆر گران بوو. کاوره‌که ده‌میرقاند. دوو جارن له سه‌ر یه‌ک په‌ری. پوناک، قاقا پیده‌که‌نی و به‌ ده‌نگی بلن‌د هاواری ده‌کرد: دایگه‌وه به‌رخه‌که‌م! پاش که‌می، پوناک هه‌ستا و چه‌قۆیه‌کی تیژی هینا و کاوره‌که‌ی سه‌ربری. له‌ پیش هه‌موو جییه‌کیدا جه‌رگوناوه‌که‌ی به‌ کالی خوارد. منیش، هیندهم به‌خۆ زانی وام له‌ هه‌له‌ته‌کان. ده‌فریم... نه‌وی، هه‌روا بستێ له‌ زه‌ویه‌وه به‌رز بووم و به‌ کۆله‌ خه‌می قورسه‌وه ده‌فریم. ئه‌وه چ خه‌ونیکی زیندوو بوو؟! ده‌تگوت هه‌موو شتی وا به‌ به‌ر چاومه‌وه‌یه. ده‌زانم یه‌که‌م خه‌ونم، یه‌که‌م بریاری پوناکه‌ به‌ره‌و ناپاکی. دوهم خه‌ونم جییه‌جی کردنیه‌تی. ئاخ پوناک! پاکی و پیسی نه‌ریت نه‌بوونایه‌ ناپاکیتم قبول بوو. تۆ کرۆکی ژیانمی... تۆ هۆی هه‌موو هه‌نگاوێکی له‌ ژیاندا که‌چی ملی سه‌لمانه کوپر ده‌گرم. باشه‌ بۆ ده‌بی کۆری کوپخا به‌و شیوه‌یه‌ بیه‌ته‌ خه‌ونم؟ ئا، به‌ ناناگاییه‌وه، ده‌روونم به‌رتیل ده‌دا... که‌ بیرم له‌ گه‌رانه‌وه‌ کرده‌وه، خه‌ونی یه‌که‌م دی. که‌ مه‌یله‌ و بریاری گه‌رانه‌وه‌شم دا خه‌ونی دوهم دی. به‌رتیله‌ و ده‌روونم به‌ پیاوی حکومه‌تی ده‌دا. ده‌مه‌وی لیبورده‌نی تایبه‌تیم بۆ ده‌رچی. ئه‌و، تاکه‌ که‌سیکی گه‌ره‌که‌که‌ بوو که‌ به‌ ئاشکرا کاری بۆ حکومه‌ت ده‌کرد. ئه‌وه‌تا ده‌روونم، بی ئه‌وه‌ی بزانی خه‌بات و کوردایه‌تی و تیکۆشان وشه‌ره‌ف چین، به‌ هه‌موو نرخێ هه‌ولی مانه‌وه‌م ده‌دا... به‌ جه‌سته‌ و ئابرووی پوناکیش، وا نه‌بی، بۆ دوا‌ی ئه‌و خه‌ونه‌ش به‌ تۆپینی کۆری کوپخا، دلم، نه‌ک هه‌ر خۆش نه‌بوو، به‌لکو ته‌نگیش بوو؟! جا بریاری گه‌رانه‌وه‌م داوه‌؟ نه‌ء. جاری هه‌ر تا‌قمانه‌جووت و ته‌رووشکی بۆ ده‌که‌م و نازانم ده‌گه‌ریمه‌وه‌ یا چی ده‌که‌م".

به لای دهسته چه پدا لای دا، ئەو نامە یەیی که هەوایی سەردانی پوناکی پێ گەیان دەبوو، لە گیرفانی شەرواڵە کەیدا بوو. بە نووکی پەنجەیی تاوتویی دەکرد. تا لە ماله خانەخوێ نزیکتر دەبوو هەوێ لێدانی دلی زیاتر دەبوو... ترسی زیاتری لێ دەنیشت و پلەیی شلەژانی هەلەکشای.

زۆری نەبرد گەیشته بەر دەرگای ئەو مالهیی که پوناکی لێی میوان بوو. لە دەرگای دا، مندالیکی دە دوانزە ساڵە دەرگای کردەوێ. وەک ئەوێ هەر لە کۆرپەییەوێ پۆلی پیاوێتی بگێرێ، سەری بە لای راستدا لار کردەوێ و بە بزەییەکی شیرینەوێ لێی رامای: "فەرموو... فەرموو... یاخوا بەخێرێتی". ئەوجا بە دەنگی بلند و پیاوانە گوێتی: "دایە میوانمان هات".

- مائی کوێخا سمایلە؟

- بەلێ بەلێ، فەرموو.

هەقەلی بۆ ماوێهێکی کەم خەیاڵ بردیەوێ: "ئەمەریکاییەکان، بە جووتی دەمانچەوێ پیشوایی لە میوان دەکەن. وا پلەیی دواکەوتویی و پیشکەوتنیان دیارە. عارەب، ئاگر لە بەردەم رەشمالی خۆیاندا دەکەنەوێ تا میوان پوویان تی بکا بەلام که دەروا رێی پێ دەگرن و پووتی دەکەنەوێ. پلەیی پیشکەوتنی ئەوانیش دیارە. بۆ کوردیش ناشرینە لە ناوی میوان بپرسی... میوان عەزیزی خوایە و کەس لە ئاستیدا خاوەنمال نییە. رادەیی پیشکەوتنی کوردیش دیارە. یەکە یەکەمان لە ئاستی میواندا خاوەنمال نین و هەمووشمان لە ئاستی بیگانەدا خاوەن ولات نین". کەوتە تەک مندالیکە و بە ناو حەوشە بەردرێژکراوێ کەدا، بەرەو بنهەییوانیک رۆیشتن. هەقەلی وەرژوور کەوت. ماوێک سام گرتی. لاچەنەگەیی پوناکی پووشابوو و تازە قەتماغەییەکی تەنکی رەشی گرتبوو: ئەوێ پوناکی نەبوو! ئەوێ خەلقەندەییەکی ترسەینەر، دەعبایەکی گۆشتخۆر و کەتنکەریکی ئیسکفۆرس بوو. گۆل بوو بەلام وەرێبوو، ژن بوو بەلام داتەپییبوو، کەرتیکی جەستەیی خۆی بوو بەلام لێی ببۆوێ و کرم لێی دابوو و رزیبوو. بزەیی پوناکی بزەکانی بەرێ نەبوو، نەینییەکانی پیشاکە لە چاویدا هاواریان بۆ دەکرد، رەویان کردبوو... نا... ببوون بە هەوایی شارندنەوێ

نهینی تر. چاوه‌کانی سه‌نگه‌ری دوژمن بوون و سه‌دان لووله چهک له ناویانه‌وه پروویان له سینگی ئەم کردبوو.

دهستی بۆ دریژ کرد و له بری سه‌ری په‌نجه‌کانی که جاران به شه‌رمییکی واوه دمخزانه ناوله‌پیوه، هه‌زاران جار جوانی و پله‌ی ژنایه‌تی پی زیاد ده‌بوو، هه‌موو له‌پی، په‌نجه‌کانی ئەمیان گرتە خو. بزه‌که‌ی بزه‌ی مردوو بوو. ده‌نگی، هاوار و دادی ویزدانی تیدا بوو نه‌ک په‌رۆش و خورپه. ده‌ستوپه‌نجه‌ی، که جاران کاره‌بایان به جه‌سته‌یدا ده‌گه‌راند، کوته‌ داریکی بی گیان بوون. هه‌قه‌لی، ئەم جارەش، ساتیکی کورت، که‌وته جیهانی‌که‌وه که گیانه‌وه‌ری تیدا نه‌بی به‌لام به هه‌ستیکی تره‌وه: "پوناک خو‌ی دۆراندووہ!... پوناک خو‌ی دۆراندووہ!... خو‌ی دۆراندووہ!..."

له مائی کو‌یخا سمایلیش وه‌ک مائی کاکه ره‌سوول، ژووری تایبه‌تیان بۆ ته‌رخان کرا: ژووریکی فه‌راح و پوناک و پاک، ئەوه‌ی تیدا بوو خاوین و گه‌ش بوو پوناک نه‌بی که بۆر و تاریک و بیگیان و ئیسکقورس بوو و له ژیر باریکی هیند گراندانقه‌ی ده‌هات له توانای خو‌ی به‌دەر بوو. خو‌ی به نامیزیدا کرد: جه‌سته‌ی کوته‌ره‌داریکی ساردوسری بی هه‌ست و بی گیان و بی خوین بوو... "کوا پوناک؟، کوا جو‌ش و خرۆشی جارانی پوناک؟، کوا خورپه و هه‌ناسه سواربوونی پوناک؟، کوا ده‌نگی وه‌ک هه‌نسکی؟، کوا هه‌ق... کوا داد... کوا په‌وايه‌تی؟".

- هه‌قه‌لی بۆ وای؟، کوا جو‌ش و ...

- نازانم، ئەی تو بۆ وای؟،

- ... دل‌م ته‌نگه ...

- کو‌یخا چۆنه؟،

...

- بۆ وه‌لامم ناده‌يته‌وه؟، هه‌قه‌لی به دەم دانیشتنه‌وه ئەو پرسیاره‌ی کرد.

- وه‌لامی چیت بده‌مه‌وه؟، که‌سی ترت نه‌دیته‌وه پرسیاریم لی بکه‌ی؟، ئەی بۆ

هه‌والی دایکت، باوکت، خو‌یشک و برایه‌لت ناپرسی؟، کو‌یخا!!...

- لاجه نه گهت بۆ زامدار بووه؟.

...

- وه لامم بدهوه.

- رنيومه... روناك ئه وهى گوت و رپك له بهردهميدا دانىشت.

- بۆ؟!...

روناك دهستى خستنه سهر چۆكى ههقهلى و گوتى: - له بهر ئه وهى هه موويان رهوانهى بيابانهكان كران. مالى باوكت ده ليم.

"درو دهكا. روناك ئه و بابه ته ژنه نيهه شين بگيرى و له خوى بدا. كهزى لى گيراوه... دۆسته كهى گهستويهتى. زۆرى ماچ كردوه و روشاندويهتى."

ههقهلى هه ناسهى سوار بوو، رهنگى په رى بوو. ئه م پرسياره، به ناو هه ناسهى بچر بچريدا دهر په رى و دهستى روناكى له سهر چۆكى خوى لادا:
- ئه دى... چۆن... تۆيان نه گرت؟!.

ههقهلى ئه و پرسيارهى به سه رساميه كه وه ئا راسته كرد كه بيه وئ ئه و يش بگرن و گرتنه كهى، خوى له خويدا مه به ستى بى بۆ تيبكو شى.
- خاتوون خان لى نه گه را.

هاقهلى، بى ئه وهى هيچ بللى، به هه زاران نيشانهى پرسياره وه سه رنجى دا:
"خاتوون خان خه لك بهر ده دا. ده ستى ده روا. ناگيرى. خوى ليكه وتوه و..."
- به لىنى داوه مالى باوكيشت بهر دا...

"به لى به لى خه لك بهر ده دا!. ئه ي چۆن!. ئاخىر كوره كهى له ناو حكومه تدا ده سه لاتداره!..."

- به پينجسه د دينار به ريان ده دا...

"به پينجسه د به گرتى داون... به پينج سه د به ريان ده دا... پينجسه ديش له مشت ه ريه كانى روناك ده ستينى... سه د دو سه دى بۆ سه لما نه كويزى قاره مان ده نيرى... ئه و يش يه ك دوانىك به كوشت ده دا... ئيدى (خ خ) يه نه كه مه. ئه م (خ خ) يه بۆ من بوو به چ ده رد و زوخاويك؟!."

ههقهلى شانى دادا بووه و له گۆره وييه كانى خوى رامابوو. خه يال، به ره و

دواوهی گپرایه وه، به ره و سه رده می هه رزه کاری:

له ته مه نی پانزه شانزه سالیدا بوو، له گه ل سه لماندا، هاو پوولی قوتابخانه بوون. به مه به سستی نه وهی کتیبی لی وه رگری له ده رگای دا. (خ خ) ده رگای کرده وه، سینگ و مه مکی نیوه پروت بوون و قژه سوورخنه که ی، وه ک گر به سه ر سینگیدا داده باری. به بزه یه که وه که هه رگیز له سه ر لیوی که سی نه دیبوو، پی و ه ژور که وتنی دا:

- فهرموو فهرموو کوره قوزه که ی گه ره ک. سه لمان وا له ژوره وه یه.

له گه ل سه لماندا که وتنه سو عبه تکردن. دواپی ده سستی یه کتریان ده گوشه تا بزنان کامیان هاوار ده کا. له پر، (خ خ) پرووی له سه لمان کرد و داوا یه کی لی کرد. ناردی بو نه وسه ری گه ره ک... بو چی نارد؟. سه لمان، به غه زه بیکی واوه سهیری هه قه لی کرد و روپی، سامی لی ده کرا. (خ خ) پی گوت:

- خه مت نه بی تا دیه وه هه قه لی لیره ده می نی. دواپی زرمه زلی و نیره که ربازی خو تان بکن.

نه و رویش و هه قه لی به ته نی له گه ل (خ خ) دا مایه وه. ماله که له راده به ده ر پاک و ریکو پی ک بوو به لام وه ک گورستانیش بیده نگ بوو. بیده نگ هه ناسه ی سوار کرد و ترسی لی بار کرد... پاکیی ماله که که ته نها یه ک ژور بوو، لی بوو به ناگر و ده یسووتاند. له شتیکی نادیار ده ترسا. لی هاته پیشی:

- ده ی کوره قوزه که ی گه ره ک!، و مره ده ستم بگوشه بزانه به هاوارم ناخه ی؟. هه قه لی تازه خه تی دا بوو. شانازی به توکه بهر و گهنده مووی ریش و سمیلیه وه ده کرد. کچان سه پریان ده کرد به لام ترس و شه رمی لی دهنیشتن و ملی مات ده کرد...

- ده ی ده ستم بگوشه ...

ده ست و مه چه که خرپنه که ی لی هی نایه پیشی. مله گوشتنه سپیه که ی له ناستی چاوی نه م بوو... هه موو جه سته ی نه رموشل دیار بوو. هه ناسه ی بو نی بنیشته تاله ی لی ده هات و تی که لاوی بو نی میخه ک ده بو و ده یوروزاند و ده ی تو قاند. هه قه لی، لیوی که وتنه له رزین... به ترس و شه رمه وه ده سستی برد و

دهستی نایه ناو دهستی و گوشی، وهک تهوقه کردنه کهی ئەمرۆی پروناک
 دهستی گوشی، دەمی وهک په لاس وشک بوو، دلی به شیوهیه کی سهیر کهوته
 لیدان، کهم... هەر وا به عاسته م دهستی گوشی، کهچی ئەو، به جوړی
 زیرکاندی دهتگوت دهستی شکا، باسکه کهی تری له مل ئالاند و به سینگی
 خۆیه وهی نووساند، دلی وا به تهوژم و خیرا لیلی دەدا دهرترسا کهرتکه رت بی...
 چهنه کهی کهوته نیوان ههر دوو مه مکی توند و نهرم و کهمی گه وره و کهمی
 گهرمیه وه، بوئیکی خوش که به بوئی شه بوو دهچوو، تیکه لاوی بوئی میخهک و
 بنیشته تاله ده بوو، له گه ل هه ناسه سواره کهیدا خوی کرد به سییه کانیدا
 کهچی لیلی ببوو به بوئی مهرگ، وهیده زانی باسکی، که له ملی ئالابوو په تی
 سیدارهیه، گه لی جار باسی ئاخوزه مانی بو کرابوو... وهیزانی ئاخوزه مان
 هه ستاوه، دەمی هه قه لی نایه ناو دەمی خوی و مژی... هه ناسه ی برا، ئەو
 ده مولیوه ی که هه میسه جوان و سووریکی کالی خواکرد و به بزه بوون، له
 هه قه لی بوون به دوو سه رینی چلکن و ریی هه ناسه یان لی بری، پیی وا بوو
 جیی هه موو جهسته ی له ناو زاری (خ خ) دا ده بیته وه و هه ر ئیستا ده یکاته
 یهک پاروو و قووتی دەدا، نهیده زانی نیر و می چون یه کتر ماچ ده کهن،
 دهترسا، زور دهرترسا روحی دهرچی، گوتی:

- هه قه لی تاکی نه کهین؟! -

خوی له دهستی راپسکاند و تا تینی تیدا بوو قووچاندی، هه ر به راکردن
 رایکرد، دهرترسا ئەو ژنه زورگیی بکا و تا قه یامهت خه لک باسی بکه ن و
 ده هو لی بو لی بدهن... دهتگوت کچیکه و هه ره شه له په رده ی کچیینی ده کری،
 که یشته بهر دهرگای دهری، له دوایه وه لیلی قیزاند:

- هه قه لی!... هه قه لی!...

دهتگوت قیزه کهی په تیکه و له لاقی ئالا، له جیی خویدا، بی ئەوه ی ئاور
 بداته وه، رهق راولیستا، گوتی: یهک قسه بکهی به خه لک ده لیم هه قه لی ویستی
 زورگیم بکا... قسه نه کهی وا پیت ده لیم ها!، برۆ هه یتری به و جاریکی دی
 به مناوه دا نهیه ی هه تیوی ترسنوکی حیزی قووندهری خویری...

تا توانی قوچاندی... هه ترهشی چووبوو...

هه قهلی، هه ناسه یه کی هه لکیشا و به کاوه خۆ پروانییه روناک:

- ئەدی کورەکهی کوێخا خەریکی چییه؟ ئەمنه؟ هه قهلی ئەوهی پرسى و به خۆی وه لامه کهی دهزانی.

- کوژرا، دهیانگوت له بنهوه په یوهندی به ئیوهوه... به سهلمانهوه بووه. دهلین عومه رهگورگه کوشتوو یه تی. کهس نازانی چۆنه.

عومه رهگورگه، به تهنها حوکمی ناوچه یه کی دهکرد. کهس نهیده زانی جیی کوئییه و له کوئی دهخهوی و چی دمخوا. به خۆ و به تفهنگیکه وه هه ر جاره و له جییه ک ده رده کهوت. نه خوینده وار، نه ژنه و، مله ور، نازا. چوار پینج پیناسه ی له بهر کدا بوون: پیناسه ی جاشایه تی، هی ئەمن، هی موخابه رات، قاقه زی کاکی گه وره و کا که گه وره کانی تر و یه کیکی سهلمانی ش. دههات و دهچوو. له هه ر گوندیکدا کیشه و هه را هه بوایه، ئەو، خاو من کیشه و دوو سی شایه دی ده بردنه کن مه لا: "مامۆستا شه رعیان بکه!". ئەوهی له شه رعی مه لا لابدا یه ک فیشه ک به ته وقی سه ریه وه ده نیتم. خوام له و خوا یه لئی لا ده دن". عومه رهگورگه کیشه ی له ناوچه که دا بری. به ره و سه ره وه بانگیان کرد و پینان گوت: "نابی کاری سه ربه خۆ بکه ی. ئیمه یاسامان هه یه". ئەو کیشه نه ی که ئەو به پیتی شه رع چاره سه ری کردن، له سایه ی یاسادا سه ریان هه لدا یه وه. بر بر زه لام کوژران و بر بر زه لام بو تۆله سه ندنه وه چه کیان هه لگرت و چوونه ریزی حیزبه دژ به یه که کانه وه. عومه رهگورگه دوو سی رۆژ بوو کوژرا بوو... له راستیدا تیرباران کرا بوو... له باره گا، حوکمی مه رگی به سه ردا درا: پیاوی موخابه رات ده رچوا!

- کهنگی کوری کوێخا کوژرا؟

- پینج شهش رۆژیک ده بی.

"ئاشکرایه بو عومه رهگورگه تیرباران کرا... ئەو به تهنها... به تا قی تهنها پیشی به له شکریک دهگرت. به تا قی تهنها به رهنگاری سه د جاش ده بووه وه و لئی ده کوشتن. که عه قلیشی نه یبریا ریک ده چووه وه ناو حکومهت. له وئی، له

گول کالتري پي نه ده گوترا... که دليشی دهشکا، ده گه رايه وه شاخ و هه موو کهس دهست له سهر سينگ بوي دهويستان. حکومت له سهر پياوي خوي نه يکوشت... نه مانه ي شاخ له سهر پياوي حکومت تير بارانيان کرد... نه مه چه ندي به چنده؟ نه دي کوري کويخا که چي بوو؟!..."

- له کوي؟!... له...

- بو وا گوراوي؟!، چت له کوري کويخا داوه؟!.

داما: "بو گوراوم؟ که رتيکی هه ناوم کرمي بووه. که رتيکی دلم رزيوه روناک گيان، نه وه ي به په رستگه م دهمزانی به نديخانه دهر چوو... نه وه ي به نه وينم دهزانی گروگالی نه فامیک بوو... دوزمن چيه؟، دوزمن نه وه يه تاقيبي خوينت بکا... شهرهفت پيشيل بکا... ليت نه گه ريئ ناسووده بيت... گول و شتلي خوشه ويستي ناو سينگت بخاته ژير پيوه... هه ول بدا گرکانی رق له دلتدا به رپا بکا و جيی نه وينی پي پر کاته وه... به رانبهر که سانیک به رپای بکا که خوي رقی ليتانه، به رانبهر نه وانهی که وهک تو نه وينی دليان خراوته ژير پي، نه وانیش که رتي له دليان رزيوه... نه وانیش په رستگه يان لي بوته به نديخانه... دوزمن له هه موو لاه، له ناو پيخه فيشه وه له بو سه دايه... له چاوي تو شه وه له بو سه دايه و دميه وي بمپيکی، نه ي تو روناک؟... ده بي... نا نا..."

- من... من نه گوراوم... ده ورودوکانی خوا گوراوه. با... گوراوم... پشته مليان گرتم و هاويشتيانمه ناو خمخانه وه و رهنگ کرام.

روناک دايه پر مه ي گريان، خوي پيوه نووساند، وهک نه وه ي تهر می هه قه لی له ناميز گرتي نهک خودی (هه قه لی) ي زرپ و زيندوو، که وته لاواندنه وه.

دهستی به سهر دا هينا، ههستی کرد خهلقه نده يه کی به هيز له ناو سينگيدا، کتوپر له خه و رابوو، نه و خهلقه نده يه ده يويست بيته دهر ي و روناک له ناميز بگري و تير ليوي بمزي و چاوه ته رهکانی بليسيته وه. به لام هه قه لی ريی نه دا و به خوشی نه يدهزانی چون پيشی پي گرت، به چپه له گه ليدا که وته قسان:

"يامنیش له گه لتدا ده گه ريمه وه يا تو مه گه ريوه و ده چينه دهر مه وي ولات..."

گريانی روناک، وهک نه وه ي کاره با بي و له سويچه وه کوزا بيتنه وه، کوزا يه وه.

چاوه تهره مڪانى تى برين و بى نه وهى ليوى ليک بترازينى هزار پرسىارى
ناراسته كرد. هه قهلى له بهر چاوى بچووك بوه وه. بچووك... بچووك...
- بو سه رسام بووى؟ هه قهلى نه و پرسىاره ي به دهنگيكي گر ناراسته كرد.
نه و جا به نه رمى كه وته دووان:

- چ جيا وازييه ك نييه. ئيره ش دهن گايه كى نه وييه. هه موو كه س نه وه دهرانى
خه لكه ساكاره كه نه بى كه شهيداي نازايه تين و به كوشت دهرين و خو به
كوشت دهن. نه مهى كه هه يه پيدا ويستيه كه بو... بو حكومهت. نه مانه له
مهيداندا بن و به هيز بن، بو... حكومهت، له وه چاكتره خه لكانى دى، به
ويستى خو پرسك به ره وئاسوى خو پرسكى خو يان مل بنين. نه مانه
مه ترسيشيان هه بى، به ئيشار هتى يه ك په نجه يه كتر قووت دهن. نه بوونى
نه مانه مه ترسييه... بو خودى حكومهت. حكومهت حسيبى بو نه وه كردوه.
- نابى. خه لك چت پى ده لىن؟ كورى خه لك له ناو شاره مكاندا چالاكى ده كهن
و ده كوژرين... له دار دهرين... له دار و ديوار دهنوسن.

- چى دهنوسن؟

- دهنوسن: بژى كاكي گه وره. دهنوسن نازادى بو كوردستان... دهنوسن
برمى فاشى. له ديوارى دهره وهى مزگه وتى گه ره ك نووسيبويان: بژى كاكي
گه وره. هه موو نه وان هى له نوپژى جه ماعت بوون ديتيان. هه موو عالم ديتيان
نه و جا هاتن كوژانديانه وه. خه لكى گه شابوونه وه.

- خه لك چيان دى؟

- (بژى كاكي گه وره) يان دى.

- نهى نازادى بو كوردستان؟ كه س ديتى؟

- يه ك دوويه ك ديبويان و به په له كوژانديانه وه.

- چاوت لىيه؟ خو يان مه به ستiane (بژى كاكي گه وره) ببيندرى. دوور نييه
خه لكيشيان له سه رى هه لواسيبى.

- دووان. جووتى برا. هر له و جييه، به لاي نووسينه كه وه تيرباران كران...

- بو نه وهى كاكي گه وره لاي خه لك (پيروژ) بى و خه لكى پترى دوا كه ون.

- سەر لەم قومارە دەرناکەم.

- ئاخر تۆ نە قومارچیت نە تەماشای ناوچەوانی قومارچیت کردوو. تۆ لەو بابەتەى بنووسى (ئازادى بۆ کوردستان) بۆیە بە بى دەسلەتاتى دەمىنى. منیش ھەر وا. ئەوھى ھەستى وابى، سەر لەو قومارە دەرناکا.

...

- پیت ناخۆشە لەگەڵتدا بێمەوہ؟

- زۆرم پى نەنگە.

- دەى تۆ وەرە. وەرە با پیکەوہ بچینە جیھەک کە قوماربازی لى نەبى. ھىچ نەبى ئەو بابەتە قوماربازەى لى نەبن کە دەسمایەیان خوینە. من رازى نابم قومار بە خوینم بکرى. بۆ بىر ناکەیتەوہ؟. سەلمانەکویر لێرە سەرکردەى و دایکى لەوئ دەستى دەروا و خەلک بەر دەدا... دیارە دە کەس بە گرت نەدا یەک کەسى پى بەر نادرى.

- دەلێن لە سەلمان دەترسین بۆیە بەگوێى دایکى دەکەن.

- ئەى ئاخرمان شەر بى. ھەقەلى ئەوھى بە کاوہ خو گوت. سەرى خوار کردوہ و بى ئەوھى ھىچ ببینى لە بەردەمى خوئ راما: "دەلێنى قەت کەسوکارم نەگیراون. ئەوھى خەم بى بە دلما نایەت. لە جەنگ و مەترسى و تەنگانەدا لایەنى ئازەلایەتى مرو چۆن سەر دەکا!. کامە ئازەل خەمى دایک و باوک دەخوا تا مرو بیخوا. دایک و باوک ئەرکى ئازەلێى خوئیان بەجى دەگەینن و دوایى وەک مامر دەبیرینن و مندالیش کە پیکەیشت دوای ژيانى خوئ دەکەوئ. وا نەبى و ژيانى خوئ لە مەترسیدا نەبى، چۆن ئەو باوکە کلۆلەم، ئەو دایکە بەسۆزەم، ئەو برا و خوشکە بیتاوانانەم بە بىردا نایەن؟. چۆن لەو بیابانانەدا ھەلدەکەن؟. من چىم پى دەکرى بۆیان بکەم؟. ھەر خو بەدەستەوہدان؟. من ئەو رۆژە خوئ بە دەستەوہ دا کە ھاتمە شاخ. بگەریمەوہ بەر دەبن؟. نازانم. نازانم ھاوکیشەى ئەمرو کىھەیان دەخوای. بەربوونیان یا بەرنەبوونیان. نەخیر مەسەلە من نىم. مەسەلە لەوہ قوولتر و ئالۆزترە. باوکى رەشەرەش، قیت قیت دەسووریتەوہ کەچى رەشە دەردىک بە حکومەت دەدا نەبیتەوہ. دە

ئىوارەى پىوۋ نەمابوو و پتر بە روخسارى ساوا دەچوو، خەيال بەرەو دواوۋەى
 بىردەوۋە: "يەكەم شەوۋى زەماوۋەندىيان، تا بەرەبەيان بە زاوا نەبوو. دوو زەلامى
 بەخۆ، لە خزمەكانى خۆى، لە سەربانەكە وىستا بوون و چاوەروانى مزگىنى
 بەزاوابوونى ئەم بوون. ئەمىش كە باسكى روناكى لە مل دەئالا ھەستى دەكرد
 پەتى قەنارەيە و پىي دەخنىكى. كە زۆرى لەخۆ دەكرد و لىوۋى بۆ لىوۋى روناك
 دەبرد و بەرى دەكەوت ھەناسەى سوار دەبوو و قىزى لى دەبووۋە. بزەكانى
 روناك، دەبوونە ھۆى خۆسووكردنى... كە خۆى بەبى بەرگى بە دەستەوۋە
 دەدا و مەيلى خۆى پىشان دەدا لە بەرچاوى دەبووۋە سۆزانىھكى وا كە
 ھەمىشە ئەوۋە پىشەى بووبى. ھەقەلى ھۆيەكانى دەزانين و وىژدانى نازارى
 دەدا بەلام چ چارەسەرىكى پى نەدەكرا. پىاوۋەتى و نىرايەتى لە جەستەيدا
 نەمابوون. ئامىرى نىرايەتى ببوو بە پەتكىكى شلەقاوى دەست پىرەژنان.
 بەرەبەيان، چاوى چوۋە خەو. لە پىر ۋەك ئەوۋەى دەستىكى غەيبى بۆ كارىكى
 پىويست و پىرۆز و مئاگاي بىنى، پاپەرى و روناكى راپىچ كرد... لىبووۋەوۋە و ئەو
 كىوۋە سەختەى برى كە لىي تۆقى بوو. روناك ھاستايە سەر چنچكان و
 تەماشايەكى بنى خۆى كرد. پەرۆ سپىيەكە لە بنى رانەخرابوو. پەرۆ لەكوۋى
 كەوتبوو و خوۋين لەكوۋى تكا بوو! گرىا... ۋەك ئەوۋەى شتىكى بەھادارى لە
 نرخاننەھاتوۋى لە دەست چووبى، بە كوۋ گرىا. ھەقەلى دلى داىەوۋە: چما
 پىت وايە پەرۆكە دەكەينە بەيداغ و لە سەربانەكە دەشەكىتەوۋە؟".

ھەقەلى، دەسبەردارى كارەساتى يادگار بوو. بە كاۋەخۆ، باسكى لە ژىر
 سەرى روناك دەرھىنا و پشتى تى كرد. بىرى لە چارەنووسى خۆى و روناك
 دەكردەوۋە: "بۆ كوۋى بچم؟، چى بكەم؟، خۆ ھەرچى بكەم روناك بى دەمەتەقى
 لە گەلمدايە. بگەرئىمەوۋە بەردەستى ھەمان ئەو دامودەزگايەى كە جارى بە
 شكستخوراۋى رووم تى كرد؟. چما لەوۋى (خ خ) كە بەرى نىشانەى
 سۆزانىتى بوو و ئىستا كراوۋەتە نىشانە و كورتكراوۋەى (خەباتى خويناۋى) لى
 دەگەرى؟. چما لىرە بى يا لەوۋى، سەلمان تۆلەى دەسگوشىنەكە ناكاتەوۋە؟!
 دەبى سەلمان بە بىتاوانىم بزانى؟، بەرەو ھەندەران سەر ھەلگرم؟، ئەوانەى كە

پروویان له ههندهران کرد تهواویان کرد! له سهر بهرزکردنهوهی ئالای کوردستان به شهر دین... له سهر دراندنی عهلهمی عیراق له یهکتر لالووتن. له کوپوونهواندا، له گهل یهکدا به شهر دین... شان به شانی ئهوروپاییهکان و به دلی ئهوان دژایهتی خودی خویمان دهکن و دهبنه پارسهنگی راست دژی چهپ یا به پیچهوانهوه... خهبات بو یه کبوونی ولاته عارهبهکان و پرزگارکردنی فهلهستین دهکن. دهلیی خویمان کیشهیان هر له بنی نییه! ئهه دهلی کامپی وارشو چاکه و ئهه دهلی کامپی ناتو چاکه... ئهویش پهنگدانهوهی ئیرهیه... ئهوهش گهراي ئیرهیه و لهوی خراوه. جهباره دانزیرین که لیره نازی به سهر زهویدا دهکرد، لهوی پیرهژنی پهککهوته پاک دهکاتهوه و پیسایان دهشوا... سهگهوانی دهکا. دکتور حهسهن، ئهوهشی چنگ ناکهوی. بهه پله و پایه و شهاده و تهمنهوه، له رای خوا دهژی. ههندهرانی چی؟!".

ههقهلی خهوی لی نهدهکوت. هر ئهمدیو ئهودیوی دهکرد و خهیالی له شهقهی بالی دهدا. خهیالی به سهر (خ خ) وه نیشتهوه:

"(خ خ) تا گوشتی دهخورا حهشری کرد. که تهمنیش دهستی له بنی ههمانهوه پی دهرهینا، بوو به قهویده... بوو به قیاده... بوو به ههموو شت. پیش ئهوهی به تهواوی لیکهوی، به ئارایشکردنی ژنان دهستی پی کرد. بووکی بو کوری جهماله که رازاندبووه، بو بهیانی گوتبووی: وام تاسولووس دابوو، زاوای زهرمان دوانزه که رت پهری! ئهه بووکهش که ئهه تاسولووسی دهدا وهک خوی دهردهچوو. پوناکیش، ئهه به ناخیری بو منی ئارایش کرد. ئیستا، ئهه دهتوانی بمزینی، بمزینی، له چالم نی. ئهه لیره و لهوی دهستی دهروا! دهستی دهگاته تارانیش... زوری نهماوه دهستی به سهر ههموو دنیاا برهوا... کلکی له ههموو دنیاا توژ دهکا. ئهوهی (خ خ) به خهباتی خویناوی نهخوینیتتهوه، دهبی نهمینی. من به خهباتی خویناوی ناخوینمهوه. ههموو ساکارهکان به خهباتی خویناوی دهخویننهوه. ئهه مالانهی که (خ خ) به دیوارهکانیانهوه دهنوسرا، ئیستا به خهباتی خویناوی دهخویننهوه و کوری خوینانی بو به کوشت دهن. جارن، هر ئهه مالانه به خاتون خان

دهيانخويندهوه. چند زياترى له سهر هه لواسرى زياتر دهبيته خهباتى خويناوى و چاكتر رهگى گولى دادهكوتى. بو نهوهى به مهترسييهكى گوره له قهلهم بدرى زورى بو بهكوشت دهرى. له سهردهمى مندالى مندا، (خ خ) خاتون خانى سوزانى بوو. ئيستا خهباتى خويناوييه... نهوهى ئيستا مندا و ههرزهكاره، له سايهى (خهباتى خويناوى) دا پهروهده دهبي... كهلهه سهريشى هه لگري، به خاتون خانى تيناگا... با ههر تى نهگا!

به رهو روناك خوى وهرچهرخاند. تاويكى دى له دهموليو و پيلوى چاوى رامان: "نا نا... نهگه ريهك پهري ههبي نهمهيه. نهگه ريهك پاكر ههبي ههر نهمهيه..." نهو، بيري له پاكرى روناك دهكردهوه و جيبرينهكهى چهنهگهى روناكيش مشتكهكولهى به ههلهداچوونى به دهميدا دها و دهخسته نيوان دوو بهرداشهوه... بهرداشى خوشهويستى و گومان، دهيانهارى.

(۱۴)

سهلمان به دولهكهدا هه لدهگهرا. دوو چهكدارى زيت و ورياي له پيشهوه دهرؤيشتن و سيانى لهو بابهتەشى به دواوه بوون كه بهردهوام تهماشاي دهوروبهريان دهكرد. گابهردىكى گورهى به قهدەر خانوويهكى دوو نهومي، به لاي دهستهراستى رپيهكهوه بوو. دوو گوږ، به تهنيشتى يهكهوه، له پهناى بهردهكهدا بوون... يهكيان به گوږى نهاسراو و بى كهس دهچوو و نهوى تريان گورهتر و ريكوپيكتر بوو و كيلهكەشى نزيكهى مهترى بلند بوو.

سهلمان ناوړيكي دواوهى دايهوه و به كاوهخو، يهكى له چهكدارهكانى بانگ كرد: "دوايى، به شهو وهرن نهو كيلانه لابهرن... بيانشكينن. به لام وريا بن كهس پيتان نهزانى". چهكدارهكەش به هه مان چپه (بهلى به چاوان) يكي بو كرد. سهلمان كهمى داما و له سهرى رويى: "دوايى له سهر كيله روخواوهكان، نهو مچه سميلزله سزا بدن... رهنگه نهو دهستى تيدا بى..." چهكدارهكه، به

بزهیه کی دلسۆزانه وه، (به لای به چاوان) یکی تری بو کرد.

دوای گابهردی دیار گۆرهکان، دهوری سه د مهتری هه به لای دهسته راستی
رپیه که وه، کهرته شاخیک بوو که هیندهی بینایه کی سی و چوار نهۆم بهرز
بوو و ناوه راستی، ریزه ئه شکه وتی بوو که به ریزه دوکانی قهیسهری دهچوو.
به لای دهسته چهپی رپیه که شدا هه لدریکی تووش بوو تا دهگه یشته چه میکی
به خور که جاروبار له نیوان دار و درمخته چره کانه وه ده رده که وت.

که له پیچی دوای شاخه نهۆم نهۆمه که رهت بوون، جووته چاودیری
پیشه وه، به گورجی و به جوړی پئیان هه لگرت وه که ئه وهی شتیکی گرینگیان
دیبی. به رهو پیشتر ته کانیاں دا: زه لامیک که به تۆپه له شره و پره دهچوو، له
قهراغ رپیه که دا، له سه ر تاشه به ردی دانیشتبوو، به کاوه خو جگهره ی
دهکیشا... دیار بوو خه یالی ئاویزانی دیمه نی به هاری رازاوه و خوره ی ئاوی
چه مه که ببوو. ته مه نی، خوی له شیست سا ل ده دا.
- خاله پیناسه که ت! -

کابرا پیکه نی. خرینه بره ی لای راستی نه بی، ددان له ده میدا نه ما بوو. به
دهنگیکی لرخن و که می باوه ر به خو بووه وه گو تی: باو که که م، بویم دل به ئیوه
خوشه پیناسه تان لیم نه وی. که ی خوا کردی و ئیوه پیناسه تان بو خه لک ده ر
کرد، به شانازییه وه به ناوچه وانمیدا هه لده واسم و ده یکه مه پۆله. ده لیم نه مه
ئی خو مانه... ده لیم هی کورد خو یه تی. خو ئیستا پیشم بی هی حکومه تم پییه.
سه لمان گه یشته ئاستی و بی ئه وهی ته ماشای بکا، به لایدا رهت بوو. دوای
دوو سی هه نگاو، سه لمان به کوره کانی پشته وهی گو ت: "تی هه لده ن!"

یه کتکیان چاوی به ده وره برده ده گپرا، دو انیشیان که وتنه ویزه ی.

- سه گبابی جاسووس! بو له بهر کاک سه لمان هه لناسیت!؟ -

- کورد که ی پیاوی وا بیحورمه تی تیدا یه!؟ -

- بیخو دهرت بی! ئه و جا به و پیرییه ی عاقل ده بی و له بهر خه لک هه لده سی.
دهنگه لرخنه که ی، ئه وه نده ی دی لرخن بوو. کلا و و جامانه که ی له و گۆره
که وتبوون. رهنگی سپی هه لگه را و له عه ژمه تدا ده له رزی: "ئیوه مه گه ر نه م

کیرم پزگار کهن ئەم کیره!... ئیوه پزگاری دهکهن؟! من بو لای سهلمانه
 قهحه دایک دهچووم کهچی پیاوی خۆی لیم دهن! کیرم پزگار دهکهن
 کیرم!... ههئ نغرو بن!... ههئ ئاشبهتالی لی بکهن!... ههئ کونکون کرین!
 سهلمان دهنگی ناسییه وه. ئەوه مامه عومهری دراوسییان بوو. ئەو مامه
 عومهره بوو که نانی دهمی ژن و مندالی خۆی دهگرته وه و ههفتهی جارێ
 دهیخسته مشتێ (خ خ) وه: "هه میسه له کاتژمیری دوازدهدا دههات. به نووکی
 یهک پهنجه له دهرگای دهدا. دوو جار، دایم دوو جار له دهرگای دهدا. یه کهم
 جار لپی دهدا و تا پینجی دهژمارد. ئەوجا دوه مجار لپی دهدا. پرسپاری
 سهعاتی نه دهکرد. دهیزانی باوکم له ماله وه نییه. به بی کرکه خۆی دمخرانده
 ناو پیخه فه که یه وه. زۆری پی دهچوو تا لیده بووه وه: دووم کرتھی پزویی
 دهپی... خسهی پاره... شلپهی ماچیکی سوپاسگوزاری... و دهرویشته..."
 - بیکوژن!... شتیکی بو بدۆزنه وه و بیتۆپین!

"تیهه لدان، له سهه نه وهی له بهرم هه لئه ستا و کوشتنیش له سهه (خ خ).
 ئەگه هه موو دۆسته کانی (خ خ) بکوژم ده بی پیاو له ولاتدا نه هیلم. تۆله له
 کی بسینمه وه؟ تۆلهی چی بسینمه وه؟ به هه زحال، کوشتنی ئەم کابرایه
 زهره ری نییه. نا... قازانجیسی هه یه: پیاوی حکومهت بوو و هاتبوو بمکوژی.
 پیاویکی حکومه تمان کوشته... ئەمه چاکه. حکومهت ده یه وی من بکوژی...
 ئەمه چاکه. گرییه کی دهروونم ده کریتته. ئەمه ش خراب نییه. ئەم کورانه ش
 چاکی ئارایش ده کهن: به و خودایه هیشتا چاره ی نه دیبوو زانی بو کوشتنی
 هاتوو. پی گوتین وریابین... زۆر وریا بین. ئیمه ش ئاماده بووین. کاتی کمان
 زانی ده مانچه ی ده رهینا و ویستی رووی له کاک سهلمان بکا به لام لینه گه راین
 ئەو ههنگاوه ی که نای، ته واوی بکا، پیکامان: دیسان کاک سهلمان له پیلانی
 گلای دوژمن خه له سا... پیلانه کانی دوژمن، به وریایی دوژمن به زین پوچه ل
 ده بنه وه. ئیدی جی پیم قایمتر ده بی و ههنگاوم مه حکه متر."

دهنگی ریزی ته قه، خه یالی سهلمانی بچراند. ئاو پیکی دایه وه و به ره و لای
 گه رایه وه: کابرا له ناوه راستی رپییه که دا هه لده پلکا و ده مانچه یه کی

چواردەخۆری ئالقەداری پروتی رەشیش بە لای سەریەووە کەوتبوو. سەلمان پرووی لە یەکی لە چاودێرەکان کرد: "تۆ بە دیاریەووە بووەستە... لێمەگەر ئێ کەس دەست بە هیچ شتیکیەووە بەدا". پرووی لەوی تر کرد و گوتی: "ئە تۆش برۆ لە ئاواپی پئنج شەش زەلام بۆ شایەدی بێنە و راپۆرتیکی تێرۆتەسەلیان پێ مۆر کە. بە خەلکی ئاواپیش بلێ با بینیزن... نەناسراویکی جاسووسی بەکریگیرو... ئەری خۆ زۆری نەمابوو بمکوژی!..."

یەکی لە چاودێرەکان، بە پەشۆکاوی و شلەژاویەووە گوتی: "کاک سەلمان، هەر خودا بۆ خۆی روحمی کرد. دە تۆ برۆنی چ پیرەسەگیکیان ناریدیە! بەو خودایەیی کەس شکی تێ ناچی پیاوکۆز بی..."

- نەخیر کەس گومان لە پیاوی وا ناکا... دەبی لە داها توودا وریاتر بن. ئەوانی تریش گوێیان لێ بوو و بە بزەکانیاندا دیار بوو کە چاک رۆلی خۆیان تیگەیشتن: "سەرکردایەتی دەزانی بەرژەوهندی لە چ دایە... فەرمان جیبەجی بکە ئەوسا دەمەتەقیی لە سەر بکە... نا مەیکە... کەر و کوێر و کاسیت، نە هیچت دی نە هیچت بیست. سەرکردایەتی خۆی لێرەیه و، کورد گوتەنی، کلکی لە بەغدا تۆز دەکا، خەلکی ساکار چوزانن پلانی سەرکردایەتی چیبە... خوا، هەر خوا دەزانی چ بەرژەوهندییەکی گەرەمی هەموو خاک و میللەت و حیزب و تەنانەت هەموو زەحمەتکیشانی جیهان لە کوشتنی ئەو کابرایەدایە. دواي خودا، مەگەر کاکي گەرەمی و کاک سەلمان بزانی. بە کوشتنی ئەو کابرایە، حیزب هەنگاوی پێش دەکەوی... لە سەرفرازی نزیك دەبینەووە. دەبی کوێرانه گوێرایەلی حیزب بین. کاک سەلمان، بآلی راستی کاکي گەرەمی و کاکي گەرەش لە لایەکەووە سیبەری خودایە و لە لایەکی ترەووە واتە حیزب. حیزبیش هەموو شتی دەزانی. کوشتنی ئەو کابرایە زانستانەیه، هەنگاوی شۆرشگێرانەیه، پێداویستی شۆرشە. هەرچەندە کاک سەلمان یەک چاوی هەیه بەلام پێداویستی هەموو گیانی کردۆتە چاو... پشته سەریشی چاوه... غەیب دەخوینیتەووە... غەیب..."

زۆریان نەمابوو بگەنە بەردەم بارەگاکی خۆیان. سەلمان سەری هەلبێری و

له دورره وه هه قهلی فه رق کرد که به تهنیشت ژنیکی کراسسوره وه
 پراویستابوو: "ئهو ملهوره نه رۆیشتۆته وه... دیاره که ده زانی که سوکاری
 گیراون که چی نه چۆته وه. ده بی ئه و غیره تسزه غیره تی قه بوولی نه کرد بی؟! به
 هه رحال، بروا ناکه م جه مسه ره کانی پی لیکدر ابیته وه. لیکیشی دابیته وه بی
 زهره ره. پلانی من دایر یژم به پیاوی وه کی هه قهلی هه لئاوه شیته وه. هاتوو ه
 داوای یارمه تیم لی ده کا. دهیه وی سهری خوی هه لگری و بچیته هه نده ران...
 باشتر! ئه م بابه ته خه لکه دور که وتنه وه یان چاکه... ده لین ئه وه ی بکوژری
 خوا ئه جه لی هیناوه. من ده لیم پیداویستی سروشت ئه وه ده خوازی. ده بی
 مانه وه بو به هیز و لیزان و به که لک بی. مادام ئاره زوی مانه وه ی تیدایه، با
 بمینی. شتیکی ئه م سه گبابه، وه ک ته م بهر چاوی گرتووم و ناتوانم له بیر
 خۆمی به رمه وه... ده بی لاقه ی (خ خ) ی کرد بی؟! ده بی سواری بووی؟! ده بی
 کرد بیتیان؟! باوه ر ناکه م. نا، نه یویراوه. ئه و، ئه و کاته مندال بوو. (خ خ)
 هه رچی کرد بو پاره ی کرد و پاره شی بو خۆجوان کردن بوو و خۆجوان کردنی شی
 بو پاره بوو! ئه وه باز نه ی داخرای جیهانی سۆزانیه کانه! به لام بو خوشی
 جهسته ی خوی، هه قه لی ده ویست. به چاویدا دیار بوو که هه وهس به ره و
 هه قه لی راید ه کیشا و دیاریش بوو که هه قه لی چه ندی لی ده سله مییه وه. ئه می
 بو له زه تی جهسته ی خوی ده ویست هه ر چه نده ژنی وا، به جوژی ده سوئی ئیدی
 له زه ت له هیچ نابینی. ده یویست ئه و که ره ته له زه ت بکا... باوه ر ناکه م... نا نا".
 به ره و لای هه قه لی لای دا. هه قه لی سامی لی ده کرد. ده سه لات و هیز و
 چه کداره کانی ده ور و به ری، که سایه تیه کی به هیزی وایان بو پیکه هینا بوو ده بوو
 حسیبی بو بکری. گرژومۆنی خوشی هینده ی دی که سایه تیه که ی به هیز
 ده کرد. (خ خ) له خه یالی هه قه لیدا ده رده که وت و بزر ده بووه: ئه مه یه
 سه لمانه کویری کوری (خ خ) ی سۆزانی و بابی (خ خ) ی خه باتی خویناوی.
 کاک سه لمانی ده سه لاتدار. بریارده ری چاره نویسه هه موان.
 به دیار دییه کی به بزه وه ی سه لمان، هه قه لی و پوناک وه ته کی که وتن و به ره و
 ژووره وه وه ری که وتن. ژووره که، رایه خیکی سووری جه رگی چوارگۆشه له

ناوہ راستیدا پراخرا بوو و دہوراودہوری بہ رایہخی لاکیشیی، کہ ہر یہکہیان
دوو سی بالیفی گہورہی لہ سہر بوون، دہورہ درابوو۔ بہ ترس و سام و
شہرمہوہ دانیشتن۔

- بہخیر بین، کاکہ ہق قہولمان شتیکی تر بوو، بہ لام قہیدی نییہ۔ گرینگ
سہلامہتی و قہناعہتی خوتہ۔

ہہقلی رہنگی بزپکا، ماوہی چہند چرکہیہک زمانی، یہکہم پیتی ئہو
وشہیہی پی نہگوترا کہ بہتہمابوو بیلی۔ بہ ئاشکرا پتوہی دیار بوو کہ
دہیہوی - بہ زور - دہیہوی خوی ہیمن بنوینی و ئہوش لہ روناک پہنہان
نہبوو۔ لہ ئہنجامدا گوتی: " کاک سہلمان ئہمہ..."

دہستیکی بو لای روناک دریژ کرد و لہ سہری رویی: " ئہمہ روناکہ...
نیازمان وایہ.. وہللا نازانم..."

- ئہوہ روناکی ہاوسہرتہ و پیروزی یہکتر بن، نیازیشان وایہ سہفہری
دہرہوی ولات بکہن، وایہ؟
- بہلی۔

- ئہی ساحہکہ؟، ئہی مافی چارہنوس؟، ئہدی تۆلہی خوینی شہہیدان؟
ہہقلی کہمی لہ بہردہمی خوی پاما: "دہبی ساحہکہ لہ بہر دہرگای ئہمن
و موخابہراتدا بی!، کہ دہیناردہمہوہ بو ناو حکومت قہیدی نہبوو بہ لام بو
ئہمہیان خہمی ساحہکہ و مافی چارہنوسیہتی..." گوتی:

- بوچوونی من جیی نابیتہوہ، شہری براکوژی بہ من ناکری، برایہک و
ٹامؤزایہکم ہان بہو شاخہی ئہوبہرہوہ، چوں شہری ئہوان بکہم؟

- شہر لہ نیوان چاکہ و خراپہ، روناکی و تاریکی، خیر و شہردایہ و دہبی
لایہنگری لایہنہ چاکہکان بین و بہوہی پیمان دہکری بہرہرہکانیی لایہنی بہد
و خراپ بکہین، پارچہ زہویہکمان ہہیہ و بزاری دہکہین۔

- ئہو لایہنانہی کہ بہ خراپیان دہزانی، خوشیان وایان بیر بکردباوہ کیشہ
نہدما، ئہوانیش خویمان بہ لایہنی چاکہ دہزانن۔

- ہہقلی دیارہ تۆ لیبویتہتہوہ... حسیبی بو ہاوریتیمان بکہ ...

- نا کاک سهلمان، نا. من لینه بوومه ته وه به لکو مه سه له که مان لیبۆته وه بۆیه تروسکایی نابینم. هاوریتیش باسیکی تره و رۆژگار لیکی دابریوین...
 روناک که به رانبهر تابلۆکه دانیشتبوو و جارێ سهرنجی هه قهلی ده دا و جارێ سهلمان، سهرنجی چوو ه سهر تابلۆکه. تاوێ لیی راما و بزهییه کی کرد. هه قهلی که ئاگاداری سهیرکردنه که ی روناک و بزهییه بوو، ههستی به شهرمه زاری کرد. به لام بزهییه کی روناک کرپۆه ی پیش یه ک زریان پیکه نین بوو. سهلمانیش ئاگادار بووه وه.
 - ئەو تابلۆیه...

ئەو گوته یه ی روناک بوو به گرکانی پیکه نین و ته قییه وه.
 سهلمان به په له سهرنجی دایه تابلۆکه: "نهینیه کی تر دۆزرایه وه!... ده بی
 ئەم ژنه چی دیبی؟! گوتی:
 - ئەو تابلۆیه چییه تی؟!.

- داریکی گهره له ناو چاوی پیاویکدا رواوه. سهری په تیکیش وا له ملی پیاوه که دایه.

روناک، هه موو وشه یه کی ئەو گوته یه ی به ناو شه پۆلی پیکه نیندا گوت.
 - کوا؟!... کامه دار؟! کوا پیاو له تابلۆکه دا هه یه؟! سهلمان ئەوه ی گوت و ورد ورد سهرنجی تابلۆکه ی دا. گومانی نه بوو که ئەو ژنه شتیکی نوێی له تابلۆکه دا فهرق کردوو. به لام به خۆی نهیدی. رۆژ نه بوو تاوێ لیی رانه مینێ و له هونه رکارییه که ی ورد نه بیته وه به لام زه لام و داری تیدا نه دیبوو. که چی ئەو ژنه ههر به چند چرکه یه کی سهیرکردنی ساکارانه، یه کسه ر و پیش هه موو شتی داری ناو چاوی پیاوی دی.

- داره که به شۆره بی ده چی و هه موو تابلۆکه ی گرتۆته وه... زه لامه که ش له قورنه ی ئەمسهره وه یه. ئەو شته سووره ی ناوه راستیشه وه بهری داره که یه.
 روناک هه موو ئەوانه ی به دم پیکه نینه وه گوتن. هه قهلی خۆی به شهرمه زار ده زانی و روخساری گهرم راهاتبوو: "بۆ پیده که نی؟! جا با داریش له ناو چاوی زه لامدا روابی!. ئەمه پیکه نینی پی ده وی؟!، ئەم ژنه بۆ شهرمی نییه؟!".

سهلمان نه داری دی نه زه لام. ههقه لیش له باریکدا نه بوو له تابلو و کاری هونه ری ورد بیته وه. سهلمان هاته وه سهر باسه که ی به ری به لام باسی تابلو که قسه کانی له بیر بردبو وه. ههقه لی کوتی:

- به لی مه سه له که مان لی نه بوایه ته وه، شه ری دزی... حکومه تمان به ناو خوئی نه ده زانی و به دریزخایه ن حسیبمان بو نه ده کرد له کاتیکدا شه ری دزی لایه نی خو مالی به پیویست دمرانین و ده بی کتوپر و یه کلاییکه ره وه بی. سهلمان نه یویست له سه ری پروا. چوو ده ره وه و پاش تاوی گه رایه وه. - با نه مه دیاری بی... دوا یی، که رویشتی بیکه ره وه.

ههقه لی، چه ک و تفاقه که ی دانان. سهلمان تا بهر دمرگا به ری کردن و به په له گه رایه وه سهر تابلو که: ته ونی جالجالو که که شان هی ههنگیان پیک ده هی نا، له هیندی جیدا باریک بوون و له هیندی جیدا نه ستور بوون. له هیندی جیدا کال بوون و له هیندی جی تردا توخ بوون. توخی و کالی و باریکی و نه ستوری ته ونه کان وایان ده کرد که دیوی ناوه وه ی شان هکان سیبه ریان هه بی: "ده بی چون سه ری بکه م تا نه وه ی نه و ژنه دیتی منیش بیبینم؟. وا ورد ورد سه رنج ده دم. ههنگ... جالجالو که، شای شه تره نج، ته ون، شان ه، ژنیکی رووت... هه موو شار دراوه ن و یه که یه که ده یان بینم. که چی نه دار ده بینم نه به شهر و نه په ت. خو من پیاو یکی گیلش نیم... ده بی به قه ده ر نه و ژنه ورد بین نه بم؟. بو نایبینم؟. مه سه له کویره که م نییه چونکه تاقه چاومکه م، توانای دوو چاوی هه یه. نه ی بو نایبینم؟! بو؟!".

وهک نه وه ی له پشتی هه وره وه دهنگی بی، گوئی له دهنگی کی نه بیستراو بوو... دهنگی بوو له سهر شه پو لی زور کورت، له ده ره وه ی جغزی جهسته ی خو ی و ده وره به ری خویدا پهیدا بوو: "ساکار... نه و ژنه به شیوه یه کی زور ساکار ته ماشای کرد. تو ش به شیوه یه کی ساکار رامینه... به بی شیکردنه وه... به بی تیخویندنه وه ی قوتابخانه هونه رییه کان... بی نه وه ی بیر له ری بازه فکری و فه لسه فییه کان بکه یته وه رامینه... به شیوه یه کی ساکار رامینه... که بارت کهوت، له شیوه ی بیرکردنه وه ی نه و که سه مه پرسه که

دهسبارت دهدا... تو پټوښتیت به دهسبار و یارمته تی ههیه تا نهینی بزانی".
 چووه جییه که ی روناک. ویستی به شیوهیه کی ساکار، له ویوه لئی رامینی.
 نهیتوانی... بیری کردهوه: "دهبی ژنانه پروانم... ژن چوون رادهمیئی و تماشای
 چی دهکا؟. بیرم له مه نه کردوته وه. جیاوازی ژن و پیاو له تماشاکردندا
 چییه؟. ژن فراوان دهروانی و پیاو قوول دهروانی. ژن تماشای سهرجه م و
 پروپوش دهکا و پیاو هر جاره و تماشای به شیک دهکا. هه ژار و چه وساوه،
 وهک دهوله مند و چه وسینه سهری هیچ شتی ناکن. مندا ل و گوره
 جیاوازیان له شیوهی تماشاکردندا ههیه. ده تو تماشایه کی نیره که ر
 بکه!... یه کسه سهرنجت دهچپته سهر نامیره جنسیه که ی با به خوت نیریش
 بیت. دتهوی بیسه لینی که تو له و نیرتریت یا به رانبه نیرایه تی نه و نیره که ر
 ههست به لاوازی نیریتی خوت ده که ی یا نه مه سهرنجدانی ژنانه یه؟. نا... نه مه
 سهرنجدانی ژنانه یه... له ناخی هه موو نیریکدا تووی مییه تی هه یه... په روه رده
 بکری زیاد دهکا و سهرکویر بکری دغه وتی. له ناخی میینه شدا نیر هه یه...
 نیری سهرکویرکراو هه یه... به لام تا راده ی نیرایه تی و مییایه تی له یه ک
 جهسته دا به قه در یه کیان لی نه یات، مرو ناگاته پله ی ته واوه تی...
 سوپه رمان... سهره تای دروستبوون و له هه مان کاتدا گه یشتن به کوئیایی...
 دهبی یه ک که س خوی خوی ئاوس بکا. نه مه ش - واته کوئیایی په ره سه نندن و
 گه یشتن به لوتکه ی پیشکه وتن. نه وسا مرو نه ک هر دتهوانی به چاوی ژن و
 پیاو تماشاکرا بکا، به لکو به چاوی هه موو زینده وه ریک... هه موو شت و
 ناشتیش ده بینی و وهک ناژهل و په له وهر، به هه موو ههسته کانی پیشبینی
 باران و لافاو دهکا و له هه مان کاتدا گرانتین هاوکیشه ی زانیاری شی
 دهکاته وه... نه و ده مه جهسته ی مرو یا به های خوی له دست دهدا یا که م
 دهبی و گیان رولی هه موو شتی ده بینی. سلا له عه قلم!! من وا بم له کوئی
 دتهوانم ساکارانه بیر بکه مه وه؟!".

تاویکی دی له تابلوکه ورد بووه وه. خهیالی چووه سهر تهونی جالجالوکه که:
 "تور، جیی گوئی و چاو و که ره سه ی راو و خوا ده زانی چی تری بو جالجالوکه

گرتۆتەوہ. کہ نیچیر لەو داوانە دەکەوێ یا لییان گیر دەبێ، ھەموو داوہکانی
 دی وەک ژیی کەمان دەلەرینەوہ و ھەوایی جۆر و گەورە و بچووکی و وشکی
 و چەوری و جییەکەیی و ھەموو شتیکی تر بە خاوەنی تۆرەکە دەگەییەن.
 جالجالۆکە، لە ھەموو لەرەییەکی تەون و داوی خۆی تیدەگا و لە جیی خۆیەوہ
 دەزانێ نیچیرەکەیی چ بابەتە... در و ترسناکە یا حیزەلە و سەلامەتۆکەییە.
 ھەرچیەکیش لە دەرەوہی جغزی تەونەکەیدا بێ، لە جیھانی ئەو جۆلا
 بچکۆلەییە بەدەرە. ئەو خەلقەندە سەیرە، لە جیھانی تەونە بچووکیەکی خۆیدا
 زۆر لە مرقۆ زاناترە. بەلام تەونی مرقۆ فراوانە... تەونی ولاتان دامودەزگای
 سیخورییە... تەونی ئیمە شانەکانی ریکخراوہ... داویکی تۆرەکەمان لە شار
 بلەریتەوہ، لیرەوہ دەزانین چ قەوماوہ... ئیمەش وەک جالجالۆکە، ئەوہی لە
 تەنافمان دەکەوێ و تۆرمان دەلەرینیتەوہ ترسناک بێ تیی دەتەقینین و
 سەلامەتۆکەش بێ ھەلمەتی بۆ دەبەین. ھەموو تۆرەکانی جیھان لە ناویەک
 دوو تۆری گەورە و زەبەلاحدان و رەنگە تاکە یەک داوی یەکیکیان ھەوایی لە
 ھەموو تۆرەکەیی بەغدا وەرگری کە ئەویش، یەک داوی بۆ ئیمە تەرخان کراوہ و
 ئەو داوہش، سەرەکەیی وا بە دەستی منەوہییە... نا بە ملامەوہییە. دەبێ ئەو پەتە
 نەبێ کە ئەو ژنە لە تابلۆکەدا دیتی؟! با ھەر ئەوہییە و ھونەرماندەکە بە
 ئانقەست ئەوہی کردووە. دەبێ ئەو زەلامەش من بۆ بۆیە ئەو ژنە پیدەکەنی!
 ئای ھونەرماندی زۆل! بەلام دەتوانم بیچیرم و دەشتوانم قایمتر لە ملی
 خۆمی شەتەک بەدەم. ئەو ملنەستوورە ناھەقی نەبوو گومان لەو ھونەرماندە
 بکا. رەنگە بە سەرۆبەندی منی زانیبێ! رەنگە دەسچنی خۆی بووبێ! رەنگە
 لە بابەتی من بووبێ و ریی کشانەوہی لە ھەموو جییەکەوہ بۆ خۆی مسۆگەر
 کردبێ و ئەم تابلۆییە وینەیی سەرەککۆمار بێ... رەنگە بە شێوہ سەیرکردنیکی
 تاییبەتی، سەرەککۆمار دەرچی. ئەھ کە ئەم جیھانە گەورە و ئالۆزە!!... گەورە
 و ئالۆزە بابەرۆ! ئەھ کە ئیمە گچکەین... ئەھ کە ئەو ھونەرماندە زۆل و
 دایکخۆگییە... بەلام نا!... مادام پەیی بە گەورەیی و ئالۆزی تۆرەکان و جیھان
 و ئەم ھونەرە دەبەم منیش بە ئالۆزی رەفتار دەکەم... کەوابی گچکەش بۆ

کاریگه ریتیم گه ورهیه".

گه رایه وه سه ر جییه که ی خوی و به بزوه له به رده می خوی راما، دیسان بیری له شیوه ی بیرکردنه وه ی خوی کرده وه: "من وا بیر بکه مه وه چون ده توانم به شیوه یه کی ساکار له و تابلویه بر وانم؟. ساکارترین دیارده ی ژیانم ئالۆزترین هاوکیشه یه و راست و ناراستم لی سه روبن دهن. تا ئیستا ری فراوانکردنی بیر و هوشی خۆم گرتۆته بهر... ئەمەش گه رانه وه ی بۆ نییه. که له ناوه رۆکی شتی حالی بووم چون لی پاشگه ز بیمه وه؟. ئەدی ده بی حالی بووبیتم؟. ده شی رۆژی له رۆژان و له هه لکه وتیکی دیاریکراودا سه ری داوه که ی به غدا بقرتینم و خۆمی لی ره ها بکه م به لام ناکری خۆم له سۆزانیتی (خ خ) ره ها بکه م که پیکی هیناوم و ناخی داتاشیوم و به و شیوه یه ی که هم دروستی کردووم".

دیسان چوه وه دیار تابلۆکه و لی ورد بووه وه: "شا... شای شه ترهنج. بۆ سه ره ک کۆمار نه بی؟. بۆ قه یسه ر نه بی؟ بۆ کاک کی گه وره نه بی؟. بۆ ده بی هه ر شا بی؟. نه خیر ئامر مه فره زه یه!. نه خیر منم... ئەوه شا نییه و کاک سه لمانی بلیمه ته. ئەدی بۆ هه نگیش شای هه بی که میچکه شه! بۆ سۆزانییه کی وه ک (خ خ) نه بی که سه دان نیر دهنه سه ده قه ی سه ری و قه زاوه گیری بالای. بۆ هه رچی ره سه نایه تی تیدا بی به خه سیتی کۆنه وه گری دراوه؟. به کارکه ری هه نگ ناگوتری پرۆلیتار. نه خیر پرۆلیتارن!... ئەوانه ره نج ده کیشن و سۆزانیه که یان ده یخوا، نا... خه سیتی سروشت له وه ئالۆزتره به به ندوباوی فه لسه فه و سیاسه ته وه ی گری بده ی".

به پشتی په نجه له ده رگا درا.

- یوسف وه ژوور که وه...

"ده ی!... چلوچوار هه زار پیغه مبه ری ئەو خودایه ده وره یان داوم... یوسف، سمایل، محمه د، عیسا و ته نانه ت زه رده شتیش... من له ناویاندا خودام... سه لمانه کویر، بریاری ژیان و مه رگی ئەو خه لکه ی له ده ستدایه... به ئیشاره تی... فلانه پیغه مبه ر، فتی که!. هه ر فتی مه که به لکو کاریکی وا بکه

رَابردووشی رَهنگ بکری و بگۆری... به جاسووسی له دایک بووه و برایهوه!
 یوسف وهژوور کهوت. به بزهی بهخته وهری ههوالیکی خووشی پیچابۆوه:
 - قوربان نامه ی کاکای گهوره، له نه وروپاوه گهیشتووه.

" کاکای گهوره، ناوه و دهبیته هه ور. هه وره و به سه ر سه رماندا دهباری و
 دهبیته وه ناو. هه وایه و لیمان بهر دهبی و دووباره هه لیده مژینه وه. کاکای
 گه وره له هه رجییه ک بی ته نها نه وی پیروژه. کاکای گه وره مافی کونفه یه کوونی
 هه یه. هه موو نه و مافانه ی ده ده می تا به خووشم هه مان مافم هه بی. من
 فیله ته نی نه وم... نه و رابه ری منه... منیش رابه رم و چه ندین فیله ته نم هه ن."
 - باشه بیهینه...

(١٥)

هه قه لی، دوا ی نه وه ی چه که که ی له خو کرده وه و لای سه لمانی به جی هیشت،
 چه ند هه نگاو ی له گه ل رونا کدا له ژووره که دوور که وتنه وه: باره گاکه ی
 سه لمان، به سه ر ریزی گردۆلکه ی سه وزی نیوان دوو شاخی بهرز و چه میکی
 به خور و کلکه ی یه کی له شاخه کانیدا دهروانی که تاویری تیژی رووه و
 ئاسمان هه لشاخابوون و به داری گهش و ته ر و پاراو، له هه موو لاه دهوره
 درابوون. نه و دیمه نه ی که له ویوه دیار بوو، سه رنجی هه قه لی راکیشا: گیای
 قه دپاله کان چۆکی بلند بوو و له گه ل دهغلی گهش و پاراودا له بهر کزه بایه کی
 نه رم و که می ساردا که رویشکه ی ده کرد. ده م رچه رییه کان، به گولیلکه ی
 سپی و زهرد و سوور رازابونه وه و عاسمان شینیکی کال بوو و له هه موو
 لاه دیمه نه که ی داپۆشیبوو و له دوور، له گه ل شاخیکی سه ر به به فردا
 تیکه لاه ده بوو و به عاسته م سنووری نیوانیان، له ناو ته میکی ته نکدا دیار
 بوو. بۆنوبه رامی گیا و گول، له گه ل هه وایه کی فینک و که می شیداردا،
 تیکه لاه وی بۆنوبه رامی ژنانه ی روناک ده بوو و خو ی ده کرد به سییه کانیدا.

ناوهرآستی بههار بوو و دهتگوت ئه و زهوییهش وهک زیندهوه رهکانی کۆلی و وهک کانیهکانی ههناوی، له خوینجماندایه و به کاوه خو ههناسه هدا و بهختهوهیری به سهر جگهرگۆشهکانیدا دهپرژینی.

ههقهلی، شاعیرانه دهیروانی و بیرى دهکردهوه: "چۆن دهبی ئه و دیمه نه جوانه و ئه و ههوا ساف و خو شه و ئه و درهخته گهشانه، له ههناوی زستانیکی ههژارکوژی مرموچی قیرسیچمه ی ئه و ساله دا خولقابن؟! چۆن دهبی ئه و بههاره جوانه پیر بی و سهری خو ی هه لگری تا هاوینیکی به گره و گهرما و تهپوتۆز، به خو و به پووشه لان و وشکه لان و بهرد و داری گهرمه وه، ههر له و جییه دا جی بگریته وه و ریوارى شهکته تینوو بی، چۆکی شل بی، ههناسه ی سوار بی و له دهست هیله هیلی خوړ و گره و گهرما، ئاوات بو بهر سیبه ر و چۆری ئا و بخوازی؟! رهنگه بههار به هوی سهرماو سو له و زوقم و شهخته ی زستان و ئاگراران و تهپوتۆزی هاوینه وه و نازدار بی".

ههقهلی به غوربه تیکی واوه له و دیمه نه ئه فسووناوییه ی دهروانی، دهتگون جاریکی دی نایبینیته وه... دهتگوت جگهرگۆشه یه تی و ههر ئیستا کفن و دفنی دهکن و بو هه میشه لی و ن دهبی. دهبی به هوی سه فه ره وه ئه و دیمه نه ی هیند له لا جوان و شیرین و رازاوه بووبی؟!... دهتگوت ههر تاله گیایه کی ئه و دیمه نه چنگی له بهرۆکی گیر کردوو و لی دهپاریته وه تا بی خاوه نی نه کا و جی نه هیلی... دهتگوت کلکه ی شاخه که، بو سه ی ریلیگرتنی بو داناوه و تاویره سهر قیته کان خو یانی پیشان ده دن و لی ده پرسن: بو کیمان جی ده هیلی؟!... دهتگوت ئه و دیمه نه به بی خودی هه قه لی نامینی و بو هه میشه ده سردریته وه... دهتگوت گیایه که ی ژیر پی، به هه موو تاله کانى، پیوه ندیکی پیک هیناوه و له قاچی ئالاوه و ری رویشتنی نادا.

- هه قه گیان چی بکهین؟! -

ههقهلی، ههناسه یه کی قوولی هه لکیشا و تهلیسمی جوانی دیمه نه که بهری دا. پرووی له پوناک کرد و به هه سره ته وه له چاوی روانی. له سهر خو گوتی: "ئه و پیکه نینه ناوه خته له چی بوو؟!".

روناک، قریوہیہ کی لیٰ ہستا و گوتی: "ئاخر زہلامہ کہ بہ سلمان دہچوو
بویہم پیکہنین دہہات. داریان لہ چاویدا پرواندووہ کہچی ہہلیواسیوہ و دیارہ
زور دلیشی پیٰ خوشہ... بمبورہ گولہ کہم، لہ دہسہ لاتی خوٰمدانہ بوو..."

- کوا ئہو تابلویہ وینہی دار و زہلامی تیدایہ؟

- باش دیار نییہ... زور کالہ. خہیالم رویٰ بوو و سہیری تابلوکہم دہکرد.
پیم وایہ خوٰم خیل کردبوو. ئہریٰ ہہقہ گیان کہسیٰ یہک چاوی ساغی ہہبیٰ
دہتوانیٰ خوٰی خیل بکا؟. روناک ئہوہی بہ پیکہنینہوہ گوت و سہرنجی دایٰ.

ہہقہلی، کہمیٰ داما و بیری لہ قسہ کہی روناک کردہوہ: "ئہگہر وابیٰ دیارہ
سلمان بہ ہویٰ چاوہ کویرہ کہیہوہ نہیدیوہ... ئہدی خہلکی دی بوٰ نہیاندیوہ؟...
خوٰ بہ لای کہمہوہ ئہو تابلویہ کہ سلمان شانازی پیوہ دہکا، سہد کہس لیٰ
ورد بوونہتہوہ. بوٰ کہس ئہوہی نہدی کہ روناک دیتی؟". پرسی:

- چوٰن؟... چوٰن بوو وا خوٰت لیٰ خیل کرد؟... توانیت؟

ئہو پرسیارہی کرد و بہ لای روناکدا لای کردہوہ. روناکیش سہرنجی دایٰ
و ہہردوو رہشینہی چاوی خوٰی لہ لووتی نزیک خستبوونہوہ و تہواو خیل
بوو. بہ دہم قریوہی پیکہنینہوہ گوتی:

- تا ئیستا نہترانیوہ خیلم؟. ئاواہا جوانم یا...

رہشینہکانی بردنہوہ جیٰ ئاسایٰ خوٰیان و لہ سہری رویٰ: یا ئاواہا؟.
ہہقہلی، بزہیہکی کرد و لہ بہردہمی خوٰی راما: "بہ ہہردوو باردا ہہر
جوانی... بہ خیلی، (تہرازووی نازت سہر دہکا...) خیلش نہبی، ئہو
چہورایہہ بریقہ دارہی ناو ئہو چاوہ گہشانہت، جوانترین تروسکایین کہ بہر
چاوٰم کہوتوون... ئہو برژانگہ رہشہ کلکراوانہت، کہ لہ گہل پیکہنینہ کہتدا
لیک نزیک دہبنہوہ، ئاسویہکی نوٰی بوٰ ژیانم پیک دہہین... روناک گیان نازانم
توٰ جوانتری یا ئہم بہہارہ یا ہہر پیکہوہ جوانن. سلمان بہہاری لیٰ ناشرین
کردووم و ئہو جیٰ برینہی چہنہگہی توٰش، چاوتی لیٰ تاریک کردووم و ہہزار
جار چاک بیٹہوہ، جییہ کہی لہ دلیٰ مندا ہہر دہمینٰ و ئازار بہ روجم
دہگہیہنی. بہ لام چی بکہم؟. دہلین زہماوہند گورستانی ئہوینہ کہچی من تازہ

نه وينداری تۆم... تازه عاشقت دهم و ئه و برينهی چه نه گتم قه بوله".
- به هردوو باردا هر جوانی...

روناک، به نازه وه چاویکی تری لیکرد و سه ری داگرت. پاش تاوی رامان
گوتی: "ده لئی شتیکت له دلدایه و نازارت ده دا. له پیریوه هاتووم ههست
ده کهم بنیاده میکی تریت. من ئه وه قه لیه م ده وی که زووترم ده ناسی... ئای
که بیری ده کهم". قریوه ی پیکه نینی بهرز بووه وه و له سه ری پوی: "تۆ بیری
روونا که که ی جارانت نا که ی؟! ها عه زیزم؟! ئه گهر بچینه ئه وروپا دوا ی ژنه
به ره لای ئه و ولاتانه نا که وی؟! نازارم نا ده ی؟! ها هه قه گیان؟ ده لین ژنی ئه و
ولاتانه زۆر جوانن... قژیان زترین و چاویان کال و بالایان به رزه. وا نییه؟".

هه قه لی به بیدهنگی لئی پاما. پاش تاوی، به بزوه وه گوتی:
- نینۆکیکی تۆ، بو من هه موو دنیا یه... تۆ ده زانی ئه و تابلۆیه ی لای سه لمانه
کویر کی دروستی کردوه؟.
- نه، نازانم. کی؟.

- ئه و کوره ی هاموشوی مالی حه مه سیسی ده کرد. له گه ل کوره که یاندا،
دووسه ره کاریان ده کرد... هه م بو شوړش هه م بو داموده زگای ئاسایشی
حکومه ت. له هه ردوو لایان ده خوارد و کهس نهیده زانی کامیان به راستی
ده کهن. ئه وه ی له به غدای ده خویند... که ناوه کهیم له سه ر ئه و تابلۆیه دی،
گوتم ئه و ماسته موویه کی تیدایه به لام به سه لمانم نه گوت. بویه م پی نه گوت،
ترسام هاوکاری یه ک بن. ئه و کوره زۆر هونه رمه نده به لام پاک نییه.
- ئا... ئا... دهیناسم... چما ئه وه وا بوو؟. دوو سه ره کاری ده کرد؟.
- له وهش خراتر بوو...

- سه لمان دهیناسی؟! روناک به سه رسورمانیکه وه ئه و پرسیاره ی کرد که
هه قه لی به زیاده ی ده زانی. ئه ویش به ساردیه وه گوتی:
- ئه گهر بیناسی له سه ر یه ک خه تن. له سه ر یه ک خه ت نه بوونایه، له و
تابلۆیه ده سه له مییه وه و نهیده ویست. نه شیناسی تیکه وتووه. تۆ بلئی سه لمان
به وه نه زانی و غه شیمان هه لیگرتبی؟! ئه وه تابلۆ نییه... ته له یه... داوه...

هه قهلی، به دەم قسه کردنه وه، ئەو زەرفەیی بە دەستەوه تاوتووی دەکرد که سەلمان وێی دابوو. بە دەم خەیاڵەوه، هەلیبچری و تەماشایەکی کرد: یەک سەفته دە دیناری تێدا بوو. دەری هێنان و لێیان پام: هێشتا دەقیان نەشکابوو و ژمارەیان بە دوا یەکدا دەهاتن. پێ دەچوو ئەوه یەکەم جار بێ بە دەستی بنیادەم بکەون. دوو جاری ژماردن:

- هەزار و پینسەد دینارە... سەد و پەنجا دە دیناری هەوانەدیو.

- تۆش هەر لێی نارازیت.

...

- هه قه گيان تۆ بۆ ئەو پیاوه دەبوغزینی؟

- دە تۆ لەوهی گەری، بیرت لەوه کردۆتەوه ئیمە چۆن ولاتی خۆمانمان خوش دەوی؟. دەزانی مەرجمان لە سەری هەیه تا خوشمان بوی؟. مەرچی من جوانییەکیهتی... بە هارەکیهتی... کاتی خوشم دەوی تێدا نەچەوسیمەوه. سەلمان بەو مەرجه خوشی دەوی خۆی دەسەلاتی تێدا هەبی و پێی هەبی خەلک عیبرەت بکا و بیانچەوسینیتەوه و خۆی بکوژ و بپری بێ. هی واش هەیه مەرچی هەر ئەوهیه لە پیناویدا گیانی خۆی ببەخشی. هی وا هەیه بەو مەرجه خوشی دەوی سەرلەبەری وێرانە بێ... خەلکەکی دواکەوتووبن. ئاهەنگی دوا یەیانە دوا براو هکەت لە یاده؟. دوو کیژۆلەیی جوانکیلهی شلەشاری، چنگیان بە زبڵدانی دێیه کەدا دەکرد و ماچیان دەکرد و دەیانگوت: بە قوربانی خاکی کوردستان بم. هەر جارە و یەکیکیان وای دەگوت و گەش گەش بە رووی یەکەوه پێدەکەنین. ئەو دووه، کوردستانی زبڵدانیان دەوی و شاریان پێ کوردستان نییه. کوردستانی پیشکەوتوو یەعنی چی؟!، ئەو دوو کیژە خاوهنی ئەو دەریا سۆزە و نەختی عەقل بوون. کەچی ئەوان بەو تۆزە عەقلەشەوه لە سەلمان دلسۆزترن. ئەوانەن که خۆ بە کوشت دەدن. تاقە رینگای کوردایەتیش هەر ئەمەیه که هەیه... شاخەکه و مەفرەزه و شەر و گفتوگو و دۆراندن. شۆرش لە شارەکان خەیاڵیش نییه... شۆرش واتە چوونه شاخ. کەهی ئەو کچانە تیبگەن که دەشی کوردستانیش پیشکەوتوو بێ و دەشی کوردیش

خهريكى پيشه‌سازى و زانست بى و زبلدانى لى نه‌بى، كهى من به گره و گه‌رما و بى به‌هاريش كوردستانم خوش ويست و كهى سه‌لمان به بى دهسه‌لاتى خوى خوشى ويست و به پاكي كارى بو كرد، نه‌وسا هيوام ده‌بى. به‌لام نىستا نه‌وهى تروسكايى بى به‌دى ناكهم، نهى تو؟.

- "من؟، من بلىم چى؟، من ناسوده‌ييم ده‌وى. ده‌مه‌وى له جييه‌ك ئوقره بگرم و بلىم نا ئيره مالى منه... هيلانه‌كه‌مه. ده‌مه‌وى هيلانه‌ى خوم خوش بكهم و خوم و خوت و... " روناك قريوه‌ى پيكنه‌نينى به‌رز بووه‌وه و به ناو پيكنه‌نيندا قسه‌كانى ته‌واو كردن:

- به‌چكه‌كانمان له گه‌رما و سه‌رما بپاريزم.

هه‌قه‌لى بزه‌يه‌كى بو كرد و له به‌ر پى خوى پاما:

"نا... روناك خوى تووشى هه‌له‌ كردبا بيري له هيلانه و به‌چكه نه‌ده‌كرده‌وه. روناك پاكه... نه‌و برينه‌ش ده‌بى جيى... لفكه بى. يا ده‌بى خاولى به ئاوى كولاودا كرديى و به ده‌موچاوى خويدا هينابى تا سوور هه‌لگه‌ريى. نا... نابى روناك خزابى..."

ته‌ماشايه‌كى ترى روناكى كرده‌وه:

- به‌چكه و هيلانه؟!، من جارى بيرم هه‌ر لاي تفه‌نگه‌كه‌يه كه له خوم كرده‌وه. ده‌لئى ده‌رپيم له پى دامالاوه و به رووتى ده‌سورپيمه‌وه. ده‌لئى له‌شم بوته پوشكه‌يه‌ك و با ده‌يبا. هه‌ست ده‌كه‌م هيند بچووك بوومه‌ته‌وه، پيم ده‌كرى له كونه مشكىدا خوم بشارمه‌وه... گچكه... گچكه. به‌لام گچكه‌يى له تاوانباريى باشته‌ره. پيت وا نيه‌يه گچكه‌يى و رووتى باشته‌ر بن؟. هيلانه‌ش له ولاتى خومان نه‌بى چ تاميكي تيدايه؟. دلى خوم به چى بده‌مه‌وه؟. ها؟!، هه‌ر نه‌وه‌يه پشتى يه‌ك به‌رنه‌ده‌ين... و... بزانه‌ين خوا چى له چاره نووسيوين.

روناك و هه‌قه‌لى هه‌ر له به‌رده‌م باره‌گاكه‌ى سه‌لمان ويستا‌بوون و ده‌يانروانييه نه‌و ديمه‌نه دل‌رفينه‌ى به‌هار و پيكنه‌وه ده‌دوان.

وه‌رئ كه‌وتن. هه‌قه‌لى هه‌ستى ده‌كرد هه‌ردوو قاچى ره‌گيان داكوتاوه و به زه‌ويدا روچووه. هه‌ستى ده‌كرد له‌گه‌ل هه‌ر هه‌نگاو يكي‌دا چوكى خول له‌گه‌ل

رِهگه ناديارهکانيدا هه لده که نئ و زهوی به دهستیه وه دهزریکینئ. پئی وا بوو
ئو سه فه ره، بهو شیوهیه ناکرئ و سه د مهتری دی بر ناکا، دلی، به خیرایی
وه لیدان کهوت و هه ناسه ی سوار بوو. رهنگی زهره هه لگه را، له جیی خویدا
ویستا و ئاورئیکی هانا بردنی به لای روناکدا دایه وه: ده لئی چی به ره و شار
بچین؟. قهت دلم رئی سه فه رم پئی نادا... ئهم سه فه ره به من ناکرئ.

روناک بیدهنگ بوو و له بهردهمی خوئی دهروانی.

- ها؟!، ده لئی چی؟!.

- ئهو رۆژهی وه شاخ کهوتی پرست به من نه کرد. دهتگوت هه وای شار
دهتخنکینئ... خواخوات بوو به زووترین کات لئی ده رچی و تییدا نه مینئ.
دهشتزانی ئهو میرزا حوسینیهی که باسیت ده کرد چون کوژراوه و ئهو کور و
باوکهی له گه لیدابوون چاره نووسیان به چی گهیی... هه موو جاریش دهتگوت
شورس ده بی له شارهکان و له ناومالی دوژمندا بکرئ نهک له و شاخانهی که
به رانبهر چهکی ئهم سه ردهمه تهخت بوون. که چی توش رییه کهی ئه و انت گرته
به ر و شورشی شارت بیر چوو و هاتی بو لای هه مان ئهو که سه ی که میرزا و
ئهو کور و باوکهی به کار هینان و توری دان. ئیستاش پرس به من مه که، خوت
بریار بده و من له هیچ باریکدا ده سبه ردارت نابم. له شار وه زعمان باش بوو
و به و باشییه قایل بووم. له ئیستاش به دواوه، وه زعمان هه ر چوئی بی هه ر
قایلم. تو هه قه کهی خو می...

هه قه لی له بهردهمی خوئی دهروانی و گوئی دهگرت تا روناک له قسان
بووه وه. قسه کانی روناک تیکه لاوی ئهو راستیانه ده بوون که کاتی خوئی
دهیزانین و به توپزی له بیر خوی ده بردنه وه تا بیانووی چوونه شاخی هه بی.
له ژبانی شار وه رس بوو. رهفتاری سیخور و داموده زگای ده ولت و
سووکایه تی پئی کردنی پئی هزر نه ده کرا: میرزا... میرزای دلسۆز و دهر به دهر و
تاقه زه لامی نه رووخواوی دواي هه رهس، بویه کوژرا تا رۆژی کوشتنه کهی به
ده سپیکردنه وهی شورس دابنن و ئهو نه بیته به رده و امیی شورشی
هه ره سه یناو. ته ره کردنی کوپخا و به کریش به بیانووی دهر به گایه تی و

پاراپییهوه، بۆ هه‌مان مه‌به‌ست بوو. سه‌گه بۆره‌شیان کوشت تا په‌یوه‌ندی ئەم شۆرشه به‌وی تره‌وه نه‌مینی. ئەو سی‌که‌سه چییان نه‌کرد؟. ئەوه‌ی ئەوان کردیان له‌ خه‌یالی که‌سدا نه‌بوو. ئەنجام؟... ئەنجامیان به‌ چی گه‌یی؟. ئەنجامی نازایه‌تی و دلسۆزی و لیزانی میرزا چی بوو؟. میرزا کرایه‌ دیاری و سه‌ری دانا. کوپ‌خا و به‌کریش خۆیان دا به‌ ده‌سته‌وه تا نه‌کرینه‌ دیاری. کوپ‌خا نه‌یتوانی به‌ یاخیبوون کوره‌که‌ی له‌ به‌ندیخانه‌ ده‌رباز بکا به‌لام به‌ خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دان و به‌ربه‌ره‌کانیکردنی سه‌لمان و کاکی گه‌وره‌ توانی. هیچ... هه‌ر هیچ شتی له‌مانه‌وه‌ فیر نه‌بوو تا روو نه‌کاته شاخ. گرینگ ئەوه‌ بوو له‌ چه‌وسانه‌وه‌ی ناو شار ده‌رباز بی و به‌ هۆی کوردبوونه‌وه‌ سووکایه‌تی پی نه‌کرئ. که‌ به‌یانیان کریکاره‌ عاره‌به‌کانی ده‌دی به‌ره‌و کۆمپانیای نه‌وت ده‌چوون و بۆ ده‌رمانیش کوردیان تیدا نه‌بوو، هه‌ستی ده‌کرد کۆمپانیاکه‌ ژنی ئەوه‌ و به‌ هه‌موو ئەو کریکارانه‌ سواری ده‌بن و خۆی، ته‌نانه‌ت ریشی نادرئ لپی نزیک بیته‌وه... هه‌ستی ده‌کرد کۆمپانیاکه‌ دایکیتی و به‌ به‌ر چاویه‌وه زۆرگیی ده‌که‌ن. ئەدی ئەو هاوسه‌ره... ئەو دایکه... له‌ شاخه‌وه‌ له‌و دپندانه‌ ده‌خه‌له‌سی که‌ به‌ برای سه‌نگه‌ری چینایه‌تی ناو ده‌برین؟. پی هزر نه‌ده‌کرا باوکی زه‌لیلی به‌رده‌ستی که‌سی بی که‌ له‌ هیچ لایه‌کی ژیاندا سه‌رکه‌وتوو نه‌بووه‌ ئەمنایه‌تی نه‌بی و به‌ هۆی ژێرده‌ستی کورده‌وه‌، به‌ باشترین شیوه‌ بژی. زۆری پی عه‌سته‌م بوو کورد رپی نه‌بی له‌ شاره‌که‌ی خۆیدا یه‌ک مه‌تر زه‌وی به‌ پاره‌ی زۆریش بکری، به‌لام غه‌واره‌یه‌ک به‌ به‌لاش زه‌وی پی بدرئ و یارمه‌تی بدرئ. ناهه‌قی... ناهه‌قی ناخی ده‌جنی و لی نه‌ده‌گه‌را له‌ شاردایه‌تی. ئەدی ئیستا بگه‌رپته‌وه‌ هه‌مان تاس و هه‌مان هه‌مام نییه‌؟. ئەدی ئیستا چۆن به‌رگه‌ی ئەو سووکایه‌تی پیکردنه‌ ده‌گری؟. با ئیستا به‌رگه‌ی ده‌گری... ئیستا بووه‌ به‌ رپویه‌کی له‌ر و به‌ هه‌موو کونیکه‌وه‌ ده‌چی. ئیستا وا سووک بووه‌ کزه‌بایه‌ک ده‌یبا. به‌لام ئەمه‌ی سه‌لمان و کاکی گه‌وره‌ ده‌یکه‌ن، به‌م هزر ناکری.

- له‌وی خۆم بۆ ئیره‌ خوشه‌ کرد و لیره‌ش خۆم بۆ ئەوی خوشه‌ کرد.

هه‌قه‌لی، به‌ ده‌نگیکی بیستراو ئەوه‌ی گوت و زوو ژیان بووه‌وه.

- چیی؟! -

- ده لیم کاتی مه رگیان پیشانی کهسی دا که گرانه تایی بوو، به گرانه تا

شوکرانه بژییر بوو.

- تیت ناگه م.

- هه تا نه مانه م نه دی نه مزانی نه وانه چند باشن. دوزانم له ویش نه مانم لی
ده بنه مه لایه که ت. ئیدی هه لبرژییره: سندانت دهوی یا قوزه لقورت یا ژه هری
مار؟. ده ته وی له ئاودا بخنکی یا به ئاگر بسوتیی یا تیرباران بکری؟.
مه سه له نه وه نییه له نیوان چاک و خراپدا سه رپشک بیت. مه سه له نه وه یه له
نیوان چه ندین خراپدا یه کیکیان هه لبرژییری. ناچاری ری خراپ هه لبرژییری.
نه وه ی که می رونا کایی بی لای جه ماعه ته که ی ماموستا سه عیده وه به دی
ده کری. نه وانیش، جاری بو کاکي گه وهره و سه لمانه کویر پارسه ننگن جاری بو
نه یاره کانیا ن. له لایه که وه ده ولت دروست ده که ن له لایه که وه موخابه راتی
ولتان ره گیان تیدا داکوتاون. له لایه که وه برای خو یان ده کوژن له لایه کی
تره وه بازرگانی به وینه و ناو و گوړ و یادیانه وه ده که ن. هر پوژهی به ئاوازی
بای ده دن. من به ته مای کام ئاوازیان بم و باوهر به کامه یان بکه م؟. نه وان
کور دکوژی حه رام ده که ن که چی له بری دوانی خو یان حه وت ده کوژن!. حه وت
کوری گه نج له خوینی خو یاندا ده پلکینه وه... له حه وت مآدا شیوه ن به رپا
ده کری... حه وت پرسه... حه وت دایکی جه رگ سووتاو، قور به سه ردا ده که ن
و مه مکیان ده جوئی و شیر به به روکیاندا چوراوگه ده به ستی. چون توانییان؟.
بو نه یانگوت نه وان دوانیان له ئیمه کوشت خیانه تیان کرد با ئیمه نه یکه یین؟.
خو نه گه ر سه لمانیان کوشتبا ده سخوشیم لی ده کردن به لام نه وان کوری
خه لکیان کوشت نه ک سه لمان... سه لمان چ په کی پی که وت؟. به پیچه وانه وه،
گه شه ی پی کرد. ده تگوت فه رمانیکی نهینی خودی سه لمان جیبه جی ده که ن. نا
له لای نه وانیش جیم نابیتته وه.

- نه وه تو باسی چی ده که ی؟.

- سه رم لی شیواوه. نازانم له ناو نه م هه موو داوه وردانه دا چی بکه م. با

بريار به دهستی تۆوه بى. دهلى چى؟

- هرچى دهكەى بىكه به لام له مردن پيم ناخۆشتره بگه رىته وه ناو حكومت. له وى واژت لى ناهين... ده بى بى به پياوى خويان و كاربان بۆ بكهت. ده تبه نه سهر راديو و تهله فزيون و قسه ت پى دهكهن. دوايى، له ژيانى خۆت وهرس ده بى... ده زانم قىزت له خۆت ده بىته وه. ئه وه يان مه كه.

- باشه. دمچينه ئه وروپا. په نا به خوا.... دمچينه ئه وروپا.

- به و پارهيه ده گه ينه كوئى؟ به شى سه فه رى دوو كه س ده كا؟

هه قه لى، له برى وه لامدان وه، بى ده سه لاتانه له به رده مى خۆى ده روانى. سه رى به هيچ لادا دهر نه ده كرد و هيچ بريارىكى پى نه ده درا: "بۆ وام به خۆم كرد؟! بۆ نيوانم له گه ل خواى ده سه لاتى ناوچه كه دا كه سه لمانه، تىك دا؟ بۆ وهك ئه و عاله مه، كاره گهنده كانيم بۆ قووت نه درا؟. هر له بهر ئه وهى له مندالييه وه ده يناسم و (گۆلكى خۆمالى به كا نابى) و زه حمه ته پياو كه سيكى به ده سه لاتى قه بوول بى كه ناسياوى خۆى بى؟! ئه مه هر سه لمانه كو پى كورى (خ خ) نيه كه داىكى، به بهرچاوى خۆيه وه پياوى به ره و ژووره وه راده دان؟. نه خىر ئه مه ئه و نيه... نه خىر ئه مه سه لمانىكى تىكۆشه ر و سه ركردميه... ئه مه كورى (خ خ) يه كى تره... كورى خه باتى خويناوويه و هه زار كه س ئاماده ن خۆ به قه زاوه گى پى بالايى بكهن... هه زار كورى گه نجى نه ترس و ئازا له بهر بالايى دهمردن و فه رمانى جى به جى دهكهن".

- ناتوانم هيچ بريارى بدهم. با بريار به ده ست تۆ بى.

دهنگى فرۆكهى شه ر هات. دوو فرۆكه، لاي خۆرئاوا وه به سهر شاخه كه دا، به تىژى هاتن و به سهر باره گاكهى سه لماندا ره ت بوون. يه كى كيان، كه مى دوكه لى لى بهر بوو. دواى چه ند چرك ريه ك، كلكهى شاخه كه، كه تا ويره به رده كانى به ره و حه وا بهرز ببوونه وه، بلاچهى دا و دوكه لى لى هه ستا. پاش يهك دوو چركه، گرمه يهك هات و زهوى له گه لدا له ريه وه. هه قه لى و روناك، له سه ر دم خويان به زه ويدا دا بوو. هه قه لى، جارى له دوكه له كهى ده روانى جارى له فرۆكه كان كه نيوه باز نه يه كيان پىك هينابوو و له تا قى ئاسماندا

که وتبوونه سهر پشت، چه کداره کانی ده و روبه ری باره گاکه لئی که وتنه ته قه،
ئو دیمه نهی که هه قه لی حهیرانی ببوو، جوانیه کهی خوئی له دست دابوو و
له ناو دوکه لدا دیز و ناشرین بوو. ههستی به گهرما ده کرد و پئی خوش بوو
به چاوتروکانیک لهو ناوچه یه نه مینئی.
- روناک... با برۆین.

- ئه وه سه لمانه ته ماشامان ده کا، رهنگه بیهوئی شتیکت پی بلی.

سه لمان قاقایه کی کرد و دوایی به بزهی پیکه نینه وه که به دۆستانه ده چوو
گوتی: "هیچ نییه نا!، خۆتان مه شله ژین مالتان نه شیوئی". ئه وهی گوت و
جگهره کهی نایه لایه وه وه و ناشیانه مژیکی لی دا، به ئاشکرا پیوه دیار بوو که
جگهره کیش نییه و هر بو فیز ئه و جگهره یه ی داگیرساندوه. دهستیکی
خسته بهر پشتینه کهی و به ره و لایان هات.

- کاکه هه ق وهره پیای چاک به مه رۆ، هر له م دۆله دا مالی پیکه وه بنی و
له گه ل هاوسه ره که تدا تیدا بژین، بارتان سووکه و هر که قه وما تیتته قین.
- نیوان ئه و تاویره بهردانه چی لیه؟، روناک به دهنگیکی نهوی ئه و
پرسیاره ی ئاراسته ی که سیکی نادیار کرد، سه لمان وه لامی دایه وه:

- هیچ، هیچی لی نییه، فرۆکه وانی دوزمن نیشان ناپیکن، ئه و جوړه
ئامیرانه ی بو ئه م جوړه فرۆکانه و ئه و جوړه راکیتانه و ناوچه ی شاخاوی
پیویسته، ته نها له سکه ندنا فیادا هیه و ئه وانیش پیان نافرۆشن...
براده رانمان، لهوئی چوونه ته لایان و قه ناعه تیان پی کردوون.

هه قه لی، عه قلی به وه دا ده شکا که یه ک وشه ی ئه و قسانه راست نییه، ئه و
دهیزانی ولاتان وا نین، دهیزانی ولاته پیشه سازیه کان بیر له بهر ژه وه ندیی
خویان ده که نه وه، بیر له وه ده که نه وه هه قدهستی دانساز بو خه لکی ولاتی
خویان که م بی و کری خانوو که م بی و هه موو جوړه خزمه تیکی میله ته ی خویان
بکه ن تا له هه لیزاردندا دهنگ بهین و دهسه لاتیان هه بی، ئه گهر بتوانن یه ک
دۆلار له کریی هه موو خانوو کانیان که م که نه وه ئه و ئامیره ش ده نیرن که وا
له بهر دلی کاک سه لمان جارئی رایانگرتووه!، خوینی خه لکی ئه م مه لبه نده بو

ئەوان نرخی چییە؟!.

- کاک سەلمان... لە بەر خاتری کورد ئەو فریشتانە دەست بە خیری خۆیانەو دەنین؟! ئەگەر یەک ولاتی وا هەبێ، لە سەدا نەوهدی کارەکه مان تەواو بوو و ماوەتەو سەر ئەو هی رایگەیه نین... دەولەتی پرۆلیتاری کوردستان راگەیه نین!... بەلام ئەوان دەیانەو هی بە خوینی هەرزانبەهای ئیمە نەوتی هەرزانیان دەست کەوی تا خزمەتی پیر و پەککەوتەهی خۆیان بکەن.

سەلمان هەنیەهی گرژ بوو. ئەویش ئەوانەهی دەزانی بەلام گوتنی پێچەوانەیان باو بوو و ئەو قسانە لە بەرژەوهندیی ئەودا بوون. باو بوو کە سەرەکوەزیرانی فلانە وەلات و سەرەککۆماری فیسارە دەولەت و میری فلانە میرنشین، برا و دۆستی کاکێ گەرەن و دلی ئەو بە ملیۆنی بەرمیلە نەوت نادەن و هەزار ئەنجامی هەلبژاردن و خۆشگوزەرانی میللەتی خۆیان دەدەنە بەرخەنیریک و لە بەر پیتی کاکێ گەرەدا سەری دەبێن.

- کاکە هەق خۆ ئیمە لە بەر بێ تویی پەکمان نەکەوتوو. من بۆ تۆمە و تۆش کەیفی خۆتە. بەلام تۆ ئەو ژنە نەگبەتەش دەترسینی... لە ترسی فرۆکەکە وا خۆت بە زەویدا دا خەریک بوو زەوییه کە قووتت دا. بۆ ئەو هی نەترسیتی و دلیا بی، پیت دەلیم فرۆکەوانەکان نیشان ناپێکن. زەردەشتت نەدی چۆن بە دەمانچەیه کی ویلتەر تەقەهی لی دەکرد؟... خۆزگە دەتدی تا بزانی نەترسان چۆنە و ئەو کورپە کە مندالی دوینییه چۆن فشی پی دەهات.

هەقەلی وای هەست دەکرد، لە بەر چاوی روناک دەشکیندریتەو و قەشمەری پی دەکری و بە نووکە شەق لە پاشەلی هەلەدری. هەستی دەکرد روناک، ورده ورده پەيوەندییه روحیه کانی خۆی لی دەبچریتەو و رابردوشی دەتفینیتەو. چۆن دەبی لە بەر چاوی هاوسەرەکەهی سووکایەتی پی بکری؟! بیری لەو کردەو کە سەلمان پارەکەشی بۆ سووکایەتی پیکردن داووتی نەک بۆ پیاووتی. پیی خۆش بوو دەست بە باخەلیدا بکا و پارەکە دەربهینتی و تا هیزی تیدایه بە ناوچەوانیدا بکیشی و تفیکیشی لی بکا. بەلام کەسایه تیی و هیز و دەسەلاتی سەلمان لی نەدەگەرەن ئەو بکا. هەستی دەکرد، لەو

بارودۆخەدا سەلمان دەتوانی بە ئیشارەتی یەک پەنجە ڕوناک ڕامالێتە لای
 خۆی و لێی زەوت باکا و ڕوناکیش بەوپەڕی خۆشییەو قەبوولی بی. بەلام
 سەلمان ئەو خەسێتانهی نەبوو و کەس نەبوو شتێکی لەو لایەنەو لێ دیبی.
 پێ نەدەچوو لە هەموو تەمەنیدا دەستی بەر جەستە ی ژن کەوتبی... ئەدی
 سەلمان بۆ وای لێ دەکا؟! دەیهوی بیسەلمینی کە پیاوی بی دەسەلات سووک و
 بی نرخە... ئەی پیاوکۆژ و دز و تەنافباز چین؟ ئەوانە برەویان هەیه... ئەم
 خاکە ئەوانە لێ دەروین و کۆمەلگە پەروردهیان دەکا و ئەوانیش گەشە
 دەکەن و سواری ملی هەمان کۆمەلگە دەبن کە پەروردهی کردوون...
 - ئاخر کاک سەلمان من نەمزانی فرۆکەوانەکان ئەو ئامێرەیان نییە. بمزانیا
 منیش بە بەرد تێیان دەکەوتم!. من وەمزانی نیشان دەپێکن و بۆمباکە بەر
 بارەگا دەکەوێ.

سەلمان، هیندەدی دی هەنیە ی گرز بوو. تەماشایەکی تاشە بەردە تیزهکانی
 کرد کە دوکەلەکە ی بەرەو ئاسمان دەچوو و تا دەهات تەنک دەبوو و هە. یەک
 چرکە لە ڕوناک و یەک چرکە لە هەقەلی ڕوانی و بە پەلە گەرایەو. هەقەلی
 بانگی کرد: - کاک سەلمان...

سەلمان بە لای راستدا وەرچەرخوا و نیو بەزنیەکی پێک هینا و ئاوری
 دایەو. هەقەلی، بە بزنیەکی ناچارییەو گوتی:

- زۆر سوپاس بۆ ئەو پارەیه... ئەم پیاوہتیەم بیر ناچیتەو.

سەلمان، سەریکی بۆ لەقاند و بزنیەکی کرد. دیسان بە لای راستدا نیو
 بەزنیەکی تری پێک هینا و پێچی کردەو و بەرەو ژوورەکە ی خۆی ڕۆیی...

(١٦)

ژوورەکە ی هەقەلی و ڕوناک لە جێیەکی کەمی بەرز بوو و ڕووی دەرگاکی
 لە دۆلێکی بەردەلان بوو کە چلکاویکی بە ناوہندا ڕەت دەبوو. بە هەردوو

بهري دۆله كهدا هيستري قاچاخچيان به سترابوونه وه و سهگي خوئيري ملومؤيان ده كرد و قاز و مراوي بؤر دهچوونه وه و مريشك چينهيان ده كرد. مةمه له چي و قاچاخچي، دوو دوو و سي سي پيكداهاتن و باريان بار ده كرد و باريان دهخست. جار و باريش يهك دوو يا دهسته يهك پيشمه رگه به دۆله كهدا هه لده گه ران و داده گه ران و هيندي جاران، غايه بانه شيان له گه لدا بوون. هه قه لي، له بهر ده رگا كه وه له و ديمه نه ي ده پرواني كه له خه ونيشدا به بيريدا نه ده هات بيبيني. شيروخه ت و ته پرووشكي هه لبراردني ريبازي ژيان دادى نه دان و دواي دابرايان له سه مان، له و گونده دا گيرسابونه وه. نه خويان دا به ده ست حكومه ته وه، نه رپي نه وروپايان گرته بهر نه به ره و لاي مامؤستا سه عيديش چون.

روناك، هه ميشه شتيك هه بوو خو ي پتوه خهريك بكا... درزي ديواري ده گرت، پارچه په روي ليك ده دان، له هه ر قوزبنه و شتيكي داده نا و دواي جيگوركي به شته كان ده كرد و له بهر خو يه وه گوراني (هه موو عالم بمكا لومه... وه فاداري پيشه ي خو مه) ي ده گوت و زوو زوو به رووي هه قه ليه وه قريوه ي پي كه نيني بهرز ده بوو و هه ر جاره و به زميكي پي ده گيرا.

هه قه لي سهيري نه و بازار و ديمه نه ي ده كرد و خه يالي رو يي بوو. له پر له دهنگي روناك راچه ني:

- نه ها چاوت ليه نه وروپا كه مان چ خوشه؟!، چاوم لي بوو لاي نه و سؤنانه، له گه ل ژنه نه وروپاييه كي قز زيريندا مه له ت ده كرد. نه وه سؤنه بوو يا ژن بوو؟!.

بو پيم نالي هه قه گيان... چما نه وانه ش ده كه ي؟!، نه و كه تنه شت كرد؟!.

روناك، روژي چند جاري هه قه لي ده هينا يه پي كه نين، هيچ چاره ي نه بوايه ختووكه ي ده دا. پتي ده گوت: گيانه كه م، پي كه نين و مرزشي روچه كه ته... ده بي به

هانيدا بي. ري مه ده نامه ي كاك حه سه نه كه ي نه وروپا قه لست كه ن...

روژ به روژ هه قه لي زياتر و زياتر روناكي لي ده بووه فريشته و به سؤز و به بوون و بووني ده ژيا. كه خه م دا يده گرت، سه ري ده خسته سه ر راني و ده مار به ده ماري جه سته ي ده كه وتنه جي هاني ئاسوده ييه وه... له بارودوخي وادا،

هه موو جارئ دایکی بیر ده که و ته وه و دهستی روناک که به سهر و کاکوئیدا ده هات، لئی ده بووه دهستی دایکی و ههستی به شهرمه زاری و لاوازی خوئی ده کرد و ویژدانی نازاری دهدا. له کاتی وادا، خوئی له روناک ده بچرپیه وه و کارئکی وای ده کرد هیچ کوئی روناکی بهر نه که وئ... ته نانهت جلو بهر که که شی نارمه هتی ده کرد.

هه قهلی، سهری به لای روناکدا هه لبری و بزهی کی بو کرد. دواي ئه وهی تاوئ چاویان له چاوی یه ک بری، هه ردوکیان پیکه نین. روناک هاته ته نیشتییه وه و دانیشت.

- ده بینی چون ئه و خه لکه پیکدا دین و له که ولی یه کتر ده له وه رین بی ئه وهی کهس به ره هه میکی هه بی و شتی زیاد بکا؟. خه لکی گونده که نه بی که ئیستا که مایه سی دانیشتوانن، بایی بزئوی خوئیان به ره هه میان هه یه، ئه وانی دی مه گه ر پیسایی بو زه وی زیاد بکه ن. ده لئی کارگهی گوون... هه ر ده خون و ده رین. من و توش له خه لکه بی که لکه کانین. هه ست ده که م بوونمان بو هیچ شتی باش نییه... به که لکی هیچ نایهین.

- رۆژی نهمدی گه شبین بیت. خو دنیا هه ر وا نابئ...

- هه ر وا ئاسووده نابئ؟! هه قهلی ئه وهی به دم پیکه نینی ناچار پییه وه گوت.

- نه... دنیا چاک ده بی.

- هه رگیز من و تو نایبینین. تا دی ده سه لاتی بهد زیاد ده کا و لایه نی شه ر بره وی ده بی و سه رده که وئ. چاکه و لایه نی خیریش، واته من و تو و هی وه ک ئیمه، ده بی هه میشه له بنه وه بن. باشه کی ده لی ئیمه لایه نه چاکه کهین؟! ها؟! له ناو هه موو گیانداراندا زوردار نرخه له سه ره وه یه. که وی به زیو کی به فلسی ده یه وئ؟! ها؟! دیاره ئیمه بی خیره کهین و ده بی نه بین... نه مینین... روناک ملی مات کرد و به بی هیوایی له به رده می خوئی روانی. پاش تاوئ، ده ستئکی خسته سه ر شانی هه قهلی و قورسایی خوئی به سه ردا دا و هاستایه سه ر پی. ته ماشای ناو دوله که ی کرد و سوئه یه کی دی به یه کئکی تر دا ده فسی. ته ماشایه کی هه قهلی کرد، ئه ویش له سوئه کانی ده روانی.

- ههقهه گيان هه وهست ده بزوين؟ ... بو ته ماشايان ده كهه؟!. نه وهه گوت و به
 دهم قريوهه پي كه نينه وه، ههقهه لي جي هيشته و وه ژووري كهوت.
 رووخوشي و كهشي روناك، لايهني ره شيني ههقهه لايان كه شتر نه ده كرد.
 سوژي روناك ته نها بهنجيكي كاتي بوو و هيوري دهكرده وه. قريوهه
 پي كه نيني روناك و سوعبه ته كاني هر بايي نه وه بوون له خه وزران و خه ونه
 ناخوش بيپاريزن. روناك هه رچي كردبا باوهري نه م لهق نه ده بوو و
 تاريخستاني هيواي كهش نه ده بوو. له لايه كه وه، لايه نه سياسييه كان هيله يان
 به يهك ده كرد و نه وهه هيواي بي له دلي نه مياندا نه هيشته بوو. ترسي نه وهه شي
 هه بوو يه كيكي وهكو سه مان كه مه كه بگوړي و خوي به داوي لايه كي تره وه
 هه لواسي. نه وسا حكومهت خراپتر دهست بوه شيني و خوژكه و هه زار
 خوژكه بو نه م روژه بخوازي. نه مه شي به هه ردوو باردا پي كار هسات بوو. له
 لايه كي تره وه نه تره شي له وه چووبوو كه به هوي بي دهسه لاتي و نه بوني و
 دهر به دهر ييه وه، لايهني نازه لي روناك بره و بستيني و يه كيكي تري بوئ و له
 ري لادا... هه لبخزي.

ههقهه له دوله به رده لانه كهه ناوه ندي گونده كهه دهرواني به لام هيجي
 نه ده دي. خه يالي رو شته بوو: بهر له وهه له و گونده ني شته جي بن و خوي، وهك
 بي خير و بي دهسه لاتيكي، به تالاييهك پر كاته وه، روناك چون بوو؟. نهه ئيستا
 چونه؟. نه و كاته، كه ههقهه لي ناوي دمخواره وه، روناك گويي به قورگيه وه دنا
 و به كول پيده كهني و دهگوت دهنگي ناوه كه له كه رووتدا خوش دي. بلقه بلق
 دهكا. به رزبونه وه و دابه زيني قورقورا كهت ختووكه يه كي خوشم دها. به زور
 دههه دهخسته ناو دههه و دهنكه تري له دههه دهرده هينا و دههه خوارد.
 ديگوت من زهرنه قووتهه ههقهه كهه خوم. كه سه رما داده هات، خوي پيوه
 دهنووساند و ئوخهه بو كه رمايي جهستهه ده كرد. نهه ئيستا؟!. هه ر دواي
 چهند مانگي، روناك نه و لايه نانهه نه مان. ئيستا كه نه م ناو دهخواته وه،
 ههست دهكا روناك لي دور دهكه ويته وه و چاوي خوي لي ده دزيتته وه. كه
 نان دهخوا، ههست دهكا ملچه ملچي دههه بو روناك ده بيته عه زابي قهر. كه

له گه ل که وچکی خوار دندا لرفه په ک له ده می دی، روناک ناوچه وانی گرز ده بی و قیزی دیته وه. نهیده زانی چون نان بخوا. که جهسته ی بهر جهسته ی ده که وی، لپی دور ده که ویته وه و له دست گهرمای جهسته ی، خهریکه نوینه کان چول بکا. نه وه ی له روناکدا مابوو، تنها قریوه ی پیکه نین بوو. نه مه وا بهر ده وام بی به کوئی دهگا؟! ... چاره نووس و نه نجامی هاوسه ریتیان چون ده بی؟. خوار دن و خوار دنه وه و سه رپیشاو و خه وتن و جووتبوون، که له مروفا هه ن، ده ستیان لی بهر نادر ی هه ر له بهر نه وه ی له سروشتی نازه لیشدا هه ن. له کاتی نه نجامدانی نه و پیدا ویستییه بایولوجیانه دا، مرو ریک به نازه ل ده چی و بنه چی خوی ده دوزیته وه. به لام ده ستیان لی بهر نادر ی، نه دی نه م چون ده سبهرداری خوار دن بی تا به مه ی موون نه چی؟. چون ده سبهرداری سه رپیشاو بی تا به سه گ نه چی؟. له بهر خو شیه وه ده ی گوت: "نا... من روناکم له خو شه ویستیدا خنکاندوه، به ناگری سوژ سوتاندوومه و هه ر به ماچ و له نامیزگرتن تاساندوومه..."

هه قلی، به ناسکترین شیوه نه وانه ی بو روناک باس ده کرد تا تییبگه یه نی. به لام تیگه یشتن و هه ستردن لیک دورن. هه قلی، هه ر له بهر دلی روناک، له هه موو نه و کاره بایولوجیانه بیزار بوو. پیشی و ابو هیچ شتیکی لی شاراه نییه. له و باوه رده دا بوو که هه موو شته کان، وه ک داشی دامه، وان له بهر ده ست و هه ست و چاویدا. پی و ابو پی او بهر له هه موو که س هه ست به خزانی هاوسه ری خوی ده کا، به لام دوا ی هه موو که س ده بیستی. جا نه و خزانه ی قه بو له یا نا، نه وه یان ده که ویته سه ر شیوه ی په روده و نه و ریشالانه ی که هاوسه ره که ی له دلیدا دایکوتاون. به هه لکیشانیان ده مر ی یا نامر ی؟. هه ر له یه که م روزه وه پیشبینی نه مانه ی کرد بوو و نیستاش پیشبی شتی خراپتر ده کا. کابرایه کی بی ده سه لات له ناو ره وی پی او کوژ و ده سه لاتدار و خه لکی نازا و نه تر سدا بچووک ده بی و له راده به ده ر به هاوسه ری خو یه وه ده لکی و وه ک مندالی دامینی کراسی دایکی خوی بگری، دامینی ده گری و لپی نابیته وه. مینه ی نه م گیانداره دوو پییه سهیره ش که

پئی ده لّین بنیادهم، نّیری وای ناوئ، نّیریکی دهوئ لووتی له حهوا بی...
 بیپاریزی و هیلانهی گهرم و نهرم و رازاوهی بو دابین بکا و ههموو نّیرهکانی
 تر لّی بترسین و نهویرن نژیکی هیلانهکهی ببنهوه. ئیستا ده پانزه چه کداری
 چاوزیت و دهست له سهر پهله پیتکهی به دواوه بوونایه و به لووت سلاوی له
 خه لک بکردبا و بایی خو نواندن ئەم و ئەوی بهر شاپان بدابا، لایهنی
 پروناکیشی مسوگهر دهبو. ئەمه نهیئنی ئەوه نییه که (ئەمن) یکی نه زانی
 ههتیوچه، شارنیک نهرم دهکا و دوخینی میره می بو شل دهبی؟ (ئەمن) و
 پوئیس واته دهسه لات و دهسه لاتیش جنسییه. میینهی ئەم خهلقهنده سهیره
 سروشتیکی تایهتی خوئی هیه که ههمیشه بهکه له. وهک مهر و بز و سهگ
 و مانگا نییه سالی یهک که رهت کاتی بی و له وهرزیک له باردا بز و
 بپرتهوه. ههمیشه دهیهوئ... له کاتی ئاوسبوونیشدا دهیهوئ. نّیرهکهشی
 ئەوه نیه تهنها له کاتی پئویستیدا جووتبوونی بوئ. ئەویش ههمیشه دهیهوئ...
 مییهکهی به ئاوسیش دهوئ. تهنانهت بینویرتی می که دهبی ته بیاتی نّیری ئەم
 خهلقهنده ناشرینه تیک بدا، بوئی خوینهکهی ههوهسی ده بزوینی و زیاتری هار
 دهکا. بوئی خوینی لی ده بیته به لگهی مییهتی. ههر ئەو بوئهیه پیاوکوژ هار
 دهکا و به ههوهسهوه خه لک دهکوژئ... تا پتر بکوژئ بوئی خوین پتر ههوهسی
 ده بزوینی و تا ههوهسی پتر ببزوئ پتر دهکوژئ... بوئی خوین وهک بوئی
 میخهک و بوئی بنیشته تالهی ناو دهمی ژن جنسییه... بوئی خوین...
 دهیگپرتهوه سهردهمی درهندهیی و بهره لایی جنسی. بهره لایی جنسی؟!
 ئەگهر بهره لایی نه بووبی بو نّیر و می له یهک ده بیزرین و ویلی دوا ی هی تر
 دهبن؟! می، نّیری چاکیشی ههبی له ئاستی نّیریکی له وهی خوئی نّیرتردا فس
 دها و نّیر، می چاکیشی ههبی ویلی دوا ی می تر دهبی... ههر کاتیکیش نّیر
 زانی له خوئی نّیرتری به دهورهوه ههن، به مییهکهی خویهوه دهلکی. به یهک
 داناکه وهن. ئەم گیانداره سهیره، وهک گورگ، به بوئی خوین ههوهسی ده بزوئ
 که چی خوینیشی له خوئی حه رام کردووه.

ههقهلی، ههر له دۆله کهی دهروانی و هیچی نه دهدی. خه یالی ئاویزانی ئەو

هاوكيشانه بوو كه تهمهني خوځي بو شيكردنه وهيان تهرخان كړدبوو. نه يده ويست باوهر به هيچ قيل و تيورييه كي بي سهريشه بكا. دهيويست خوځي له دست قالبی تيوري و نایدولوثيا راپسکينی و به خوځي ريبازی وه دوزی. لهو خه يالانه دا بوو، له (نيواره باش) ي زه لامیک راجهني.

- ... ژيان باش ...

هه ستايه سهرپي و دهستي دريژ كړد:

- فهرموو... فورموو.

دوو چه كدار بوون: يه كيكيان، گهنجیكي جوانكيله بوو. تفهنگيكي بي قوناغی جوان و چاكي به دهسته وه گرتبوو و مسكي ده مانچه يه كي چوارده خوړيش كه به په روپه كي زهردي خاوين پيچرابووه له كيفه كه يه وه ديار بوو. جلوبه رگی خاوين بوون و جامانه كه ي له ته و قه سهری پيچابوو، قزه ره شه چه ور و كه مي لووله كه ي به هه نيه يدا هاتبوه خوارى و گهنده مووی ده وری بروی و سهر رومه تي هه لكيشابوون و چوارقه له ميش به گيرفاني كراسه كه يه وه بوون. ديار بوو نه میان، ليپرسراوی نه وی تريان بوو كه دوو ههنگاو دوورتر، له پشتيه وه، به خو و به تفهنگ و چهندين يه دهگي پر و جووتی نارنجوك و جلوبه رگی چلكنه وه، گرژ و مؤن راپويستابوو.

- نه خير سوپاس. هاتوين له گه لماندا بيته بارهگا.

هه قه لي كه مي چه په سا و به بيدهنگي ليی راما. ته ماشايه كي نه وی ترياني كړد: لهو بابته بوو هر پي بلين دهی، وهك نه وهی هه وا كونكون كات به دم جنيوداني پيسه وه، زه لام كونكون كات. گرژ و مؤن بوو. جي برين به لالیو و رومه ت و چهنه گه و بروپه وه بوون. هه قه لي، له جنيوه كاني پتر ده ترسا. نه گهر جنيو به ژنه كه ي بدا؟! خو نه و بابته جنيوانه وهك شيعر، سووك و خو ش به سهر زاری نه و بابته مروثانه دا دين. له كاتي پياوكوشتنيشدا، جنيو وهك ناگری چه كه كانيان به ريز دين. پي وا نه بوو به و گومانه غه دري لي كړدبي. كه سي لهو بابته نه بي وهك نه مه نابي.

به دهنگيكي كز گوتي:

- خیره؟! -

- لهوی دھیزانی، ئیستا فہرموو با بروین.

روناک ہاتبووہ بہر دہرگاکہ و بہ سہرسامی لہ ہہقلی دہروانی و ہیندی
جاریش تہماشای لاوہ پوشتہکھی دہکرد. ہہقلی چاوی روناکی نہدی بچیٹہ
سہر چہکدارہ چلکنہکہ. جاری تہماشای ئہمی دہکرد و جاری ئہو. دہتگوت
دہیہوی لہ نیوان ئہم و ئہودا یہکیکینا ہہلبرٹری. ہہقلی لہ لایہن خوہوہ
دلنیا بوو کہ لہو ساتہدا، نابیتہ دہستہگولی روناک با بہ چاوی، ہہزار
ہہلق مہلہقیشیان لی بکا. ئہم نیریکی زہلیل و ئہو نیریکی دہسہلاتدار.
ئہوہی جی ہیوابی و مابیتہوہ، لایہنہ مروٹایہتیہکھیہتی کہ ری تی دہچی
ہیندہ لہ سہر بی، نہک ہہر نہیکاتہ دہستہگول، بہلکو قیزیسی لی بیتہوہ.
رہنگیشہ ہیندہ دامین بی دوا دوو دہقیقہی دی لہ ہہلبراردنی ئہویش
ژیوان بیتہوہ و یہکیکی لہو نیرتر و بہ دہسہلاتتر بکاتہ دہستہ گولی خوئی.
- ہہقہ گیان ئہوہ چییہ!؟ -

- نازانم... ئہو برادہرہ دہیہوی لہگہلیدا بچمہ بارہگای سہرکردایہتی.
رہنگہ... کاک سہلمان کاریکی پیم ہہبی.

ہہقلی زوو لہ خوئی و ہئاگا ہاتہوہ: "وا روناک ئہو نہفہرہی لہ
تہماشاکردندا پشتگوی خست ئہدی من بو نالیم (ئہو برادہرانہ)؟. دیارہ کہ
ئہویان ئامیریکی بہستہزمانی بی دہسہلاتی پیاوکوشتنہ. و ہک تہفہنگہکھیہتی
و بہ ویستی خوئی ناتہقی و منیش نابی و ہک بنیادہم لی بروانم. تہفہنگہکھی،
بہ دوو فہرمان دہتہقی و سینگم کون دہکا. فہرمانی یہکہم ئہو خاوینہ دہری
دہکا و ئہو چلکنہ جیبہجی دہکا. فہرمانی دووہم چلکنہکہ بو تہفہنگہکھی
دہردہکا... تہفہنگہکھش نالہیہک دہکا و تہپہیہک لہ سینگم ہلدہستی. منیش،
لہ بری ترس، سہرسام دہبم و لہ خویم دہپرسم: ہہو! ئاوا کوتایی
ہات؟! رہنگہ ہہر لہ سہسامیدا بمرم نہک بہ کاریگہریتی فیشہکہکہ."

لاوہ پوشتہکہ، بہ جوڑی لہ بری ئہم، لہ روناکی روانی و وہلامی دایہوہ، بو
ہہقلی دہردیکی مہرگہینہر بوو بہلام لہ ناخوہ خوئی ہیور کردہوہ: "خو"

روناک ملک و کۆیلهی من نییه. با خۆی وهدهنگ بی... چما خاومنی کهسیاتی خۆی نییه؟!، ئەدی هه‌میشه به‌رگری له ژن ناکا با له پشتی کۆی قافیش لێی قه‌ومابی و له‌گه‌ڵ پیاودا کێشه‌ی هه‌بی؟".

روناک به‌ په‌شۆکاوی له هه‌قه‌لی روانی. لێوی که‌وتنه له‌رزین و سپینه‌ی چاوی ده‌رکه‌وتن: هه‌قه‌ گیان خۆ هه‌یج نییه؟!... ها؟!... خۆ هه‌یج نییه؟!، بۆ وا به‌ دواتدا هاتوون؟، بۆ کاک سه‌لمان به‌ نامه داوای نه‌کردوی؟، - با بگه‌مه ئه‌وی، ئه‌و هۆیا نه‌م بۆ ده‌رده‌که‌ون.

پۆندک به‌ چاوی روناکدا داباری. هه‌قه‌لی، به‌ر له‌وه‌ی وه‌رپێ که‌وی، پێی خۆش بوو ئامیزکی وا به‌ روناکدا بکا، تیکه‌لاوی بی و له‌گه‌ڵ خۆیدا بیبا. چه‌زی ده‌کرد ئه‌شکی چاوی بلیسیته‌وه. له‌ لایه‌که‌وه هه‌ستی به‌ ترسیکی کوشنده ده‌کرد که ببوه قورساییه‌کی ناخۆش و له‌ ناو سینگی‌دا مۆلی دابوو و ده‌می وشک کردبوو، له‌ لایه‌کی تره‌وه پێی وا نه‌بوو نازار بدری: "هه‌ر چیه‌ک بن کوردن... خۆ به‌ عس بانگی نه‌کردووم!". نه‌یدمزانێ بۆ به‌و شتیه‌یه به‌ دوایدا هاتوون و نه‌شیده‌زانی چی گوتووه و چی کردووه که به‌ دلی ئه‌مان نه‌بی. به‌لام ئه‌وه‌ی چاک دمزانێ که هه‌رگیز شتیکی نه‌گوتووه به‌ دلایان بی. ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌م جووره بانگکردن و بردن و گرتنه به‌س بوو.

هه‌قه‌لی، کلاشه‌کانی هه‌لکێشان و گوتی: "ئاماده‌م. فه‌رموو با برۆین". ئاورێکی له‌ روناک دایه‌وه: هه‌روو لێوی سوور هه‌لگه‌رابوون و کلی چاوی، له‌ گه‌ڵ رێچکه‌ی فرمیسکدا، به‌ روومه‌ته سوورخنه‌کانیدا داچۆرابوو و لێی ببوو به‌ نه‌خش. به‌ زۆر، بزه‌یه‌کی ناچاری خسته‌ سه‌ر لێوی خۆی: "خه‌مت نه‌بی زوو دیمه‌وه". پاشان خۆی سه‌رسام پیشان دا و له‌ سه‌ری رۆی: "ئه‌م گریانه‌ چیه‌؟!... خۆ به‌ عس بانگی نه‌کرووم!".

له‌ ناو دۆله‌که‌ و ده‌م چلکاوه‌که، مراوییه‌کان بۆر ده‌چوونه‌وه و مریشکه‌کان چینه‌یان ده‌کرد، سه‌گه‌ خویتریه‌کان خه‌ریکی ملۆمۆ بون و هیستره‌کان، له‌ هه‌ردو به‌ری دۆله‌که‌دا به‌سترا بوونه‌وه و هیندیکیان سه‌ریان له‌ تووره‌که‌ی ئالیک نابوو و هیندیکیان دۆژ دامابوون و هه‌موویان کلکیان با ده‌دا.

مهعمه له چي و قاچاخچي، باريان دهخست و باريان بار دهکرد، سویند و ته لاقیان دهخوارد و پارهیان دهژمارد و دینار و تمه نیان دهگورپیه وه. دهسته دهسته چه کداریش به دۆله که دا هه لده که ران و داده که ران. هه قه لی وه پیش دوو چه کداره که کهوت و به ههنگاوی ورد، به ره و ناو دۆل و چلکاوه که دا که را و له ویتوه، سه ره و خوار بووه وه. روناکیش، هر له بهر ده رگای ژووره که ی خویمان ویستابوو و دهستیکی له سه ر دلی دانابوو و به دهسته که ی تری چاوی دهسری و ته ماشای هه قه لی دهکرد تا له چاوی بزر بوو.

(۱۷)

به ره له وهی هه قه لی و دوو چه کداره که بگه نه بهر باره گاکه ی سه مان، له سه ر رپیه که که له ویدا که می پان و به رده لان بوو، دوو ته رم که وتبوون. یه کیکیان، له سه ر دم راکشابوو و دم و لووتی له زه وی ژه نی بوو و جیی فیشه کدانه که ی به پشتیه وه دیار بوو که کال نه ببوو. جیی فیشه ک به ناوشانیه وه دیار نه بوو به لام خوین له ژیر سینگیه وه رپچکه ی به ستبوو و لای قه راغه وه وشک بوو و له ناوه راسته وه تازه ده مه یی. گه نده مووی ریش و سمیلی خو لای بوون و قره ره شه پره که ی له لای ناوچه وانیه وه، به دم بایه که وه، وه ک گزوکیا، به کاوه خو ده له رایه وه. هه رزه کاریکی شانزه حه فده سالان بوو و پی ده چوو ده می نه بی کوژرابی. نه وی تریشیان زه لامیکی که ته و پته وی سینگ پان بوو... ریشیکی ماشوبرنجی پری لی به ردا بووه و، له سه ر گازی پشت راکشابوو. هه ردوو چاوی کردبوونه وه و ده می دابچری بوو، و به عاسته م ره شینه و سپینه ی چاوی لیک جودا ده کرانه وه. جیی یه ک فیشه ک، به سه ر دلیه وه بوو و (ده تمه نییه ک) یش، په سترابوو ناو ده میه وه و هیندیکی لی به ده ره وه بوو.

- ئەمانه کین کاکه؟! -

ههقهلی به سهرسورمان و داخهوه ئەو پرسیارهی کرد. ئەویش - له ئەنجامدا ههقهلی زانی کادیره و له دلی خۆیدا ناوی ئەفهنندی لی نا - به گرژومۆنی و به دهنگیکی گر و بلندی دهسه لاتدارانهوه کوتی:

- به کریگیراو بوون و وهکو سهگ تۆپاندمانن... پیاوی ئیران بوون...

ههقهلی، بی ئەوهی تهماشای ئەفهنندی بکا، به دیار کوژراوه لاوهکهوه دانهوی و تهرمهکهی خسته سهر پشت. دانیشته و هیندی دهستی به ناوچهوانی سارد وسریدا هینا و کهمی کاکۆلهکهی تهکاند: سهرهتای تهمهنی بوو... تازه وهک گول خۆی دهواند... له کاتی خۆنواندندا پیکابویان: "لاویکی باریکهلهی کهلهگهتی چاو درشت و برژانگ دریز و پر، لهو گۆره کهوتوووه و بوته قوربانی پلانی ئەم و ئەو... کوردایهتییان له سهر تهله بو داناوه و ئەویش مندا لانه و غهشیمانە بوی هاتوووه و پیوه بووه. دهبی ئەمهیان کوری ئەوی تریان نهبی؟".

- شۆرش ئەولادی خۆی دهخوا... بهلام دهبی دواي سهرکهوتن بیخوا.

ههقهلی ئەوهی به چهپه گوت و له تهرمهکه راما. چهزی دهکرد له نامیزی بگری و تا کلوکۆی دادهمرکیتتهوه و ماندوو دهبی، بوی بگری. بهلام نهدهکرا ئەوه بکا... تازه به به کریگیراو ناوی هات... شایهه و بهلگهشی نهدهویست.

- ئەو که لاکه سهگه دهناسیت؟.

- نهخیر نایناسم. که لاکه سهگیش نییه. کوری دایکیکه و جهرگی دهسووتی. کوری میللهتیکه که له ههموو لاوه لی ههلهوههری. لهم حیزبه لی به کوشت دهچی و لهو حیزبه لی به کوشت دهچی و به جاشیتی لی دهکوژری و به کۆمۆنیستی لی دهکوژری و له مالی خۆی دانیشی ههر لی دهکوژری... ئافاتی تیکهوتوووه ئافات... ئافاتی تیکهوتوووه... مندالی وا کوا دهزانی به کریگیراو بی؟. هی وا، ههر ئەوه دهزانی شهیدای شتی... ههر شتی بی، بگری و بو ئافهرین خۆی بفهوتینی...

دهستیکی تری به ههیهیدا هینا و ههستایه سهر پی.

تاویکی دی لی راما و لهگهڵ دوو چهکارهکهدا وهری کهوت. بهدهم ریوه، خۆی سهرزهنشت دهکرد: "ئهم دوانهش وهکی ئەو لاوهن و شهیدای شتی

کراون، قسه کردنی من چ سوودی ههیه؟. دهبی خواخوام بی خۆم نه کوژن..."

هه قهلی خۆی له بهردهم باره گاکهی سهلماندا دیتهوه. دوو چه کدار که پیشتر دهیناسین، به توندی و تورهیی لئی هاتنه پیشی و چهکیان لئی سوار کرد. هه قهلی، به سه رسورمانهوه، له ئاستی دهنگی نه عره ته ئاسایان و خرهیی میلیی تفهنگیان و شالابو هینانیاندا ویتستا.

- سه گبابی خایهنی جاسووسی پیاوی ساواک... وه لاهی وه کو سهگ دهتتوینم.

- تۆش بویته پیاوی وهی به ریکخراومان بوهری؟!... ها؟! خه لک سهگ پیی دهوهری ئیمه پشيله پیمان دهوهری...

سهلمان، له ژوره کهی خۆیهوه، به پخواوسی هاته دهری و به شهق بهر بووه گیانی دوو چاودیره که. شهقی وای له پاشه لیان دهدا، زۆری نه دهما به دهمدا برمین. دواي ئه وهی ئه وان ههر یه که و به لایه کدا له دهستی هه لاتن و ئه م ماندوو بوو، به هه ناسه برکیوه، چوو له لای هه قهلی و دهستی له مل کرد و ئه ملاولای ماچ کرد:

- ببوره کاکه هه ق... ئه و سهگه بینهرخانه نانگیرن... چییان لئی بکه م؟. له برای خۆتی بزانه.

ديسان ئه ملاو ئه ولای ماچ کرد و داوای لیبور دنی لئی کردهوه. هه قهلی، له بهردهمی خۆی دهروانی و چاوی له ئاستیدا هه لئه دهبری. سهلمان ديسان کوتی:

- ئه وه تیوانه خراب تیگه یه ندراون، نه ده بوو وا به دووتدا بین.

هه قهلی خه یالی رۆیی: "چی لیم دهوی؟. هانیان دهدا سووکایه تیم پی بکه ن و دواي بهر گريم لئی دهکا و دلم ده داته وه. ئه مه چه ندی به چه نده؟!"

- قهیدی چیه؟... من یه خسیری جهنگم و له به ره ی شهردا گیراوم!. نه ختیکی دی، وهک ئه فسه ره زله کهی به عسم لئی بکه ن!. ریبازی شوړشم بو راون بکه نه وه و ئازادم که ن! دهبی ئه وه ندهی ئه ویشم ره وا نه بین؟!"

دیار بوو قسه کانی هه قهلی، وهک گوێزان ناخی سهلمانیا ن دهبری. به کاوه خۆ

دهستی له ملی کردهوه و به دهنگیکی نهوییهوه گوتی:

- شوږشه. پیاو له سیبهری خوی سلّ دهکاتهوه. نههقیان مهگره. ئەمهی که ئیستا به سهرت هات، جوړیکه له قوربانیدان. ههم بۆ تۆ ههم بۆ من و ههم بۆ ئەو ههتیوانه. تاوانبار و بیتاوان پروشکی ئاگریان بهر دهکهوئ. ببهخشه حهق عهلی برام. تۆ...

ههقهلی، نه تهماشای دهکرد نه وهلامی دهدايهوه. ئەویش، باسکی گرت و خستیه لای چاوه ساغهکهیهوه و بهرهو ژوورهکهی خوی بردی. ههقهلی دهیزانی که سهلمان ههمیشه دهبوو لای چاوه کوپرهکهی والا بی و کهسی لی نهبی. دهبوو به لای چاوه ساغهکهیهوه برۆی. له منداالییهوه وا بوو.

ژوورهکهی سهلمان، ههمان ژووره رازاوه خاوتنهکهی پار بوو. ههقهلی، زوو سهرنجی چووه سهر جی تابلۆکه... تابلۆکهی لی نهمابوو.

- کاک سهلمان من چیم کردووه وا بهو شیوهیه به دوامتاندا ناردووه و ئەمهتان پی کردم که کردتان؟

سهلمان که له بهردهمی خوی رامابوو، کهمی له جی خوی بزوا و چاویکی بۆ ههلبری و زوو دایگرتهوه. گوتی: من شارهزای بیرکردنهوهی تۆ ههم بهلام خهلکی دی که ناتناسن، گوپیان له را و بوچوونت بی خراپی لیک دهدهنهوه. نامهت بۆ مامۆستا سهعید ناردووه و دهست ئیمه کهوتوه... جنیوت به کاکي گهوره داوه و ئەوهش به ههموو کهس هزر ناکرئ.

ههقهلی سهرسام نهبوو. دهیزانی بارهگای ئەو جهماعهته، ئەمان گرتویانه و ههرچی نهینی ههیه کهوتۆته بهر دهستیان. گوتی: من نهمتوانیوه وهک نوێژکهری جهماعهتی جومعه لاسایی ئیمام بکهمهوه. داچهمی داچهمیم و راست بیتهوه راست بيمهوه... که ئیوه حکومهت و هاوکاریکهرانی حکومهتتان به دوژمن زانی، منیش به دوژمنم زانین. بهلام که کردتانن به دوست من به دوستم نهزانین... ههر ئەوه نییه ههموو جنیوهکانم؟

- ئیستا بارودۆخهکه گۆراوه. مهترسی هیرشیکي گهوره دهکرئ. سهلمان که ئەوهی گوت، وا وئ دهچوو له باریکی گرانی سهر شانی قورتار

بووی، گورجوگۆل و گەش و پاکژ دەهاته بەر چاو. هەقەلی، پیتی وابوو کە هەرگیز سەلمانی وا بە پاکی نەدیووە. بە پێچەوانەی ئەو پۆژەووە کە دەیگوت فرۆکەوانەکان نیشان ناپێکن. ئەو پۆژە سەلمانی بە لاوە پێستری خەلقەندە بوو هەرچەندە تازەش پارەیی دابووی. سەلمان لە سەری پۆیی: هێرشیک کە کورد لە میژوودا بە خۆیەووە نەدیووە. هیچ کاتیک وەکو ئیستا پێویستیمان بە هاوکاری نەبوو... پێویستیمان بە هاوکاری پیرەژنە شەلیکیش هەیە. من ناردم بە دووتدا تا داوای هاوکاریت لی بکەم... بەردیکمان لەگەڵدا بخەیتە سەر بەردیک. ئەمرۆ پۆژی پاککردنەووی دل و دەروونە... پۆژی تەباییە.

هەقەلی بە لاچاوێک تەماشای کرد و بە بزەووە گوتی: ئەو دوو نەفەرەیی لە سەر ئەو پێیەیی خوارەووە کوژران یە کەم هەنگاوی تەباییە؟

سەلمان، وەک کەسی هاتە گۆ کە لە سەر هەلەیهکی مندایی دادگایی بکری و یاسا نەیگری. گوتی: ئەو دواشەری نیوانمان بوو. ئیتر تەواو... بە پیتی ریکەوتنی نیوانمان، لە کاتریمی دوانزەدا شەر راگیرا. ئەوانە پیش دوانزە کەوتنە کەمینەووە و کوژران... چارەنووسیان وابوو.

- گیران و کوژران... کاک سەلمان. گیران و کوژران.

هەرچەندە هەقەلی لە ناخەووە زامدار بوو و هەر بە تەبیعەتیش، لە داوی هەرەسی شۆشی پیشووەووە، بە دەگمەن بە دەنگی بلند پێدەکەنی، بە لام داوی ئەو قسەیه، بە کۆل پیکەنی. ئەو پیکەنینه، نازاری سووکایەتی پیکردنەکەیی کەمی سووک کرد و هەر بە دەم پیکەنینهووە گوتی: "ئەری کاک سەلمان تابلۆکە کوا؟. بۆ لاتبردووە؟".

سەلمان بەر لەووی وەلام بداتەووە، تەماشایەکی جیی تابلۆکەیی کرد و پاشان روانییە بەردەمی خۆی، خەیاڵ بردیەووە: کە دووهم کەس دارەکەیی ناو چاوی دی و پیتی گوت، هەر ئەو شەووە، زۆری خواردەووە. سەرخۆش بوو و سەرەداوی پلانی نیگارکێشەکەیی بە سەرخۆشی دیتەووە و گرتی و تا نەگەیشتە ئەنجام بەری نەدا. دەرکەوت هونەر لە خزمەتی هونەردا نییە. لە خزمەتی جەماوەریشدا نییە، بە لکو لە خزمەتی دامودەزگای پۆلیسی نەینیدا. کە

تېگه‌یشت، له تابلۆکه‌دا به داوی ته‌ونی جالجالۆکه‌وه بووه، به دهم سه‌رخوښییه‌وه، له دیواره‌که‌ی کرده‌وه و تا تینی تیدا بوو کیشای به زه‌ویدا و خړه‌ی شووشه‌کانی هات. له چوارچپوه‌که‌ی دهره‌اینا و دیتی. له پشته‌وه‌ی تابلۆکه‌دا، نیگاری داریک به ته‌لی مه‌یله‌و بیړه‌نگ و زور باریک کیشرا‌بوو... شوړه‌بی بوو و ره‌گه‌کانی که هیندی ته‌لی باریک بوون، به ناو چاوه‌ کوپره‌که‌ی سه‌لماندا رۆچووبوون. پیلکی گچکه و مایکروڤونیکیش، هر له پشتی تابلۆکه‌وه، له‌گه‌ل هیندی ترانسستر و دوگمه‌ی به‌رگری ورددا، له ناو چوارچپوه‌که‌یدا قایم کرابوون. لای سه‌یر بوو دوسته نه‌ینیه‌کانی باوه‌ریان پی‌ی نه‌بی و له ری‌ی نه‌و تابلۆیه‌وه گوپی لی بگرن. نه‌ی ده‌بی نه‌و پيله‌ چند ده‌وامی کردبی؟! ئیدی خو‌ی له داو و ته‌نافه‌کان په‌ها کرد.

- ... دوا‌ی نه‌و قسه‌یه‌ی که خیزانت کردی، له‌و تابلۆیه‌ که‌ومه‌ گومانه‌وه. شکاندم و فرهم دا... واز له‌وه بی‌نه... ده‌بی شیوازی خه‌بات بگورین... ده‌بی بارمان سووک بی و باره‌گامان به‌ کو‌لمانه‌وه بی... دوزمن نیازی خراپه... هه‌قه‌لی، له هیمنی و نه‌و گورانه‌ گوره‌یه‌ی که له سه‌لمانیدا به‌دی ده‌کرد، سه‌رسام بوو. له لایه‌کی تریشه‌وه تازه دوو ته‌رمی دیتن که به ده‌ستی نه‌مان کوژرا‌بوون و جگه له‌وه‌ش هر توژی له‌وه‌به‌ر داروده‌سته‌که‌ی سه‌لمان، سووکایه‌تیا‌ن پی کردبوو. نه‌یده‌زانی نه‌مه‌ چندی به‌چنده به‌لام ده‌یزانی گورانیک‌ی گوره له نارادایه و په‌یوه‌ندیشی به‌ هم‌وانه‌وه هه‌یه. سه‌لمان له سه‌ری رۆیی:

- هه‌موو لایه‌کمان زامدارین و به‌رگه‌ی ره‌خنه و توانجی زیاتر ناگرین. ده‌بی برینه‌کانمان سا‌ریژ بکه‌ینه‌وه. نه ئی‌مه نه‌وانمان پی له‌ناو ده‌بری نه‌ئوان ئی‌مه‌یان پی له‌ناو ده‌بری. که‌واته نه‌م پیک‌دادانه بی مه‌عنا‌یه‌مان له‌چی؟
- که من بلیم پیک‌دادانی بی مه‌عنا، به‌ خیانه‌تکار تاوانبار ده‌کریم و نه ئی‌وه لیمی قه‌بوول ده‌که‌ن نه‌ئوان. به‌لام خو‌تان بیلین دلسوزییه. هر له سه‌ر دوو قسه‌ی وا خه‌لک سزا دده‌ن. که‌چی وا دوا‌ی هم‌وان به‌خو‌تان ده‌یلین.
- کاکه هه‌ق ئی‌مه ده‌سه‌لاتین... سی‌به‌ری خوا‌ین... هه‌موو ولاتی ده‌بی یاسا و

گه وره و دهسه لاتداری خوئی هه بی و دوابریاری له دهستدا بی.

هه قهلی که وته سهر چوک و چاوی له سهلمان بری و دهستی به قسان کرد:

- کاره سات له وه وه دهست پی دهکا. هر لایه نیکی دهگری، خوئی به دهسه لاتدار دهزانی. هه موو لایه نهکان، یاسای خوئیان ههیه و تهنها یاسای سزادانیش به سهر کومه لگهی ناوچهی دهسه لاتی خوئیاندا دهسه پیین. تهنها دهتوانن سزایان بدن... گولله بارانیان بکهن و له حهوزیان هه لسه پیین و به خیانهت و خیانهتکاری تاوانباریان بکهن. خیانهت له چی و له کی؟ له گه لئه لایه نهدا بن لایه نی دی به خایه نیان دهزانی و لای لایه نی دی بن ئیوه به خایه نیان دهزانن و ئه وه شی لای شتاق لایه نی نه بی و له ناو حکومه تیش نه بی، هر به چه پله ده ریده په پیین و ده بی سهری خوئی هه لگری. سهیر نییه ئیوه، تهنها ئه وانه به خایه ن ناو نه بن که لای ده ولت ماونه ته وه؟. ئه وه ی بداته شاخ و چهک هه لگری، چار نییه، هر ده بی به لای که مه وه لایه نی به خایه ن ناوی به ری. ئه دی ئه رکه کانتان؟! ولاته که یان بو رزگار بکهن ئه وسا سزایان بدن. که ئه مه تان پی ناگری وازیان لی بیین. ته نانهت ئاینییه کانیش هر لایه نی سزای ئاین جیبه جی ده کهن، و هاوکاری و یارمه تی و دلگه وره یی و لیبوردن پشتگوی ده خه ن و پهیره وییان لی نا کهن. شتی قازانجی بوئیان نه بی له شه رعیاندا نییه. ئه وه ی خه مر بخواته وه دارکاری ده کهن، ئه وه ی ناوی خوا به خراپه بیینی فه توای مه رگی بو ده رده کهن. خوئیان شه ریکه دزیش نه بن هاوکاری دز و پیاو کوژ ده کهن و زگی یهک برسیش تیر نا کهن و به ردیکیش ناخه نه سهر به ردی. ئیوه، هه موو لایه نهکان، هه ق وایه ناوتان سزاجی بی... چه ند لی تان جوان دی له به ره یکدا کووه بن و ناوی خو تان بنین به ره ی سزاجیانی کوردستان... به کورتکراوه یی ده بیته (به ساج) و خزمایه تی له گه ل (به سیج) دا هه یه که پیده چی سیله ی ره حمتان به لای یه کدا بزوابی و نیوانتان خوش بی. ئیمه ی کورد باز نه یه کین چه قمان له دمه ره وه ی خو ماندا یه.

سهلمان هر گوئی بو ده گرت و له به رده می خوئی ده روانی. ئه و ماوه یه ی که هه قه لی قسه ی ده کرد، ئه و قسه ی پی نه بری. که زانی هه قه لی له قسان

بووهوه، سهريكي بو هه لبري و پرسى:

- قسه تهاو؟

- به لي.

سهلمان، هه ناسهيه كي دريژي واي هه لكيشا كه پر بوو له خه م و حه سره ت و بيده ره تاني. به دهنگيكي واوه هاته گو، له وه ته ي هه قه لي به و ده سه لاته وه دي بووي، نه و دهنگي كرو زانه وه ي لي نه بيستبوو:

- كاكي برا... تو براده ري سه رده مي مندا ليمي و سرينه وي خو ت و ياد ت له هو شي مندا، سرينه وه ي به شيكي ته مه ني خو مه. لاي تو داني پيدا ده ني م كه هه له مان زوره. به لام تو ش هيند دلت پا كه، سه ر له سياسه تي نه م هه ري مه ده رنا كه ي. بارمان قورسه و ناچارين دو ستايه تي ده وله تي ك بكه ين. نه يكه ين نه م هه موو پيشمه رگه يه به چي بزنين؟. چي بخوين؟. گيا بخوين؟! كه سمان ده ست نه كه وي، ده بي به نا چاري له گه ل حكو مه تدا پي ك بي ن. مه سه له ي سزاش راست ده لي ي وايه و هه ر سزادانمان پي ده كر ي. به لام خو ت له من چا كتر ده زانيت كه تي لا پاريزه ري ياسايه. نه وه ي تي لا ي به ده سه ته وه بي ياساشي به ده سه ته. كه ده وله تيش به تي لا وه بو مان دي و زورمان بو ديني هه ر نه وه ي ده وي كه ياساي خويمان به سه ردا سه پيني...

هه قه لي ده تر سا. له و گو رانه ي سهلمان ده تر سا. خو ي به گيانداري ك ده زاني كه به ر له به رپابووني بوومه له رزه و كار ه ساته كاني تري سروشت هه ستيان پي بكا و هه ولي خو پاراستن بدا. سهلمان له به رچاوي بي ده رفه ت و بي ده سه لات بوو. كه ژماره ي خو يان به بارگراني ده زانن بو هه ولي زياد كردي ده دن؟. نه دي ژماره يان كه م بي چييان پي ده كر ي؟. كه ژماره يان كه م بوو چييان كر د؟. نه مانه چين و چييان ده وي؟. كاتي له مه ي ئيستا زياتريان پي ده كر ي كه بزنانن چييان ده وي. نه مانه نازانن چييان ده وي... نه دي نه و دو ه يان بو كوشتوون؟. ده بي چي له ژير په رده دا بي؟. گو تي:

- كا ك سهلمان، وه ك براي هه كي باش راستم پيم بلي... چي له نارادايه؟. هه ولي پاراستني خو م و خيزانم بده م؟. به لايه ك به ريويه كه من ناكام لي نه بي؟.

- ئا... خيزانت لهو دئيه مههيله. حهز دهكهى بينيرهوه شار. پيم خوشه بهخوشت بييته لاي ئيمه و دهسبارمان بدهى. دوژمن هيرشيكي گورهى به دهستهويه و نيازى قرکردنمانى ههيه. زانيويهتى ئيمه لهگهڵ ئيراندا ريكين و نيوانمان خوشه...

- دوژمن دهزانى لهگهڵ ئيراندا ريك كهوتوون بهلام نهو دوو نهفهرهى كه منيان به ديل گرت ناگايان لى نيهه. نهوان نهو دوو كوژراوه به پياوى ئيران دهزانن و تمهنيان له زار پهستوون... و من به پياوى ساواك ناو دهبن.

- نهوانه بهردى دامهن و گرینگ نيهه چون بير دهكهنهوه... ناگايان له ههر شتيكى نهينى بى، فاتيحاي بو بخوينه. نابى ههرجى ههرجى و پهرجى ههيه به ههموو شتى بزاني. دهكرى ههر ئيستا تمهنى ناو دهى نهو دوو كوژراوهيان پى بكرهته دينار و هيج شتيكى نهگوڤى... نهوانه گرینگ نين. كهسيكى وهكى تو گرینگه و دهبى توش بيسهلمينى كه له دهوروبهركهت ژيرتر و داناترى. بو نهوهش، دهبى بيسهلمينى كه دهوروبهركهت كهه و گيژ و دهبنگن دهنا ژيرى تو به كهلكى چى دى؟. چرا له تاريكستاندا به كهلكه و دانايى له ناو نهزاناندا. نهوهى دهمدرىژى دهكا، تهنانهت نهگهه دهستت بگرى و پياسهى ناو كاكتيشانيشت پى بكا، بيشكينهوه... ناوى كتيبى خهياالى و نووسهري خهياالى پى بللى و سهري لى تيك ده نهبادا زهرهري بوته ههبي. قهشمهري پى بكه و پى بللى: "تهح لهو عيلم و مهعريفهته !. (سيا) پيت بزنانن دهترفين!... (كهى جى بى) پيت بزنانن دهتهنه لاي خوڤان". نهه لهو بكههه جاسووس و نهووش لهه. با ئاشووبه بخولقى و مهوداي پيشكهوتنت برهخسى. ئاوها پيش دهكهوى و دهسهلات پهيدا دهكهى و نهوسا دهتوانى بو نهو جيهه باژوى كه گهركته. كه نهينى لايهنه ئازهلبيهكانى مروقت دوزينهوه، دهتوانى به سهريدا زال بى. زهليلى كه به گويت دهكا... برسى كه دوات دهكهوى و دينارى لى دهبيته تمهن و تمهنى لى دهبيته دينار... نهو دووهش كه تيمههلان، بهو شهقانه شهحن بوونهوه و له جاران دلسوزتر دهبن. دهبى دهوروبهركهى ئيمهش وهك دهوروبهركهى ميرزاي رحمهتتى بى... تهنها

دوو شت بزائن: زهرين و وهرين. به لام له بهر نه وهی نه مانه دوو پین، با مافی (به لئی) قه به شیان هه بی تا پیش وشه ی (قوربان) بیلین.

هه قه لی که می داما: "چییه؟" بو نهینی سه رکه وتنی له و بابته ی خویم بو ئاشکرا دهکا؟. دهیه وی منیش زه لیل کا تا به گوئی بکه م یا خه لک زه لیل که م تا به گویم بکه ن یا له سه ره مه رگدایه و ویزدانی خوئی ئاسووده دهکا؟.

چما هینده گیله من نه ناسی و نه زانی من له و بابته نیم؟! چما نازانی من، نه که س زه لیل دهکه م نه قه بوو لیشمه زه لیل بکریم؟. گوئی: سوپاست دهکه م که له مه ترسی چاوه پروانکرا و ئاگادارت کردمه وه. له گه ل پروناکدا به ره و جییه کی دی دهچین... ئەم چاکه یه ت، له وهی به ریت که له گه لتدا کردم و تا یئستاش پیی دهژیم، گه وره تره. به لام دهسبار به من نادری و سه رکه وتنی وا بو من نابی.

داوی ئەم ته ون و ته ناف و رایه لانه هیند تیکه ه لقاژون و وا ئالۆسکا ون، رهنگه سه ره داویان له و جییه بی که ده بی لی نه بی!... رهنگه هه رچی ده کری پیچه وانه که ی راست بی... رهنگه له بری نه ترسان و نازایه تی و هه لمه تبردنی پیشمه رگه، ئەمرۆ خو به دهسته وه دان چاکترین خزمه ت بی. له بهر نه وهی پیوهر هه له یه، پیوانه ش هه له یه... هه موو پیوانه کان هه له ن.

هه قه لی، ژووره که ی سه لمانی جیه یشت و بی نه وهی ئاوری لای چه کداره کانی ده ورو به ری باره گاکه بداته وه، به رچه رییه خوشکرا وه که دا داگه را و به ره ولای پروناک وه ری که وت.

(۱۸)

به یانییه ک ، پروناک به ره و شار گه رایه وه و هه قه لی به ته نها له ژووره که دا مایه وه. خوئی وهک په پووی شووم دههاته بهر چاو و له هه وای ده ورو به ریشی بیزار بوو. له بهر ده رگاکه دانیشتبوو و ده پروانییه سو نه و مریشک و قاچاخچیه بی بازاره کان و کلکبادانی نه و هیستره له رانه ی که میش

که پرۆکه‌ی له سەر کردبوون، ئەو چه‌کدارانە‌ی بەرەو سەرەوه، بە دۆڵە‌که‌دا هە‌ڵدە‌گه‌ران، ژمارە‌یان له‌وانه‌ زۆرتر بوو که پێیدا دادە‌گه‌ران و وه‌ک روناک‌پووه‌و لای شار دە‌چوون. دە‌مه‌و نیوه‌رۆ بوو و هێشتا نانی به‌یانی نه‌خواردبوو. هه‌ستی به‌ لاوازی جه‌سته‌ی خۆی ده‌کرد و ده‌تگوت دڵی په‌ستراوه‌ته‌ تووره‌که‌یه‌کی گچ‌که‌ی واوه‌ که به‌ زۆر جێی تێدا بو‌ته‌وه. هه‌سته‌کانی، دووباره‌بوونه‌وه‌ی ئەو هه‌ستانه‌ بوون که رۆژی هه‌ره‌سی شوێنی پێشوو سهریان تی ژه‌نی بوو: بێ‌ده‌سه‌لاتی و مال‌وێرانی. به‌لام ئەو کاته‌ شه‌ریکه‌ خه‌می زۆری هه‌بوون و ئێستا نه‌یبوون. خه‌مه‌رە‌وینی هه‌ره‌ گه‌ره‌ی روناک‌بوو و روناکیش له‌وێ نه‌ما. ته‌ماشای ئەو چه‌کدارانە‌ی ده‌کرد که به‌رەو سەرەوه‌ دە‌چوون: ئەوانیش دڵیان ده‌گوشرا... سهریان خوار کردبوو... زوربه‌یان تفه‌نگیشیان سهره‌وخوار بوو: "لافاوه‌... ده‌لێی دیسان لافاوی مرو‌فه‌... ئەم جارە‌یان ته‌نها به‌ره‌و ژوور مل ده‌نی... لافاوی چه‌کدار... که‌س چه‌ک له‌ خۆی دانامالینی..."

به‌ زۆر جه‌سته‌ی خۆی له‌ سەر به‌ره‌که‌ی ژیری راست کرده‌وه و چووه‌ ژووری. تا ماوه‌یه‌ک به‌ر چاوی تاریک بوو و شتیکی ئەوتۆی نه‌دی. که‌می وێستا تا به‌ر چاوی روون بووه‌وه، چاویکی به‌ ژووره‌که‌دا گێرا: نانی ته‌رکراو و چۆرێ ماست و پیاله‌یه‌کی پاک له‌ سەر سفره‌که‌، که به‌ وینه‌ی میوه‌ی هه‌مه‌رە‌نگ نه‌خشرابوو، دانرابوون. ته‌باخه‌که‌ کوژابۆوه و قوتوووه شه‌کرێک و قۆریه‌ چایه‌که‌ی به‌ لاوه‌ بوون. مالێکی ساردوسری بی گیان که به‌ گۆرستان دە‌چوو، هه‌قه‌لی پێچایه‌وه.

رووه‌و ده‌رگا که دانیشته‌... پاروویه‌کی به‌ ماسته‌که‌دا کرد و نایه‌ زاری. له‌ پێویسته‌ زیاتری جوی و بۆی قووت نه‌ ده‌دا. ده‌تگوت هێزێکی ئەفسووناوی له‌ ناو قورگیه‌وه پێشی به‌ پاروه‌ نانه‌که‌ گرتوووه و رێی چوونه‌ ژووره‌وه‌ی نادا. به‌ دەم نانجاینه‌وه، پیاله‌ چایه‌کی تی کرد و که‌وته‌ تێکدانی. نانی ده‌جوو و چایه‌که‌ی تێک ده‌دا و گوێی له‌ زرینگی پیاله‌که‌ ده‌گرت. نه‌ نانه‌که‌ به‌ گه‌روویدا ده‌چوووه‌ خوارێ نه‌ شه‌کری ناو چایه‌که‌ ده‌توایه‌وه. له‌ ئەنجامدا، زۆری له‌ خۆی

کرد و پاروهکهی ئاودیو کرد. پیالەکهی هەلگرت و فریکی له چایه که دا. هەرگیز چایه ساردی وایتامی نهخواربووه. چاوی نوقاند و به دوو فر پیالە چایهکهی له کۆل کردهوه و ههستایه سه ر پئی. چاویکی تری به ژووهره که دا گێرا به لام ئەمجارهیان، بهرزی روانی. تورمه و ههوری بووکیینی روناک به سنگیکی دیواره که وه هه لواسرابوون. ههردوکیان ئاوریشمی ساغ بوون. ههستایه سه ر پئی و به رهو لایان چوو. دهستی بو بردن و به کاوهخۆ، لای خواره وهی بهرز کردنه وه. میخه که به نده که شی که له و گونده هۆندبویه وه و میرووی زهردی به نیوان گۆیه کانیه وه کردبوون و سه ری (نیفیرتی) یشی بو کردبووه ئیمام، له ژیر تورمه و ههورییه که وه، به سنگه که وه کرابوو. وای ههست ده کرد روناک خهست و بچووک کراوه ته وه و ئەوه ندهی لی ماوه ته وه که به دیواره که وه یه. تورمه و ههوری و میخه که به ندیك، واته روناک. خه یالی به رهو دوا وهی گێرایه وه... به رهو چند سه عاتی پیشتر که روناک مالاوایی لی کرد: دهستی لی بهر نه ده بوو و نه ده بوو. به خۆیه وه دهنووساند و بوئی هه لده مژی. ماچی ده کرد و دهستی به هه موو جهستهیدا ده گێرا. له لایه که وه هه ولی تیکه لاو بوونی دها، له لایه کی تره وه هه ولی دها حورمه تی که سایه تی خۆی راگری و وا پیشان بدا که زۆر به ته نگه وه نییه. ههستی که وتبووه نیوان دوو بهر داشه وه و ده هار درا. جاری دهیگوت: "مه رۆ... ئەم سه فه ره مه که. من لی ره، به بی تو ناحه ویمه وه". جاریکیش دهیگوت: "زوو وه ره وه... دوو سه بهی بگه ریوه نه ک له دل بدهم!". دوا ییش دهیگوت: "سوعهت ده که م، به که یفی خۆت بکه و چه ندت پئی خۆشه بمینه وه". نه و وا دهیدواند و روناکیش قریوهی پیکه نینی دههات و دهیگوت: "مه مکت دهوی به چکه که؟!".

هه قه لی به دم خه یالە وه تورمه و هه ورییه کهی تاوتوی ده کرد. داوی باریکی به ئاسته م دیاری ئاوریشم، به ناوله پیه وه دهنووسا... بوئی میخه کی بو دههات و دهیوروزاند... قریوهی پیکه نینی روناک له گویددا ده زرینگایه وه. گوئی لی بوو به شه رم و نازه وه، گۆرانی ده چری:

"هه موو عاله م بمکا لۆمه وه فاداری پیشه ی خۆمه

به دل شیتیم بۆ جوانی تو نه لئی شیتته، شیتی تۆمه" ی ناسری ره زازی دهچری که همیشه، به دم ورده کاری ناوما له وه له سهر زاری بوو. هه قهلی، ههستی به بوونی پوناک دهکرد له بهردهمیدا ویستابی... هه ناسهیهکی هه لکیشا و به کاوه خو له ژورره که ده رکهوت و له جیه که ی خوی، به رانبهر دۆله رهق و تهقه که دانیشته. ههستی دهکرد جهستهی، چرکه له دوا ی چرکه، گچکه ده بیته وه و به ره وه هه لوه شانده وه و نه مان دهچی. که می بیر ی له خوی کرده وه: "ئه م هه ستانه م تازهن... دابران له پوناک وا نه بوو... ئه م دابرا نه بابه تیکی تره. ده لئی جار یکی دی نایبینمه وه".

سه رنجی که پرایه وه سهر دۆله که: هه ر خه لکی چه کدار بوو و به ره وه سهر وه هه لده کشان. بازاری مه عمه له چی کز بوو. سیمای خه لکه که مه رگی وه بیر ده خسته وه. ژه هرباران هه که ی هه له بجه به سیمای هه موو که سیکه وه دیار بوو: ترس... ترسی ژه هر له سه رووی هه موو ترسیکه وه بوو. که سی په تی له مل بکری ئه وسا قه دری هه وا ده زانی و له قه فرکی بۆ یه ک هه ناسه ده کا. به لام هه وا ژه هراوی بی و بیکوژی چی بکا؟. هه زاران تهر م له چاوتروکانیکدا په نجه مۆریان بۆ تاوانی ملیونه ها ها وره گه زی فرۆکه وانه کان ده کرد که بۆ ئه و کاره ساته کرکه یان لیوه نه هات.

که وته دلدا نه وه ی خوی و مشورخواردنی شتی که ئه و سه غله تییه ی له کوئل کاته وه. مامۆستا سه عیدی وه بیر هاته وه که یه ک دوو جاران سه ردانی کرد بوو. به په له خوی کو کرده وه و ده رگای داخست و به ره وه ناو دۆله به رده لانه که داگه را. سو نه و مریشکی ناو دۆله که، له ترسی هه نگاوی به په له ی ئه و، به قیره قیر خویان لادا. دۆله که ی بری و به گرده سوورکانه که دا، به نیوان چه ند مالکی یه ک ژوو ریدا که شاریه هه لاتوو ه کان تیایاندا چه و ابو نه وه، هه لگه را و زۆری نه برد دۆلی ئه و دیو گرده که شی بری. به گردۆلکه یه کی تر دا، که له هه موو لاوه دار و ده وه ن دایانپۆشیبوو و به گیا و گولیلک رازابۆوه و برکه یک مه ر و بز ن به سه ریدا په رت ببوون و ده له وه ران، سه رده کهوت. به گورجی ده رووی و خه یالیشی وه ک هه نگاوه کانی، به په له، له

کاره‌ساته‌که‌ی هه‌له‌بجه‌وه، ده‌چوو‌ه سهر له‌شولاری روناک و له‌ویشه‌وه له
 شه‌قه‌ی بآلی د‌ه‌دا و ده‌چوو‌ه سهر بزه‌کانی مامۆستا سه‌عید و دیسان
 ده‌گه‌رایه‌وه، له سهر سینگ و مه‌مکی روناک، ده‌نیشه‌وه و ئەوجا سه‌لمانی
 به‌سهر ده‌کرده‌وه. گوپی له ده‌نگی بلویری بوو و خه‌یالی بری... تا له سهر
 گرده‌که نزیك ده‌بووه‌وه، باشتر گوپی له ئاوازه‌که ده‌بوو و هه‌نگاوه‌کانی خاوتر
 ده‌کردنه‌وه. گه‌یشه‌ه سهره‌وه و که‌س دیار نه‌بوو. ده‌تگوت ده‌نگه‌که له ژیر
 هه‌موو ده‌وه‌نیک و هه‌موو تاویره به‌ردیکه‌وه دئ. بلویری بوو و ده‌ینالاند...
 خه‌م و تیکشکان و ئەوینی بی ئاکامی سه‌دان پشتی به مرادنه‌گه‌یشه‌وو‌ی به
 ناو ئەو گرد و دۆلانه‌دا، به‌ره‌و نه‌میری هه‌لده‌پرشت. سه‌حه‌ره‌که‌ی سیوه‌بوو و
 هه‌ویش نه‌بوو. نه‌ده‌کرا له ناله‌نالی زامداریکی هه‌رزه‌کاری بیتاوانی پتر پی
 بگوتری. هه‌قه‌لی له جیی خۆیدا ویستا و به دەم گوپی‌گرتنه‌وه، که هه‌موو
 جه‌سته‌ی بو ئەو ئاوازه ببو به گوئی، چاوی به‌و ده‌ورو به‌ده‌دا گیرا. نزیکه‌ی
 بیست هه‌نگاوئ له‌ولاتره‌وه، کلّو و جامانه‌یه‌کی فه‌رق کرد که له‌گه‌ل
 به‌رزبوونه‌وه و نزمبوونه‌وه‌ی ئاوازه‌که‌دا، له په‌نا ده‌وه‌نیکه‌وه به‌رز و نه‌وی
 ده‌بوو. به کاوه‌خۆ، به‌ره‌و لای چوو. له سه‌رخۆ هه‌نگاوی ده‌نا و پیی حه‌یف
 بوو ببیته هۆی برانه‌وه‌ی ئەو تافگه ئاوازه. به‌لام بلویرژهنه‌که، دوا‌ی ناله‌یه‌کی
 خرۆشاوی ئامیره ساکاره‌که‌ی، له خۆرا برییه‌وه و ئاوری لای هه‌قه‌لی دایه‌وه.
 ده‌تگوت به بۆن هه‌ستی به بوونی کردوو. له به‌ری هه‌ستا و به‌ره‌و رووی
 چوو: کابرایه‌کی په‌نجا شیست ساڵه، ردینیکی قه‌له‌مکراوی کورتی
 ماشوبرنجی هیشه‌تبۆوه و سمیلی ره‌ش کردبوو و هه‌ردوو چاوی ریشه‌بوون.
 بلویره‌که‌ی، له‌گه‌ل خه‌نجه‌ری به‌ر پزدینه‌که‌یدا، که ته‌زیحیکی ده‌نگه‌وره‌ی
 به‌گه‌رزوگوله‌نگ به مسکه‌که‌یه‌وه ئالا بوو، جووت کرد.

هه‌قه‌لی به وردی سه‌رنجی د‌ه‌دا. ده‌تگوت پیی وایه نابی خولقینه‌ری ئەو
 ده‌نگ و ئاوازه، ئەو سهر و سه‌کوته بی. ده‌بی فریشه‌یه‌ک بی و په‌نجه به
 روحی مندالی نه‌خولقاودا بینئ... ده‌بی دایکی بی، به دەم ناله‌ناله‌وه، جواناوی
 جوانه‌مه‌رگیکی خۆی بسری...

- ئەرى كاكى شوان جارىكى تىرش ئەو ئاوازە لىنادەيتەوہ؟.

- بىزانىبا گویت لىيە رەنگە لىم نەدابا. من ھەر بۆ خۆم و مەرەكانى لى

دەم. بەخۆم، خەمم پى دەرەوئیتەوہ و مەرەكانىش لە لەوہر بىزار نابن.

شوانەكە، بە دەم بزەوہ ئەوہى گوت. ھەقەلى ھەرچەندى كرد، شوانەكە بلوئىرى نەنايەوہ لىويەوہ. ئەوئىش، بە ناچارى جىي ھىشت و پىي خۆى گرتەوہ بەر. دەروئىشت و ئاوازەكە، تىكەلاوى دەنگى روناك دەبوو و ھەردوكيان، لەگەل ھەست و نەستىدا دەست لەملان دەبوون. زۆرى نەبرد گوندەكەى لىوہ دەركەوت. لەمسەريەوہ، ئەو قوتابخانە دوو ژوورىە بوو كە مامۆستا سەئىد مامۆستاي بوو. ھەلوئىستەيەكى كرد و بە كوئ و دل روانىە قوتابخانەكە: مندالەكان پشووئىان ھەبوو. بە دووى يەكدا رايان دەكرد و پىك دەكەوتن و بەر دەبوونەوہ و ھەلدەستانەوہ و بە كوئ پىدەكەنين. ھىندىكيان، تۆپەلە پەرۆئىان كردبووہ تۆپ و گەمەى دوو گۆلىيان دەكرد. يەك دوويەكيان، بە خۆ و بە كىتیبەوہ، لە پەنا ديوارى قوتابخانەكەدا دانىشتبون و لە كىتیبەكانيان دەروانى. ھەقەلى، لە سەر تاوئىرە بەردى دانىشت و بە وردى سەرنجى دايە ئەو دىمەنە مەيلەو دوورە. دەتگوت ئەوہ يەكەم جارئى مندال دەبينئى: نەمامى مرو... نەمامى بى فرتوفىل و بى تاكتىك و حىزبايەتى... ھەك ئاوازی بلوئىرى ئەو شوانە، بىگەرد و بى نۆتە. گەورە دەبن و چنگ لە خوئىنى يەك دەنين. ھەر يەكەيان خۆ و پەناى لايەنىك دەدا و لايەنىكى دى دەيكوئى. بەرخى نىر بۆ سەربىرین و ھىچى تر!... گەورەكان و ايان پەرورەدە دەكەن!.

ھەقەلى، لە زەنگىكى ناساز و ھئاگا ھاتەوہ. پى دەچوو، گاسنىكى ژەنگن ھەلواسرابى و بە كلکە داس پىيدا بەردى. چاوى گىرا و ھەر ئەوہى دى كە خەيالى بۆى چوو. كابرايەكى شرىپۆش كە بە داوئى ناو بىستان دەچوو، زەنگى لى دەدا. تا ئەو دەمەش، نەيدى دوو مندال بە جوئى پىك بەكەون بە شەر بچى. چۆن لە پشووئىەكى تەواوى نىوان دوو وانەى قوتابخانەدا دوو مندال بە شەر نەيەن؟! لە شار، شتى وا نەبوو. ھەمىشە شەرىك دەقەوما و بەرپۆئەبەرى قوتابخانەكە بە خۆ و بە دارىكەوہ پەيدا دەبوو و تىيان دەكەوت. دەتگوت

بزنهوانه و بزنهکان هی خۆی نین تا دلّی بۆیان بسووتی... جار و بار، قوتابی و قوتابخانهیان دهپشکنی. بۆکسی ئاسن و دهمه سیکارت و قهلهمبر و سهربرغو و جگهره و وینهی ژنی پرووتیان له ریحله و گیرفانی قوتابیهکان دهوۆزینهوه... دهبی تهنگه بهری شار دلّی مندالّ وهک خۆی تهنگ بکا و چهوسه لهیان نه هیلی؟... دهبی خاک بهخۆی رۆلی له دارپشتنی دهروونی مروّدا نه بی؟. بۆچی خاک پوهکی جیاوازی له سهر بروین و گیاندارى جیاوازی له سهر بژین، بۆ نابی بنیادهمی جیاوازی، به هۆی جیاوازی خاک و ئاو و ههواوه ههبن؟. بۆ نابی وهک بزنی و مهپی ههنگ، بزنی و مهپی مرۆفیش ههبن؟. کهی مهپی و مانگا و کهری کوردی به هی هۆلهندی یا عارهبی و نازانم کوئی دهچن؟. کهی بنیادهمی ئەم خاکه به بنیادهمی ولاتی تر دهچی؟... نهخیر، ههر خاکه و خهلقهندهی تایبهتی خۆی ههیه و ئەم ناوچهیهش مندالی تایبهتی خۆی ههیه... پهنگه مندالی ئیره وهک ههنگی ئارام، ئارام بن...

ههقهلی، هاتبوو سهردانی مامۆستا سهعید. ههستی لیتقهومان ئەوی وهبیر هینابوو. دهیزانی مامۆستا سهعید دهسبهرداری حیزبایهتی بووه و لهو گوندهدا گیرساوتهوه. دهیزانی دواى گرتنی بارهگا کهیان وازی هیناوه. هاتبوو تا له دهست ئەو ژووهره خنکینه ره رهها بی که پیی دهگوترا مال... هاتبوو بای بالی بدا و برکی ئەو ژووهره بی (پوناک) ه بهری بدا و چ بارگرانیی دهروونی ههیه لای ئەوی دانى... هاتبوو باسی ئەو کارهساتانهی لهگه لدا بکا که به دواى یهکدا پروویان دهدا.

که دوا مندالّ خۆی به یهکی له ژووهرهکاندا کرد، ههقهلی له جیی خۆی راست بووهوه و به گرده کهدا، به رهو قوتابخانه که داگه را. هه رچهنده کات نیوه رۆ بوو، به لام ئەو سهرهوخواره، جوړی هه لکه وتبوو، هیشتا خوړ نه یگرتبووه... ئاونگی گژوگیا، پیلایان ته ر دهکرد. به ناو گیای ته ردا رۆی تا گه یشته تاختاییه کهی به ردهم قوتابخانه که. له ویشه وه، رۆی تا خۆی له بهر ده رگایه کی ته نه کهی ژهنگندا دیت. سی چوار ههنگاوئ له ولاتریشه وه ده رگایه کی والا بوو و لیواری میزیکى لیوه دیار بوو. ئاشکرا بوو که ئەوهیان

ژووری مامۆستایانه و ئەمەیی نزیکیش، پۆلی قوتابیانە. بەرەو ژووری مامۆستایان چوو و لە دەرگای دا. پیرەمێردیکی لاوازی شریپۆش، بە خۆ و بە جگەرەیی دەمیەوه، لێی هاتە دەرێ و بە لاچاوێک لێی روانی: فەرموو مامۆستا!... جەنابت ئەو مامۆستا تازەییەکی قەولە شوێرش بینیری؟.

- نەخێر، دیارە تۆ فەراشە تازەکەیی، مامۆستا سەعید لێرەییە؟.

- بەلێ، من فەراشە تازەکەم، مامۆستاش لێرەییە، بچم بانگی کەم؟!.

هەقەلی کەمێ داما، بچێ و وانەکەیی لێ تێک بدا یا چاوەرێ بێ؟. هاتە دەرێ و بە بەردەم دەرگاکاندا، یەک دوو جار بە دوودلیەوه هات و چوو، دەرگا ژەنگنەکە، شەبەقی گەرەیی تێکەوتبوو بۆیە دیار بوو مامۆستا سەعید، لە پزدینە بە خوارەوهی دیبوو. تەقەیی لە دەرگاکی هەستاند و لەگەڵ کردنەوهیدا، چەندین جووتە چاو، لە ناو تاریکیی ژوورەکەوه لێیان دەروانی و مامۆستا سەعیدیش بە خۆ و بە سەری رووتاووه، لێی هاتە دەرێ و بەرانبەری وهستا. بە جۆش و خرۆشەوه پیشوازی ئەو دیدارەیان لە یەک کرد. ئەمان، لە بەر دەرگاکی وێستابوون و لە هەوایی یەکیان دەپرسی، منداڵەکانیش لە ژوورەوه قسەیان بە گوێی یەکدا دەچرپاند و توانای خۆیان بۆ ئەوه بەخەرج دەدا پیش بە پێکەنینی خۆیان بگرن. هەرچەندە هەقەلی بۆ مامۆستا سەعید گەشابۆوه، بەلام چاویکی هەر لای منداڵەکان بوو: سپینەیی چاویان و کتیب و دەفتەری سەر چۆکیان دیاربوون... ددانی ئەوانەش دەرەکەوتن کە پێدەکەنین... وهکی دی، بە خۆ و بە جلو بەرگەوه، لە تاریکیی ژوورەکەدا بۆر دەچوونەوه.

- با ئەم وانەیی تەواو بێ دەچینەوه مالهوه... مائی چی؟ دەچینەوه ژوورەکەیی

خۆم، جارێ لە ژووری مامۆستایان دانیشە...

- ناکرێ وهک قوتابییهک، بۆ یەکەم جار لە پۆلهکەتدا دانیشم؟.

هەقەلی ئەوهی بە جۆرێ گوت کە گومانی نەدەویست بە راستی بەلام مامۆستا سەعید هۆیهکەیی نەدەزانی، بە دوودلییهوه گوئی: فەرموو... وا بزانه بۆ پشکنین هاتویی.

هەردوکیان پێکەنین، وەرور کەوتن: دە پانزە منداڵ ئاخێنرابوونە ئەو ژوورە

بچووکهوه. هر يه که و تهنه که يه کی دهموقلپ کردبوو و له سهري دانيشتبوو. پيس و پوخليش نه بوون وهک هه قهلی تیی گه يشتبوو به لام له وه جلشترتر بوون که نهو بیری بو دهچوو. تهنه نیان هی نه وه نه بوو له يهک پوڤدا بن. له شش حهوت سالانه وه تییاندا هه بوو تا شانزه حه فده سال. دیار بوو له بهر بی جیی و بی ماموستایی تیکه ل کرابوون. له سه ره وهی تهخته ره شه که دا، که جاران جیی وینهی سه رهک کو ماری عیراق بوو، نه خشه يه کی رهنگا ورهنگی کوردستان هه لواسرابوو که چوارچیوه که شی، به رهنگه کانی ئالای کوردستان نه خشیند رابوو، له خواره وهی نوسرابوو (دوا کو لونی). به تهنیشت نه خشه که شه وه، وینه يه کی گه وره ی میرزا حوسین هه لواسرابوو که هه قهلی له يه که م روانیندا ناسییه وه. له سه ر تهخته ره شه که ش، لای سه رووی دهسته چه په وه، نو سرابوو: (په روه رده ی نیشتمانی).

هه قهلی به لای مندالکی هه شت نو ساله وه ویستا. منداله که هه ستایه سه ر پی و به ریزه وه گوتی: "ماموستا فه رموو له جییه که ی من دانیشه ..."

ماموستا سه عید دهستی به وانه گوتنه وهی خو ی کرد:

- کی دهزانی روپوشی کوردستان چند کیلومه تری چوارگوشه يه؟

هه موو منداله کان، دهستیان هه لبری. هه قهلی چاوی به منداله کاندا گپرا. هر که سه و له جیی خو یه وه دهستی به رز کردبوو و له سه ریه ک دهیگوت: ماموستا من... ماموستا من. تهنه يه ک مندال که پی دهچوو دوودل بی، په نجهی به لووتیدا ده کرد و زوو ده ریده هینایه وه و به رزی ده کرده وه. هه قهلی، پیکه نینی ده هات. نهو پرسیاره و جوش و خروشی منداله کان نه بوونایه، پیکه نینی ده ته قیه وه. ده تگوت نهو منداله، په نجهی ته ر دهکا و دهیداته بهر با تا بزانی له کوپوه بای دی.

- تو هاوری.

- ماموستا پینج سه د و بیست هه زار کیلومه تره.

- ئافه رین. به لام گوتمان روپوش...

- ماموستا چوارگوشه.

ديسان هه قهلی پیکه نینی هات و کهمی خه یالی رۆیی: "ده لئی منداڵ بوومه ته وه. ئەمه چییه؟! هەر له پۆله کهدا دانیشتم و منداڵ بوومه وه؟!".

- من چوارگۆشه نیم... رۆپۆشی کوردستان پینج سهد و بیست ههزار کیلۆمهتری چوارگۆشهیه.

مامۆستا سه عید، به دەم پیکه نینه وه ئەوهی گوت و هه موو منداڵه کان، به هه قه لیشه وه، پیکه نین و له ته وژمی پیکه نینی به ربه سترکراو ده رباز بوون. ئەوجا گوتی: کێ ده توانی سنووری کوردستان ده سنیشان بکا؟.

"مامۆستام منداڵه کان له گه ل پهنجه بچکۆله کانیا ندا به رز بوونه وه. مامۆستا سه عید یه کیکیا نی هه ستان: تو خه بات.

خه بات، هه ستایه سه ر پێ و که وته وه لامدانه وه. ته ماشای نه خشه ی سه ره وه ی ته خته ره شه که ی ده کرد و له گه ل ناوه ی نانی هه ر ولاتی کدا، ده ستی ده بزواند. به لای رۆژه لات و رۆژاوا و باکوور و باشووردا بالی با ده دا. له گه ل هه ر ناوی کیشدا (مامۆستا) یه کی له زار ده رده هات.

هه قه لی هه ردوو چاوی پر بوون له ئەشک به لام پیکه نینیشی ده هات. پیکه نین و گریان تیکه ل بوون و یه ک پر مه یان پیک هی نا. مامۆستا سه عید ته ماشایه کی کرد. ئەویش، دوو چاوی ته ری بو هه لبری و دوو جار ان شه رمه زار بوو. له هه مان کاتدا له ناخه وه ده سخۆشی له مامۆستا سه عید ده کرد.

- کێ ده زانی کورستان به سه ر ولاتی چهند میلله تدا دابه ش کراوه؟.

ديسان "مامۆستا من مامۆستا من" ی منداڵه کان له گه ل ده ستیا ندا به رز بوونه وه. مامۆستا سه عید له سه ری رۆیی: تو عه بدوللا...

- مامۆستا سی میلله ت... فارس و تورک و عاره ب.

مامۆستا سه عید، کهمی بیدهنگ بوو و رۆوی له ده رگا کراوه که کرد که تیشکی هه تاوی پیدا ده هاته ژووری و گه ردی خۆل و ته باشیری به ئاشکرا ده رده خست. پۆله که بیدهنگ و خامۆش بوو. جاروباری، چپه ی منداڵیک ده هات یا خشه ی قاقه ز ده بیسترا. ئەوه نه بی، هیچ ده نگیک ی تر نه بوو. هه قه لی خه یالی رۆیی: "ئهمه یه شۆرش نه ک ئەوه ی سه لمان ده یکا. به لام سه لمان ری

دهدا ئەم شوپرشه بەردەوام بێ؟ نا... ئەگەر ئەمە بەردەوام بێ دەبیته شاپلیتهی هۆشیاری نهوهی نوێ و چاوه ساغهکهی سهلمان کوێر دهکا... دەبیته بلیسهیهکی نوێ و دهیسووتینی... سهلمان ریتی ئەمە دهدا؟

مامۆستا سهعید خهیاالی ههقهلی و بیدهنگی پۆلهکهی بری، هاته سهر گێرانهوهیهکی ساکار بهلام به تاموچیتزی میژوویی. دواي باسه مهیلهو دریزهکهی، ناوی یهکهم ریکخراوی کوردی له میژوودا، له قوتابییهکان پرسى که بۆ یهکهم جار له داوای سهربهخۆیی لای داوه و بهوهش، ناراستهوخۆ به داگیرکردن و دابهشکردنی کوردستان قایل بووه.

لهگهڵ ئەو پرسیارهدا پهنجهی بهرهو میرمنداڵیک دریز کرد که له دواي ههموانهوه دانیشتبوو. ئەویش، ههستایه سهر پێ و به دهنگه تازه نیربووهکهی، به کاوهخۆ وهلامی دایهوه. دوايي، لهخۆرا بۆی زیاد کرد: ئەوانهش که لهو دابراو و ئەویان به دڵ نهبوو، ههر وهک ئەویان لی هات....

مامۆستا سهعید دواپرسیاری ئاراستهیی یهکی له منداڵهکان کرد: دهزانی ئەو وینهیهی تهنیشت نهخشهکه هی کێیه؟. ئەویش گوتی:
- ئەوه کاکه (میرزا حوسین)ه...

ههقهلی به دهنگی منداڵهکهدا زانی ئەوهیان کچ بوو. ئاویری به لایدا دایهوه و لێی روانی: دوازده سیزده سالان، قژی کهمی سورخن، تازه چاوی بهرهو گهشبوون دمچوون و خویان له سهردهمی منداڵیتی دهبوارد. دیسان ههقهلی ئەو شوپرشهیی مامۆستا سهعیدی لهگهڵ ئەوهکهی سهلماندا بهراورد کرد و له ههمان کاتدا، له لای خۆیهوه دلنیا بوو که ئەمانه به بێ سزادان به سهر مامۆستا سهعیددا تیپهرا نابن... ئەگەر سهلمان شوپرشى خۆی لهگهڵ ئەمهدا بهراورد بکا، کورتهبالا و بچکۆله دهردهچی. ئەویش، ئەمهیی قهبوول نییه.

زهنگه ناسازهکه ههقهلی راپهراوند و لهگهڵیدا قریوهی پیکهینی منداڵهکان و خشهخشی دهفتهر و پیلارهکانیان بهرز بوونهوه.

ههقهلی دواي ههموو منداڵهکان ههستا. دهستی بۆ مامۆستا سهعید دریز کرد و دهسخۆشی لی کرد. گوتی:

- به لām وازت لی دینن؟. لیت دهگه رین ئەمه بکهی؟.

- جاری دهنگ ناکهن. قوتابیه کانیش هیندهیان هۆش ههیه که زیانم لی نهدهن. ئەوان دهزانن من و ئەوان، خۆیان و وینه و وانه و نهخشه و ئالاکه مان، له هه موو لا قاچاخین. به لām خۆشتین وانیهیان ئەمهیه... ههست به پیناسه و کهسایهتی خۆیان دهکهن و دلایان بهوه خۆشه که ولاته کهیان ئەوه نییه ئەو حیزبانه باسی دهکهن. کۆماری ئیفلاتۆنمان له م پۆله دا پیک هیناوه جا با هر له مهنه جی قوتابخانه کاندان هبی...

- خیری حیزبهکان ئەوهیه که له په نایاندا ئەم کوردایهتیه دهکری. له په نای ئەواندا نهبی، دهبی وینهیه که هه لواسی رۆژی سه د جار، له دلی خۆتدا نه فرمتی لی بکهی و ده ریشی نه بری...

مامۆستا سه عید پیکه نی: خوا لیان به زیاد کا و ئەم په نایه مان لی تیک نه دا.

مامۆستا سه عید له گه ل هه قه لیدا ده دوا و بیرى چوو بوو به هۆی هاتنی ئەمه وه، منداله کان ئیزن بدا.

منداله کان یه کترین هه لده بری و قریوه ی پیکه نینیان ده هات. له گه ل گول و درهختی ئەو سه ره تای به هاره دا گهش ده بوون و گه شه یان ده کرد و تازه بناغه ی کهسایه تی خۆیان داده نا. به توپه په رۆین، گه مه یان ده کرد و وهک به چکه ی هر شیرده ری، هه لبه ز و دابه زیان ده کرد و بی ئاگایانه خۆیان بو ژیانیکی سهخت ئاماده ده کرد.

له پر، لای باشووره وه دوو فرۆکه ده رکه وتن و به تیژی به ره و ئاسمان به رز بوونه وه. له تاقی ئاسمان، بوون به دوو خالی رهش... به ره و قوتابخانه که هاتن و ورده ورده گه وره تر و گه وره تر ده بوونه وه تا یه که و هیندی دوکه لی لی بلند بوو. ریک به دوا رۆژه کانی شو رشی هه ره سخوار دوو ده چوو که هه قه لی و مامۆستا سه عید دوو فرۆکه ی وایان دیت و شهش هه وتیکیان که له پاچه کردن. مۆخه سه ری لاویکی دهشتی دزه یاتی و پیسته سه ری یه کیکی بادینی، هر یه که وله لایه که وه، به خشت و چه مهن تۆی دیواره رووخوا وه که وه نووسان.

هه قهلی، له و بۆردومانه دا که می بیری له وه کرده وه که ده بی فرۆکه که پیکرابی وا دوکه لی لی ههستا یا بۆردومان دهکا؟. دوو یا سی چرکه دوا بی کردنه وه که ی، شلپه له زهوی ههستا و زهلامی له توپه تکر او به و ناوه دا تیکه لاوی خوینی خویان و یه کتر بوون ئه وسا دهنگه که ی هات. هه قهلی هیچی بهر نه که وت به لام پارچه یه ک بهر قورگی مامۆستا سه عید که وت و خوین، له گه ل وشه دا له زاریوه دهرده چوو. لاویکی گهرمینیش که ههر دوو قاچی په ریبوون و به گهرماوگهرمی پی نه زانیبوون، ویستی رابکا و به دهمدا رما. دوا یی ته ماشای ههر دوو قاچی بر او ی خوی ده کرد که به پیلاره کانه وه لی دابرابوون. ئه و دوو دیمه نه، بوونه هوی پیکه نینیکی هیستریایی هه قهلی و ههرچی ده کرد، پیشی پی نه ده گیرا.

له ماوه ی یه ک چرکه دا، به تیژی ئه و بیره وه رییانه به هوشی هه قه لیدا رت بوون و دیار بوو مامۆستا سه عیدیش ئه وه ی له بیر بوو بۆیه له گه ل هاواری (خۆتان به زه ویدا بدن!) دا خوی به زه ویدا دا. گهرمه یه ک له دیوی ئه و دیوی قوتابخانه که ههستا و دهنگه که ی، سه رنجی راکیشان. ئه و دهنگه نه بوو که دوا ی له توپه تکر دنی خه لک ئه وسا دهگا. ئه وهش نه بوو که زهوی له گه لدا به ریتته وه... ته پیه یه کی که می بهرز بوو.

ههر دوکیان راست بوونه وه و جار ی له منداله کانیان روانی و جار ی له ده ورو بهری خویان و ئه وسا له یه کتر. دوکه لیکی زهر د و چر و پر له و دیو قوتابخانه که وه بهرز ببۆوه.

هه قهلی هاواریکی وای کرد خه ریک بوو قورگی ببچری: کوره کیمیاوییه!. له گه ل هاواره که ی ئه ودا مامۆستا سه عید بۆنیکی بۆ هات که به بۆنی سیر و باروود ده چوو. ده تگوت هاواره که ی هه قهلی هوی ئه و بۆنه ناخۆشه بوون. هه رای له منداله کان کرد و به ره و سه ره وه ی گرده که تی ته قاند.

هه موو گه یشتنه سه ر ئه و گرده ی که شوانه که بلویری لی دهره نی. له ویتوه، له گونده که یان روانی: دوکه له که وه ک جاجم گونده که ی داده پۆشی. ورد ورد داده کشا و له سه ره وه پیرا دیواره کان دهرده که وتن و خویان ده دایه وه بهر

خۆرهتاو... له ژیریشهوه، هەر یهکه له منداڵهکان و مامۆستا سهعید و ههقهلی، به شیوهیهک بیرى لى دهکردهوه و هەر یهکهیان دیمهنیکى له هۆشى خۆیدا ساز کردبوو. بهلام ئەو دیمهنهئى که له هۆشى ههقهلیدا بوو لهگهڵ دیمهنى دواى بۆمبارانهکهى شۆرشى ههرهسخواردوودا بهراورد نهدهکرا... بهو دیمهنه دهچوو که چهند رۆژى لهوهبهر سهرحهمى جیهانى وروژاند. دایک و کۆرپه به سهر یهکدا لار ببوونهوه. کچۆله و کورپیزگه له ناو گولیلکهى سههرتای ئەو بههاره جوانهدا، به لای یهکدا وهک په رهگول ههلوهریبوون... به دیمهنى ئەو ههلهبجهیه دهچوو که ویزدانى مردووشى زیندوو کردهوه ویزدانى برائى دینى و هاوڕێى چینی نهبى که وهئاگا نههات و نههات. دیمهنى خهياالى هەر یهکه له منداڵهکانیش، مالىکى تۆقینهرى خامۆش و خیزانىکى نوستوو و گوێرمکه و مریشکى مردارهوهبووى ژیر ههروێکى زهره بوو.

(١٩)

ده پانزه منداڵ، که تهمهنيان له نيوان شەش هەوت سالان و شانزه ههفتهه سالیدا بوو، به پهنای شاخهکهدا، دواى مامۆستا سهعید و ههقهلی کهوتبوون و به سهلهوه دهرویشتن. منداڵهکان، به چۆلهکهى بى دهرفتهى ناو توڤ دهچوون. به ترسهوه لهملا وئهولای خویان و ئاسمانیان دهروانى، ئاوڤى دواوهیان دهدايهوه و هەر جاره و یهکێکیان سهرى گریانى دهکردهوه و ئەوانى دى به دوايدا دهیاندايه کالهى گریان. ههقهلی، له هتورکردنهوهیان ماندوو ببوو و به بێزاریهوه، له بهردهمى خۆى دهروانى و خهياالى رۆیى بوو:

"ههرهس، به پیسترین شیوه دوباره بۆتهوه بهلام کهس زاتى باسکردنى ناکا. کهس غیرهتى ئەوهى نییه ناوی بنى. دهلیى وشهئى (ههرهس) بیسمیلایه و جنۆکهى لى دهترسین. عهیبهیهکی زله و کهس نایهوى به سهريدا بى. ههرچى دهبى با بى بهلام ئەو عهیبهیه نا!. ههرهسهینان پیاوی دهوى دانی

پیدا بنی و پیاو قاته، دۆراندن، ئازای دهوی دانی پیدا بنی و ئازایه تی نییه. دیسان مرۆ رهوینهوه و بوون به لافاو. به لام ئەمجارهیان لافاو به یهک لادا مل دهنی و مندال له دایک و باوک دابراون و به بی کامیرای رهشپیستی ئەمهاریکایی و چاوشینی ئەوروپاییه. ئەمجارهیان ههلبژاردن نیه له نیوان سووتان و خنکاندا... ئەم جارهیان خنکاندنه به ژهر... هیچی تر. ئەوهی هاواری بۆ بهرهنگار بوونهوه دهکرد و به دهنگی پر جۆش و خرۆشهوه خه لکی بۆ گهرووی مهرگ هان دهدا، کلاوهکهی به دهمهوه گرتوه و جامانهکهی ته پر کردوه و به ملیهوه ئالاندوه و له پیش ههموانهوه را دهکا. را دهکا و ههر شانیهکی سهربهخۆی جهستهی بگری، دهیهوی پیش شانیهکانی تری جهستهی بکهوی. ههر ئەندامیکی جهستهی دهگری، دهیهوی پیش ئەندامهکانی تری بکهوی... لووتی دهیهوی پیش چاوی بهکهوی و گوچکهی دهیهوی پیش لووتی بکهوی... قیرسیا و ههزار قیرسیا لهوانهی کهوتنه ژیر ههوری ژهرهوه! ههر بهخۆی سهلامهت بی، چش لهوهی ههیه و لهوهی نییه!... لهوهی دهبی و لهوهی نابی!...

مامۆستا سهعید، ئاورپکی لای مندالهکانی دایهوه. ئەوهی نهدهگریا کوره ههرزهکارهکان و کچۆله تاقانهکهی ناویان بوو. پی دهچوو کورهکان به هوی ئەو کیژهوه، گریانیاں پی شهرم بی. کیژهکesh، رهنگی وای دهنواند که ئەو کارهساتهی به سهری هاتوو، لهوه گهرهتربی به گریان پینه و پهرو بکری. له لایهکهوه کهسی نهما و له لایهکی ترهوه تاقه کچیکه و کهوتۆته ناو ئەو ههموو کورهوه. ئەو، که باوکی ناچاری کردبوو تاقه کچی قوتابخانهکه بی، له ناو کورهکاندا، ههمیشه ههستی به نامۆیی دهکرد. ههزی لی بوو لهگه ل کچانی گوندهکهدا نهینی کچانه بدرکینی و واله بوو کینی بکا و له دهشتودهر بالۆره لی بدا، گولیلک و پههگول به قزهکهیهوه بکا و ئەوهی ئەوان دلیان پی خۆشه و دهبیته مایهی تریقهی پیکه نینیاں، بۆ ئەمیش وا بی. به لام باوکی لی بوو به مووی لووت، دهسبهرداری نهبوو و نارديه قوتابخانه. له سهرهتاوه، پی و ابوو بهرخه کۆرپهیهکه و خراوته ناو کهلهگورگهوه. ئەی ههمیشه له لایه

دایکيه وه ئاگادار نه ده کرایه وه که خۆی له په ناوپه سیو بپاریزی و زۆر له کوران نزیک نه بیته وه و تیکه لاوییان نه کا؟. ئەو کورانە ی که له کۆلانی گونده که دا رووبه رووی هەر کچی ببوونایه، دوایی ده بوونه سهره باسی کچان. که چی ئەم له یهک ژووردا، رۆژگاری له گه لیاندا ده برده سهر و شتیکی وا نه بوو هی باسکردن و قریوهی پیکه نین بی. پیی خو ش بوو بو ئەویش وا بی و وا نه بوو. ههستی نامۆیی له راده به ده ر بیزاری ده کرد. له ناو کوره کاندای خۆی به کور نه ده زانی و له ناو کچانی شدا وهک گای قهش دیار بوو چونکه ئەوهی ئەوانی به پیکه نین ده هی نا، هی پیکه نین و دلخۆشی ئەم نه بوو. له قوتابخانه وابوو. ئەدی ده بی ئیستا، دوای له ناو چوونی که سوکاری، له م ده شتوده ره چۆن ههست بکا و چۆن بیر بکاته وه؟. وا بو گه له گورگ که وتۆته ته نکا وه وه!. مامۆستا سه عید ههستی به ده رد و غوربه تی کرد بوو بۆیه له په نا تا و پیریکی گونجاودا داوای پشووی له منداله کان و هه قه لی کرد.

دانیشتن. له دیار کانی او یکی روونی ناو قه دی شاخیکدا دانیشتن و ده ستیان به ئاو خوار دهنه وه و سه رو چاوشوشتن کرد. هه قه لی، کیزه که ی بانگ کرده لای خۆیه وه و ده ستیکی خسته سه ر شانی. ئەم ره فتاره ی، مامۆستا سه عیدی سه رسام کرد به لام هیچی نه گوت. دیار بوو (هه قه لی) ش به هه مان شیوه بیری له و کچه کرد بوو بۆیه رووی له منداله کان کرد و گوتی:

- کۆ ده زانی ئەم کچه کتیه؟.

منداله کان، به بیزاری و سه رسورمانه وه لییان روانی. خو ئەو مامۆستایان نه بوو تا پرسیری وایان لی بکا. یه کتیکیان که جیی رپچکه ی فرمی سک به روخساریه وه دیار بوو و تاقه تی شوشتنی نه بوو، به ده نگیکی که می نووسا وه وه گوتی: ئەوه زینه بی خوشکمه.

هه قه لی، که می سه رنجی دا. ئەوجا گوتی: زینه ب هەر خوشکی تو نییه... زینه ب خوشکی هه موومانه. به هه موومان یهک خوشکمان هه یه ئەویش زینه به. ئەدی زینه ب چه ند برای هه یه؟.

یه کۆ له منداله کان که دیار بوو زووتر خۆیانی ژمارد بوو و پتویستی نه کرد

خویان سهرژمیر بکاتهوه، گوتی: پانزه.

ههقهلی به سۆزیکهوه له ههموانی پروانی که ههرگیز ئه و سۆزهی بهرانبهه مندال به خۆیهوه نه دیبوو. یهکه یهکه تهماشای کردن و سۆز و دلسۆزی له ههمواندا دی یهکیکیان نه بی که پی دهچوو ئه و تیکه لآوی و خوشک و برایهتیه کتوپرهی له بهر گران بی. ئه ویش، له ههموو ئهوانی دی، ههم به بالآ و ههم به گندهمووی ریش و سمیل، ههراشتر بوو.

ههقهلی، بهختهوهری له دلیدا چهکه رهی کرد. بو ئه و ههرزهکارهش بهختهوهری کهوته دلاییهوه. زینهب، بزه کهوته سهر دهمولپوه گوشتنه تازهپشکوتوهکانی و سهری ههلبری و له ههقهلی پروانی. ئه ویش گوتی: ئه دی زینهب تو چه ند برات ههیه؟. به شهرمیکهوه که زۆری لی جوان بوو، وهلامی دایهوه: "پانزه..." مامۆستا سهعید که چاوه پروانی ههموو شتیکی له ههقهلی دهکرد ئه وه نه بی، به گهشکهوه لپی پروانی و به بزه دهسخۆشی لی کرد.

- ههسته خوشکه کهمان... با پرۆین.

که مامۆستا سهعید ئه وهی گوت، زینهب له لایه کهوه ههستی هیز و توانایهکی وای لی ده رکهوت که پانزه برای شمشیر به دهستی له پشت بن و کهس نه ویرئ پی بلی کلت به چاوه وهیه. له لایهکی تریشهوه به لگهی ئه وه بوو که مامۆستا کهی خۆی، ئه و پیشنیارهی ههقهلی قه بووله.

- دیسان کاره ساته کهیه ها؟! دیسان ههرهس و مالویرانی. دیسان من و تو له کاره ساتدا هاویرین. بو کاکه ههق؟.

- ئه دی چاوه پروانی چی ده کهی؟. له رزگاریدا هاویرئ بین؟. کامه لایه ن ئامانجی رزگارییه تا به تامای بین؟. ئیوه جیی هیوا بوون و تۆش دهسبهردار بووی. له رۆژیکدا دهسبهردار بووی که ده بوو له جاران سوورتر بی. بو؟.

- کاکه ههق دهردم گرانه. خو من ههموو شتیکم بو باس کردوی. ئیمه شوپرسی چه کداریمان نه ده کرد، شوپرسی تفمان ده کرد. له شکرئ بیینه بهر چاوی خۆت که سهنگه ریان له یهک گرتبی و شه ره تف بکه ن. ههموو سه روچاویان به تفی یه کتر سواخ درابی و ههموانیش به تفی شه ره فی بزانه

و نهیسرن. که چوومه لایان، دواى یهک رۆژ زانیم ئهوی، نهک هر جیی من نییه، بهلکو جیی هیواى من و خهلکی وهکی منیش نییه. بهلام نهدهکرا یهکسه دهسبهردار بم بویه تا توانیم تییدا مامهوه. ویستم لهوهی ههیه، شتی پیک بی و نهکرا. به جیی تۆشم نهدهزانی بویه داوام لی نهکردی تیکه لاوی بیت. جگه لهوهش، تۆ پهناى سهلمانه کوپرت گرتبوو و به کهلکی ئهوی، هر له بنیی نهدههاتیت. ئیمه که له بنکه و بارهگای دواپراوی خۆماندا سهرگهرمى شهپهتف بووین و پهيامهکهمان بیر چوبۆوه، خهلکی دی سهرگهرمى پیلانی لهناوبردیمان بوون چونکه بۆچوونمان، جیی مهترسی بوو. وا ئههجامهکهشی دهبینی... وا دهبینی، له پیش ههموانهوه، لهشکری شهپهتف ههلدی... بهرهو هر جییهک بی دهپۆن به مهرجی لیره نهمین. جیاوازییان لهگهڵ ههچ لایهنیکی تردا نییه... ئاش بهتال و ئاو بینه و دهست بشۆ!

- کوا؟ کهسیش نالی ئاش بهتال. ئهوانیش نهیانگوت ئاشبهتال.

- بریاری وا به پیاو دهدری. درهنگ تیگهیشتم که سهرکرده نهفسی خۆی بکاته قوربانی خهلک یهعنی چی؟. مهلا مستهفا کردی و له لای خهلک پیی بچووک بۆوه بهلام تاکه شتیکی راست له میژووی نویماندا کرابی، ئهوه بوو. شیوهی دهسپیکردن و ودروشمی ههله بوون بهلام بریاری ههرهسی راست بوو... شۆرشى ئامانجى نابهکامى ههبی تا زوو ههرهس بینى درهنگه چونکه ئهوه شۆرش نییه، بهلکو جیی شۆرشى پر کردۆتهوه. ئهوه ههرهسه به جهنگی نیوان دوو ولات ئاوس بوو. جهنگهکش به ئازادیی ئیمه ئاوس بوو و له باریان برد. ئهوه، ئازا بوو و بریاری ههرهسهپینانیکى ئاوسى دا... بهلام ئهم ههمکه شۆرشه قسرانه که ئامانجى نیوهچلیان ههیه ئهوهشیان نییه، ناوی نالین. ئهوه ههرهسه لهم چاوقایمییه پیاوانهتر نهبوو؟. میللهتی بفهوتینی و ئۆف نهکهی!. میللهتی بۆ نهفسی خۆت به خنکاندن بدهی و ئۆف نهکهی!. خۆت تا تینیت تییدا یه رابکهیت و خهلک بۆ بهرهنگار بوونهوه هان بدهی و ئۆف نهکهی!...

کووتایشیان وهک دهسپیکردن و بهرپوهبردنیان ههلهیه.

مندالهکان، به دواى ههقهلی و مامۆستا سهعیددا ریچکهیان بهستبوو.

دهرۆیشتن و خشه‌ی پیتلاوه‌کانیان دههات و جاروباریکیش لووتیان دهسری، گه‌یشتنه لوتکه‌ی گردیکی به‌رزی دامینی شاخه‌که، به بیزاریه‌وه ویستان و ئاوری دواوه‌یان دایه‌وه، له هیندی جیوه دووکه‌لی زهر دیار بوو. له هیندی لای تره‌وه، دووکه‌لی رهش به‌ری ئاسمانی گرتبوو، به‌رده‌وام گرمه دههات... گونده‌کان توپاران دهکران و لای باشووره‌وه ته‌ماوی بوو. به‌لام لای ئەمانه‌وه، ئاسمان شین و ساف و جوان بوو. پیه‌که‌یان لاری بوو و جاروباری نه‌بی، که‌سی پیدا نه‌ده‌رۆی، ئەوانه‌ش که رهت ده‌بوون، چون کتوپر پیدا ده‌بوون و لیتیان رهت ده‌بوون، کتوپریش، له په‌ناکاندا لیتیان بزر ده‌بوون.

- چی له‌م مندا‌لانه بکه‌ین مامۆستا؟ هه‌قه‌لی به‌ په‌زاره‌وه ئەوه‌ی گوت به‌لام به‌ بزیه‌کی مامۆستا سه‌عید په‌زاره‌که‌ی ره‌وییه‌وه.

- کاکه هه‌ق خه‌لک چی له ئەولادی خۆی ده‌کا ئیمه‌ش... به‌ هه‌رحال منیش وا ده‌که‌م. ژیانیان له‌گه‌ل ژیانمدا ده‌بی. تۆش، بریاری خۆت لای خۆته... زۆرم پێ خۆشه له‌ پرزگارکردنی ژیان‌ی ئەم مندا‌لانه‌دا، هاوکار و هاو‌پیم بی.

زۆری پێ نه‌چوو گوندیکیان له دامینی گرده‌که‌وه لی ده‌رکه‌وت و هیزی پیکردنی خسته‌ چۆکی مندا‌له‌کانه‌وه. به‌ نیوان دوو ریز داری چر و پر‌دا داگه‌ران و پاش تاویک گه‌یشتنه چه‌میکی به‌رین و رۆشن و ته‌نکاو. قاز و مراوی مه‌له‌یان تیدا ده‌کرد و له‌وبه‌ره‌وه، ژنان کولیان له به‌ری ده‌کرد و مندا‌لیان ده‌شوشت: مندا‌له‌ روته‌کان، له سه‌رماندا هه‌لده‌له‌رزین و جاروبار شلپه‌ی چه‌پۆک به‌ر ناوشانیان ده‌که‌وت. هه‌ر جاره یه‌کی له قاز و مراوییه‌کانیش سه‌ریان به‌ ئاوه‌که‌دا ده‌کرد. ئەمان، پیتلاوه‌کانیان به‌ ده‌سته‌وه گرت و تا چۆکان خۆیان هه‌لکرد. مامۆستا سه‌عید، ده‌ستی زینه‌بی گرت و به‌ جووته پیش ئەوانی دی که‌وت. تا ئەوان نه‌گه‌یشتنه ناوه‌راستی ئاوه‌که، هه‌قه‌لی یه‌که‌م هه‌نگاوی نه‌نا. شیوه و په‌نگی پوو‌زی زینه‌ب، که تازه ئاماده‌یی ژیان‌ی نو‌ییان لی ده‌رکه‌وتبوو، سه‌رنجیان پراکتیسا... زوو چاوی داخستن و یه‌که‌م هه‌نگاوی نا.

له په‌نا دیواری مزگه‌وته‌که‌دا که رووی میحرابه‌که‌ی له چه‌مه‌که بوو، کۆمه‌لی

پیاو که هیندیکیان پالتویان به شاندا دابوو و هیندیکیان خویمان گورج
پتچابوو و تهزبیحیان با دها و جگه‌ره‌یان ده‌کیشا و به دهنگی بلندی
ترسئامیزه‌وه قسانیان ده‌کرد، دهوری چهند پیشمه‌رگه‌یه‌کیان دابوو. ئەمان
گه‌یشتنه لایان و ئەوان تاوی بیدمگ بوون. پاشان وه‌قسان که‌وتنه‌وه:

- بو کوئی ده‌چن؟ ئەم‌رۆ رۆژی پیاوه‌تی و مه‌ردایه‌تییه. ده‌بی به‌رگری له‌ خاک
و ئاو و هه‌وای ولاتی خو‌شه‌ویستی خو‌مان بکه‌ین...

یه‌کی له‌ پیشمه‌رگه‌کان، به‌ ده‌نگیکی لرخن و به‌ حه‌ماسه‌وه ئەوه‌ی گوت.
هاوریکه‌شی، به‌ لاچاوی ته‌ماشای کرد و به‌ کاوه‌خۆ گوتی: - کاکه
لێیانگه‌ری... با برون نه‌بادا به‌ هوی ئیمه‌وه شتیکیان لی بی. پیناچی ئەم
هیرشه‌ی دوژمن به‌رگه‌ی بگیری... که هیزی ده‌ستوه‌شین و شه‌رکه‌ر هه‌لاتن،
کی به‌رگری بکا؟

- ئیمه‌؟ به‌ چی؟ به‌ چی به‌رانبه‌ر کیمیاوی بوه‌سین؟! به‌ تر؟ نه‌خیر، ده‌بی
ئاوایی چۆل بکه‌ین و هه‌لبیین. هه‌لنه‌یه‌ین وه‌ک هه‌له‌بجه‌مان به‌ سه‌ر دی.
هه‌موو قر ده‌کریین. یه‌کی له‌ خه‌لکی گونده‌که ئەوه‌ی گوت و چاوی برییه
پیشمه‌رگه‌ لیپرسراوه ده‌نگ لرخنه‌که. ئەویش، به‌ فیزیکی ده‌سه‌لاتدارانه‌وه،
رادیۆیه‌که‌ی له‌ به‌ر باخه‌لی ده‌ره‌ینا و گوتی: جاری با بزانین ده‌نگوباس چیه
و چ قه‌وماوه... ره‌نگه‌ ته‌رازووی شه‌ر به‌ لایه‌کی تردا شکابیته‌وه... هه‌زار
هیرشی و امان دیوه‌ گیانه‌!

هه‌قه‌لی پیکه‌نی، رووی له‌ پیشمه‌رگه‌که کرد و گوتی: کاکه ئیمه‌ خو‌مان
ده‌نگوباسین... ئیمه‌ خو‌مان له‌ ناو ده‌نگوباسه‌که‌داین که‌چی تو گوی له‌ خه‌لک
ده‌گری تا بزانی وه‌زعی خو‌مان چۆنه و چمان لی قه‌وماوه!

پیشمه‌رگه‌که وه‌لامی نه‌دایه‌وه. میلی رادیۆکه‌ی خسته‌ سه‌ر ئیزگه‌یه‌کی
تاران. ده‌نگوباس بوو:

ئێستاش دیداریک له‌ گه‌ل یه‌کی له‌ سه‌رکرده‌ی چه‌کداره‌ موسو‌لمانه‌کانی
کوردی عیراقد ده‌که‌ین و بزانین درنده‌ی عه‌فله‌قی چی به‌ میلیه‌تی موسو‌لمانی
کورد کردووه. ده‌نگی سه‌لمان له‌ رادیۆکه‌وه به‌رز بووه‌وه. به‌ بیسمیلا ده‌ستی

پئی کرد و نایه تیکی به دوودا خویندهوه.

هه قهلی که له مندالییهوه سهلمانی دهناسی، ئەوه یه کهم جار بوو بزانی دهستی مه لایه تیشی هه یه. به جوژی قهپی به پیتته قورسه عاره بییه کانداهکرد، مه گهر یه کئی وای قهپ پیدا کردبان، هه موو ته مهنی خۆی به مه لایه تی به سه ر بردبی و یه ک رۆژ له کتیبی ناینی دوور نه که وتبیتته وه و هینپی تری نه کردبی. که پیتی (ض)، ئەو پیتته ی که له مندالییهوه له هه قهلی ببوه به لا و نهیده توانی له (ظ) ی جیا کاته وه، تووشی ده بوو، وای قورس ده کرد، له (د) ی نزیک دمخسته وه. مه لا هه ره شارهزا عاره بیزمانه کان وهک ئەویان پئی قورس نه ده کرا. خهستوخۆلی خویندنه وه ی نایه ته که، خهستوخۆلی پیکه ویسکییه کانی سهلمان و خهستوخۆلی (خ) ی به ههردوو باردا بیر دمخسته وه. هه موو ئەو خهستوخۆلیانهش به مه داری سهلماندا ده خولانه وه.

- هه و!... کاکم له تاران تۆز دهکا و ئەم برایش پیتی بهرگریان پیشان دهدا!. یه کئی له گوندییهکان به سه رسورمانه وه ئەوه ی گوت و جاری ته ماشای خه لکه که ی کرد و جاری پیشمه رگهکان. دوا ی ئەوه، بی ئەوه ی هیچ بلی یا پرس به کهس بکا، به ره و ناو گونده که سه رکهوت.

- کاکه گیان!... کاک سهلمان چوه یارمه تی بینتی. خو ئەمرۆ نه رۆیشته وه. ئەو ده رۆژه له ویتیه... ئیوه باسی چی ده کهن؟. شوړش به رده وام ده بی... ورهتان بهرز بی. له و برادهره گه پین با به که یفی خۆی بکا. ئەو پیشمه رگه یه ی که ئەوه ی گوت، به سیمایدا دیار بوو بیر له شتی ده کاته وه و باسی شتیکی تر دهکا. دهتگوت عاشقیکه، گری له دلدا یه و به ناچاری گوئی له هه دیسی مه لایانیش ده گری. رسته کانی راست بوون به لام دهنگی، باسی تری ده درکاند و خولیای شتیکی تر بوو.

مندالهکان، دوو دوو و سی سی، له بهر بهرۆچکه که به لای یه که وه دانیشته بوون و به بیزارییه وه چاوی هیوایان له مامۆستا سه عید بریبوو. ئەو، پشت و په نایان بوو. ئەو، له جیتی دایک و باوکیان بوو. ئەو مامۆستایان بوو و هه ر ئەویش فریاره سی ئەو رۆژه ره شه یان بوو.

یهکی له پیشمه رگه کان پرووی له ماموستا سه عید و هه قهلی کرد: ئه ری کاکه
ئو مندالانه بۆ کوئی ده بن؟.

- کهسیان نه ما... هه موو گونده که یان به ژهر خنکیندران و له گه ل
خۆمانیاندا ده بنین. چاره نووسی ئه ونانیش وهک هی ئیمه. ماموستا سه عید،
ئوهوی به مه یله و توور په ییه وه گوت.

پیشمه رگه که خوی په شوکاند: ئه دی بۆ له وساوه قسه ناکه ی؟. ها؟!.

دوای ئه و وه لامه ی ماموستا سه عید و پرسیاره بی وه لامه که ی ئه و
پیشمه رگه یه، هه قهلی، سه رنجی چوو ه سه ر سیمای پیشمه رگه کان. له خۆرا
دهیزانی به خته وهرن. له بهر چاوی بوون به ریوی و خۆیان له جووجه له و
مریشک مه لاس دابوو. دهیزانی به ته مای شتیکی ناره وان به لام نهیده زانی
چییه. به وه سه رسام بوو که ئه وان، هه رچهنده داوای بهرگرییان له خه لک
ده کرد، به لام به و هه واله گه شان هه. بۆ؟!... قهت هۆیه که ی نه زانی.

که خه لکی گونده که ئه و میان بیست، بوون به جنۆکه ی بیسمیلا لیکراو. به
ترسه وه له یهک رامان و ئه وهنده ی بلیی یهک و دوو، بلاوه یان لی کرد... به
دهنگی مه یله و خنکاوه وه، بانگی ئه و ژن و مندالانه یان کرد که له سه ر
چه مه که بوون. هیندی له ژنه کان، منداله کان یان هه ر به پروتی هه لگرت و
تیان ته قاند و ئه وهنده ی بلیی یهک و دوو کهس له وی نه ما.

هه قهلی، چه ند هه نگاوئ له منداله کان و ماموستا سه عید دوور که وته وه و
هه ر له بهر بهرۆچکه که دانیشت. دهستی به بهرکیدا کرد و ئه و نامه یه ی
حه سه نی ده رهینا که چه ند رۆژی له وه وه بو، له ئه و روپاوه بوی هاتبوو.
چه ندین جار هه ولی دها بیخوینیت هه وه، به لام هه موو جاری له یهک جییدا،
بیزار ده بوو و دهستی له خویندنه وه ی هه لده گرت. یه کالای کرده وه و له
سه ره تاوه دهستی به خویندنه وه ی کرده وه:

برای هیژام هه قه گیان...

وا تاک و ته نها... وهک په پوو، له ناو هیلانه ویرانه کهم؛ که چی بلیی لی
هه یه و هیچی په یوهندی به هیچی وه نییه، دانیشتووم و بی ئه وه ی سه رۆکی

نه ته وه يه کگرتوو هکان ئاگای لیم بی، دهوله تیکی سه ربه خوئی کوردستان راده گه یه نم. نه خشه یه که ی کوردستانی گه وره م به ژوور سه رمه وه هه لواسیوه و ئالایه کی کوردستانیشم له سه ر ته له فزیونه که، که ئیستا وا فلیمی پرووت پیشان ده، بهرز... بهرز داناوه.

ئه وه ی دوینی گوتراوه تورپره هاتی ئه مرۆیه. ئه وه ی ئه مرۆ ده گوتری تورپره هاتی سبه یینییه. من، له ناو ژووره شیواوه که مدا که خه وی له خه وی گۆرستانیش ئارامتره، خه ریکم تورپره هات بو سبه یینی ده نووسم و بو نه وه کانی داهاتوو دابینی ده که م. هه رچی له ژووره که مدا هه یه، نه خشه و ئالاکه ی لی درچی، بو من تورپره هاته... سه ر میزه که ی به رده م، ئه مانه ی لین: ته له فۆنیکی کۆن که به ده گمن زهنگ لی ده دا. ته پله کیکی جگه ره که مانگی ده بی ئاوی پی نه که وتوو. پا که ته جگه ره یه ک، ده فته ری کاتی هاموشوی پاسه کانی ئه م شاره، کیسه نایلۆنیکی به تال، دوو قه له م و چه رخیک و هه شت نو رۆژنامه و ته زبیحیکی قه زوان. به خو شم قیت به رانه ریان دانیشتووم و بی ئه وه ی سه رمام بی، په توویه کی گولگولیم به شانمدا داوه. شاده ی دکتۆرا که شم که به نایلۆنیکی چاکه وه م پیچاوه، هه ر له سه ر قه نه فه که، به ته نیشتمه وه یه و زوو زوو لی دی ده روانم و بزهی بو ده که م. ئاخه ر قه ول بوو بمکا به مامۆستای زانکۆ!. وینه ی هه رچی لیوه شاوه ی میژووی کۆن و مه یله و نوئی و تازهی کورد هه یه، به زه لیلی به به رده ممددا رته دهن و ده گوزه ری. یه که یه که دارکاریان ده که م... له سه ر بریاری سه رده می ده سه لاتی خو یان، ره خنه یان لی ده گرم. هه موویان تورپره هاتی ئه مرۆن. تاکه یه که یه کیکیان نابینم جیی شانازی بی. ره نگه بلئی: "کابرا تو وه ک سه گی هار قاپی میژوو مان ده گریته و به پیاوه هه لکه وتوو هکانمان ده وه ریت..." چ ده لئی بیلی، منیش به تو و به و بابه ته که سه ی وام پی ده لین، ده لیم:

سه برت بی!. بو شانازی - بو نموونه - به قازییه وه بکه م؟. گرینگ خو یه تی یا کاره که یه تی؟. گرینگ کاره که یه تی یا نه نجامی کاره که یه تی؟. نه نجامی کاره که ی چو بوو؟... تورپره هات!. من و تو و نه وه ی ئیمه چمان لی ده ست

که وتوووه؟ ... تاقیکردنه وه؟! نه خیر تورپره هات!، نه گهر وا نه بی، خو قازی برای بابم نه بوو تا خو شم بوئ. بابیشی نه کوشتووم تا رقم لئی بی. خوداش نه بوو تا بو همیشه بیپه رستم. شهیتانیش نه بوو تا بو همیشه بهردبارانی بکهم. وا هزر دهکهم که نهو لیها توو بوو و هه لهی کرد. نای کاکه هه ق که هه لهی پیاوی گه وره چهند زله! ... هیند زله، خوئی له خیانهت دهدا ... کاکه هه ق، وا بی نه وهی که س بزانی دهوله تی کوردستان راده گه یه نم. بی نه وهی شوړش بکهم و وهک شیت بدمه کتوه کان که وهک بهردی به ره و حه وای بهاوی هه ر ده بی به ربیته وه، نه نجامی ته نها خو به دهسته وه دانه، دهوله تی سه ربه خوئی کوردستان راده گه یه نم.

فلیمه پرووته که، رادهی درنده یی مرۆ پیشان دهدا. هیچ بابه ته نازه لیک ناتوانی وهک نه وانهی له فلیمه که دا ده یان بینم نازه ل بی. نه مانه، گره ویان له هه موو نازه لیک بردوته وه: به چوار نیره کی نیشتوننه ته بهر یه ک ماچه وه. ناشی بلیم چوار پیاو به ربوونه ته گیانی یه ک ژن نه بادا بو پیاو و بو ژن سووکایه تی بی. (راوهسته ... دهیکوژینمه وه و دیمه وه ویزهت ...)

چی بو سبهی تو مار بکهم کاکه هه ق؟، نه وانهی دوینی چییان بو نه مرۆ تو مار کردوه؟ ... یه ک ریز تیکشکان و نووچدان و دوړان و ترۆبوون و دهر به دهر بوون، له سایه ی نازایه تی و هه لمه تبردن و قاره مانیتی له شکر و بلیمه تی سه رکرده دا. نه دی من کامه سه رکه وتنی نه مرۆ بو سبهی تو مار بکهم؟، یه ک راستی هه یه که دهمه وی به قه له م بینووسم و به دهنگی بلن دیش بیلیم: له هه مووی ... له هه مووی نارازیم!، تو و نه وهی سبهینی با بزنان که من له و درۆ شاخدارانه وه رسم و لییان بیبه ریم که بو نه وهی داها توو تو مار ده کرین. بو یان دهنووسری: "هه لو بال به خوینه قاره مانه کانی کوردستان هیرشی دوژمنیان تیکشکاند ... ها که زانیتان سه رکه وتنمان به دهست هینا. سه روکی لیها تووی حیزبمان، به ژیری و لیها تووی خوئی (کلکی تهیری خسته بان قوونی له کاتیکدا قونی له بن کلکیدابوو)". به لی به لی سه روک هیچی نه گوړی جی وشه نه بی ... نای بلیمه تی ناو گیله پیاوانه ... به لام خو نه ویش ده بیته توره هاتی

سبهینى... بۆ ھەر له ئیستاوه تورپهات نهبی؟!.

باوهر بکه بۆیه خووم به کتیبهکانی (فرۆید)هوه گرتووه، باویان بهسهر چووه. کهى خهک شتى له کهککهوته توور بدن ئیمه ههئیدهگرینهوه و ژهنگی زهمانهى لى دهکهینهوه و بهرگی نوپى به بهردا دهکهین و بالى لى عیجاد دهکهین. مارکس، له دهست شارهزایانى دارایی ئهم سهردهمه و رۆبۆت و تهکنیکی ئیستا، کون نییه خۆى لى هشار دا کهچى کاکم ژنهکهى تهلاق دا چونكى جنىوى به مارکس داوه... ئاخى مهسهله مهبدئه کاکى برا!. ههى ئافهرى چهقى تورپهات که له سهر تورپهاتى ئهمرۆ نهک ههر دوینیت و ئیستات، بهلکو سبهینیشت تورپهاته!.

به ههر حال، دهردى تۆ بى ئیرهیه و دهردى من بى ئهویى... چون ئیره و ئهوى لیک بدهین تا ههر دوکمان ئاسووده بین؟! با ئهوهیان بۆ دهرفتهئیکى نهخولقاوى

ههقهلى، بى ئهوهى سهرى ههلبرى، دیسان خویندنهوهى نامهکهى قرتاند: "به تورپهات دهست پى بکا و به تورپهاتدا بروا، ئهجامیشى ههر تورپهات دهبی. بۆ دوو لاپهههى تورپهاتى تر بخوینمهوه؟. ههرچى نووسیوه، له بهر دهسبهتالى نووسیویهتى... دهسبهتالى و تهناهى. بهو تهمنهشهوه، رهبهنه. تا بهینى لهمهوبهر، ههموو دهردیکمان بۆ نهخویندهوارى دهگیرایهوه... خۆ جهنابى دکتۆر هسهن نهخویندهوار نییه. خۆ سهلمان نهخویندهوار نییه. خۆ ئیستا چ کادیریکى نهخویندهوار چاوى خهک ناکهنهوه... تا رپى ههلهیان پيشان بدن. ئهدى بۆ ههچ به ههچ ناکهین؟!، ئهدى بۆ دیسان ههرس هات؟!.

چاوى ههلبرى و له چهمهکهى بهردهمى پاما: کهسى له سهر نهمابوو قاز و مراوییهکان نهبی که ئاگیان له دنیا نهبوو. زوو زوو سهریان به ئاوهکهدا دهکرد و دهریان دههینایهوه. به لای راستدا لای کردهوه: مامۆستا سهعید دانیشتبوو و مندالهکان کۆمهلهیان به سهردا کردبوو و قسهى بۆ دهکردن. پيشمههرگهکان، جاروبار تهماشای کاترژمیرهکانیان دهکرد و دهتگون لهو ناو شاخ و داخدا، چاوهروانى هاتنى پاس دهکهن.

هه قهلی سه ری به سه ر نامه که دا خوار کرده وه و له ئاستی په نجه که له یه وه، دهستی به خویندنه وه کرده وه: بۆ دهرفه تیکی نه خولقاوی هه ناوی داها تو جی بهی لاین، من بۆیه فشه م به هه موو شتی دی چونکه ده بینم دهسه لاتدارانی ئەم ولاته، سالی بیست هه زار دۆلار بۆ مندا لکی ئیفلجی خو یان سه رف ده کهن هه ر بۆ ئه وهی به نارحه تیی نه ژی، ئەدی ئیمه؟!، پیکه نینم به (ئیمه دی). خواخوامانه سه ری یه کتر بخوین... تۆ ده زانی ئه رمه نییه کان دوا ی ئه و ئەفسه رانه یان برییه وه که کاتی خو ی دهسه لاتدار بوون و دهستیان به خوینیان سوور بوو؟. هه موویان کوشتن، ئەی ئیمه... ببووره... پیکه نینم به (تورپه هات) دی، ناخر

هه قهلی، بۆ یه که م جار ئه و چهند دیرانه ی خوینده وه، دیسان به (تورپه هات) بیزار بوو. نامه که ی قه د و نوشت کرد و کردیه چهند پارچه یه که وه و هه وای دانه به رده می خو ی، کتوپر ژیوان بووه وه: "خۆ ناو نیشانه که یشی تیدا بوو..." پاش یه ک دوو سه عاتی پشوودان و راوته گیر، هه قهلی و مامۆستا سه عید و (خوشکه که مان) - ناوی زینه بیان وا نابوو - بوون به سه ر قافلە ی مندا له کانی تر و گه وره و بچووک ی هه موو گونده که و به گرده که ی ئه و بهر ئاوا ییدا هه لگه ران. هیشتا ئه وان ئاودیه نه ببوون، پيشمه رگه کان، ورده ورده ومخۆ که وتن و به ره و ناو ماله چۆلکرا وه کانی ئاوا یی وه پری که وتن. که ئه وان له گرده که ئاودیه بوون، ئەمانیش که وتنه گه ران...

خه یالی هه قهلی به ره و ئه و دیه چه پهری بۆمباران و گازی ژه هراوی فری: چهند مه فرمه یه ک، بی ئاگا له سه رچاوه ی روودا وه کان، دهسته و یه خه ی مه رگ بوونه ته وه، چۆکی خو یانیان به ستووه و سه نگر چۆل ناکه ن. ئەنجامی ئەمانه سه رکه وتنه؟... ئەگه ر مه رگ سه رکه وتن بی ئا. به لام نهء... ئەوانه پیش به له شکر ده گرن تا سه ر و سه رکرده و پیاوی تیری ورگن ده رباز بن. تا ئەوان دوا هه ناسه ی خویناوی ده دن و له لرخه لرخ ده که ون، ئەمانیش ده رباز ده بن. ئەرکی ئه و کوره ئازایانه هه ر ئه وه یه... ئای له و کوردا یه تییه!... ئای له و شوړشه!... به لام کی ده لی ئه وه خو ی له خویدا ئامانجه سه ره کییه که یان

نییه؟! رهنګه ئامانجی خودی ئه و مه فره زانهش هه ر ئه وه بی.

هه قه لی، بۆ یه ک ساتیش ده سبه رداری خه یال نه ده بوو. له بهر گریه وه، ده گه رایه وه بۆ هه ر هسی شوړشی پیشوو. له ناو لافاوی هه ر هسی شدا، سیمای لاواز و توقیندراوی دایکی، له بیابانی کاکی به کاکیدا لپی راست ده بوو وه و تیکه لاوی دیمه نی هه له بجه ده بوو. ئه و جا تیکه لی ئه و گونده ده بوو که ته نها ئه و مندا لانه یان لی ده رباز بوون. جار و باریش، سه لمان و (خ خ) ی به هه ردو باردا بیر ده که و تنه وه و دوا ی ئه وانهش، خه یالی به به ژنوبالای پروناکه وه ده گه ر سایه وه که ترسی کاره سات و ئه و روودا وه به په لانه، له خوی و له بیر کردنه وه شیان دابریبوو... جار ی جی برینی چه نه گه ی بیر ده که و ته وه، جار ی قریوه ی پیکه نینی ده بیست و جار ی کیش ده نگی له گویدا ده زینگایه وه:

هه موو عالم بمکا لومه وه فاداری پیشه ی خومه ...

دوا ی ئه وانهش، ترسی ئه وه ی لی دهنیشت که به هه له دا نه چووبی و پروناک قیزی لی بکاته وه... بیری بۆ ئه و پوژهش ده گه رایه وه که پی ری دانه ده گرت به ره وه هه نده ران بروا... که چی وا به هاسانی، بی پروناک... به بی ترس و له رز و دوودلی، به بی ته ر و وشک، به بی گلۆله درکی ناو سینگی، ملی ری گرتووه و ئه و لاته جی ده هیلی که له پینا ویدا، له کهس رازی نه بوو. شه رم دایگرت... ماموستا سه عید که دهستی (خوشکه که مان) له دهسته راستیدا بوو، هه ق عه لی لای شانی چه پیه وه ده رووی و مندا له کانی تر و خه لکی گونده کهش به دوا یانه وه قه تاره یان به ستبوو، رووی له هه قه لی کرد و پرس ی:

- له بیرته سه ربازه که له سه ر سنوور، له هه ره سه که دا چی گوت؟

هه قه لی، خه یالی بچرا و هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا. گوتی:

- ... سه ربازه که له بیره به لام نازانم چی گوت.

- گوتی: "ئه را لیوا پیمان هات؟!". ئه گه ر ئیستا ئه و پرس یاره باکا، ده لیم

چونکه جار ی ماومانه بزانی چیمان ده وی... ده لیم چونکه جار ی شیایوی رووخان نه بی، شیایوی هیچ نین... پی ده لیم تا ئه م وه چه یه پی نه گا هه ر وا

دمبین... ئەم وەچە یەش پەر وەر دەر دەر نە کەری وەکی ئیمە و پێش ئیمە دەبی.
- ئەگەر کاک دکتۆر حەسەن وە لآمی بداتە وە دەلی: چونکە تۆر پرە هاتین.
مامۆستا سە عید کەمی مۆن بوو... پاشان رووی خووی گەش کرد و رووی
وەرگیرا، بە دەم بزە یەکی بە سۆزە وە، پرسی:

- ئەری (خوشکە کە مان)، تۆ دە زانی ئیستا بەرە و کوی دەچین؟
بۆ وە لآمی ئەو پرسیارە، دوا ی ئە وە ی لە چا و ترو کانی کدا هە موو میژووی ئەو
بە شە ی کوردستان بە خە یالی هە قە لید ا تی پە ری و هە رە سی شو ر شە کە ی
پیشای، بە هە موو کارە ساتە کانیە وە بیر کە و تە وە و ئەو سە ر بازە شی و مبی
هاتە وە کە لە شی ژنیکی دە پشکنی، ئە و جا (ئیران) یکی زل لە هۆ شید ا پە نگی
خواردە وە و دە یویست لە زاریە وە دە ری پە ری. چا وەر وانی هە مان وە لآ می شی لە
(خوشکە کە مان) دە کرد. بە لآ م (خوشکە کە مان)، بە بی ر امان و بی ر کردنە وە، لە
سە رخۆ و سا کارانە هاتە گو. بە دە نگی کچانە ی ناسک و بە ژیان ناوسی
خووی، گو تی:

- بەرە و سە ر دە شت دە چین... مامۆستا.

...

— تەواو —

سوپاس:

زۆر سوپاسی کاک رفیق سابیر دەکەم بۆ سەرنجە بەنرخەکانی.

ح. کاکە و میس

هاکه زانیت قهوما و له هه موو جییه که وه ته قییه وه!!... پاس به عاسماندا چوو!، ئاو ژه هراوی
کرا!، بازاری دوژمن پر کرا له هه شیشه و ده زماناتی لاوسر که ری کۆمه لتيکدهر و سهه بابته قومار
و سهه بابته نه خووشی جنسی بلاو کرانه وه و فه سادیی گه یشته میحرابی مزگه وته کانیش!
ئه فسهره خانه نشینه کورد کوزه لیکه وتوو هکان، یه که یه که له ناوبران!... زه عیم سدیق، عه قید
خه لیل، ته به قچه لی، شه کرچی، سقه للی، و سهه دانی وهک ئه وانه گۆشا و گۆش سهه بران و مندال و
وه چه شیان قر کران! ترس وهک هه وری رهش بهری عاسمانی پایته ختی گرت!، کارگه کان تیکو پیک
دران!، فرۆکه فریندران و هه به هه واره ته قیندرانه وه!، هه موو ولات، له ناو ترس و سامیکی
کوشنده دا که کهس به ته مای خوی نه بی، به جاری بهنج بوو و هه ره سی هینا!، ئه ی نه وسا ئیمه چی
ده که یین؟!، ئالای ولاتی سهه به خۆ هه لده که یین؟!، نا...

- ته ونی جالجالۆکه -

COBWEBS

A NOVEL

IN

KURDISH

BY

H. A. KAKAWAYS

Sverige 1998

RABUN